

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

مقامات للحريري

H A R I R I I

ELOQUENTIÆ ARABICÆ PRINCIPIS
TRES PRIORES CONSENSUS.
E CODICE MANUSCRIPTO

BIBLIOTHECÆ LUGDUNO-BATAVÆ
PRO SPECIMINE EMISSI,

A C

NOTIS ILLUSTRATI

A B

ALBERTO SCHULTENS.

F R A N E Q U E R Æ,

Ex Officina WIBII BLECK Bibliopolæ, 1731.

Bl

EC

S

T

AC

C

PERILLUSTRI AC EXCELLENTISSIMO
DOMINO ET COMITI
JOHANNI HENRICO
WASSENARIO.

BARONI AC DOMINO WASSENARIÆ. OB-
DAMI. HERSBROEKÆ. SPIERDYKI. QUID-
WYKI. KEMHEMI. LAGÆ. etc. etc. etc.
EQUITI ORDINIS JOHANNITICI. EQUES-
TRIS HOLLANDIÆ ORDINIS MEMBRO
SPLENDIDISSIMO. EJUSDEMQUE PROVIN-
CIÆ NOMINE CELSIS AC PRÆPOTEN-
TIBUS FOEDERATI BELGII ORDINIBUS
ADSCRIPTO etc. etc. etc.
ACADEMIÆ BATAVÆ QUÆ LUGDUNI EST
CURATORI PRIMO etc. etc. etc.

ALBERTUS SCHULTENS.

DEDICATIO.

RAtere, *Illustrissime Comes*, ut paucis Te in publico venerer. Potentissima me Tibi obstrungunt vincula, in æreque tum Tuo, tum Domus Tuæ splendidissimæ, sum totus. Excellentissimus Tuus Genitor, quum speciosum illud Academiæ hujus curandæ munus, quod nunc humeris quoque Tuis tam apte pulcreque fedet, sustineret, nascentibus meis studiis adspiravit, atque immortalī me beneficio beavit, quum aditum mihi patere jussit ad Orientales illas Gazas, quibus Bibliotheca publica merito caput effert.

In-

DEDICATIO.

Incubantem istis thesauris , atque cum maxime insudantem, ad Ecclesiæ *Wassenariensis*, tum forte vacuefactæ, curam me admovit, peregrinum licet, eadem illa munifica manus, voluntasque proluxa Illustrissimi Tui Patris. Hac in statione, quæ me a deliciis meis haud plane avellebat , sed suavissimum mihi cum iis commercium ex propinquo relinquebat, asseverare Tibi possum, *Excellentissime Domine*, lucidos mihi soles i-visse: neque ullum unquam diem liquidæ sinceræque illius tranquillitatis dulcedinem esse delecturum , quam ibi sub Magnæ Tuæ Domus umbra hausi, intimisque sensibus percepi.

Hæc me nunc causa potissimum im-

DEDICATIO.

pellit ad gratæ devotæque mentis tabellam hanc, publicamque testificationem, tacitis cogitationibus jam ante biennium Tibi destinatam, *Perillustri Tuo Nomini* dicendam.

Quæ recens Tuus in me congeffit favor, ut ampliora adhuc sunt, atque cumulatiora, ita patientiorem desiderant campum, quem mihi brevi, spero, aperiet Opus Tuo, Illustriumque Collegarum Tuorum, qui Rem Academicam tutamini, jussu auspiciisque indias luminis oras evulgandum. Diu Te fospitem Res cernat sentiatque Publica. Dabam Lugduni-Batavorum ipsis Kalend. Decembribus Anno MDCCXXX.

P R Æ F A T I O.

N lucem tandem prodire jubeo, minore licet forma, quam a principio destinaram, specimen hocce dissertationum *Haririi*, cujus opus quinquaginta *Confessibus*, ut eos vocat, sive potius *Sermonibus frequenti in Confessu habitis* contextum, ut *Minerva Phidia*, consecrari meruit; atque in arce apud Arabes collocari. Viri ætatem, merita, alia quæ ad notitiam tum auctoris, tum operis pertinent, cum Erudito orbe jam communicavit *Celeb. Golius*, edita prima dissertatione *Sananensi*, atque brevibus ad marginem notis illustrata. Extat ea in auctiore *Grammatica Erpeniana*, unde quum adolescentulus jam tum singulari harum literarum flagrans amore, primoribus labris libassem, ingens continuo per venas gliscere sitis, meque subinde pungere atque exstimulare, ad fontes tam uberes copiososque propius adeundos, pectusque inde, si pote, inbuendum, atque adeo commadefaciendum.

Eum in finem in *Academiam Batavam*, cujus apparatissimam *Bibliothecam*, inter thesaurus

P R Æ F A T I O.

sauros Orientales, hunc quoque eximium scriptorem recondere compertum habebam, altera vice me transfero, jam gradum in Theologia, post ultimam manum studiis Academicis *Lugduni* impositam, in urbe patria adeptus: atque ad Gazophylacia illa viam aditumque affecto. Subnixus commendatione Vener. ac Celeb. *Fabricii*, favoreque mihi per eam parto Illustris Amplissimique *van den Bergii*, quibus publicas pro immortali beneficio grates nunc rependo, a viris Illustrissimis, qui istoc tempore curam gerebant Rei Academicæ peto, impetroyue, ut accessus mihi ad scrinia Orientis pateret, excerptumque vel exscribendi quæ in usum meum forent, potestas fieret. Persarum tunc rege, ut Lyricus ait, beatior vigebam, atque opima orientis spolia legere, domumque deportare me posse serio triumphabam.

Admissus hæc ad sacra, *Haririum* e vestigio sub oculos, sub manus, sumo, nitide et explanate scriptum, eundemque brevi, sed dilucido glossario scholiastæ illuminatum: assumto

P R Æ F A T I O.

sumto insuper fusiore Commentario *Teblebii*, qui verborum antiquissimas origines, phrasiumque natales ex intimo linguæ sinu eruens, incredibilem mihi lucem prætulit, primusque viam emunivit ad discrepantissimas significationes, quibus radices Arabicæ in Lexicis laborant, ad concordiam concentumque suavissimum revocandas. Hæ faces, quicquid tenebrarum, stilus *Haririi* grandisonus, ac mille floribus figurisque variegatus, offundebat, discutere, laborem, quem in eo, a capite ad calcem, describendo impendebam, compensante summa animi voluptate; eo quod hoc in scriptore reperirem id, quod spe atque cogitatione præceperam, eminentem et expressam imaginem priscae illius grandiloquentiæ Orientalis, qua Liber *Jobi* exaratus est, quæque in *Psalms*, in *Proverbiis*, in reliquo corpore Bibliorum, poetico præsertim, ac prophetico, tam magnifice, tamque insignite se exerit.

Hoc vero illud erat, ad quod inde a primo in hoc curriculum ingressu anhelaram,
* * quod-

P R Æ F A T I O.

quodque mihi tanquam unicam intensissimi studii scopum præfixeram, ut nempe Linguae sanctæ indelibatam illum florem honoremque, cui seculorum labentium injuria, Rabbinicæque nationis incuria multum detriverat, inde quoque pro virili restituere allaborarem, unde viros doctrina, ingenio, auctoritate principes multa felicissime illustrasse deprehendebam; ita tamen ut plura adhuc posteritati illustranda reliquerint, atque exemplo suo commendarint.

Hic si aliquid forte effeci, vel deinceps effecturus sum, id Generosissimis illis studiorum Altoribus Fautoribusque debere me profiteor, qui per aliquot annos hocce tanto munere atque beneficio me mactarunt, ut non tantum integrum *Harvium*, cum Commentatoribus, meo commodo transcribere poterim, verum etiam alia complura volumina, Linguae Arabicæ opulentiam affluentissimam simul, simul eloquentiam potentissimam admirabiliter pandentia. Horum e numero sunt, septem *Moallakat* illustrium poetarum, qui
ante

P R Æ F A T I O.

ante *Muhammedem* florere, Carmina cedro digna; atque Meccano in delubro propterea *suspensa* (id sonat vocabulum *Moallekât*) æternitatiq[ue] consecrata. Anthologia item veterum poetarum, quæ *Hamasa* inscribitur, id est, *bellica virtus*, quod in fortium virorum facinoribus celebrandis potissimum versetur: *Diwan Hudeilitarum*, sive collectio amplissima carminum, quæ principes *Hudeiliticæ* tribus, aliquot seculorum decursu, ad palmam gloriæ in gente Linguae suæ studiosissima auferendam, panxerunt: Poema *Ibn Doreidi* musco lepore tinctum, antiquasque Arabiæ Gratias ac Veneres unice redolens.

Ad hæc in usus meos derivanda non tantum me accendebant luculentissimi Commentarii, eruditione Critica referti; verum etiam *Sianharii*, præstantissimi Arabum Lexicographi, perpetua horum Fontium citatio ad verborum vetustissimas significationes adstruendas. Quicquid præterea in *Originibus* meis ex *Sianhario* illo, quicquid ex *Thiruzabadio*, quicquid aliis ex Codicibus Manuscriptis protuli

PRÆFATIO.

exemplorum, ad linguæ Hebrææ proprietatem e penetralibus Orientis revocandam, id omne ferme ex Bibliothecæ nostræ opulentissimis Gazis haustum atque expromptum est. His quum me anno præterito Illustrum Academiae Curatorum, Amplissimorumque hujus Urbis Consulum favor, propius admotum voverit, publicoque vinculo curam meam obligarit, ut quantum alterius quoque provinciæ mihi demandatæ rationes permetterent, iis in lucem proferendis interpretandisque me applicarem, sane quam opportunissimum nunc cadit, quod *Saladini Vitæ rebusque gestis*, sub prælo cum maxime sudantibus, tanquam primitias quasdam novi muneris, præmittere liceat tres priores *dissertationes Haririi*, in usum collegii Arabici, dum in illustri *Frisiæ* Academia stationem obtinerem, typis mandatas; adjunctis notis perpetuis, quibus interior vis ac medulla linguæ gustanda præbetur.

Per has si saliva moveatur Philarabibus, Academicæque nostræ juventuti, ad plures venustissimi scriptoris Confessus a me efflagitandos, desiderio isti, quam primum me *Saladinus* absolverit, respondere studebo, atque, ut ab initio deliberatum fuerat, numerum saltem denarium horum sermonum complebo. Restat ut verbulo moneam, primi Confessus accuratam et perelegantem versionem Clār. *Golio* deberi. In duobus posterioribus convertendis quod elegantix deest, fidelitate pensavi, Geniumque Orientis qua potui accurate repræsentavi. Dabam *Lugduni in Batavis*, ipsi Kalendis Decembribus, Anno MDCCXXX.

ABI MUHAMMED ELKASIM

BASRENSIS

VULGO DICTI

HARRI

DISSERTATIONES

IN USUM

COLLEGII ARABICI

E MANUSCRIPTO

EDITÆ

ET NOTIS

ILLUSTRATÆ.

المقامة الأولى الصنعانية

حَدَّثَ الْحَرْتُ بْنُ هَمَّامٍ قَالَ لَمَّا أَقْبَعَدْتُ غَارِبَ الْأَثَرَابِ
وَأَنَا نَتِي الْمَتْرَبَةُ عَنِ الْأَثَرَابِ طَوَّحْتُ بِي طَوَائِجَ الرَّمَنِ
إِلَيَّ

NOTÆ IN CONSESSUM PRIMUM.

1. أَقْبَعَدْتُ Est prim. sing.

præf. in oct. conj. a verbo قَعَدَ
sedit, confedit. Cujus derivatum
قَعَوْدٌ Camelus jam infessui ido-
neus, peperit novum verbum
أَقْبَعَدُ quod secundum Scholias-
ten proprie valet اتخذ قعودا
cepit camelum infessui aptum, eum-
que conscendit iter facturum. Accu-
ratus adhuc Tebrizi ad Hamasa
أَقْبَعَدُ أَي اتخذ مركبا
ويقال القعود الذكر
والقلوص الانثى من شواب
الابل Verbum in 8 est capere ju-
mentum vectorem. Diciturque
قلوص esse marem, قَعَوْد
sæminam e junioribus camelorum.

2. قَارِبَ Est accus. sing. in

stat. constr. demta Nunnatione,
& proprie signat gibbi camelini
verticem, idque forma part. præf.
in prim. conj. a verbo قَرَبَ
occidit sol. Absuit longius ac recessit u
suis. Peregrinatus est. Quasi dicas
peregrinantem vel peregrinatorem;

est enim gibbus Camelinus vere pe-
regrinator, absque quo nulla itinera
Orientales ineunt. Diligentius ad-
huc vim finit Scholias-ten غارب
مقدم سنام البعير واعلي
Est anterior pars gibbi Ca-
melorum قَعُ summa dorsii pars.
Consentit Tebrizius ad Hamasa
الغارِب ما قدام السنام ثم
استعير حتي قبل لاعلي
كل شي غواربه وقالوا
علت غوارب الماء والسبل
Vocatur غارب anterior gibbi
Camelini: indeque translatum est
eo usque, ut cuiusque rei verticem
summum hoc vocabulo gibbi adse-
cerint; dicentes, gibbi aquæ aut
fluxus elati fuerunt. Hinc lux non
tantum figuræ Pf. 68: 15. הרים
montes gibbosi, id est edito
vertice præditi; sed & Pf. 48: 3.
ubi נָחַף pulcher tractu vulgo,
reddendum est pulcher gibbo, id
est, vertice: nam נָחַף
in quo dissentiunt Viri Docti,
Arabibus est Camelus gibbus elatior;
quam vim illi loco alibi latius ad-
struemus.

3. الْأَثَرَابِ Est infinit. conj.

CONSESSUS PRIMUS. S A N A N E N S I S.

ARRABAT Harit filius Hemmami, inqui-
ens: Cum infedissem cameli dorsum peregrinandi
ergo, atque procul abduxisset me egestas ab
qualibus meis; jactarunt me fluctus fortunæ

A 2

usque

8. in genit. casu, cum artic. em-

phat. a rad. غَرَبَ, quæ respon-

det Hebr. עָרַב Occidit sol. غَرَبَ

عَرَب vespera عَرَبَ غَرَبَ

salix مَغْرَبَ Occidens, عَرَب

pp. Hinc succrevit potestas Oc-

cidentem petendi; longius peregrin-

andi &c. In 1, 2, & 8, conjug.

Locutio autem & structura. ad

verbum expressa sic exit, infedi

gibbum peregrinationis longioris,

quam Cl. Golius bene ad genium

Latii accommodavit.

4. وَأَنْتَنِي Atque procul ab-

duxisset me. Constat e tribus, aff.

دُفِيَ & præf. & 3 sëm. præf. in

quarta Conj. a themate نَفِيَ

procul discessit.

5. المَتَرَبَة Egestas. Articulus

præpositus amisit suam vocalem,

signo Westa superscripto, ut ne-

deretur cum voci præcedente

quod terra adhærescere faciat ege-

nam. Dicerem potius fluxisse a

formula نَسَرَبْت يَدَايَ Amba-

manus tua pulvere implantat, id

est, ne quicquam boni unquam

consequaris, qua solent in impre-

cationibus uti. Radix est نَسَرَب

pulvere plenus fuit.

6. الْأَتْرَاب Est plur. fractus

cum artic. in genit. casu a sing.

عَرَب, equalis, coætanens, quod

ab eadem radice propagatum, vide-

tur notare eum qui e pulvere, &

solo natali eodem nobiscum tem-

pore succrevit, id est, Coæterra-

neus coætanensque. Monet Tebri-

zini ad Hamasa أَكْثَرُ مَا

يَسْتَعْمَل الْأَتْرَاب فِي النِّسَاء

يَقَال هَذِهِ تَرَب فَلَانَةَ أَدَا

كَانَتْ عَلَيَّ سَنَهَا

plerumque usurpatur in fœminis,

dicuntque illa est hujus mœteris,

عَرَب, quum est ejus equalis. Non

servavit hos fines Hariri, sed ad

Viros quoque extendit.

7. طَوَّحْتُ بِي طَوَائِحَ

جَاحَتْنِي الجَاحَتْنِي jactarunt me fluctus for-

إِلَى صَنْعَاءَ أَلَيْمَنَ فَدَخَلَتْهَا خَاوِيَّ الْوَفَاضِ بَادِي
 الْإِنْفَاضِ لَا أَمْلَكَ بُلْعَةً وَلَا لَجْدَ فِي جَرَايِ مَضْعَةٍ فَطَقَّتْ
 لَجُوبَ طَرَقَاتِهَا مِثْلَ الْهَائِمِ وَلَجُولَ فِي حَوْمَاتِهَا جَوْلَانِ
 الْحَايِمِ

tuna. Proprie *impulerunt me*
impellentes casus temporis. Est

طُغْوَايِ plur. fract. a sing.

طَايِجَة, quod est part. fæm. Verbi

طَاج ex quiescentibus med.

Vav, unde etiam præcedens

طَوَحْتِ, quæ est 3 fæm. sing.

præt. in sec. conj. solet autem

verbum singulare nominibus plu-

ralibus subungi, ut חכמה בנחה

Prov. 14: 1. & alibi sæpe. Proprie-

tatem radicis enarrat *Scholias*.

يقال طاح السهم اذا خرج

علي غير قصد وناله عن

غرضه dicitur de sagitta quum nul-

lo certo sine exit, atque a scopo suo

divagatur. Apparet cum ناله

collationem institui, quod & Go-

lius fecit; cujus vis est in errore vago

ac confuso. Hinc מן Hebræorum,

cujus thema fuit מן, quamvis

& מן assumi possit, non

intelligens fuit, عقل, ut ex vitio-

so Codice Golius, sed غل va-

go & confuso more egit, ut Pocock.

in not. Misc. jam submonuit.

خَاوِيَّ الْوَفَاضِ Vacuus lo

culos, prius est part. præf. in 1. a rad.

خَوِي Collapsa fuit & inanita

domus, itemque inanis & collapsus

fuit Venter, quam principem duco

notionem a complicando & convol-

vendo desumptam, quod est in

خَوِي per Ha litteram, nam A-

rabes ventrem vacuum & longa in-

edia collapsum dicunt Complicari ac

convolvi. Sic طَوِي Complicatio

& figurate Fames, Inedia; quia in-

quit *Scolias* Hariri viscera cibo

oppleta sese explicant, vacua autem

complicantur, & alia super alia

convolvuntur. Hinc intelligetur

quid sit Danieli 6: 19. כח נח per-

noctavit jejunus vulgo, proprie

complicatus; convolutus intestina.

Alterum vocabulum وَفَاض plur.

fract. a sing. وَفَضَة phare-

tram coriaceam, & peram paspora-

lem signat, adeoque pulchre extulit

Hariri collapsus & convolutus peras

coriaceas, ut ad summam inopiam

reductum describat.

بَادِي الْإِنْفَاضِ Conspicuus

inopia, proprie Manifestus excessio-

nis. Est autem بَادِي part. præf.

usque Sanaam Arabiae Felicis. Eamque ingressus fui vacuis oculis, conspicuus inopia, haud possidens diarii quicquam, nec reperiens in marsupio buccellam. Ideoque institui peragere vias ejus instar errabundi, & obire vicos ejus ambitu sitientis avis; quærens per tractus quò prospiciebam, perque compita, quibus ibam & redibam, liberalem aliquem, cui perfrictâ fronte exponerem necessitatem

A 3

tem

in prim. conj. a verbo **بدو** apparuit. Alterum **انفاس** est infin. conj. quart. a themate **نفس** *quassit. Concussit, excussit*

נפס; ut in *priginibus* editis demonstravi. Scholias **فقر** *انفاس* وفي الحقبة نفاذ الراد وقد انفذ الرجل اي فني مراده وهو من النفذ ان ينفذ **נפס** *infir.* **נפס** *inopiam designat, vere tamen & stricte defectum viatici: & cujus commentus exhaustus est, is vero נפס, quod est tractum ab excussione, quum excutit aliquis viatici sui loculum.*

طَفَعْتُ أَجُوبَ *institui peragere;* ad verbum, *cœpi secabam.* Est enim radix **جاب** proprie *secuit.* Unde improprie *trajecis, pertransiit.* Ut apud Latinos *secare viam.* *Carpere iter, & similia.*

مِثْلُ الْهَامِ *instar errabundi* prius respondit Hebr. **הוּא** poste-

rius est part. præf. a rad. **הָאָם** med. *Fe, attonitum vagari, mentis impotem discursare.* præsertim præfisi. Illustratur hinc Biblicum **וַיִּהְיֶה**

وَأَجُولُ جَوْلَانُ الْهَامِ

Et obire ambitu sitientis avis. Proprie. Et gyrabam gyratione circumvolantis super aqua avis. Prius verbum in fut. prim. Conj. est a radice **جال** Med.

וַיִּהְיֶה *Hebr. cujus gaudium exultans debetur primitivæ notioni gyrandi, unde gyros, orbos, choreas, inter cantum saltumque, ducere, assumptum fuit.* Secundum

جَوْلَان est actio verbi, sive *gyratio* quaecunque. Tertium **جَايَم** est part. præf. in prim.

Conj. ab **حَام** Med. **וַיִּהְיֶה** *rem circumlatus fuit, præsertim volatu ut avis sitibunda & aquam appetens, nec tamen attingens.* Ab eadem radice est etiam **جُومَة** *cujus plur. sanus*

جُومَاتُهَا cum aff. *Viscos ejus hic habemus, proprie cumulos arenosos.*

الْحَيَّ وَكُرُونَ فِي مَسَارِحِ لَمَجَاتِي وَمَسَايِحِ غَدَوَاتِي
وَمَرُوحَاتِي كَرِيمًا تُخَلِّفُ لَهُ دِيَاكِتِي وَأَبُوحَ إِلَيْهِ
بِحَاجَتِي

وَكُرُونَ فِي مَسَارِحِ

لَمَجَاتِي *Querens per tractus*

quo prospiciam. Arabismus accurate expressus præbet. *Et pabularum per pascua vibraminum meorum.* Primo مراد Med. Vav, cujus fut. in prim. adest, notat *petere pabulum vel aquam, pabulum aquatumve Ivis*, a primigenia vi utro citroque commeandi & discurrendi. Heb. מרד. secundo, مسارح, est plur. fract. a

مَسْرَح, quod in Galio omisum, locus quo pastum educitur grex, pascuum amplius & luxuriosius, a سرح libere dimisit pecus, sicut luxuriare & pascere pro lubitu. Hinc explanandum

thema Hebræum pro. pulcherrime *pascuum oculi formarunt Arabes*, prout Latinis *pascere oculos* prostritum. Pro oculis porro Orator noster لَمَجَات *Vibramina* extulit plur. san. a لَمَجَة *Vibratio*, a لَمَج micuit fulmen. Unde, ad oculum magno & multo usu translatum, *Vibrantem* notat *insutum*, prout *micstantia fulmina* pepererunt *oculos micchantes* Latinorum. Referantur hæc ad ea quæ de مراد producta sunt in Originibus nostris. *Scholias.*

مَسَارِحِ لَمَجَاتِي أَي
مَوَاضِعِ تَسْرَحِ عَيْنِي فِيهَا
بِالنَّظَرِ *Pascua vibraminum meorum sunt loca ubi oculus meus contemplando libere pascitur.* Multo venustissime poeta Arabs a *Tebri-zio* citatus ad *Hamasa*.

وَاذَا سَرَحْتَ الطَّرْفَ حَوْلَ قَبَابِهِ
لَمْ تَلَفْ إِلَّا نَعْمَةً وَجَسُودًا *

Quod si oculum libere pastum dimiseris circa ejus tentoria

Nil obvium habes nisi Opulentiam & Invidos

وَمَرُوحَاتِي | وَمَسَايِحِ | غَدَوَاتِي *perque compita*

quæ

tem meam; vel literatum, cujus conspectus discuteret moerorem meum, cujusque oratio restingeret ardentem sitim meam.

quibus ibam & redibam. Ad verbum, perque spatia pastuum meorum matutinum ac vespertinum. *مسايح* est plur. fract.

a *مساحة* spatium quo quis excurrere & evagari possit; a verbo *ساح* Med. Je, hinc illuc evagari & obire terram. Forma hæc in *Golio* non prostat.

مُدَوَات est plur. sanus a sing. *مُدَوَة* quod est pro *مُدَوَة*

a them. *مُدَا* matutino tempore exivit, oppos. *مَرَاَح* vesperti-

no tempore rediit. Unde *مُرُوحَة* actio, cujus plur. san. hic adest, Est autem formula *مُدَا وَمَرَاَح*

Mane exivit & vespere rediit, quæ vitæ functiones omnes exprimit, indeque apud *Golium* *لا تترك من*

أبيه مغدا ولا مراجا Per omnia similis est patri suo: proprie, Non deseris patrem neque in itin matutino, nec in vespertino reditu. Sic Hebræi ire

& redire *אָבא אָבא* usurparunt pro functionibus omnibus. Conf. Deut. 28: 6. & 31: 2. & 1 Reg. 3: 8. & præsertim Num. 27: 17. unde liquet tum in pastore, tum in græge locum invenire.

أَخْلَفَ لَه دِيْبَا جَتِي

Cui frontem meam perfricarem.

proprie, *Cui pannum meum sericum detererem.* Est autem *دِيْبَا جَة*

vestis serica, a *دَبَج* finxit pinxit-que figuris, honeste translata ad gemas, & frontem mollem atque ingenio pudore præditam, quam eleganter inducit detritam in eo qui rogatorem & mendicum agere cogebatur. Radix *حَلَق* levis, glaber suis, media Dammata; & inde trita suis vestis. In quart.

أَخْلَفَ detrivit vestem, unde futur. nostrum. Probe tamen notandum proprietatem thematis sitam esse in glabro & levi, quale est Saxum *أَخْلَفَ* undique leve, glabrum, nitidum, fissura, fractura, cavitatis expert, ut Critici declarant. Similis est vis & ratio

in *خِلَاقَة* lapillus levis,

cujus plur. san. *خِلَاقَات* est in *Diwan Hudeilitarum*, *مُخْلَوْلَق* etiam, partic.

duod. conj. ab *Ibn Doreid* adhibetur pro Saxo glabro undique & lubrico. Ex quibus jam quid Hebræis proprie fuerit *פֶּלֶא* & *פֶּלֶא* ad liquidum perducipotest. *E lapillo levi*, qui *פֶּלֶא*, succrevit notio dividendi parti undique, per sortem proprie & *פֶּלֶא*: dein latius. Sed hæc longiorem discussionem requirunt.

بَحَلَجَتِي أَوْ أَدِيَا فَرَجَ رُوِيَّةَ غَمَّتِي وَتُرَوِي رُوَايَةَ
 غَمَّتِي حَسِّي أَدَتِي خَاتَمَةَ الْمَطَافِ وَهَدَّتِي فَانَجَّةَ
 الْأَطَافِ إِلَيَّ بَانَ رَحِيْبٌ مُحِبُّو عَلَيَّ رَحَامٌ وَنَجِيْبٌ
 فَوُجِّعَتْ

فَرَجَ رُوِيَّةَ غَمَّتِي

cujus conspectus discenteret mœrorem
 meum. Prius فَرَج in fut. act.

fec. conj. est a rad. فرج fidit,

& findendo aperuit. Inde Metaph.
 discussit anxietatem, quæ veluti
 obstruebat & praecludebat spiritum.
 Ea utique est vis vocalæ غمة mœ-

ror angens & præfocans, a غم

mœrore oppressit intercluso spiritu,
 ex deficientibus secunda radicali.

روية Waw pro Eliph posito ob
 præcedens Damma, est a rad.
 رأى vidit رأي

وَتُرَوِي رُوَايَةَ غَمَّتِي

cujusque oratio reslingeret arden-
 tem sitim meam. Verbum روي

ex quiescentibus tert. ejusdem est
 indolis ac تر irriguus, potu ex-
 pletus fuit. Et transitiva notione
 satiavit, potu, rigavit. Inde ligni-
 ficatio 4 apud Golium nata, retu-
 lit aliquid, & aliunde haustum de-
 rivavit ad aliquem eum recreaturus.
 Id est مرواية, proprie appor-
 tio aqua aliunde hausta, ejusque

propinatio. Figurata Oratio sacun-
 da, narratio delectabilis. Pulcher-
 rime luditur in مرواية ترووي

Oratio sacunda quæ irriget. غلة
 sitis ardor ac vebementia est a غل
 ex def. 2 rad. cujus 6. sign. apud
 Golium ponitur forma passivi, Ar-
 dense sibi laboravit. & 4 sign. acti-
 va siviuit non expletus potu; quo
 pacto incidit in eandem potesta-
 tem cum عل, quod est Hebr.
 על; quo de Origines nostræ ade-
 antur.

خَاتَمَةَ الْمَطَافِ Extremum

circuitus. Est proprie part. fœm.
 a خاتم omni sigillans, cujus ra-
 dix ختم omni obsignavit. jam

qui aliquid obsignat, is finem rei
 imponit, unde invaluit خاتمة
 الشئ Rei cujuscumque ob-

signatorium, sive actio obsignans
 pro extremo: ut schol. monet.
 Sic Cocc. sumit Dan. 9: 24.
 חתום הנביא לחתום נביא וחון
 eum modum Muhammed semet
 חתום הנביא خاتم النبيين
 Sigillum Prophetarum insignivit
 Alcor. Sur. 33: 40.

فَانَجَّةَ

am. Donec tandem adduceret me extremum circuitus, & perduceret anspicium blandæ percunctationis ad conventum amplum, constantem mutuâ *hominum* compressione & ejulatu. Cum itaque intrassem intimum turbæ, ut cognoscerem causam illius fletus; conspexi in medio cycli hominem

B

minem

فاتحة الألفاظ *Auspicium*

blandæ percunctationis. Prior vox iterum est in part. præf. scem. a فتح *aperuit*, quasi, *aperiens actio* cujuscunque rei, *initium latum*, *auspicium*. *nat. itoxen* الفاتحة *Aperiens*, *Auspicans* dicitur, *prima Corani Surata*, unde usus latus sese diffudit. Posterior vox الالاف *est genitiv. infinitivi 4 conj. a themate لطف* *subtilis fuit cum elegantia*; unde الالاف *subtiliter* *in blande rogavit*. Sic explicatur a *Tebbio*, quo usum esse etiam *Cl. Golium* ex brevibus Scholiis, animadverto: Is enim monuit quoque, alios legere per *Phata*, الالاف, ut sit لطف جمع pluralea لطف *gratia*.

محتو علي رحام

و نحيب *Constantem mutuâ com-*

pressionem *in ejulatu*. Ad genium Arabismi perspicendum verti deberet, *complicatum*, *convolutum*, *in se collectum super compressione*

in ejulatu. Radix حوي *convolvi compingi cum convolutione*. Inde جي *pudore affectus fuit*, ab illa *convolutione*, qua in *Alcorano* est لحيي *quisquilis convoluta*, aridæ, fuscæ. Alio canali حي *vixit*, *vivax fuit*. a *compactione*, & *coagmentatione vitali*, quæ omnem *dissolutionem* impedit. حوي *etiam est comprehendere & complecti sermone*. Unde quid *mn sit*, & quid differat a *mn*, quamvis eadem stirpeteneatur, liquere potest.

الغابة الغابة أجمع *intimum turba*.

Scholion *Cl. Golii* monet, vocem غابة proprie notare *interiorem* *in densam silvam*. Id plenius perspicietur ex *Tebbio* اصل

الغابة الشجر الملتف سمي بذلك لانه يغيب فيه من

يدخله *In radice غابة signat*

arbores implexas, quod lateat ibi, qui illas intret. Descendit a غاب

media *Je*, quod est *in denso* *in obscuro delituit*. Inde illustratur Hebræo-

فَوَلَجَتْ غَايَةَ الْجَمْعِ لِأَسْمَرٍ مَجْلِبَةٍ أَلْذَمْعِ فَرَأَيْتُ فِي
 بَهْرَةِ الْحَلَقَةِ شَخْصًا شَخَبَ الْخَلْقَةَ عَلَيْهِ أَهْبَةُ السِّيَاخَةِ
 وَلَهُ مَرَّةٌ النَّيَاخَةِ وَهُوَ يَطْبَعُ الْأَسْجَاعَ بِجَوَاهِرٍ لَعُظِهِ وَيَقْرَعُ
 الْأَسْمَاعَ بِزَوَاجِرٍ وَعُظِهِ وَقَدْ أَحَاطَتْ بِهِ أَخْلَاطُ الرَّمْرِ
 أَحَاطَةُ الْهَالَةِ بِالْقَمَرِ وَالْأَكْمَامِ بِالنَّمْرِ فَدَلَعَتْ إِلَيْهِ
 لَأَقْتِيسَ

bræorum ٢٥. Eleganter cum hac
 densa & obscura sylva turba con-
 junctum & verbum ولج quod
 proprie valet intrare latibulum.

لَأَسْمَرٍ مَجْلِبَةٍ أَلْذَمْعِ

Ut cognoscerem causam illius fletus.
 Ad verbum, Ut pertentarem at-
 tractricem lacrymæ. Id est causam
 quæ lacrymas excuteret & evocaret.

Sic Scholiastes مَجْلِبَةٍ exponit,
 attrahentem جالب ما يجلب
 causam, quæ trahat & eliciat. In
 Conf. 29. noster تربتي بالخان Moravi meum in

diversorio, attractrix causa ignomi-
 niæ. In plur. محالبي وفاتي
 attractrices causa mea mortis. Ra-
 dix جالب in eundem usum long-
 e lateque se admittit. Avicen.

يجلب النعاس trahit somnum
 يجلب الهرم trahit senium.

In sententiis Erpenii Num. LXXXII,
 Nimis frequentare homines نجلب
 trahit malum.

Hinc derivaverim نلب Ezech. ٤: ١.
 Tonfor, vel verius Rator, qui in-
 ter radendum نلب ورم attrahit
 & elicit sanguinem. Aliter Cl.
 Hott. in Smegm. Ceterum سمر

pertentavit, grave est & pervenu-
 tum in hac sede verbum, cujus
 vim ita pandit Scholiastes يقال
 سمريت بقرح اذا ادخلت فيه
 سمره dicitur ميلا لتقيس عمقه
 vulnus, quum immittis in illud
 specillum Chirurgicum, ut explores
 ejus profunditatem. Hac vis li-
 quido se exerit in سمر per Sin,
 Nebem. 2: 13, 15 ubi aqua hæret
 Viris Doctis.

وَلَهُ مَرَّةٌ النَّيَاخَةِ Et clam-
 gentem lamento. Accuratus ex-
 pressum sonat, Et ei tinnitus la-
 mentationis sonet. فليو مَرَّةً
 Hebr.

minem extenuato corpore, instructum apparatu itineris religiosi, & clangentem lamento, dum exprimeret rhythmicas sententias exquisito sermone, pulsaretque aures minis hortationis suæ. Cingebant verò illum mista genera agminum sicut circumdare solet halo Lunam, & tegumenta suos fructus. Igitur ubi proripui me ad illum,

B 2

ut

Hebr. רנה proprie signat sonum | *evibravit in eum aciem oculorum*
tremulum simul & *tinnulum*, qua- | הרנש. Hæc est metaphora, citra fi-
lem edit arcus, *jacta sagitta*. Idem | גלין רנה. Hæc est metaphora, citra fi-
valet in origine רנה מרנא, unde | אשפה. Arcus hinc מרנא
חנבן רננה exponitur חנבן | dictus, ad cujus originem a *tin-*
tinnula vox. Inde רני אלה | *nulo gemitu* delicatissime allusum
defixis oculis inbasit ei. Proprie | ab Ibn ElRoumi, hoc versiculo
amatorio.

تشكي المحب وتشكو وهي ظالمة

كالقوس تصمي الرمايا وهي مرنان *

Querulum reddit amatorem, queriturque, ipsa licet ladens:
Ad instar arcus, qui pradas confgens, tinnulum ipse gemit est.

Indoles radicis *tinnulum* & *tremulum* suum sonum ad letas quo- | *infixit mergenao*. מרגע annulus si-
que *cantillationes* applicari finit : | gillatorius, qui mergitur in lutum si-
unde רננה שפה Ps 63: 6. Magis | gillare. Hinc طبع *obsignavit*. طابع
tamen inclinatur in *tinnitum gemitum*, ut Ps. 17: 1. & alibi | *figillum*. Succrevit porro طبع
sepe. | *signavit ensen*, id est *cu-*
dit, *impressa nota fabri*, prout

وهو يطبع الاسجاع بجواهر

لفظه Dum exprimeret rhyt-

micas sententias exquisito sermone.
In Arabico est, *Et ipse procudebat*
rhythmos margaritis eloquii sui, sup-
ple, confertos. طبع Hebraice מרגע

etiam in *eusa moneta* teritur.
Inde videtur dictum *cadere rhyt-*
mos. Scholiastes tamen طبع
nostrum declarat ويرين
كانه طبعها بطابع *obsigna-*
bat & *ornabat*, ac si *signaret illos*
annulo signatorio. Tunc جواهر
plur.

لَا قَتَبَسَ مِنْ فَوَائِدِهِ وَأَلْتَقَطَ بَعْضَ فَرَائِدِهِ فَسَمِعْتُهُ
يَقُولُ حِينَ خَبَّ فِي مَجَالِهِ وَهَدَّرَتْ شَفَاثِفُ أَمْرِ نَجَالِهِ
إِيَّاهَا

plur. fract. a جوهرى notaret *gemmas, σφαιρίδας*. Sed *margaritarum* significatio & crebrior, & congruentior. Jocularis est, quod *Salmasius* in *Exerc. Plin.* p. 181. & 790. pro *jocale*, vel *jocarium* inferioris Latinitatis detortum velit, merito reprehensus a *Vossio* ad *Mel. L. 1: 15.* qui a *præstantia* *nitioris* sub them. جهرى derivat.

اجاطة الاكمام بالتمر

Sicut circumdare solent tegumenta suos fructus. Dubium esse nequit, quin ad admirabilem illum, & Orientalibus gratissimum fœtum *palmarum* respiciatur. كَم enim, a

كَم operuit, specialiter designat *involutum* *florum palmarum*, ut *Golini* in *Lex.* notavit, sive *elaten*. 'Ελάτη, quæ & σπάθη *Spatha*, non *florum* tantum *involutum* in *palma*, sed & *Dactylorum* designat. Utrumque alias طلع appellatur.

Masculæ palmarum creant *flores*; *femellæ dactylos* pariunt. Admirabilem sese præbet natura, in hisce fœtibus grandi theca & *involutum* claudendis, usque dum *primarudimenta dactylorum* in *femellis*, polline *florum* e *Masculis* adspargenda veniant, atque vege-

tanda. non patiuntur angusti, quibus hic constringimur, cancelli, in lætum illum latumque campum exspatiari, quo vocibus & phrasibus lectissimis Arabum universa *Historia Naturalis palmarum*, egregie instrui, & claro in lumine collocari posset.

Us pro- لا قَتَبَسَ مِنْ فَوَائِدِهِ

ficerem ex salutaribus ejus monitis. Radix قَتَبَس, unde fut. in 8. conj.

præ manibus est, significat accendere ignem ab alterius igne, a قَتَبَس torris ardens, aut simile quid, a vicino sumtum, ad ignem succendendum. مقباس idem.

Inde pulchre enata vis discendi, itemque docendi, in utroque enim est lumen de lumine propagatum. اقْتَبَس in 8. est rogavis

torrem aliudve quid, ad focum suum instruendum: & figurate scientiam doctrinamve alterius expetiit. in altero etiam vocabulo فَوَائِد,

plur. fract. a فائدة commoditas utilitas, genius linguæ speciatim assumsit monita & præcepta salutaria. Est autem فائدة proprie part. fam. a فاد media Je, juvit commoditate, & opportunitate omni- præcipue autem اَوَان in 4. conj.

contin-

ut proficerem ex salutaribus monitis ejus, atque colligerem eximia quædam ipsius dicta; audiebam illum dicentem, cum jam incitator esset in instituto suo, sona-

B 3

na-

contulit ei quod juvaret, frequentatur pro correxit, docuit, salutaribus monitis juvis. Et in 10. استغفار منه adjumentum ex eo petiit, aut percepit, est ab eo edoctus, in omni scientia institutus fuit.

Atque والتقط بعض فريدة

colligerem eximia quædam ipsius dicta. فريدة plur. fract. a فريدة

proprie Unio, qui & فريد, a فرن

unicus, singularis fuit. a generali potestate separandi, quam Hebræi quoque tenent sub מור. Scholion Cl. Golii, & auri segmenta docet significari, qualia interponi solent margaritis. Sic Teblebius methusic exponit شذور الذهب

تجعل فاصلة بين الجواهر

Segmenta auri, quæ media inseruntur inter margaritas. Sed quidni margaritas ipsas intelligamus, earumve baccas grandiores, quas speciatim Uniones vocitant; فريدة

μοναχα Græcis recentioribus. Uniones autem posuit Haririus, ut quilibet facile advertit, pro splendidis & eximiis dictis; quem tamen usum figuratum etiam illa segmenta aurea recipere possunt. Pro Scholiastis mente facere videtur formula لقط المعدن particule auri quæ in fodinis colliguntur.

Massulæ & globuli ab ipsa natura

formati. Hinc ansa porrecta, verbum التقط hic adhibendi, quod alias paulo in se vilius, splendorem nunc sumit, & ramentorum, vel massularum aurearum spicilegium peculiariter exprimit, ingenio prædivite illius, qui loquens inducitur, cum معدن aurifodina comparato. لقط est Hebræorum מלך rem bumi abjectam rapuit & collegit. plerumque, ut dixi, vile, & in vilibus; conspirante usu Biblico: sed quod ad rara, cara, pretiosa tamen nonnunquam sefe traduci patiatur.

Incitator خب في مجاله

esset in instituto suo. proprie, curreret solutim in circo suo. Metaph. ab equis, & equestri cursu. Ex Teblebio disco, Philologos Arabum discordare circa خب seu خب, quæ est actio verbi خب, aliosque cursum incitatissimum exponere, alios متوسط سبى medium quandam currendi modum. In Lex. Golii solutim incedere declaratur; unde solutifugientiam dixit Vetus Poeta. مجال circus, & campus certaminis, descendit a جال, quod est نا gyrauit.

وهنرت شفاشف امرتجاله

Sonarentque e pectore prolata extempora-

أَيُّهَا السَّادِرُ فِي غُلُوِّهِ السَّادِلُ ثَوْبٌ خَيَالِيَّةٌ الْجَمَاعُ
فِي

ar. رجال *poranea orationis verba.*
infin. in 8. a رجل *pedes suit,*
ar. رجل *pedibus adstitit.* ٧٦٦. Inde
extemporaneam habuit orationem,
praesertim, rhytmo aut carmine
fluentem, quum verba quis fun-
dit, aut verlus, stans pede in uno,
ut de Lucillio imitator Horatius.
شقاشق est plur. fract. a
شقاشقة aliquid simile pulmoni,
quod oestro percitus camelus ex ore
emittit. Inde transfertur ad clamo-
res acres et intentos, ansa arrepta
a camelo, acrius tunc et altius
harritum reciprocante, quod est
هدى. in *Hist Tamerl* p. ٢٨. est,

conticuere خرسى شقاشقة
ejus intenti clamores. Eleganter,
ut solet Haririus, ex intima pro-
prietate linguae, conf. 29. فلما
قوت شقاشقة الهامى Cum-
que refrigeratus esset pulmo ejus bar-
riens. Cum ardor orationis, qua
tragicum desaveibat, refedisset.
Dignissimum est Scholion Teble-
bii, quod integrum hic exhibeatur.

شقاشقة هي النفاخة يخرجها
فحل الابل من حلقه عند
هيجانه يرجع فيها هديره
ويقال للخطباء ذوي

شقاشق لتشدقهم في الكلام
ويقال للصبح هدرت
شقاشقته والصبحا هرت
شقاشقة *Vocabulum* الشقاشق

notat pulmoneam quid, 'quod ad-
missarius camelus e gutture suo pro-
mittit, quum aestuat, et quo barri-
ritam suam ingeminat. Hinc Ora-
tores vocantur Domini pulmonum,
quia inter differendum os dilatant
flectuntque. De Eloquentie etiam
dicitur, barritum propendulus ejus
pulmo, item Eloquentes appellan-
tur latiore rictu praediti cum pro-
pendulo pulmone.

أيها السادر في غلوائه
O Tu qui attonitus in insolentia tua.
Vim tu saderi part. praef. in prim.
a them. سدرى, egregie pandit

السادر الراكب Teblebius.
هواه الذي لا يردده شي
والسادر المتحجر يقال
للذي يطبل النظر الي الشمس
حتي يتحجر بصره قد سدرى
Sadir est libidine
sua avectus, quem nihil refrenat:
proprie

narentque è pectore prolata extemporaneæ orationis verba: O tu, qui attonitus in insolentia tua, laxas ves-

stem

proprie autem est attonita mentis vertigine affectus. Dicitur nempe de eo qui diutius solem intuens vertigine & caligine corripitur oculorum Sadara, ejusque participium Sadir. Sic apparet attonitum talem hic intelligendum, qui libidine Cæcus & præceps fertur, præstri-ctus quasi fulgore felicitatis suæ, quæ ei caliginem simul & vertiginem offudit. Alterum vocabulum غلواء a Rad. غلا ultima Waw in Goliano Lex. exponitur celeritas & initium juventutis. Id obscuriusculum. Intellige ferociam, petulantiam, insolentiam, quæ præservidæ isti ætati potissimum inest. Latius tamen vis patet, prout غلا generatim notat excessum modum in omni re. Inde غلواء

proprie, secundum Scholiasten est ارتقاع للشعر ولججاق فيه من غلا في الامر ومنه قولهم غلا الشعر اذا ارتفع وقال ابو البقا الغاوا نشاط الشباب Efferre se in malum, eique importunius deditum esse, a' eo quod dicitur excessit modum in re aliqua. Inde & dicunt غلا الشعر præteritum excrevit ultra modum; auctor est Abulbeka speciatim hac voce signari petulantiam juvenutis præ stultitia & nimia alacritate. Apud Hebræos verbum גלה exsuperavit, excrevit, adjecit, etiam

de flumine supra rivas intumescere. Inde profluxit notio ebullendi exstnuandique, sub غلا, omnisque excessus, præsertim illius, qui cum importunitate & insolentia juvenili est conjunctus. Hoc paulo pluribus deduxi, ut lux accederet Hos. 13: 9. ubi גלי קרח בני vulgo capiuntur, tanquam בני חלחל filii iniquitatis, quum sint filii insolentia, & ferocis indomitæque erga Deum protervia. Porro غلا est confiatum ex אי קח-קח, & הa particula excitantis age, heu. Denique aff. 3. in 3. persona spectat ad secundam, Quinquies heu qui vertiginosus in insolentia sua, id est, tua. Conf. Job. 18: 4. נששו כאפו חלמנן שרף גלה. Ubi plura notavi.

السادل ثوب خباليه

Laxans vessem imaginationis suæ. Ita proprie sonant, quæ Golius ob elegantiam Latini Sermonis paulo rotundius estulit. سدل est laxavit, & flaccidum fuit; speciatim vestem, quod est delicatiorum & superborum, Syrma trahentium. Inde hic metaphora, خباله est a media Je, imaginari, superbire, præsertim, vana & falsa persuasionem atque imaginationem; ut apud nos quoque imaginari est stulte superbire.

الجامح في جهالاته

Fre.

فِي جَهْلَانِهِ الْجَانِحِ إِلَى خُرْعِلَاتِهِ أَلَمْ تَسْتَمِرَّ عَلَيَّ
 عَيْكَ وَتَسْتَمِرِّي مَرْعِي بَعْبِكَ وَحَتَّامُ تَنْتَاهِي فِي نَرْهَوِكَ
 وَلَا تَنْتَهِي عَنْ لَهْوِكَ تَبَاهِرُ بِمَعْصِيَتِكَ مَالِكَ فَاصِيتِكَ
 وَتَجْتَرِي بِقَبْجِ سَيْرَتِكَ عَلَيَّ عَالَمِ سَرِيرَتِكَ وَتَتَوَارِي عَنْ
 قَرِيبِكَ وَأَنْتَ بِمَرَأِي مَرْقَبِيكَ وَتَسْتَخْفِي مِنْ مَمْلُوكِكَ
 وَمَا تَخْفِي خَافِيَةً عَلَيَّ مَلِكِكَ أَنْظُرْ أَنْ سَتْنَعُكَ
 حَالِكَ إِذَا أَنْ لَمْ تَحَالِكْ أَوْ يَنْقُدْكَ مَالِكَ حِينَ تَوْبُقُكَ
 أَعْمَالِكَ أَوْ يَغْنِي عَنْكَ نَدْمُكَ إِذَا نَزَلَتْ بِكَ قَدَمُكَ أَوْ
 يَعْطِفُ

Frenum mordens in stultitiis suis.
 Ita ad verbum. Thema جمع

frequentatur in equo refractario,
 & sessorem excutiente; unde porro
 precipitem ire, & ruere, itemque
 resistare, & tardum esse; sic ut
 fiat, monente Scholiaste, من
 الاضداد *ex iis quæ contraria pol-*
lent significatione. Sed est hoc
 commentum Grammaticorum;
 quum nullum vocabulum per se
 unquam album simul & nigrum
 eodem sub aspectu indicare queat.
 Casu talia nascuntur, quæ diffi-
 dere videntur imperitis, sed re-
 vera pulcre concinunt ac conspi-
 rant in sua Origine. Exemplum
 habemus luculentum in verbo no-
 stro, quod prima fronte discre-

pantissimas notiones precipitandi
 & resistandi, in concordiam re-
 ducit ope morfi ab equo freni, quam
 contumaciam nunc precipitatio
 nunc resistatio comitatur.

الجانح الي خرعلاته

Propensus ad ineptias suas. Conti-
 nuatur in priori vocabulo me-
 taph. ab equo contumaci, cujus e-
 tiam est جناح *inclinare* in latus,
 & *despectere* a via. Derivatum
 جناح *crimen* signat, ad quod
 etiam tacite alludit. خرعيل
 & foemin. خرعيلة *ludicra & futi-*
lia quæque. Scribitur etiam خرعيلة
 in Camus, atque secundum Schol.
 notat

item superbiæ, & præceps fereris in multiplici amentia propensus ad ineptias! Quousque persistes in delicto tuo,

C

gra-

notat proprie **ما يترأى للانسان** *etiam dæmones dicuntur reprobos*
لخبره في نومه بالخبال *propendula coma appre-*
benfos, in gehennam trahere. Apud
Hebræos נחש est pluma copiosior.
Coma. Casaries. Inde נחש & נחש
risari. dimicare. proprie capronis
invicem prebensis, vel & arreptis
plumis, ut solent galli gallinacei.
Arabice in 3 conj. ناصا digla-
diari antiis prebensis; quod deinde
latius ad omne certamen se exten-
dit. Plokhairē.

Qui prebensam

tenet frontis tuæ comam. Egregia
 imago, & digna quæ illustretur.
مالك part. præf. **ملك** possedit,
 dominio tenuit **תנו**. Alterum

ناصبة est coma propendula fron-
 tis, capronas promissas vocat Apul.
 נחש. Inde figura pervenuista dixe-
 runt **אخذ בנאصبته** Tenet comam
 ejus propendulam, pro, habet eum
 in sua potestate, proque arbitrio eum
 ducit, reducit, circumagis, instar
 alicujus mancipii, aut jumenti.
 Ex Alcorano citat Schol. simile di-
 ctum, **ما من دابة الا هو**

اخذ بنאصبته Nullum est ju-
 mentum, cujus non capronas ipse
 teneat. quod declarat **انها بقبضه**
وملكه وتحت قهره و **وسلطانه**

Ea esse sub ejus manu **في** regno,
 atque adeo potentissimo imperio.
 Pulchre Algalalus in *Via ad Pa-*
radisum **فان القلوب والنواصي**
ببده **فهو يميل اليك القلوب**

Nam corda **في** caprona sunt in manu
 ejus, **في** ipse corda omnium tibi com-
 ciliabit &c. &c. &c. In Alcorano

يغني عنك قدمك sufficiat pro

te pœnitentia tua. Verbum **غني**,
 cujus fut. in 4. præ manibus est,
 in Golio exponitur, **Contentus suis**
aliqua re, **في** pro sufficiente sibi eam
 habuit, baud indigus alterius rei.
 Est notio prægnans, quam & He-
 bræi adoptarunt sub suo נחש re-
 spondit; cum quo **غني** conferri
 debet, licet **عني**, Ain non pun-
 ctato, etiam magnam partem si-
 bi vindicet. Sic **علي** & **علي**
 pro **למי**, aliaque plura, de qui-
 bus alias commodius. Respondere
 in hac structura, valet sufficere **في**
 explere omne illud quod requiri pos-
 sit: quod enim deficit & desinit,
 est ac si non responderet: contra
 respondere eleganter dici potest,
 quicquid expectationem complet
 & cumulat. Conf. Hof. 2: 20, 21.

נרלט בכי قدمכי sefellert te

lof su

يَعْفُفُ عَلَيْكَ مَعْشَرَكَ يَوْمَ يَضْحَكُ مَحْشَرَكَ هَلَّا هَلَّا
انتَهجت

lapsa pes tuus. Est pertrita Orienti figura, qua *offensio & prolapsio* in peccatum exprimitur: cuius contrarium est ثبت قدمه *firmus stetit pes ejus.* Sic *Alcoran. Sur. 3: 141.* Domine condona nobis crimina nostra, & quicquid modum excessimus aspiciam, وثبتت باطبي جاش *stabilit pedes nostros.*

Aliquando gressus & pes stabilis adhibetur pro fortuna bene stabilis ac fundata, & contra pes fallens labensve. Iterum *باطبي جاش* perquam bono animo, ac firmo pede in *Hist. Tamerl. 105.* signat firmitatem intrepidam. Quæ omnes formulae in Psalmis & alibi passim quoque reperiuntur.

او يعطف عليك معشرک

Utis vicem tuam doleat sociorum turba. يعطف fut. in 1. Conj. a

flexis, reflexis in se & duplicavit. Item intransitive, *reflekti.* id *inflekti* non tantum propiciam & propensum esse, cum temera affectione, infert sæpe, verum etiam condolere, ut hic. Sic *inflekti* super aliquo apud *Sidon. ep. 1: 7.* est misericordia affici. Quin & apud *Cic. post Red. ad Qu. c. 2.* Frater erat unus qui suo squalore vestros oculos *inflekeret.* Non ergo ficta est hæc

significatio Arabica, ut *Celeb. Vir.* putabat ad *Esaj. 57: 16.* ubi *Lud. Capel.* *אפף* tentabat vertere miseretur: quamvis versioni ejus non subscribam. A *flexendo*

אפף est *عطاف* amiculum, vestis exterior, diversimode flexa & corpori aptata, ab usu speciali & signato in 2. Conj. quo *عطف* reflexis, circumflexis

valet, amiculum suum obliquavit, & flexu sinuque diverso accommodavit ad corpus, id totum involvens & operiens. Hinc cognoscitur, quid Hebræis fuerit *אפף*, inter vestimenti vocabula hætenus non factis definite & enucleate perceptum.

Insignis figura est in *Pf. 65: 14.* *Valles* *בין* *אפף* circumamiciunt se frumento. ut apud *Claud.* alicubi est viridis amictus montium. in *Apul.* extat purpureo nitore prata vestire, & apud *Liv.* quoque virgultis vestiri. Porro a circumamiciendo & sic penitus involvendo subnata est notio deliqui, quum animus implicatus undique & obrutus tenetur; cum caligine oculis offusa.

Obscurum est quid sibi velit *Joh. 23: 9.* *אפף*, In animadversionibus id dedi *deslekti* ad dexteram. Nec poenitet observationis, quum haud dubie primaria sit potestas totius thematis; sed curæ posteriores adhuc uberius aliquid, spero, subministrabunt. Vocabulum *معشر* *turba sociorum* descendit a

gratumque habebis pastum proterviæ tuæ? & quamdiu ad summum perges placere tibi, nec tamen abstinere à ludicro tuo? Opponis te contumaciâ tuâ illi, qui prehensam tenet frontis tuæ comam. Et peccare audeš turpitudine vitæ contra eum, qui novit arcanum tuum. Et subducis te oculis propinqui tui, ubi sub conspectu es observatoris tui, & latere cupis servum tuum, cum haud lateat abditi quicquam dominum tuum. An putas fore, ut profit tibi status tuus, quando advenerit tempus migrationis tuæ? vel ut eripiant te opes tuæ, ubi te exitio dederint opera tua? aut ut sufficiat pro te poenitentia tua, postquam fefellerit te lapsu pes tuus? utve vicem tuam doleat sociorum turba, quando comprehenderit te

C 2

con-

عشر *decimum esse* *con-*
mare. in 3 conj. عشر *confortio*

jungi, sodalitatem inire; quæ no-
tio nata est ex ritu veteri, quo
sodales prædam partiti vi jacta sorte,
decem faciebant portiones, quas
totidem sagittis sortilegis adhibitis
distribuebant. Illæ *portiones* vocan-
tur *اعشار*, & *sodalitas* tali *con-*
sortio juncta appellatur *معشر*,

unde porro latius quamlibet *soda-*
litatem exprimit, ut *confortium*
Latinorum.

يوم يضمك محشرى

quando comprehenderit te congrega-
tionis locus. Diem judicii appel-
lant solenni formula *الحشر* يوم
diem congregationis. Inde *محشر*

Locus & tempus congregationis heic
Tribunalis ultimi solennitatem sig-
nat. Omisſam in Lexico vocem,

appendici inseruit Cl. Gol. Signa-
tum & elegans in hanc rem est
verbum يضم fut. in 1. a ضم
in fasciculum colligatis & conſtrin-
xit. Id Hebræis etiam fuit *מִשְׁרָא*,
indeque manſit *מִשְׁרָא* *comma*, pro-
prie *plexa*, *πλόκαμος*. Ergo felici-
ter Cocc. in Lex. convenire su-
ſpicatur cum Chald. *ܡܫܪܐ* *con-*
ſtrinxit. Quid *ܡܫܪܐ* ſit, ad *Jobannem*
diſquiretur.

לא לא Cl. Golius Annon? in

Lexico particulam hanc exponit
agedum, adesdum. Nempe ut Schol.
notat, *לא תחזיץ עלי*

לא תחזיץ עלי Halla est in-
ſtigationis ad opus & excitationis
ad illud. Nec tamen male Golius
dedit *An non?* est enim compositum
ex *an* & *לא* non: di-
cuntque *An non facies hoc?* quum
ad opus inſtigant.

اتَّهَجْتُ مَحْجَةً أَهْتَدَايَكَ وَعَجَلْتُ مَعَالِجَةَ دَايَكَ
وَقُلْتُ شِبَاهَ ائْتَدَايَكَ وَقَدَعْتُ نَفْسَكَ فَهِيَ أَكْبَرُ
أَعْدَايَكَ أَمَا الْحَمَامُ مَبْعَادُكَ فَمَا أَعْدَاكَ وَبِالْمَشِيبِ
أَنْذَارُكَ فَمَا أَعْدَاكَ وَفِي اللَّحْدِ مَقِيلُكَ فَمَا قَبْلُكَ
وَإِلَى اللَّهِ مَصِيرُكَ فَمَنْ نَصِيرُكَ طَالَ مَا أَبْقَطَكَ لِلدَّهْرِ
فَتَبَاعَسْتُ

اتَّهَجْتُ مَحْجَةً أَهْتَدَايَكَ

incedas aperta via, qua te recta ducat. مَحْجَةٌ est *via regia*, qua tenditur *ad sacra celebranda*, quod est *المنهج*. illi *via regia* proprium est *نهج*, *cujus* oct. conj. prae manibus, Hebr. *נרא* monstravit & praeivit rectum tramitem ac viam regiam. Inde اتَّهَجُ est *incedere per viam regiam*. اهتداء infin. 8. conj. ab هدى recta duxit. Ergo structura exquisita verborum se invicem sustinentium & adjuvantium hanc praebet sententiam, *An non incedis regia via recti ductus tui?* Latinius, *Quin incedis!*

وَقُلْتُ شِبَاهَ ائْتَدَايَكَ

Et retundis aciem iniquitatis tuae! Insignis figura. شِبَاهٌ est *acuminata cuspis*, praesertim *aculeus* scorpionis. Homines nequam & iniqui

sunt *scorpiones*. *Scorpiones* item vocant *virulenta alicujus dicta* & facta. Hinc in proverbium abiit. *دبت عقارب* *Scorpiones* ejus reptant, pro grassatur dictis falsisque virulentis. Hebraei id, vivente lingua, extulerunt *דבו עקרביו*. Inde *דבה* *maledicentia*, *reptatio* velus *scorpionum*, & *דבה* *infamiam* spargere & *calumniam*. In *Cant.* Cap. 7: 10. *יין רובב שפתי* est *vinum jucundo reptatu titillans labia dormientium*. Nam *דב* *reperere*, *subrepere* etiam sic usurpant. Hoc obiter, ne scrupulus super *דבה*, & veram ejus originem, obreperet. Redeo ad *شِبَاهَ aculeum scorpionis*, semper in ictu, & conatu laedendi. Apposite ergo datur *اعتداء* *iniquitati*, proprie *infesto incursum*, ad noxam alteri inferendam. Radix est *عدا* ult. Vav. Verbum *فل* eleganter quoque huc admotum, valet enim *infringere aciem*, sic ut *incisurae* existant & *crenae*. Unde

congregationis locus? An non incedas apertâ viâ,
quæ te rectâ ducat, & properes ad medelam morbi tui,
atque retusâ acie iniquitatis tuæ inhibeas animam tuam,
quippe quæ maxima hostis tua? Nunquid mors destina-
tus tibi finis est, & quid à te paratum illi? Canitie
commoneris ut metuas; sed quæ exeufationes tuæ? Ar-
que in sepulchro cubandum tibi, & quid à te dici
potest? Estque; ad Deum redeundum tibi; quis vero futurus
defensor tuus? Diu est, quod te expergefecit Tempus;
verum finxisti somnolentum te. Traxitque te admonitio;
at præbuiſti refractarium te. Et ob oculos tibi propo-

C 3

ſita

Unde *ف* ruptura, crena in acie
ensis. in metaph. *pars fugata co-*
bortis. a rupta acie exercitus. Pri-
mitiva potestas thematis illius fuit
secare, infecare, incidere. Inde
Hebræis *חל* est *judicare, putare.*
Veteres *putare vitem* dicebant, &
putare rationes, hoc est *decisis ampu-*
tatisque falsis opinionibus, verum &
integrum, & incorruptum retinere;
ut est apud Gell. 6. 5. Antiquissi-
mæ significationis vestigium sub
חל offert se *Ezech. 28: 23.* *חל*
per gladium undique
immittendum. Vulgo *cadet confos-*
sus, ac si a *חל* foret. Rectius ut
Niphal hujus thematis, *secabitur,*
concidentur, contundetur; omni ejus
acie refracta ac retusa.

وقدعت نفسك *inhibes*

animam tuam! Metaph. instituta
retinetur, est enim *قدع* in *naſo*
percussit hasta admissarium, came-
lum equumve; atque ira furen-
tis impetum retudit. Inde porro

refrenare, inhibere, compescere.
انفس anima hic est *cupiditas;*
effrenata, quæ & *נפש* Hebræis;
unde *נפש* *effrenata cupiditate*
laborans.

في اللحد مقيلك in sepulchro
cubandum tibi. Ad conf. 11. mo-
nuit *Telebims* *اللحد* proprie esse

الحقير في جانب القبر

foramen in sepulchri latere: thema-
tisque *لحد* originem sitam esse
in *inclinando & deſteſcendo.* Ergo
quod in *Golio* primam sedem tenet,
excavavi fossam in latere ſe-
pulchri, itemque ſepelivit, est no-
tionis ſecundariæ. Alterum *مقيل*
descendit a *قال* med. *Je. Som-*

num cepit in meridie. inde *مقيل*
meridiatio, & *locus meridiationis;*
dormitorium omne, usu, ut fit,
latius manante. *Dormire in ſepul-*
chro, & *dormitorium pro ſepulchro,*
trita.

فَتَنَاعَسَتْ وَجَذَبَكَ الْوَعْظُ فَتَنَاعَسَتْ وَتَجَلَّتْ لَكَ الْعَبْرُ
 فَتَعَامَيْتَ وَحَصَّصَ لَكَ الْحَقُّ فَمَارَيْتَ وَأَذْكَرَكَ الْمَوْتُ
 فَتَنَاسَيْتَ وَأَمَكَّنَكَ أَنْ تُوَاسِيَ فَمَا أَسَيْتَ تَوَثَّرَ فَلَسَا
 تَوَعِيهِ عَلَيَّ ذِكْرُ تَعِيهِ وَتَخْتَبِرُ قَصْرًا تَعْلِيهِ عَلَيَّ بِرَ تَوَلِيهِ
 وَتَرْغَبُ

وجذبك الوعظ وتناعست

*Traxitque te admonitio, at præ-
 buisti refractarium te. Similitudo
 ducta est a camelo, qui quum pro-
 tuberante est pectore, & dorso in-
 trorsus depresso, dicitur قعس.*
 in 6. conj. نقاعس a Schol. de-
 claratur. تاخر وتشبه
 تقي Tergiversatus est, تقي
 assimilatus camelo qui protuberante
 pectore تقي dorso introrsum depresso
 resistit. in Hamasa قعس adhibe-
 tur de eo cui præ senio collum vi-

*gidum est & obliquum. Contrarium
 ejus affectionis est جذب gibbo-
 sum & elatum suis dorsum, pectore
 depresso. Hoc etiam ad senium in-
 curvum transfertur in Hist. Tamerl.
 p. 220. Ut sub utroque hoc vo-
 cabulo لحدب & لقعس gustu-
 lum præbeam genii & linguæ A-
 rabum, velim observari
 لقعس etiam epitheton poeticum
 stabile ac firmum designans. Sic
 غرة قعساء gloriam gibbosam &
 devexam, Harish Ibn Helza, cu-
 jus carmen est inter septem Moal-
 lekat.*

وتنينا جود و غرة قعساء

Genus referimus ad Fortunam & Gloriam Gibbosam

Id Scholiastes simpliciter ثابت
 stabilem exponit; atque ita apud
 Golium ex Zjauharo declaratur.
 Plus lucis fert Tebrizius ad Hama-
 sa, qui eandem hanc phrasin lau-
 dans, sic eam illustrat غرة قعساء

كانها ينو ظهرا لمن
 Gloria gibbo-
 dorso prædita, quasi ejus dorsum
 resistit ab eo qui illud desiderat ine-
 quitare. Est ergo gloria intacta,
 nec a quoquam sub jugum missa.
 Eo.

sita fuerunt exempla ; sed simulasti cœcum te. Et nudum patuit tibi verum iustumque ; sed contrā disputasti. Et meminisse te sui iussit mors : at simulasti oblivisci te. Potestas tibi data fuit beneficiendi aliis : non tamen benefecisti. Præfers nummum, quem recondas, monito quod memoriâ serves. Mavisque insigne ædificium efferre, quàm beneficium conferre. Ac desiderium avertis

Eodem e fonte dixerunt رجل | *statum Gibbosum* pro
 gibbosus pro gravi *conflam-* | *duro & incommodo* reperio apud
 si viro. *Noctem gibbo-* | *Tebrizium. & in Div. Hud. annota-*
sam fabricarunt Poetæ, pro *longa,* | *vit Scholiastes, شدي* *gibbosum*
protenfa, per alium, puto, flexum, | *دعي* *calamitosum* omne.
 quo quicquid *incommodum accidit,* | *Nonnemo ex Hudeilistis* illis posuit
 appellant *Gibbosum.* Sic sane | *etiam*

فسي جنبك الحرب تجذب

Ad latus tuum, Gibbosum bellum existit.

Hoc est *consurgere* incipit & tu | est in *Hamasa.*
mescere. Non abludit hinc quod

غمارة ذات جدد

Expeditis bellica gibbo pradita.

Ubi *Gibbus* adfert imaginem celsi | *من* *manifestum apparuit*
 & invicti roboris. | *الحص وهو ذهاب الشعر*

جصص لك الحق | *a themate, حص quod nudari*
Nudum tibi patuit | *capillis notat, monente Teblebio.*
verum iustumque, sed contra disputa- | *مري 3. conj. 2. ماري*
stasti. Verum iustumque, est | *strinxit ubera, mulsit, scutica per-*
 pn. *جصص nudum patuit,* | *cussit & ad cursum adegit. in plu-*
 viam

وَتَرَعِبَ عَنْ هَادٍ تَسْتَهْدِيهِ إِلَى نَرَادٍ تَسْتَهْدِيهِ وَتَغْلِبَ حَبَّ
 ثَوْبٍ نَشْتَهيه عَلَى ثَوَابٍ نَشْتَهِيهِ يَوَاقِيَتِ الصَّلَاتِ أَغْلَفَ
 بِقَلْبِكَ مِنْ مَوَاقِبِ الصَّلَاةِ وَمَعَالَاةِ الصَّدَقَاتِ أَثَرُ عِنْدَكَ
 مِنْ مَوَالَاةِ الصَّدَقَاتِ وَصَحَافِ اللَّالُوَانِ أَشْهَى إِلَيْكَ مِنْ
 صَحَافِ الْأَدْبَانِ وَدُعَابَةِ الْأَقْرَانِ أَيْسَ لَكَ مِنْ فَلَاةِ
 الْقِرَانِ

viam dissolvit ventus nubem, in-
 sciatus est debitum, abnegavit of-
 ficiam. Hæc Golius sub 1 Conj.
 sub 3. ponit contendit disputando.
 Omnia pendent a stringendo; strin-
 git enim qui mulget, stringit, qui scin-
 tica percutit, stringit ventus nubem.
 stringit qui inficiando & negando re-
 luctatur: aut disputando contentiosius
 renititur. Hinc antiquam suam
 faciem ac nativam vim resumit
 Hebræum מרר immorigerus, re-
 bellis, refractarius fuit. Proprie
 strinxit, contentiosius restitit, &
 obstrigillavit, ut alibi latius pandam:
 Esaj. 3: 8. לַמְרָר עֵינַי כְּבוֹדוֹ non est,
 ad exacerbandum oculos gloriæ ejus;
 sed ad oculos ejus gloriosos perstrin-
 gendos, palamque ledendos ac male
 urendos.

وَتَرَعِبَ عَنْ هَادٍ تَسْتَهْدِيهِ

ألي نراد تستهديه

avertis a duce, quem rectam viam
 roges, ad viaticum quod corroges.
 Verbum رغب in Lex. Gol. ex-

ponitur voluit, desideravit: item
 voluit, & destitit a re, ejusque
 satur fuit. Diversitas illa pendet
 a constructione, quam egregie
 expressit noster Hariri: nam se-
 quente الي ad, valet magno desi-
 derio ferri; sequente عن a, so-
 nat vehementius refugere. Utraque
 notio est secundaria, ducta a pri-
 maria cavitatis amplioris, præfer-
 tim in ventre, unde assumerunt
 sub hoc thema cupiditatem voran-
 di, & latius deinde omnem cupi-
 ditatem avidiorem. Hebraicum ערר
 est esurire; cujus origo hinc elu-
 cet, manans a ventre cavo
 & vorandi cupido; ut alibi de-
 monstrabitur. ערב per Ain abs-
 que puncto trepidavit metu, ex
 eodem fonte fluxit, nam vehe-
 mens terror quo quis sibi ipsi exci-
 dit, cavos ventres sine mente quasi,
 & vastum quoddam inane intus re-
 linquit. Paucis id moneo, ne
 minus periti turbent, & diffidere
 autument ab Hebræa matre, quod
 cum

tis à duce, quem roges ut rectam monstret tibi viam, ad viaticum quod tibi cupis offerri. Præponisque amorem vestis, quam expetis, præmio quod comparare tibi posses. Et pretiosa munerum magis inhærent animo tuo, quàm statuta tempora precatationis. Ac licitationes nuptialium donorum potiores apud te sunt continandis largitationibus eleëmofynarum. Patinæque variorum ciborum magis appetuntur tibi, quàm paginæ divinarum rerum. Et jocosus ludus sociorum familiarior tibi est lectio-

D

ne

cum ea pulcre concinit, atque hand poenitentiam lucem ei infert. Porro *هادر* dux; *دكتور*, director, est part. verbi *هدى* direxit in via. Inde in 10. conj. *استهدى* est petiit dirigi in via. Idem *هدى* direxit usurpatur etiam pro donum attulit obtulitve; unde in 10. Conj. *استهدى* valet petiit donum effere, corrogavit. Utramque vim noster venuste uni periodo intexuit.

يوأقبت الصلات اعلق

بقلبك من مواقبت الصلاة

Pretiosa munerum magis inhærent animo tuo, quàm statuta tempora precatationis. *يوأقبت* plur. fract. a *ياقوت* byacinthus. *صلات* plur. san. a *صلة*, thematis *وصل* junxit, copulavit favorem. *اعلق* comp. & superl. forma radicis *علق* dependit. Inde dicunt *علق*

ب affixus fuit rei, *ع* inhaesit ei nimio amore; & versa phrasi, *res ei*

appensa fuit, hoc est adhaesit immoderata affectione, & cor occupavit. Hinc *اعلق* compar. & superl. impensus & impensissime adfixum cordi; quod inde divelli nequeat. An respexerunt ad *علة* birudo, sanguisuga, *نڤى* in Proverbiis Salomonis? Cupiditates enim & immoderate affectiones *birudinum instar adhaerescunt*, & sugunt nunquam cutem missura. *مواقبت* plur. fr. a *مقات* statum tempus. cujus thema est *بوام* *ع* tempus praefinit. Denique *صلاة* vel *صلوة*

est deriv. fam. a rad. *صلا* ult. *Vav* & *Je*, torreret & intransf. torreret, incallescere, fervescere. unde ad fervidissimas precatationes *ansa assumpta*, *صلاة* precatio, speciatim dicitur solennis illa, statis horis quotidie obeunda secundum statuta *Muhammedis*.

صحاف الألوان *patinae va-*

riorum ciborum. لون cujus plur. fract. *الوان* colorem proprie signat

القرآن تأسر بالعرف وتنتهك حماه وتخشي عن البكر
ولا تتحاماه وترخرج عن الظلم ثم تغشاه وتخشي الباس
والله لحن أن يخشاه ثم أنشد

نبا

nat. Inde transfertur ad genus, speciem, formam; Ergo patitur colorum, vel generum sunt, in quibus varietas multa ciborum تلون in 5. Conj. apud Golium est, mutavit animi affectum, eoque mutabilis fuit; qua si tu dicas diversos induere colores, instar Chamaeleontis, unde adagium تلون الحربا chamaeleontis colorum mutatio, in mutabilem, & inconstantem. Quid cognationis cum hoc themate habeat נל in Niph. נלן murravit sagacior sponte subodorabitur.

تأسر بالعرف وتنتهك حماه

Præcipis quod æquum est, و ipse violas sacrum ejus. Conj. 8. انتهك a نهك in Lex. Golii redditur fatigavit, afflixit, extenuavit. At heic loci violavit, quam notionem inter derivata præ se fert انتهاك infin. conj. 8. violatio reverentiae, & honoris debiti. in Kal etiam نهك notare dicitur Quam maxime lesit existimationem ejus. Aliarum notionum mira est ubertas. Insigni cum stu-

dio fecit ac molitus est. Ingenti tormento adjectis. Summam inflixit poenam. Avide comedit. induit vestem quoad trita esset. exhaustis uber emulgens quicquid in eo contineretur. vicit, superavit. enarravit. fatigavit, afflixit, extenuavit. Extenuatus و debilitatus fuit continuo morbo. Strenuus و invalidus fuit. Labyrinthus. Vis filum? En tibi primigeniam vim rumpere fricando, vel fricare rumpendo. Inde universa hæc series, qua transitivis, qua intransitivis usibus, sua sponte se evoluit, pulchrisque metaphoris decurrit. Istius rei deductionem harum notularum angustiae non capiunt. Ceterum حمي

sacrum, in Lex. Gol. exponitur per inaccessum, vetitum. Radix est حما ultima Vav, prasidio custodivit, tuitus fuit contra malum. In 4. conj. حمي inaccessible esse locum. Inde حوما Hebr. est murus, mœnia; ut in Originibus latius pandetur; ubi etiam ostendam, inotionem hanc esse secundariam, a servendo derivatam. Est autem حمي proprie substantivum, designans id quod servore quo-

ne Corani. Præcipis quod æquum est; & ipse violas sacrum ejus: prohibesque iniquum; sed te non contines ab eo. Et retrahis alios ab injustitia; tum ipse ad eam te applicas: timesque homines, cum potissimum oporteat timere Deum. Tum carmine prolocutus fuit:

D 2

Ma-

quodam generoso a se repellit noxam | vare studet. Elegans est Versiculus
ac dedecus, seque sacrosanctum ser- | a Tebriso citatus ad Hamasa.

منعنا حمانا واستباحنا
حي كل حي مستحير مراقبه *

Defendimus sacrosanctum nostra gentis, at hasta nostra profanant
Sacrosanctum cujusque familie, cujus berbosa luxuriant prata.

Est & حي prohibuit a noxa & servavit generoso ardore: sed nec
dedecore alium, unde sequens locutio تجمي عن الذكر illa, quæ pro clavi esse potest harum metaphorarum,

prohibet iniquum, vel potius deterres ab eo, & se ab ista macula intactum exarsit, conserbnit nasus ejus; de eo, cui facile bilis in nasum concitatur, neque ulla injurias pati potest.

servare mone; quæ vis residet. Inde apud Zjauh. extat, forma comparativa, هو اجمي انفا وامنع ذمارا من فلان

quoque in نتحامه & sed te non contines ab eo, ex conj. 6. huius thematis, proprie, sed temes ab eo intactum & inviolatum non servas. Sub ista amplitudine intelligas significationem cavendi & evitandi quam Goliis huic 6. conjug. assignat. Non omittenda hic erat formula perinsignis حما ظهره

inimicus fuit & intactus ab onere; proprie dorsum suum inaccessum. Hic servidiore est naso, & juris sui defendendi studiosior quam ille, qualis & جامي الذمار vocitatur

defensor sui juris, qui nempe naso fervido vel minimam noxam vindicat, atque a se procul esse jubet.

تب

- تَبّاً لَطَالِبِ دُنْيَا ثَنِي إِلَيْهَا أَنْصَابُهُ *
 مَا يَسْتَعْيِفُ غَرَامَا بِهَا وَفَرَطَ صَبَابُهُ *
 وَلَوْ نَهَرِي كَكَفَاهُ مِمَّا يَسْرُومُ صَبَابُهُ *

نـ

تَب *Malum*. Imprecandi formula, a rad. تَب *secuit*, *refecit*; item, *refectus fuit*; unde تَبَّتْ يَدَا in solennibus verbis execrationum, *amputentur manus ejus*. Hinc تَبّاً *male dispareat*; & verbum تَب absolute *periiit*. complectitur utrumque *Surata* 121: 1.

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ
Refecta sunt manus Abi Leheb, & male disperiit.

دُنْيَا *Mundus, vita mundana,*

opes etiam mundi, & vita hujus presentis. Pro opibus & divitiis sumitur ab Abilpharag. p. 457. يَاتِينَهُ لِأَجْلِ دُنْيَاهُ Frequentabant ipsam propter mundum ejus, id est, opulentiam. Est in origine adjectiv. forma comparat. fzm. a masc. دُنِي a them. دُنِي propinquus fuit, nec non, vilis; quia cara fere sunt rara ac remota, ut contra vilia quæ prope ac præ manibus. Hinc دُنْيَا Mundus, quasi dicas propinquiorem, vel & vilio-rem. Ad posterius etymon alibi adlufit noster, quum ait

يَا خَاطِبُ الدُّنْيَا الدُّنْيَا

O tu qui procando ambis mundum vilem!

Prius tamen preferendum, quia locutio plena fuit الْحَيَاةُ الدُّنْيَا *vita propinquior*, opposita *الْآخِرَةُ* Vide *Alcor. Sur. 28: 60, 61.* وما هَذِهِ الْحَيَاةُ *Et Sur. 29: 64.* الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَدَامِ *Non est* الْآخِرَةُ لَهْيُ الْحَيَاوَانِ

vita hac propinquior nisi lusus & ludibrium merum; at vita futura illa enim vero demum vita est.

ثَنِي إِلَيْهَا أَنْصَابُهُ

Flectit eo cursum suum. Verbum ثَنِي convenit cum ثَنَوِ duplicavit, iteravit, a flectendi primaria vi; ut alibi deducetur.

flexio

Malum illi, qui mundum petit, flectens eo cursum suum.

Neque enim ad se redire potest, detentus amore ejus, & nimio desiderio.

At si nosset, satis illi de eo quod expetit, foret paucillum.

A 3

Tum

fletis habenas suas est locutio multum trita; unde hic formatur *flectere cursum suum*, proprie suam effusionem, nam انصباب est in fin. 7. conjug. a صب fudit, effudit. Latini quoque effundere ad cursum transulere: sequens صبابة desiderium, pariter ab effusione ut ita dicam affectus & amoris, e quo fonte صب declaratur etiam amore percitus fuit. Denique صبابة in versiculo tertio paucillum, est residuum aque aut lactis in Vase, quasi subsancula. Notetur dexteritas Haririi nostri, qui tres unius radicis metaphoras tam artificiose insinuatatas voluit.

لبن عجاجته depressit clamor-

rem suum. Phrasis digna quæ penitus excutiat, quod genium Orientis intime exprimat & respiciat. Ad verbum sonat, sedavit pulverem suum, a لب inhaesit terræ & adhaesus fuit; in 2 conj. adhaerescere fecit terræ pulverem, atque ita sedavit. عجاجه pulveris aut sumi nebula, a عج vehementius flavit & pulverem excitavit ventus. Figurata hinc, لب diripiendi ergo in illum incurrit, non a clamore ut Golius putabat, sed a pulvere, ut sit glomeravit pulverem suum super illum. Vides turmam hostiliter invectam, quæ

Erigit audantem glomerato pulvere nubem

Ut Sil. Ital. id pingit 13: 158. Id luminis deberet adhuc Habacuko, qui Cap. 1: 10. victorem exercitum ait Ridere omne munimentum, & collecto pulvere capere. Refertur collectus ille pulvis, ad opera & obfidionis reliquum apparatus; sed hoc non est ridere omne munimen-

tum, quum agger jacitur, & obfidio instituitur. Nil evidentius quam collectum illum & conglomeratum pulverem referendum esse ad celeritatem impetus, quo munitissima quæque loca rapere solebat hic aquilis ocyor & lupis acrior equitatus, quaque adversum attollens pul-

فَمَ أَنَّهُ لَيْدٌ عَجَاجَتُهُ وَغَيْضٌ مَّجَاجَتُهُ وَاعْتَصَدَ شَكْوَتُهُ
وَتَابَطَ هَرَاوَتُهُ فَلَمَّا رَتَبَ الْجَمَاعَةَ إِلَيَّ تَحَفَّرَتْ وَرَأَتْ تَأَهُبَةً
لَمْرِيَاةً

pulvere campos, quæ Statii est
phrasis 4. Tb. 38. Hoc jam colligere pulverem, sive celerrimo impetu ferri transfertur etiam ad Oratores cursum admittentes orationis & verba glomerantes, quin imo colligere pulverem dicitur omnis, qui aliquid magno studio & impetu aggreditur, & contra لَيْدٌ عَجَاجَتُهُ sedare pulverem suum, qui impetum remittit & conquiescit. Bene ergo Scholiastes عَجَاجَتُهُ غبرتة النبائر المرتفعة والعجاج للغبار والدخان أيضا والعجاجة لخص منه وإيران أنه قطع كلامه الذي كان استرسل فيه *pulverem excitatum* & elatum sonat عَجَاجَةً, & masc. عجاج itemque sumum, nisi quod foemin. pressus sit & distinctius. vult autem cum sermonem suum abruptisse, in quem se effuderat, & in quo vocem suam extulerat.

ficcavis la-

crymarum fluxum. Radix غاض ex quiesc. med. Je opponitur radici فاض *excrevis aqua*, abundavit, ut sit decrescere & desidere. Inde. غيض الدمع in 2. inbibuit lacrimas, fecit eas decrescere & residere. pro lacrimis figuratius noster dedit مَجَاجَةً succum expressum, nam monente Scholiaste مَجَاجَةً كل شي عصارتة cuiuscumque rei succus expressus dicitur *Mozjazja*. Sic in *Diru. Hud.* reperitur مَجَاجَةً النحل *apum succus expressus*, pro mel; & *pluvia* a poetis vocatur مَجَاجَةً *succus expressus nubium*. Heic loci, secundum Schol. intelligitur ما كان يسيل من عينه وأنه عند البكاء *Id quod & oculis ex naso ejus fluebat inter plorandum*. Alias, submonente eodem, notat potius الريق نجه من فيك *salivam quam ex ore ejicit*. sic مَجَاجَةً *salivans*. & geminata forma مَجَاجَةً *confusus loqui, titubare in sermone, & stulta proferre, quasi dicas salivare*,

Tum quidem depresso clamore suo, & siccato lacrymarum fluxu, sub brachiū assumpsit manticam suam, & axillis suum supposuit scipionem. Cum vero fixis in eum oculis animadverteret coetus illum surgere, videretque componere se ad dese-

vare, quæ addi velim ad רד ומלחמ Jobi, alibi declaratum, & חלל Ezechielis, de quo in Disp. 3. de Ancip. egi.

Fixis ۰ رنن الي تحفر

culis animadverteret illum surgere. In Golio رنا ultima Vav est spectavit continuo. رنا continuo contemplans, speciatim formarum spectator. in ۛ conj. قري defixis oculis inbasit amator amicæ. Hæc secundaria sunt a قري idem quod حنين sinuulus ۛ tremulus foras chorda impulsæ. Oculis vibrantis & acrius fixiusque contuens comparatur arcui intento, unde contendere visum, intendere oculos, ۛ ۛ ۛ ۛ. Vide etiam quæ supra jam adduxi ad illustrationem verborum رنن & رنن ۛ رني.

Surgere. conj. ۛ ab حفر, cujus 8. conj. exponitur, pedum digitis insedit movitque se ad surgendum. Sic Golius. Sed patet latius, ut in illa constitutione ان صلت المرأة فلتحتفر quum orat mulier, pedum digitis innixa resideat. Male Giggejus

p. 1010. solum supra genua sedeat. Nec melius paulo ante explicuerat illius genu a- quale est, cum vir sedet supra calcaneos juncturis poplitum plicatis, ۛ super terram adbarentibus. Hoc ne Oedipus quidem expediverit. Describi scias incoxationem, quum genibus junctis iisdemque plicatis aliquis assidet super coxa, seque quam proxime ad terram demittit, licet tamen ut non tam sedeat quam pendeat. Id Apulejo est coxim vel coxim sedere; & Nonio, in coxam fidere, qui ex Pomponio adduxit incoxare nates. Ab hac primaria stirpe succrevit vis secundaria properandi, festinandi, trepidandi; nam احتفر in. Camus est, cum impetu erupit, & infin. الاحتفر festina eruptio; & التحتفر incitatio ad festinandum. Scilicet incoxatio est habitus festinantis & trepidantis; quemadmodum hæ notiones quoque sub وفر sono vicinum concurrunt, cujus 10. dat استوفر institit pedum digitis, erecta superiore corporis parte, depressa inferiore. 8. متوفر irrequietus, dormire nesciens, trepidabundus. ۛ ۛ ۛ ۛ se accinxit ۛ festinavit. وفر properare fecit. علي اوفلر & هو علي وفر ۛ

لَمَّا رَأَيْتُكَ مَرْكَزَهُ أَدْخَلَ كُلَّ مِنْهُمْ يَدَهُ فِي جَيْبِهِ فَأَنْعَمَ لَهُ
 سَجَلًا مِنْ سَيِّئِهِ وَقَالَ أَصْرَفَ هَذَا فِي نَفَقَتِكَ أَوْ قَرَفَهُ
 عَلَيَّ مَرْفَقَتِكَ فَقَبَلَهُ مِنْهُمْ مُغْضِيًا وَأَنْتَنِي عَنْهُمْ مَبْنِيًا وَجَعَلَ
 يَوَدِّعُ مَنْ يَشِيعُهُ لِيُخْفِي عَلَيْهِمْ مَهِيعةً وَيَسْرِبَ مَنْ
 يَتَّبَعُهُ لِكَيْ يُجْهَلَ مَرْبِعُهُ قَالَ الْحَرْتُ بْنُ هَمَامٍ فَاتَّبَعْتُهُ
 مُوَارِيًا عَنْهُ عِيَانِي وَقَفَوْتُ أَثَرَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَرَانِي حَتَّى
 أَتَاهِيَ إِلَيَّ مَغَارَةً فَأَنْسَابَ فِيهَا عَلَيَّ غَرَارَهُ فَأَمَلْتُهُ مَرِيئًا

ما

est in itinere, quasi dicas, est super
 incoxonatione vel incoxonationibus, quia
 itinérantium, per Orientem, ma-
 gis est incoxonare semet ad refectun-
 culam sumendam, quam discum-
 bere aut assidere. Non dubito quin
 idem intenderit Legislator, quum
 iter ingressuros Israelitas Pascha
 raptim expedire & comedere ju-
 bet *פסחא, cozzim*, illo habitu cor-
 poris mirifice respondente omni-
 bus circumstantiis. Vulgo trepi-
 dantur. Nec excluderim, sed in-
 coxonationem abesse non posse con-
 tendo, & sic litem dirimo, qua
 disputari solet *stantes*ne an *sedentes*
 Pascha celebrarint in Aegypto.
 Reliqua quæ ad id majori in lu-
 ce collocandum præ manibus ha-
 beo, *Originum* libris reservantur.

Ad deferen-
 dum locum suum: proprie, ad dese-

rendum centrum suum. Est enim
 a them. *مرکز* defixis
 in terra *bastam*, & simile quid, circu-
 li centrum. Ut *ἀντίπορὰ νοτίω*. Inde
 porro *Castramilitum* designat, a *fixa*
 in meditullio *bastam*; & deinde lo-
 cum quemvis, ubi quis consistit,
 atque commoratur. Hic tamen spe-
 cialis illa notio centri non est di-
 mittenda, quum phrasit sit Astro-
 nomica *مرايلة المركز* *deflexio*
 a centro, quam pulcre hic
 transtulit noster, considerans *A-*
retalogum suum tanquam in medio
Circuli auditorum suorum. Sic Con-
 fess. 28 *وتخيرت المركز*
لاستماع الخطبة Es centrum
 elegi, ad concionem audiendam.

فانعم

deferendum locum suum; immiserunt eorum quisque manum suam in sinum, & impleverunt illi situlam munificentia sua; inquires: Impendito hoc cum erogare quid vobis, aut distribuere inter socios tuos. Ille quidem accepit ab iis palpebras contrahens, & regressus inde fuit gratias agens. Instituit autem vobis dicere iis, qui deducebant eum; ut lateret eos quam insisteret viam: iussitque qui sequebantur ipsum, alios post alios abire, ut ignorarent, quoniam reciperet se. Inquirebat Harit, Hemmami filius: At ego persequutus illum fui, pone ab eo avertens conspectum meum, & tergo legi vestigia ejus ab ea parte, qua videre me non posset: donec perveniret ad cryptam quandam, in quam irrepsit incaute. Concessi autem illi moram, usque dum exuisset calceos suos, & lavisset pedes. Deinde irui ad illum, atque repperi assidentem discipulo cui-dam ad panem similagineum hocdumque assatum, & posita ante ambos scia vini. Dixique illi: Hem tu! estne illud quod dicis, & hocine quod de te dicendum? Tum ille gemebundus spirare, ac si

E

exspi-

فانعم له سجلا من سيب

Minus recte Golius vertit, implevitque illi situlam munificentia sua, quum sit, *Et gratificatus est ei situlam e largo fluxu suo.* سيب quidem est عطية munificentia, domum, ut schol. quoque vocem hanc explicuit, sed a radice سلب, med. je, fluxit, proprietatem exprimit largiorem fluxum, unde perfacilis transitus ad liberalitatem. Quia interim figura situle inducitur, primitiva illa largiori fluxus potestas haud dubie est attendenda.

ریت ما خلع نعلیه

Usque dum exuisset calceos suos. particula ریت non reperitur in Golio; pertinet ad رات media je, Cunctatus est, unde ad verbum esset, mora qua exueret calceos. Coniunctim ریت pro ریتا asque dum frequentatur in Hist. Tamerl. & in Avicenna: sejunctim occurrit in Abilphar. Hist. Dyn. p. 340. & 350. De verbo خلع exuere, extrahere sciatur, esse Hebraicum רחץ, Trade in Ain mutato, ut ex רחץ exit Chald. רחץ tergo: phrasis רחץ רחץ in Bibliis nota, ut Deut. 25: 9, 10. Haud aspernandam lucem خلع ad alios usus quoque apportat. Hof. 5: 6. habe-

مَا خَلَعَ نَعْلَيْهِ وَغَسَلَ رِجْلَيْهِ ثُمَّ هَجَعَتْ عَلَيْهِ فَوَجَدَتْهُ
مَحْجَاذِيًا لَتَلْمِيزٍ عَلَيَّ خَبِيرٍ سَمِينٍ وَجَدِي حَنِينٍ وَقَبَالَتَهُمَا
خَابِيَةٌ نَبِيذٌ فَقُلْتُ لَهُ يَا هَذَا أَيُّكَونَ ذَاكَ خَبِيرُكَ وَهَذَا
مَخْبِرُكَ فَرَفَرُ رَفْرَةَ الْقَيْظِ وَكَانَ يَتَمَيَّرُ مِنَ الْقَيْظِ وَلَمْ
يَزَلْ يَحْمِلُكَ إِلَيَّ حَتَّى خَفْتُ أَنْ يَسْطُوا عَلَيَّ فَلَمَّا أَنَّ
خَبْتُ نَارَةً وَتَوَارَيْتُ أَوَامِرَةً أَنْشَدُ

لَبَسْتُ الْخَمِيصَةَ أَبْغِي الْخَبِيصَةَ

وَأَنْشَبْتُ

habemus הָבָנוּ מִן הַמֶּלֶךְ *subduxit se ab illis*. Quid *emphaseos* docet usus specialis in *repudio*, *divortioque*, quo quis dicitur *manum exuisse*. Ita in *Hist. Tamerl.* p. 90.

hinc extat يَدُ الْمَلِكِ يَدُ *خلع من الملك* *exiit ex imperio manum*, id est *imperium renunciavit*. Adhuc signatius quiddam subministrat locus *Scholiasis ad Diw. Hud.*

قالوا اخواله اقتله فقد خلعناه

ولله لا تنبع بشي من دمه

Dixerunt avunculi ejus; trucidatum nam eum penitus exuimus, repudiavimus, abdicavimus, per Deum propter eadem illius nulla vindicta premeris. Est ergo *خلع* *repudiatio feminae, & abdicatio fi-*

lii, qua penitus *eximitur* omnis *ejus cura*.

ne insultares *an* *يسطوا علي*

mibi. Amplissimi usus est *radix* *سَطَا* ult. *Vav.* proprie locum

habet in jumento, quum *رَكِبَ*

سُوم *sum* *ipsum caput equitat*,

ut Arabes loquuntur, hoc est, *frenum excutis*, *ع* *praeceptum, quo vult*,

abit. *Ἀφαιρέσειν*. Eadem proprietates reddenda Hebraeorum *נָחַץ*. *Prov.*

7: 25. *Ne נָחַץ* *ad vias ejus cor tuum*.

LXX *Ἐκκλινάτω*. Fortius & figuratius dedissent *ἀφαιρέσειν*. Inde

נָחַץ *Uxor immorigera*, *ἀφαιρέσειν*,

راكبة *راسها* *sive torum pol-*

luat, *sive minus*. Ab hac primaria potestate transit porro ad *insultus*,

grassaturas, *vexationes omnes*.

Per

expirasset æstus : parumque aberat, quin dirumperetur ira. Neque cessavit torve ad me respicere, adeo quidem, ut timerem ne insultaret mihi. Ast postquam deferbuisset ignis ejus, ac confedisset flamma, recitavit carmen :

Indui prætextam expetens commodiorem vitam,
E 2 &

Per elegans est quod etiam *aqua* dicantur *apmāzān* سبطا quum exundant, & extra ripas feruntur.

خبث نارية و تواربي اوارى

Deferbuisset ignis ejus, & confedisset flamma. Oratio est figurata, quæ iram resinctam pingit. Verbum *خابا* ultima *Vav* exponitur, *extinctus* fuit ignis. Non est primaria notio, sed translata & secundaria, ut videtur, a *condendo*

sub *خابا* ultima *Aleph*; sæpe enim libræ *اوى* *אוי* in fine permutantur. Est ergo planissime Hebræorum *חב* unde *חב* & *חב* ex quiescentibus 3 *He*. quamvis usitatus adhuc sit *חב* quiesc. 3. *Aleph*. Firmat opinionem meam Deri. *خايبة* *seria* vini, olei &c. quasi dicas *conditorium*; & *خابية* *abditæ* res, cujus plurale *خابايا* *abditos thesauros* notat in *Hist. Tamerl.* p. 392. *Conditum* sanè ignem sub hac phrasi spectari, patet etiam ex altera locutione *تواربي* *اوارى* quæ est, *delituit æstus eius*, nam *ويري* in 2. *Conj.* sig-

nificat *celavis*. In 3. item *occultavit*. In 6. *semet occultavit*. de sole occidente apud *Abilphar. Hist. Dyn.* p. 177. & in *Hist. Tamerl.* p. 59. *اوارى* est Hebr. *אור* pro æstu ignis positum *Esaï.* 50: 11.

ابغى الخبيصة expetens commodiorem vitam. Verbum *بغى*

ult. *je*, est idem, quod *רצה bullivit*; itemque ex *Chaldaismo*, ut multi volunt, *quæsit*. Apud Arabes etiam valet, *petiit, quæsit* in 1 *Conj.* & usitatus in 4. a *bullit* ansa sumpta, quum animus cum æstu & impetu fervido aliquid *vestigat*. In *Originibus* plura jam dedi, & nunc tantum velim caveri, ne *Cocceji* auctoritas fraudi sit, qui *bulliendi* significationem expunxit, *querendi* illa adoptata etiam *Esaï.* 64: 1. ubi vertit *aquas pervestigat ignis*. Vide quid incommodi trahat ignoratio primæ *Originis*. Ceterum de *خابية* jam in notulis monuerat *Clar. Golius*, esse *edulium ex dactylis* & *Butyro*; unde pro *commodiore* & *delicatio- re victu* usurpatur. Radix est *commiscuit*. Ob metrum silet

وَأَنْشَبَتْ شَصِي فِي كُلِّ شَيْصَة
وَصَيَّرَتْ وَعْظِي أَحْبُولَة
أُرِيغَ الْقَنْيَصَ بِهِ وَالْقَنْيَصَة
وَالْحَجَانِي الدَّهْرَ حَتَّى وَلَكَّحَتْ
بَلَطَفَ أَحْتِيَالِي عَلَى اللَّيْثِ عَيْصَة
عَلَيَّ أَتَيْتِي لَمْ أَهَبْ صَرْقَة
وَلَا نَبَضَتْ لِي مِنْهُ فَرِيصَة

ولا

flet *He famin.* ademptis ei superioribus punctulis.

شَيْصَة *Fructus.* id vocabuli in

Appendice exhibuit *Golius*, ubi declaratur per *vilissimam speciem dactylorum*, qui nucleo carent, quique siccati, austeri manent. Id genus abortivorum fert palma, ubi flore maris non fuit adspersa. Exponitur etiam per *pisciculi speciem*; quod cum precedenti *شص* *hominis* magis congruit. Utrumque ponitur pro *prada vilior*. *يبريد* *innuit se nihil spernere*, ait *Schol.*

أُرِيغَ الْقَنْيَصَ بِهِ وَالْقَنْيَصَة

Quo caperem omnis generis pradam. Annotavit jam *Cl. Gol.* proprie se-

ram marem & femellam induci, a *venando cepis.* Forma est loquendi Orientalibus adamata, unde & *Esaj.* 3: 1. *Amovet Deus superbum probo, sulcrum marem simul & feminam*, id est, forte simul & debile, magnum & parvum, ut hic loci majorem melioremque, & minorem sequioremque pradam intendit *Hariri*. De themate *راع* *Med. Vav.* *insidiatus est vulpes, vulpina astutia fuit*, tenendum ex *Scholias*, proprie id valere *لن*

ترجع وانت تخفي مرجوعك *redire sic, ut reditum tuum occultes.* Confer etiam quae *إيروغ* adduxit in *Hieroz.* p. 1. p. 896. ubi habes inter alia *من* *اروغ* *Obliquior vulpe, ex pro-*
ver-

& hamum injeci meum in quemcunque fructum.

Constituique monitionem meam rete, quo caperem omnis generis prædam.

Namque me impulit sæculi fortuna, ut intrare debeam lenitate technæ meæ latibulum leonis.

Nec vero extimesco impetum ejus, neque commota mihi inde scapula tremiscit.

E 3

Quod

verbiis Damirii. Hinc in 4 Conj.

طلب بكمـ وحلية اراغ
quesivit dolo et astutia, ut Schol.
ait, a clandestino ac tortuoso in-
cessu.

lenitate tech-
na mea. Melius reddas subtilitate
techna mea, nam لطيف non
tantum est lenis, mollisque, sed etiam
subtilis & exilis. Sic in eodem nego-
tio Sch. Div. Hud. اللطف decla-
rat التلطف حتي لا يري sam

subtilem efficere ut videri nequeat,
porro est infin. conj. 8.
ab حال versi, versutum esse
&c. &c.

ولجت علي الليث عيصـ

intro latibulum leonis. Structura A-
rabica dat intro super leonem lati-
bulum ejus densum. Nam عيصـ
resolvi debet in aff. u, Vocall
abjecta propter metrum, & ص
perplexa arborum densitas, arundi-
netum, indeque lustrum leonis. In
Hamasfa.

عيصـ تزارى فيه الاسود *

Perplexitas silva ubi leones rugiant.

Intelligitur ibi exercitus hastis te-
lisque horrens, cujus in medio ver-
santur intropus, Supradictos. Simi-
le quid & hic spectatur. De voca-
bulo لث non accedo Hot-
sing. & Bobb. id derivantibus a

لايث med. Je, in 3 conj. لث
Leonis instar certavit, aut superbi-
vis; & in 5. ثليث Audacem se
strennumque gessit. Ista enim no-
tiones a ليث Leone descenderunt,
non

وَبَشَّرْتُ بِي غُلِي مَوْرِدٍ
 يَدْنَسُ عَرْضِي نَفْسَ حَرِيصَةٍ
 وَلَوْ أَنْصَفَ الدَّهْرُ فِي حَكْمِهِ
 لَمَا مَلَكَ الْحَكْمُ أَهْلَ التَّقِيصَةِ

نم

non contra. Radix haud dubie est
 لاث media Vav, convolutis, con-
 glomeravit, & in unam massam
 compegit, Hebraice וַח, quod
 pauculis locis praefert vim depen-
 di; secundariam nempe illam, a
 primaria convolvendi in massam. Id
 verbi etiam translatum est ad mem-
 bra compactiora, unde لوث robur,
 & لونة ذات لونة camelus multa
 carnis و adipis. اللايث Leo com-
 pactioribus membris. Suspicio autem
 speciatim hoc nomine adfe-
 ctum fuisse Genus illud leonum
 Compactile و Breve crispioribus
 jabis, de quibus Plin. 8: 16. nam
 & لايث est herba convoluta, nec
 non coma crispa ac convoluta, quae
 vis in 8. conj. admodum frequens,
 obvolvunt calamistro comam cris-
 pare. Veram esse, quam pando,
 originem, & واث cum لاث med.
 Vav, eadem stirpe teneri, liquet
 clarissime ex لوان farina masse
 inspersa, unde & Arabes suum
 لاث in dependo terere, colligitur.

ولا نبضت لي منه فريضة

Neque commota mihi inde scapula
 gremiscit. Verbum نبض micis
 tremulo motu illustravi in Origini-
 bus, & cum Hebr. נבז, ב in y
 transf. murato secundum dialectec-
 tum, convenire ostendi. فريضة
 a them. فرس fecit, proprie seg-
 mentum sonans, speciatim deno-
 tat مضغة لحم في آخر الكتف

particu-
 lam carnis ad extremam scapulam,
 quae in metu contremiscit, ut scbo-
 lastes testatur, addens formulam
 لم تعد فريضة vel
 intonnere non suli ejus scapulares, esse

cir-
 cū locutionem vehementissimī pavori-
 ris. Addit بواصرة في
 Et concussa
 fuere interscapilia ejus eodem quo-
 que sensu. Prioris locutionis exem-
 plum habe ex Conf. 29. Hariri;
 حرت خيفة حتي طارت
 نفسي شعاعا واهعت
 فريضة

Non tamen duxerit me ad potum, qui contaminez honorem meum, anima avara.

Quod si iusta esset Fortuna in iudicio suo, equidem non committeret illa imperium hominibus vitiosis.

Deinde

فرايحي لمرتياعا Metu attonitus

bas, sic ut huc illuc dissipata mens volares, & musculi scapulares praepavore mihi intonuerint. In equis ille tremor scapularis est indicium generositatis: unde lux Jobi Cap. 39: 22. רתלכיש צואר רעסד. An cervicem ejus vestivisti tremore illo scapulari, quo irrequietam & acrem in praelia indolem suam prodiit. רעס contremiscere valuit in stirpe, & consonat ferme cum רעד עד ut alibi luculentius demonstrabitur.

ولا شرعت بي علي مورد

Non tamen duxeris me ad potum. Figuræ lumen nativum præfert, Non tamen aquatum propuleris me ad aquarium. مورد مورد descen-

sus, speciatim ad aquas, unde apud Golium porro exponitur, Lotus quem homines adeunt aquandi ergo. Istud jam aquarium per multa transfert figuratus Arabum Stilus. Habet in crebro usu مورد

الموت Aquarium praelii, ubi in pericula descenditur, مورد الموت Aquarium mortis & alia ejusdem naturæ, sed hæc nihil ad præsentem locum, in quo Aquarium est emblemata fortunæ lautioris, aut hominis opulenti, ad quem undique confluitur, ob sitim levandam,

id est inopiam recreandam. Radix شرع, quæ lucem insignem infert in Hebræorum שרע, primariam tenet significationem dirigendi, & protendendi in longum, unde reliquæ notiones omnes effluxerunt. Hic obtinet illa quæ apud Golium sub num. 4. proponitur, ingressus fuit aquam, intransit: a protenso videlicet collo; in 2 Conj. hinc est, in lacum, seu aquam, potus ergo deduxit. Rectius ergo شرعت legemus.

فالتفت الي قلميذه

Ego autem conversus ad discipulum ejus. Thema التفت torfit, intorsit, speciatim nonnunquam exprimit intorsionem oculorum & vultus in aliquid, sive ex metu, sive ex alio adfectu. Scholiastes declarat per

لويت وجهي وصرفت نظري flexi vultum meum, & converti visum. Sic Ruth. 3: 8. ויחרד ויפידאביר וירא וילפת & vultum visumque omnem in partem convertit circumspiciens. Cocc. dat contraxis se. Maluit Doct. Cler. contrectavit, pro fut. in Niph. formam fut. Kal assumi posse autumans, ut conveniat cum Jud. 16: 29. ubi vertit Amplexus est duos columnas. Imo vero torfit, torquendo inflexit. Nec obstant fequen-

قَالَ لِي أَتَنْ فَكُلْ وَإِنْ شِئْتَ فَقُمْ وَقُلْ فَأَجَبْتُ
إِلَيْهِ تَلْمِيزَهُ وَقُلْتُ عَزَمْتُ عَلَيْكَ بَعْنُ تَسْتَدْفِعْ بِهِ الْأَذَى
لِتُخْبِرْتَنِي مَنْ ذَا فَقَالَ هَذَا أَبُو نَزِيدِ السَّرُوجِيِّ سَرَّاجُ
الْقُرْبَاءِ وَنَاجِ الْأَدْبَاءِ فَأَنْصَرَفْتُ مِنْ حَيْثُ أَتَيْتُ
وَقَضَيْتُ الْعَجَبَ مِمَّا رَأَيْتُ

quentia, ut ait Cl. Cler. ubi *impulisse columnas* dicitur Samson, quas prius *adprehendisse* eum oportuerit. Nimis subtile id acumen; profecto enim *adprehendisse* facile eum intelligo, etiamsi nemo mihi referat, qui *torsisse*, & *tortas* *impulisse* omni *nisu* refertur. Et quid jam esset Job. 6. 18. *וְהָיָה כְּמַרְכָּבָה מִן הַיָּם*? An & ibi *adprehendere* quadrabit? Alius ibi obtinet significatus, ait Vir Doctus. Minime vero. Verte *distorquentur* *insinuantium* *via*, per ambages *buc* *illuc* *flectuntur*. Turbela omnis inde orta, quod ex tribus locis amplitudo radicis, & usuum diversi-

tas haud internosci potuerit. Ceterum *تلميز* per *Dsal*, itemque *تلميز* per *Dal*, esse *מלמד*, non est quod moneam.

قضى العجب

Summa adfectus sum admiratiōe. Verbum *قضى* *finiuit*, *determinavit*, *sauxit*, *decrevit* &c. &c. est planissime Hebraeum *נָסַף* *עֲוֹרֵם*, unde *נָסַף* *finis*, & *נָסַף* *extremus*. Primaria *secundis* notio inter Arabes fere obsolevit, secundariis bene multis succrescentibus. Inter eas est *plenissime exequi*, *absolvere*

Deinde dixit mihi: Accede, & comede; & si voles, con-
siste, ac quiesce. Ego autem conversus ad discipulum ejus,
inquietabam: Conjuro te per eum, quem imploras depulso-
rem mali, ut significes mihi, quisnam hic sit. Respondit
ille: Est Abuzeidus Serogianus, peregrinorum lucer-
na, & literatorum corona. Tum vero ego recepi me
unde veneram, summa affectus admiratione eorum, quæ vi-
dissem.

F

solvere, consummare, unde قضى *est in radice* عجب *abdi-*
suminopere admiratus fuit, العجب *tam habet, & sane profundam ori-*
proprie, absolvit admirationem, *ginem, quam recludit Hebræum*
vel consummavit. Elegans etiam *22y Ezech. 23: 7, 9. & in eodem*
est forma قضى *Absolvit* *Cap. complusculis vicibus; ut &*
iter suum, vel cursum strenuum, *Jer. 4: 30. ubi libidinosus affectus*
pro mortuus est; quod & elliptice *designatur, ductus a* عجب *22y*
absolvit. Ut *πυγή vel ἐπαύριος potius, ut alibi*
Latinum finire, aut finiri na' *si non planius, plenius saltem di-*
iniquitas. Admiratio autem, quæ *cemus.*

المقامة الثانية الحلوانية

حكي الحرن بن ممام كلفت مذ ميطن
عني التمايم ونيطن بي العمايم بان
لغشي مغان الادب وانضي اليه ركب الطكب
لاعلق

من ميطن عني التمايم

Ex quo amota a me sunt amuleta.
Vocula من, plenius منذ, ex
من & ان conflata, idem sonat
quod *non* Hebræorum, a tunc, a
quo tempore. Sequens ميطن est
pass. in 1. a مطا pepulit. abegis.
& intransit: Longius pulsus suis
declinavit a vero *est* iusto &c. &c.
Est plane Hebræorum *non* inclina-
ri. moveri, & quidem cum qua
dam mole proprie. Naturam pres-
sus declarabunt Origines. Nunc
tantum obiter corrigam Golium,
qui derivatum ميطا exponit pro-
pulsio vebemens in pectore; non in-
tellexit Glossam Arabicam, quæ
est, اشد السوق الي الصدر
Vebemens pulsio, quum ab aquatio-
ne abiguntur pecudes; ut contra
اشد السوق الي هيما, est
اشد السوق الي الورد
Vebemens pulsio cum ad a-
quam aguntur pecudes. Alterius ad-
huc Glossæ brevitatis impeditur Go-

lium, qui infinitivo 4. subicit
اذي عن الطريق. id foret, no-
xa & via; sed اماطة, quod est
amoliri, per noxam e via exponere
jocularium esset. Phrasis Ara-
bica est الاماطة الادبي عن
الطريق amoliri noxam a via, id
est quicquid injustum & nefarium
e medio remove: estque inter ce-
lebrata dicta Muhammedis, Fas
omne commendatum, nefas inter-
dictum; *est* incumbit omnibus اماطة
الادبي عن الطريق amoliri no-
xam e via. Ultimum تمايم am-
uleta, plur. fract. a تميمة
bulla qua collo infantium ad alliga-
tur pro amuleto seu proebio. Ea
demum ponitur, quum ex ephebis
exceditur. Ergo amota amuleta
signant puberes annos. Latinis e-
tiam bulla sic cognita. Pers. 5: 39,
31.

Cum

DISSERTATIO SECUNDA HULWANIENSIS.

Arravit Harith Ibn Hemmam. Operam dedi, ex quo amota a me sunt amuleta, & togam sumsi virilem, ut frequentarem loca eruditioni dicata, & Camelos meos, studiis deditus, illuc contendendo fatigarem. Ut inde mihi decernerem quod ornamento

F 2

to

*Cum primum pavido castos mihi purpura cessit.
Bullaque succinctis Laribus donata pependit.*

Adde Macrobi. Saturn. 1: 6. unde percipies fuisse amuletum, nam inclusa erant remedia adversus invidiarum valentissima.

attingit pubertatem, remouent a collo ejus amuleta, & induitur Cidari ac cingulo, gladiusque de collo ejus suspenditur.

تغ sumsi ونيطت بي العمام
togam virilem. Proprie, تغ appensa mihi sunt Cidares. عمامة Cidaris, fascia qua caput obvolvitur. Tulbandum. Ejus plur. فر. عمام. Prius نيطت in pass. 1. a نوط suspendit. Item annexuit; nam derivatum نوط a Schol. etiam per حبل nexus, copula declaratur. Ex eodem ritum Arabum condifce اذا بلغ الصبي عند العرب الحلم انزلوا الاحرام من عنقه والبس العمامة والحرار وقلد Quam puer apud Arabes

اغشي مغاني الادب fre-
quentarem loca eruditioni dicata. Ad verbum, hospes irruerem in mansiones humanitatis. غشي apud Goliath sign. sec. supervenit de improviso, & obruit. Primitiva vis est operire, unde dicunt Vespera, vox, operit; jam vero cum vespera & nocte hospites etiam ingruere solent. Sic nata ista notio. مغاني plur. fra. a مغني mansio qua contenti sunt تغ gaudent; غني contentus, dives, opulentus fuit. Est Hebr. ניש respondit, illo usu tralato, quo respondere dicuntur ea, quae habent venam sufficientem,

لَأَعْلَقَ مِنْهُ بَمَا يَكُونُ لِي نَزِينَةً بَيْنَ الْأَنْهَامِ وَمُزْنَةً عِنْدَ
الْأَوَامِ وَكَتَبْتُ لِفَرْطِ اللَّهْجِ بِاتِّبَاسِهِ وَالطَّمَعِ
فِي نَقْصِ لِبَاسِهِ أَبَاحْتُ كُلَّ مَنْ
جَل

tem, divitem, opulentam. Scholia-
stes legit *عنان* a *معان* *juvit*.
pvo.

وانضي اليه مركاب الطلب

*Et camelos, studiis deditus, illuc
contendendo fatigarem. Arabice est,
macerarem illuc camelum vectarium
studii. camelus vecta-
rius, collective amat usurpari.
طلب petivit, quesivit &c. &c.
speciatim studiis operam dedit.
نضا studiosus. Thema نضا
ult. vav, inter alia est, deleta fuit
tinctura. Inde in 4. conj. انضي
maceravit, extenuavit, dilutum red-
didit. Id elegantissime transfertur,
ad camelum longis itineribus ex-
haustum, maceratum, confectum.
Scholiastes camelum studii figurate
positum putat, quum ait, جعل*

لطلب العلم ابلا مجارا
وانما يريد انعب نفسي في
طلبه dedit studio scientia camelum
per figuram, id modo intendens, quod
semet ipse maceraverit in studiis per-
sequendis. Fallitur. Nam longa si-

bi itinera emensa, & regiones diver-
sas lustratas innuit, studiorum cau-
sa; atque ita non unum sibi came-
lam currendo confectum.

ut inde mihi decer-

perem. Thema علق dependit,
adhaesit. Item metaph. adhaesit stu-
dio, amore: *pependit quasi in re,
vel a re. علق etiam dicitur pec-
cus, pendere ab arbore, quum
summitates ejus decerpit ac depasci-
tur. pulchra imago, pendere a scien-
tiis, pro iis deditum & adfixum
esse: &, pendere ab iisdem, pro eas
decerpere & depascere. Fallor, aut
Eloquentiae Arabicæ princeps Ha-
ririus noster, utrumque nunc cum
gratia & emphasi in unum sensum
intexit.*

Nubes in

astu. Figura, qua Refrigerium in
inopia ac calamitate pingitur. Con-
feratur *Esa. 25. 5. حرر بظل عب
astus umbra dense nubis reprimen-
dus.*

ob excessum avidi-
tatis. Radix فرط ita tractatur in

Le-

to esse posset inter homines, & nubem praeftaret in aestu. ob excessum autem aviditatis, qua eam mihi ignis instar mutuo sumti comparare studebam, ejusque vestimento ornatus prodire gestiebam, miscebam me dissertando magnis simul & parvis, & aquam pluviam expetebam ab imbre, & a rore,

F 3

meque

Lexicis, ut nec caput, nec pes compareat. Ejus Originem exhibet formula فرط النظام quum series seu linea margaritarum disturbatur. Crebro hinc in Histor. Tamerl. انفرط نظامه series ejus disturbata est, pro res ejus confusa & perturbata fuerunt. Et فرط نظامه seriem obedientiae exsolvit, disturbavit Clarius dicam. نظام Chapelet enfilé, ut Gallicum illud huc advocem, sphaerularum series infilata, figurate ordinem omnem amplectitur. فرط النظام chapelet defilé, defilata, exfilata series, contra, quicquid ordinem & modum excedis, vel extra seriem abis: pro amplitudine istius ideæ, usu omnes in partes diffusio, in prævertendo, discedendo, excedendo, præcipitantiùs agendo, dissolutius & negligentius se gerendo, conturbando bene digesta, aliisque metaphoris, quas Goliùs & Gizegeus subministrabant. Eam esse vim ac proprietatem Hebraici פרוץ, in Originibus demonstrabo. Hebræorum y ex dialecto nonnunquam fit y vel u, & vicissim y vel u fit y. Alterum vocabulum להג, est אלה, semel tantum Eccles. 12:12. pro-

stans. Lectio aliis, aliis meditatio, studium. Ab אלה derivat Coccejus. Sic imponere solet literarum vicinitas. Audi Arabes, لهج بالشئ اذا اكثر الحديث

به لحيه به وحرصه عليه

Dicitur אלה in re aliqua, de eo qui multum de ea facit sermonem propterea quod eam amet, & avide eam appetat. Ea est vis secundaria. Quid jam primitivum? Latet id in denso, spisso, concreto compacto, ut quum Oxygala, conj. xi. dicitur الهاج condensari. Πύρρονται.

اقتباس est inf. 8. conj. a rad. قيس accendit ignem, extudit, unde استقيس petiit ut ignem accendere liceret, figurate, edoceri scientiam petiit. Ad Conj. i. jam illustratum. Confer Adag. Gal. p. 103.

Ejus vestimento تقمص لباس prodire. Figura, pro scientia ornatum excultumque procedere. لباس indumentum, a ليس vesti-vit. قمص est inf. 5. conj. a قمص cuius derivatum قميص interula.

Cami-

جَلَّ وَقَلَّ وَأَسْتَسْقَى الْوَبْلَ وَالْطَّلَّ وَأَنْعَلَّ بَعْسِي وَلَعَلَّ
فَلَمَّا حَلَلْتُ حُلْوَانَ وَقَدْ بَلَوْتُ الْأَخْوَانَ

وسبرت

Camisia. Chemise. Inde 2 conj. induit, & 5. indutus fuit interula. Sulpicor Haririum captavisse, in hac constructione vocum cognatarum, humanitatis ornamenta exteriora simul, simul interiora.

استسقي الوبل والطل

aquam pluviam expetebam ab imbre
عق a rore. Schemate vestit, quod nude dixerat, miscebam me magnis simul عق parvis. وبل imber, est homo copiosissima scientia alios valens madefacere. Radix est وبل magno impetu fluxit. Id Hebræis etiam יבל fuit, unde Jes. 30: 25. יבלי מים rivi magno impetu aquarum fluentes. Sed hæc alias. وبل طل ros, est homo minore quidem illa, sed placida ac jucunda pollens doctrina. Imagines in Sacris etiam pertritz. 10. conj. استسقي expetivis aquam pluviam, a سقي rigavis largius. Possunt etiam imber & ros in abstracto sumi pro ipsa doctrina.

لأنعل بعسي ولعل

lactavi me desiderio عق spe profectuum. Prius est a عل def. med. proprie altera vice bibit, hausitve. 44p. ut in Origis. editis prolixè demon-

stratum. Inde نعلل semet lactavit inter alia sonat. Vocolæ sequentes عسي prope fuit, & لعل sorte, hic exprimunt desiderium & spem, ut Lactare sese per prope عق fortasse, sit tam desiderio, tam spe proficiendi studiorum amorem fovere. Scholiastes exponit أنه غلة

وجدني بالطمع والرجاء

pollebam sitim cura mea desiderio عق spe. لعل est deriv. quoque a عل per Lamed. servile, estque in origine quod lactationi servit, quales illæ particulæ fortasse an, forsit, forsitan, quæ solatioli aliquid præbent interim sitienter cupienti.

جللت حلوان Hulwanum,

oppidum Frace, id est Assyria, quatuor dietis distans Bagdado ut scholiastes meus notavit. Golias in notis ad Alferg. p. 223. quinque vel sex ponit. Inde quæ ad Geographicam descriptionem pertinent, repetantur. Verbum حللت

2 conj. ab حل solvit, descendit jumento, substitit, diversatus est. Alio adpectu solvere dicitur, qui iter incipit, cursumve ingreditur. Id Hebræis חלל incepit. Iterum solvere est liberum, solutum, licitum permittumque tradere usui commu-

commu.

neque ita desiderio & spe profectuum lactabam. Quum vero substitissem Hutwani, jam fratres expertus, & explorata habens

pon-

communi. *جلال* Omne quod licet, *حرām* communis juris, profanum. *חלל* sacrum, religionis vinculo ligatum. *חלל* & *חלל*. Nova metaphora solvi, permitti, profanari, communis juris fieri, est dedi donarique ad vexandum, trucidandumque. Hoc intenditur formulis *חלל* & *חלל* Discordia concors, *חלל* cum *חלל* in unum collineans. *חלל* insolubili vinculo amate-matis perdens. *חלל* promiscua cadi solvens tradensque.

jam ex- *בלוט* *الاخوان*

peritus fratres. Id est jam rerum humanarum probe gnarus, lataque ac tristitia persunctus, ut quis mihi verbo, quisve re vera frater & amicus foret, exploratum jam haberem. *חלל* plur. fr. ab *חלל* frater. *חלל* ult. je & vav, Exploravit, tentavit, experiundo probavit, secundaria notione, a primaria trita fuit vestis, quod est *חלל* Teri, subigi, inferunt sponte experientiam. *חלל* imperitus rerum. *חלל* multum tritus & experiens. *חלל* fricatus ad palam, ut scabiosum pecus, eandem sumsit metaphoram, & virum experientissimum peperit

Explorata ha- *סברת* *האזנה*
bens pondera. Hoc est, Quum jam

rebus sua statuere possem pretia, & scirem quidquidque valeret. *חלל* plur. fr. a *חלל* pondus. thema est *חלל* libavit. Hebræis haud dubie etiam in multo usu esse debuit *חלל*, unde vestigium mansit Jerem. 5: 8. *חלל* Sunt equi bene peculiat, ponderosius vasati. Apud Catull. illa pondera devolvisse dicitur, qui semet evirabat Attis. *חלל* proprie est pertentavit vulnus quod esset profunditate. Inde latius exploravit. Supra jam collatum *חלל* prima Sin.

يتقلب في قواليب الانتساب

Versabat sese in formis genealogie deducenda. *نسب* 8. a *نسب* memoravit genus inde a prima deducens origine. Est vis secundaria. Unde? a *نسب* spiravit, adspiravit, si bene ad calculos sedeo, nam *نسب* 4. conj. est vehementius flavit pulverem glaream te jaciens ventus. Id faciunt etiam stemmatum aliorum contextores: stant, spirant pulverem movent, dum ad hanc vel illam, nobilem domum adspirant. Alia metaphora *نسب* est ultro citroque susurronem egit. Et id a spirando, flandoque fluxit. præcedens *نسب* est plur. fract. a *نسب* formula, forma ad quam, vel in qua, quid fingitur. in Conf. 10.

Ha-

وَسَبَرْتُ الْكَوْزَانَ وَخَبَرْتُ مَا شَانَ وَزَانَ الْغَيْتِ بِهَا أَبَا
 نَزِيدَ السَّرُوجِيِّ فَيَتَقَلَّبُ فِي قَوَالِيهِ الْأَلْتَسَابِ وَيَخْبُطُ فِي
 أَسَالِيهِ الْأَكْتَسَابِ وَيَدْعِي قَارَةَ اللَّهِ مِنْ آلِ
 سَاسَانَ وَيَعْتَرِي مَرَّةً إِلَيَّ أَقْبَالَ غَسَانَ
 وَيَبْرُنَ

رايت غلاما افرغ في Hariri

Vidi puerum qui قلب الجمال

fusus erat forma pulchritudinis. Inde & huius loci vera forma ac facies patefcit. Prius قلب conj. ٢. a قلبا versavit, exponitur نصرف ultro citroque versari in re aliqua. In 2. قلب item est صرف ultro citroque versavit, tractavit, excussit, ut nummularius nummos quos probat: vel ut aurifices quum sedent ad metalla conflanda. Ita in transitu condifce vim Hebræi צרף.

ويخبط في اساليب

Et pede terram qua-

tiebat in semitis lucri acquirendi. Verbum خبط notat quatere, excutere חבט. speciatim fuisse arborem quatere ad folia dejicienda. Suspiciari quis posset, id nunc intendi, quatenus quercum concutere omnem dici potest, qui undecumque sibi corradit. Sed falleretur, nam, monente etiam Scholiafte

hic est jactabat se, proprie pede terram quatiebat & quidem خبط عشواء prout pede terram quatit camelus debili visu, nihil dispiciens. Istam phrasin, in qua erravit πᾶν Golius a libi latius ad intelligentiam thematicis, ejusdem ferme potestatis cum חבט, explanabo. Innuit Hariri jactatorem hunc caci instar cameli precipitem ruisse in standis suis gloriis. اساليب plur. fr. ab اسلوب, them. سلب traxit, unde tractus, vel via & modus potius, quo quid trahitur, & ducitur. كسب inf. 8. quaeritavit victum. An inde דגדג parva pecus. מִן? An contra a pecude est lucrum, ut pecunia? Anquiretur in Originibus.

ال ساسان Familia Sasan-

darum. Dynastia quarta Regum Persiæ Sasanidarum titulo fulgebat a Sasane, qui Filium habuit اردشير بابكان Ardshyr Babechan, istius potentie Conditorum. Adi Sebick. in Ta-

pondera, quidve dedecori esset aut decori probe callens, deprehendi illic Aba Zeidum Serusiensem, qui omnes formas genealogiæ ac generosi ortus strenue versabat, & pede terram quasiebat in viis lucri acquirendi: jactabat autem nunc, se esse ex familia *Sasanidarum*, nunc vero genus suum referebat ad principes *Gassanidas*: prodiens nonnunquam in vesti-

G

mento

Tarich. Regum Persiæ p 106, 107. omnes, & cujus imperium suscipitur; eoque vocabulo describitur Rex. & *Herbelotii Biblioth. Orient.* in voce *Sassan.*

اقبال *Principes Gassan*

sanida. Horum notitiam dabit *Pocok.* in *specim. Hist. Arab.* p. 75, 76 &c. Scholiastes ait غسان

قبيلة باليمن كان منها ملوك

Tribus Arabia Felicis, unde Reges extiterunt. Melius *Pocok.* p. 76. qui ex *Arabia* quidem *Felice*, sed familia *Azdenisium* oriundos, perque سبل العرم *Alcoran.* 34. 15. migrare coactos, confedisse docet ad aquam in *Syria* quæ غسان appellabatur, indeque appellationem istam deductam. Vide etiam *Herbelotium* in voce *Gassan.* Ceterum اقبال plur. fract. ا قبال consonat ferme cum Latino *Dilectatores*; nam radix est قال dixit. Bene *Tebrius* ad *Hamasæ* القيل هو الذي ينعذ قوله ويعتمد امره ووصف به الملك Vocatur *kail*, cui dicto audientes sunt

In vestimento Poetarum prodiens, id est in circulis elegantissima recitans carmina. Posset etiam verti in tessera. Nam شعاري tum amiculum interiorius designat, tum tesseram militarem, & omne Symbolum quo dignoscitur quis. Utramque notionem explicat *Tebelius* ad *Cons. g.*

شعاري القوم في الحرب Har. علامتهم ليعرف بعضهم بعضا واصل الشعاري الثوب الذي يلي البدن والدثار فوقه قال صلعم الانصار شعاري والناس

In bello *Schiar* vocant homines tesseram & notam qua alter ab altero dignoscitur. Origo autem vocis exprimit vestem qua corpus proxime contingit. Quæ supra eam, *Dithsar* appellatur. Dictum extat *Propheta*, *Medinenses* sunt interior vestis, reliqui homines superior. Quid intenderit *Mubammed*, *Medinenses*, adjutores suos, ita dilaudans, percipie-

وَيَمِزُّ طُيُورًا فِي شَعَابِ الشَّعَرَاءِ وَيَلْمِسُ
حِينَئِذٍ كَبِيرَ كَبَرَاءٍ بَيْنَ أَنَّهُ مَعَ تُلُوتٍ
حَالَهُ

cipietur ex *Hist. Tamerl.* p. 242. ubi *Tataros Bajazethi* ad sua castra alliciens *Tamerlanes*, hoc utitur blandimento, *Vos revera estis propago ex propaginibus, ramus ex ramis, membrum ex membris meis* — *Vos estis mihi* شعاعي *Vestis interior, & reliqui homines* دثامي *vestis exterior.* Natalis vocis distinctius adhuc indicabit *Tebriziad*

الشعاع الثوب الذي Hamaf.

يلي الجسد واشتقاقه من انه

يلي الشعر النبات علي الجسد

*Schiâr est vestis corpus proxime con-
tingens: derivatur autem ex eo,
quod pilum in corpore pullulantem
attingat. Nempe شعر est, ut ۛۛۛ*

pilus, vel potius collective *pili*.
Unus autem *Pilus* dicitur שער
שער. Adjectivum שער *pilosus*

etiam Arabibus שְׁעָרָה pro شعرة

bordeum شـعـيـر ة & شـعـيـر

quia pilosum est, & birsutum. A
pilo etiam, quod mirere, excrevit

شاعري Poeta, cujus plur. fract.

pilo, & subtilitate ejus, quasi dicas subtilissime & ad tenuitatem usque pili intellexit. Talo quid & vernacula nostra subministrat. Weten op een haat. Docuit me hanc originem Iebrifius ad Homasa

الشعر العلم الذي يوصل اليه

من مسلک دقیق ماخون

Scientia dicta est iste من الشعر

nomine, quod ad eam sub:li qua-
dam via pervenietur: translatione

facta a pilo. Jam vero titulo
 شاع subtilissime rem intelligentis

adfecerunt καὶ ἱεροῦ Ποσειδῶν, φίλο
 σπουδαίον φίλο τρυφήν καὶ γαμήλια

aliquo ad hoc pro ~~causando~~ carnis
sua metiri coactum.

یلبس کبر الکبریٰ

Induebat magnatum superbiam. יָדַעַתְּ

exponitur paulo confusius, prin-

cipe enim loco locatur, obscuram
et confusam illi effecit rem, dissimu-

levit. secundo, induit vestem,
tertio, confuevit cum muliere &c.

&c. Simplex & propria vls est לבש

mento postarum; sed alio iterum tempore magnatum superbiam induens: nisi quod cum versicolore hac sua astutia, & perspicua satis fraudulentia ornatus incederet nitore vultus & dicti

G 2

docti,

ri. Dicunt etiam per metaphoram induit gloriam لبس المجد, quod est in Hamasa. induit impudentiam apud Haririum. Conf. 29. quæque ejusdem notæ infinita. Sic in Bibliis passim לבד. Heic loci etiam Metaphorice sumendum putem, indubat magnatum superbiam; se in convivium licet veste, ut: Regii sanguinis hominem inferebas, & Sasanidarum, Gossanidarumve alta stemmata crepabat. Majoris adhuc lucis ergo teneatur hic, quod paulo supra ponendum exciderat, Sasanidarum in Persia imperio per Saracenos extincto, & Muhammedanismo in vecto, complures Persas, veteris religionis tenaces, per omnes provincias diffugisse, eaque occasione multos impostores sese domo ista Reguarice olim Sasanidarum oriundos jactasse. Hæc ex Scholiaste. Posset tamen cultus quoque exterior splendidissimus intelligi, nam Abuzeidus noster non semper pannis obfusus, Inducitur, sed nonnunquam magnifico paratu oculos præstringit.

قالون proprie, in om-

nem colorem vertere suum statum. Innuitur versicolor, & versipellis astutia. Radix لان med. Vav. in 2. tantum, & 5. conj., apud Golium, occurrit. in 2. quidem colo-

ribus variavit. In 5. mutavit animi affectum: eoque mutabilis fuit. Ista significatio tracta a Chamelonte, qui colores mutat variatque. Unde proverbium, قلون الحرباء

Prout Chamelion colores variare soles, in homine inconstanti ac vario.

Apud Giggejam est etiam قلون الوجه colorem mutavit vultus: in

irato & indignante. Hinc aliquid luminis accedere videtur Hebræo מל, in significatione irati murmuris, vel obmurmurationis indignantis, quæ est in Niph. מל & Hipp. מל. De qua Origine alibi latius quæram.

تبين محاله Evidentia frau-

dulentia. A دى بان, 5. conj.

تبين evident, manifestus fuit, unde hic infin. forma. محال apud

Golium exponitur, Quod non est, impossibile, absurdum. Eo nomine complectuntur, fraudes, mendacia, præstigias & vanitates illudentes. Ita breve Scholion hic dat محال

كذب Mobal est mendacium.

Alius Scholiastes. المحال ما

لا يمكن ولا يتصور

Mobal est, quod fieri effingive haud potest,

حَالَهُ وَتَمَسَّنْ مَحَالَهُ يَتَحَلَّى بِرَوَاهِ وَرِوَايَةٍ
وَمَدَارَاهِ وَدِرَايَةٍ وَبَلَاغَةٍ رَأْيَعَةٍ وَبَدِيهَةٍ مُطَاوَعَةٍ
وَأَدَابٍ بَارِعَةٍ وَقَدِيمِ الْأَعْلَامِ الْعُلُومِ فَارِعَةٍ
كَانَ

potest. Melius Teblebi ad Conf. 12.

المحال الباطل وما لا

Mobal est va-

num, & ejus possibilis non est exi-
stentia. Existimem esse proprie
part. pass., & significare id ejus
status continuo mutatur, quod non
habet immutabilem firmitatem ut
veritas, sed quod in vanissima mu-
tabilitate nunc hanc, nunc illam
formam sumit. Hoc innuisse vi-
detur Teblebi, addens كانه

tangquam ejus

facies mutatur. Pulchre, & loco,
ut solet, usus est Hariri, & ver-
sicolori astutiae nunc mutabile illud
vanum subjunxit.

Ornatus in-

cedebat. &c. &c. Radix حلي

ornavit monilibus, reliquoque mun-
do muliebri; ab حلي حلية &

Hebr. מלך mundus muliebris; quod
in originibus derivavi a terendo,
id est poliendo, nam trita saepe sunt
polita. Hinc in Alcor. Sur. 43:17.

An Deo tribuent- في

quod adolescit inter monilia?

id est prolem semineam. In Conj. 2.

Surat. 35. 30. Hortos Edeni intrabunt,

& in iis يحلون cultissime orna-

buntur armillis ex auro, & mar-

garitiis. Noster figuratius extulit

in 5. cultissime exornatus, expolitus

erat بروا adpectu, id est حسن

المنظر pulchritudine & nitore vul-

tus. ورواية & dicto docto, &

rigavit, ut ad Conf. pri-

mum vidimus. Porro مداراة &

blando sermone. infin. in 3. &

seivit, decepit. in 3. conj.

etiam, fefellit, praesertim blandi-

tiis, leniter & blande tractavit.

Hæc omnia sunt secundaria, &

discriminavit capillos, pe-

xuit, pectine discrevit, & ita len-

ter tractavit. Sequitur ودراية &

scientia. Est actio verbi ejusdem

discrevit, pexuit, disci-

minavit Quid Latine sit discretio

quid Barbare, potum. Arabes

discr-

docti, & blandæ orationis, & omnigenæ scientiæ, & eloquentiæ copiosissimæ, & extemporalis facundiæ potentissimæ, & humanitatis præcellentissimæ, & gressus supra celsissimos doctrinarum vertices enixi. Sic plane ut per egregium apparatus

G 3

ratum.

discriminationem suam posuisse videntur, pro scientia explicatius discriminante, id quod implicatum & confusum fuerat.

eloquentia و بلاغة رابعة

copiosissima. Verbum بلغ med. Dammata est facundus, eloquens, oratione efficax fuit, a بلغ contigit scopum & terminum propositum: quia per facundiam ferme scopus contingitur. Clarius. Forma comp. بلغ est efficator, penetrabilior, & ad finem propositum majore cum effectu vadens. Speciatim potentior in sermone. Eloquentior. Sic ergo بلاغة efficacia invaluit pro eloquentia efficaciore. Alterum رابعة part. fæm. a راع med. je, Augmentum cepit. redundavit. Ulro citroque motus fuit, ut aqua eminus in campo tremula specie vibrans. Talis species aque tremulum vibrantis dicitur ريعان. Inde pulchra figura ريعان الشباب

tremula & vibrans species juvenutis, pro primo ætus flore. Et vibrans species cujuscuque rei pro prima & meliori parte. Ergo primigenia vis & origo totius radicis est, tremulum vibravit.

Inde redundavit, fluxu tremulum vibrante exuberavit, in cursu etiam, unde راس رابع equus velox. In Camus est اراعت الحنطة crevit procerius triticum. Et ربيع

fertilis & proventu abundans locus. prout ربيع و ربيع explicui in Originibus, a راع itidem tremulum vibravit. Alias metaphoras hujus radicis a tremulo vibramine ductas, longum foret exequi. Forte id præstabo, quum Hebræum راع tremulum sonuit, fracto & iterato sono claxit hinc illustrabitur: itemque راع velum tremulo vibramine motum. رابعة liquet esse Eloquentiam redundantem, & vibrante quali flumine exuberantem. Reticere tamen non debeo, Scholiasti aliud visum, qui رابعة arcessit, a راع med. Var, terruit, ut sit راحة admirationem movens, & veluti terrorem horroremque incutiens vis dicendi. Non adsperner. Sed prius prætulerim.

Et extempore و بدية مطاوعة

Extemporale dictum factumve. In Sext.

فَكَانَ لِمُحَاسِنِ الْآلَةِ يَلْبَسُ عَلَيَّ عِلَّاتُهُ وَلَسَعَةُ رِوَايَتِهِ يُصْنِي
الي

Sext. Conj. تبادهاوا *Extempo-
rali oratione, carmine, inter se cer-
tarunt.* مطاوعة *part. fem. in 3.*
ا طاع *obsequens fuit.* Specia-
tim *obsequens, prompta.* و ad om-
nia *praesens atque efficax fuit lin-
gua.* Illuc respici hac structura
manifestum.

وقدم لاعلام العلوم فارعة

*Est gressu cellissimos vertices scientia-
rum ascendente.* Primo قدم *pes,*
gressus, a *pragrediendo,* quod ra-
dici قدم *inest.* Secundo
اعلام *plur. fr. a علم signum.* Spe-
ciatim *collimitaneum,* ut *Golius* ait,
quod *finis regit & vias indicat.* In-
de notio subnata *montis,* quam
Golius non exhibet. Audi *Scholasticum*

العرب تسمي الجبال اعلام

لانها تدل علي الطريق في

البدية *Arabes vocant Montes Signa*
quia monstrant viam in deserto.
Alcor. Sur. 42: 31 ومن اياته

الجواري في البحر

كالاعلام *Et ex miraculis ejus*

sunt naues in mari tanquam montes
alti. Figurata *montes alti,* signa
eminentissima, *scientiarum pro*

cellissimis verticibus. Luditur etiam
pulcre in علوم *scientia plur. a*
علم, ab eodem themate علم *fig-
navit,* unde quomodo *scientia* sit
orta alibi ostendi; etiam *oby* He-
braeo hinc enucleato. Ultimum
فرع *est part. fem. in 1. a*
summum tenuit. Speciatim *supera-
vit montem.*

لمحاسن الآلة يلبس علي

Obegregium ap-
لاته

*paratum ejus. morbi ipsius velaren-
tur.* Primum محاسن in *Golia*
per *benefacta, benemerita* exposi-
tum, *est plur. fr. a محسن vel*
*محسنة res pulchra, praeclara, ele-
gans;* arad. *حسن pulcher elegans*
fuit. In *Hamasa* محاسن

vocantur *pulcherrima & speciosissi-
ma partes in forma muliebri.* A-
bulphar. p. 396. كان من

erat e *seculi or-
namentis.* Inde patet, *latius usum*

dimitti. Sequens الآلات *apparatus,*

instrumenta; *est pl. San. ab الآلة*

quod a them. الآل *med. Vav,*

idem est ac أداة *instrumentum,*

*apparatus. omne illud quod adorna-
tur.* *Intelligitur instrumentum pro*

copio.

apparatum morbi ejus velarentur, & ob ubertatem literaturæ ejus exoptaretur ejus conspectus, & ob deliniscam ejus eloquentiam

copiosissimum doctrinæ & eloquentiæ. Tertium علات etiam plur.

San., a عل morbus. thema عل
cujus diversos usus digessi in originibus, illustrato inde Hebræo
לל in late fuis metaphoris. Morbi hic sunt vitia. In Hama'a
الزمان ponuntur pro casibus adversis fortuna. Quartum denique
ليس est fut. pass. 1. conj. a ليس, vestivis, velavit, distimulavit
لدى. Scholion explicat
a و socius يصاحب ويخالل

amicus adfiscibatur. Nempe vestire, induere aliquem pro familiaris consuetudine supra etiam notatum. Id foret adhuc figuratius, & nervosius, atque ob egregia quibus instructus erat ornamenta, intimus amicus adfiscibatur super morbos ejus; hoc est quantumvis morbosus esset atque vitiosus.

لسعة مرواته يصبي الي
مرويته Ob ubertatem literaturæ

ejus exoptaretur ejus conspectus. Primum a وسع sine modo
و مقسما amplius fuit, est forma infin. exprimens capacitatem amplissimam omnis rei: sive amplitudinem scientia ut hic, sive fortunarum & opum, sive potentia &

gloriæ, quæ omnia confluent, & conspirant ad salutem, amplissimam salutem efficiendam, ut jam alibi declaratum. مرواة rigatio, pro literaturæ & doctrina rigante supra etiam expositum
fut. pass. in 1. conj. a و juvenis amare affectus و propensus fuit. impotenti-
us amavit. مروية conspectus رارة a رارة رارة midia. Notetur alliteratio & lusus in رارة conspectus, & رارة rigatio. literatura.

اختلاصة علم رفته برغب
Ob fascinationem

male ejus, abhorrebat a declinatione ejus. Sic ad verbum. Thema
خلب notione 3. apud Golinum est verbis deceptis & sefellit. Inde
خلابة Act. Originem abstrusorem illius significationis. secundariæ
pandis Tablehim: الخلب هو خشا

القلب يقال خلبني حب فلان
اي وصل حبه الي خلبني
وفلان خلب النساء اي نهجه
النساء و خلاب الذي يخلب
الناس اي يذهب بقلوبهم

Appellatur pericardium Chalb, inde quo dicitur in pericardio affectus me amor

التي رويته ولخلاجة عارضته يرغب عن معارضته
ولعذوبة

amor illius, quum intime penetrat
et pervadit. Dicitur etiam ille est
pericardium mulierum, pro, mul-
tum amant ipsum mulieres. Deni-
que *מלך* deceptor, fascinator, im-
postor dictus est, quod homines in
pericardio afficiat, hoc est corda ipsis
auferat. Hinc jam, quæ in *Golio*
erant obscura sub hac radice,
debitam lucem scenerantur. Se-
quitur *عارضه* a Scholiaste ex-
plicitum **قوة الكلام**
potentia sermonis. Proprie est *La-
tus maxilla* seu *barba*, insigni-
te adhibet *Arabja*: in *Hist.*

لا يتركوه ورد Tam. p. 71.

عارضها من شوكة عارض

Non putam sibi fore *rosam maxilla*
ejus a *spina* adversantis. nbi
عارض *masf. form. latus trans-*
versum faciei, maxilla, mala,
simul notat tractum & plagam
regionis; loquitur enim de *Persia*,
tanquam de *Virgine*; cujus pos-
sessionem liberam sibi firmare non
posset *Tamerlanes*, nisi nobilitate
veteri deleta. Habes sub *forma*
fam. in Golio *عارضه* pollens
robore et fortitudine. Proprie,
præditus maxilla. Locutionis vim
ac originem sic declarat *Scholiast.*

يقال فلان قوي العارضة

إذا قال ما شاء ولم يبال
بإحد وقيل معني فلان
شديد العارضة إذا أحش
واسمع المكروه وقيل معني
فلان شديد العارضة أي لا
تقرب ناحيته وإذا كان
الرجل حديد اللسان وسريع
الجواب قيل فلان ذو عارضة

Dicitur, ille est *validus maxilla*,
quum dicit quicquid voluerit, neque
quemquam curat. Alii dicunt, lo-
cutionem, ille est fortis *maxilla*,
adhiberi in eo, qui obscena loquitur
et auribus ingrata ingerit. Aliis
placet *validum maxilla* appellari,
cujus *plaga* et tractus non potest ac-
cedi. Quod si aliquis fuerit acuta
lingua, et prompta ad respondendum,
dicitur, i *dūna* præditus est *maxilla*.
Non placent illi critici, qui
عارضه improprie pro *plaga* vel
tractu capiunt in hac formula: est
omnino *maxilla*; nam & nos
Validum & firmum maxilla appel-
lamus hominem strenuum: intruden-
tem, in sermoneque vehementem.

ولعذوبة ابرادة يسعف

Et ob suavitatem aquation-
nis ejus, quicquid peteret impetra-
ret.

tiam omnes ei occurrere gestirent, & ob suavitatem aquationis ejus quicquid peteret impetraret. Pependi itaque a
H • fim-

ret. Nobilis figura, qua Aquatio illi concessit quibus indigebat. Est alicujus, valet confortium, commercium, jucunda & recreans conversatio. ایران est inf. 4. conj. a

ورد descendit, speciatim descendit in aquam. Plena phrasis est ورد ماء Alcor. 28: 23. descensus aquae; aquatio. Unde absolute ورد descensus pro aquatione coepit invalescere; ut in Proverbio

لا افعله حتي يرد الضب

Non faciam illud, donec descendat Crocodilus terrestris. Ad Calendas Graecas. Sic descendere pro aquatum ire fumo Esaj. 63: 14. כבדחה בנקעה תרר. Est figura a jumento siti & lassitudine confecto, quod emenso tandem itinere detractis oneribus, aquatum ire permittitur. Sic jam ایران est praeberere descensionem, id est commodam aquationem, qua te recrees, & tedium diluas. Cum qua imagine pulchre consilii Actio a عذوبه med. Damata, quod 3. signif. apud Golium est Bona dulcisque fuit aqua. Sequens يسعف est fut. pass. 1. Conj. a سعى promovis & confectum dedit negotium. Sic Golius. Apud Giggejum est سعى بجاجته

notio secundaria, cujus origo haud prompta. Forte fluxit a سعى

Saason, sponsa supellex, Gallice trousseau, ut sit supellectile & instrumto necessario adjuvari. Adornari. Tandem مران est part. pass.

4. Conj. postulatam. Omne quod, quis petit, a verbo مران med. Vav. ultro citroque discursis & commeat. Ivis aquatum pabulumve. Appetivis & cum studio ambivis. Ab hoc themate lucem capit Hebraum ورد, cujus etiam vis sita est in discursatione, & commeatone, ultro citroque facta.

فتعلق باهدابه

لخصاص ادايه

Et pependi a fimbriis ejus ob eximias dotes eruditionis ipsius. Verbum علق pependit, & adfixus fuit, supra jam illustratum. Ejus conj. 5. egregie & proprium & improprium usum hic exercit. Teblebium

تعلق باهدابه اي باطراف

ثوبه والاهداب في الاصل

الخيوط التي تبقي في طرفي

الثوب من عرضيه دون

حاشيته وهذا كناية عن

التعلق

وَلَعَذُوبَةٌ إِيْرَادُهُ يَسْعَفُ بِمِرَادِهِ
فَتَعَلَّقَتْ بِأَهْدَابِهِ لَخَصَايِصِ آدَابِهِ
وَنَافَسَتْ فِي مَصَافَاتِهِ لِنَفَائِصِ
صَعَاتِهِ

التعلق بصحبته و ملازمته

Pependi a fimbriis ejus, hoc est, ab extremitatibus vestis ejus, sunt autem أهْدَابُ *in radice ac origine*

filamenta, qua remanent in extremitatibus vestis, ab utroque ejus latere, sub limbo ejus. Estque hac figurata circumlocutio societatis تَوَاقُفُ *affiduitatis cui deditus erat. Confer* Zab. 8: 24. *וְהָיוּ כְּכַף אִישׁ יְחִידִי*

Ab hac imagine حَاشِيَةٌ *Limbus*

margo, Ora vestimenti induit significationem asseclarum & clientium, qui تشبثوا بذيل الذمة

affixi haerent ad Laciniam laxam protectionis aut patrocinii, prout loquuntur in Oriente. Uberius id declarabitur ad Confess. 6. ubi Hebraeum non ex hoc fonte fluxisse ostendetur. أهْدَابُ est plur.

fract. ab هَدَبٌ, Cilia sive pili

palpebrarum. Cirrata extremitates vestium, peniculamenta, fimbria.

Forma هَدَبٌ exprimit etiam co-

mam propendulam arboris. Et

هَيْدَبٌ *Nubes propendula in plu-
viam prona; quasi in filamenta se resolvens. Plena locutio est*

نو هَيْدَبُ *Domina comae propen-
dulae nubes, in Div. Hud. Per-
spicietur hinc quid sint עננים
pluviae per filamenta descendentes.
Porro خَصَايِصُ est pl. fr. à
خصيصَةٌ Res propria ac peculiaris,
cujus مَوْصَفٌ est. خصيصٌ Neu-*

*trum in Golio comparet, sub خص
proprium تَوَاقُفٌ peculiare tribuit; sed
extat ibi خَاصَّةٌ proprietas, pro
quo & خصيصَةٌ dicas, unde
خصايصُ nostrum designat exi-
mias proprietates. & peculiare do-
tes. Denique آدَابٌ pl. fr. ab آدَبٌ*

*Elegantia morum ac doctrinae. The-
ma آدَبٌ.*

وَنَافَسَتْ فِي مَصَافَاتِهِ
لِنَفَائِصِ صَعَاتِهِ

simbriis ejus ob singulares gratias Elegantiarum ejus, & summo studio adspiravi ad intimam ejus amicitiam, ob pretiosissimas ejus dotes. Eo autem Curas ego meas detergebam, & soles mihi

H 2

Et adspiravi ad intimam ejus amicitiam ob pretiosa dotium ipsius. Verbum نَافَسْتُ est in pract. 3.

a نَافَسَ spiravit. Unde نَافَسَ

adspiravit. adspirando & expetendo contendit. Id Hebræis erat נָפַסְתָּ לְמָוֶת tollere animam ad aliquid. Studiose & ardentem adspirare. Ab eadem hac radice est نَافَسَ,

proprie adspiratum & ardentius appetitum aut captatum. pretiosum.

Ipsamque verbum نَافَسَ inde pretiosa fuit res, & tanquam adspirata, anhelata. Ejus formæ plur. fract. est نَافِيسَ; estque multo gratiosissima illa structura نَافِيسَ

studiofissime adspirabam ad adspirabilia &c. i. e. pretiosissima & ab omnibus anhelata. Philarabibus non injucundum accidet, si thematis hujus glossas confuse & permixte edicas apud Golium ex Zjanbario, discrevero, & ad Originem redezero. Flare, Spirare est primigenia notio. Hanc non expresserat Zjanhari, quod Arabibus suas Glossas contexebat, prout Latinus aliquis Flandi diversos usus enotaturus, proprietatem, ut notissimam, inagno silentio transmitteret. Primum autem Glossæ-

ma est نَافَسْتُ Petivit

te maligno oculo. Tu verte, si vim & genium linguæ velis, sufflavit te sufflatu. Inter præstigias excantatrices est sufflatio. Secunda significatio, peperis, puerpera evasit mulier. Proprie flavit, spiravit in doloribus. Esaj. 42: 14. Ut puerpera clamo, וְיִמְנָהּ וְיִמְנָהּ וְיִמְנָהּ simul ore simul naribus spiro. Habes ibi נָפַסְתָּ, unde נָפַסְתָּ anima, Arabice نفسم. Male ad נָפַסְתָּ a multis reductum. Similiter nunc nostrum

נָפַסְתָּ, unde item נָפַסְתָּ anima. Tertia classis exhibet نَافَسَ idem quod נָפַסְתָּ peperit rei, tenax fuit, quasi tu dicas cum suspiritu, & invitus dedit. Integra locutio id demon-

strabit نَافَسَ عَلَيْهِ بِخَيْرٍ قَلِيلٍ

invidit illi. Ad verbum spiravit super eo in re exigua, id est avare, sordide, non sine suspiritu dedit. Item

نَافَسَ عَلَيْهِ الشَّيْطَانُ putavit eum indignum seu in idoneum esse rei, proprie suspiravit super eo ob hanc rem.

Sequitur quarta glossa نَافِيسَ

pretiosa fuit, seu talis habita res. Id jam dixi intransitive esse adspirari, anhelari. Quinto, forma passivi,

مَسْفَاقِهِ فَكُنْتُ بِهِ أَجَلُو قَوْمِي
وَاجْتَلِي

passivi, *enixa est* *enixa est* غُلْمًا ,
puerum. Id consonat cum primo,
nisi quod nunc sit, *in flatum*, *sus-*
piratumve conjecta est ob puerum.
Porro in 2. conj. *Leuavit mœro-*
rem, recreauit, commode tracta-
uit. Proprie fecit respirare. 3. conj.
jam declarata. 4. sonat, *Cupidum*
reddere; quasi *facere aspirare*.
Item intransitive *complacuit res*,
quasi *fecit respirare & recreauit*.
5. *Respirauit, anhelauit, duxit lon-*
giorem spiritum. Hinc discite disci-

men inter *נשמה* *spiritus*,
status exilior, & *נפש* *spiritus*,
status longior. Speciatim *נפש*
bibere amari, spiritu non intermisso.
Aliquande tamen contrario adspe-
ctu, *respirauit inter bibendum*.
Iterum in 5. *illuxit aurora*. Nempe
adspirauit. Nec non, *increuit*,
augmentum cepit dies. Id *Cant. 2:*
6. est. *עד שיפוח היום*. Donec ad-
spiret dies. Item *diffudit aquam*
unda. Est hæc *Virgiliana* imago
Æn. 10: 291.

Qua vada non spirant, nec fracta remurmurat unda.

Male *Servius* & alii *sperant*. Rari-
tas frandi fuit. Aliter iterum
נפש *fissus fuit arcus, spirauit*
quasi, & *cum spiritu crepuit*, qua-
liter *vesica*. Pro cumulo sit ele-

gantissima vis a *Zjaubario* non
annotata, qua *נפש* *est moram*
longiorem traxit, & respirando. In
Nauabig

الناس اكثرهم اعمى
وان تنفس بهم الاعماى

Homines maximam partem imperiti:

Etiã si secula ipsis respirent, id est, protrahantur.

ففي مصافاته لصفاته

Est alliteratio, cui maiorem in
modum deditus *Oriens*. Prius
مصافاة *est inf. 3. a صفا ult-*

Vav. Clarum, defecatum fuit vi-
nam. Inde *صافا* *sincero, puroque*
adfectu fuit ergo aliquem. In 1.
Conj. Abulph eleganter extulit p.
308. *لا يصغو قلبه لكم*

Non

mihi candidi illucebant, hilari & renidente vultu ut sponsa
H 3 spon-

Non defacatum est cor ejus vobis.
Sequens صفات est plur. San. a
صفة Qualitas. forma. attributum.
proprietas. dos. Thema est وصف
descriptis, quasi dicas descriptionem,
vel descriptam qualitatem.

اجلو همومي

detergebam curas meas. Ultimum
موم est pl. fr. ab هم sollicitudo
a themate هم tabuit, & tabescit.
Tabescere curis, intabescere, om-
nibus in linguis notum. Don He-
braorum hinc illustratum in Ori-
ginibus. Cum eorundem הלא con-
fonat nostrum جلا ult. vav. Ex-
cessit e patria, migravit, exulavit;
& transitive, in exilium deportavit.
Secundaria est notio hæc. primaria
est deterfit, & deterfus fuit. Niti-
dum, clarum, nudum, glabrum
reddidis aliquid; & nitidus, clarus,
nudus, glaber, calvus factus fuit.
Hinc جلا Manifestavit, rexit
rem: Hebraice הלא Revelavit.
Et alio aspectu جلا in exilium
egit, quasi dicas deserfit locum ali-
quem, incolis abductis; & sede
ipsorum nuda relicta. Affinis est
imago 2 Reg. 21: 13. Extergebo
Hierosolymas, quemadmodum quis
exterget paropsidem; exterget &
everfam capite sistit. Ad Originem
hanc allusum in Hist. Tam. p. 183.

انما اردتما بذلك
تبريد الناس
وتشريدهم واجلاهم عن
لوطنهم وتجردهم

Utique intenditis tantum hoc con-
silio vestro separare homines, &
dispergere, eosque detergere a sedi-
bus suis, atque decorticare. id est
deripere. detrahere. depellere. No-
strum detergere curas, aut tabidas
sollicitudines est alterius naturæ,
rubiginem moeroris discussam indi-
cans, & animum valiumque niti-
datum, hilaratum.

اجتلي نرماني طلق
الوجه ملتصع الضياء

Venustissima periodus. verbum e
verbo; Nitidum aspiciebam tem-
pus meum, exporrectum vultu, mi-
cans splendore. Id liberiore versio-
ne exprimentum fuit, ut mens
Hariræ perciperetur. اجتلي
in 8. conj. a جلا, quæ spe-
ciatim valet Reteclam & nitentem
adspexit sponsam. Cum sponsa for-
mosissima ergo hic comparantur dies
beatiore, quibus soles candidius lu-
cere videntur. Iudæi consimiliter
Sabbathum appellant Sponsum. A
طلق solvit, laxavit, descendit
locu-

وَأَجْتَلِي رَمَانِي طَلَقَ الْوَجْهَ مُلْتَمِعَ الصَّيَاءِ
 لَرِي قُرْبَنَهُ قُرْبَنِي وَمَعْنَاهُ غَنِيَّةٌ وَرَوْيَتُهُ
 رَمَانًا وَمَحْيَاةٌ لِي حَيًّا وَلَبْنًا عَلَيَّ ذَلِكَ
 بَرَهَةٌ يَنْشِي لِي كُلَّ يَوْمٍ نَزْرَهَةً وَيَنْدُرُ
 عَنْ قَلْبِي شَبَهَةٌ أَلِي أَنْ جَدَحْتُ لَهُ يَدُ الْأَمْلَاقِ
 كَأَنَّ الْفِرَاقَ وَأَعْرَاهُ عَنَّمُ الْفِرَاقِ بِتَطْلِيْقِ الْفِرَاقِ
 وَ

locutio *طلق الوجه solutus*

vultu. *exporrectus nitens*. Rectissime autem *Tempus exporrecto vultu* inducitur, quum & *capere frontem* dicatur idem tempus, sub radice *كلح*, cujus participium

كلح est *homo rugosa ac cape-*

rata fronte, item, *fortuna irata* & *adversa*. Uterque usus in Libro *Jobi* servatus sub *כלח*. Alibi hoc latius. *Micans Splendore* tempus, eadem figura: sic tamen, ut & in *Sponsam* phrasis illa, uti etiam superior, quadret. *part. in 8. 2* مع

micnis, tremulum cornuscavit. ضياء *lux, splendor*, a *ضأ* *micnis* *emici* ignis. in 4. conj. *emicare fecit*. Hoinelle nonnunquam *excrevit* & *sparsum ejecit* urinam, purgamenta naturæ. Ecquid agnoscis *micnis*

excrementum, & *צואה*? quasi dicas. *emicationem*. Ab eadem radice *pululasse* videntur *צומץ* *propagines, germina emicanti* a terræ, stirpis, familiæ.

Et vult-

tum ejus pro ubertate annona. Uterque Scholiastes pro *vultu* dat.

vitam, qui legerunt *مَحْيَاة*; a

مَحْيَا idem ac *حياة*; *thematis*

vixit. Non promptum ha-

buere vocabulum *مَحْيَا* *vultus saluatus*; & latiore usu *vultus*, præsertim *honoratus* & *spectabilis*. Est *part. pass. 2 conj.* ab eadem radice. *Tebrizi ad Hamusa*. المحيا

الوجه من الانسان

لأنه

sponso arridentes: reputanti familiaritatem ejus pro omni affinitate, & domum ejus pro sufficienti possessione, & conspectum ejus pro irrigatione, & vultum ejus, pro summa ubertate annonæ. Hoc in statu perseveravimus ad longum temporis spatium, quo ille mihi quotidie novæ aliquid voluptatis producebat, & a corde meo tenebras dubiorum dispellebat, donec miscuit ipsi manus inopiæ poculum discidii, & impulit cum defectus offis quod roderet ad vale dicendum Chaldææ, & ex-

لأنه يخص عند
التسليم بالذكر
فيقال حيا الله وجهك

Mobaija est vultus hominis, quia ille peculiariter inter salutandum sollet memorari, dicitur enim, vita heet Deus vultum tuum. Sic ergo salutatus invaluit pro vultu. Crebro utuntur Poetæ, nosterque poetarum flosculos undique carpens. Sequens حيا est, Teblebio de-clarante مطر عظيم وخصب

pluvia copiosa, & abertas annonæ. Notentur spissæ paranomasiæ inter

precedensque حيا & حيا & حيا
& معني حيا & حيا
قربي & قربه, غنية

جدحت يد الاملاق

Miscuit illi كاس العراق
manus inopiæ poculum discidii. Prius
جدح spatha, & مجدح di-

citur, commovit medicamentum, atque ita miscuit. املق inf. 4. a ملق delevit, cum aliis notio-nibus complusculis. Inde املق Ad inopiam redactus fuit. impos-e-vast. Item, Cespitavit, in lubrico procidit equus. Origini aperien-dæ clavem porrigit Teblebini.

الاملاق الفقر وهو من الملقه
وهي الصخرة الملساء فاملق
كانه صادف ملقه لا تنبت
شيا من خصب ومثله اكدي
الجافر اذا صادف كدية

Imlāk vocatur inopia, a Malaka, quod est saxum leve. Unde Amlaka quasi dicas pervenit ad Saxum leve, quod nihil producit copia ac proveni-tur. Sic dicitur pervenire ad solum durius, qui fodiens, & aquarum venas querens, luditur. Nempe

اكدي pervenit ad solum durius etiam adhibetur figurate in eum, qui inops & egenus incidit in divi-

وَلَفْظُهُ مَعَاوِرُ الْأَرْفَافِ أَيْ مَعَاوِرِ الْأَنْفَافِ وَنُظْمُهُ فِي سُلُوكِ

tem aridum, & tripareum, cujus opem frustra implorat. Aliud adhuc veriverbium tentat. ويحتمل

ان يكون املق من الملق وهو التلاين والتذل لان الفقر يلين صاحبه ويذاه

Fieri etiam potest ut Amlaka, inops evasis, sit a Malak, quod est lenem se praebeere & submissum, quoniam inopia lenem & submissum reddit. Videlicet ملق ملق

continet in origine ملق. Inde ملق ملق est

petra lavis, glabra. A glabro & laui porro blandus; a blando, molli, lenis, demissus. prius a Saxo glabro praefendum autumo; est enim imago per familiaris Arabibus qua petras, & saxa glabra transferunt ad summam mendicitatem. illustrabitur hinc figura. Job. 31: 4. כחור וכחור in inopia & egestate durissimus silex. Vocabulum

כחור signat proprie filicem duritiæ quasi Congelatum. Ceterum notiones diversae thematis ملق ملق effluerant, nam delere est ملق. Lavare vestem est ملق, subigere molliendo & macerando in aqua. Inde etiam subagitare, obsoletiusculo usu. E-

tiam subagitare illud pro fugere a-berra usurpatum. Porro percussit demulsiue fuisse, est ملق, Committigare, ut Terentius traduxit. Blandiri & adulari, a glabro manarunt. ملق. Denique decidit de digito annulus; proprie Lubricus & glaber suis. in 2 Conj, ملق Levigavit. Complanavit. Istud ملق complanare videtur nobis restituere deperditam notionem thematis ملق Lev. 1: 15. & 5: 8. ملق ملق ut Avicularum mactatio nihil aliud fuerit quam capitis complanatio, & compressio inter digitos, sine jugulo scisso, ruptove, ut diferte additur in textu postremo.

Sequitur الكاس poculum discidis, quod Manus inopie miscuisse dicitur, figurate. Hebr. כוס. Habent quidem Arabes كاس poculum, etiam med. Vav. sed elegantius effertur per mediam Aleph. Est autem poculum vini plenum. Nam si vinum non sit infusum, vocabulo huic locus non conceditur. Auctor mihi & fundus est Teblebius ad Conf. 10. لا يقال للقدح كاس

الا اذا كان فيه شراب Poculum non vocatur كاس, nisi quando vinum in eo est. Addit ibidem complusculas voces, quibus similis subest indoles, de quibus commodius alias. Ut autem כוס Hebraeis

& expulerunt cum necessitates commoditatum vitæ, ad deferta terrarum omnium pererranda, eumque filio comitum

tritum in portione ac sorte ingrata, Arabibus quoque nihil familiarius quasi potionem amaram diceret; sic Hariri Conf. 28.

ووثبت فيهم وثبة الذيب الضري علي الخروف
وتركتهم صرعي كأنهم سقوا كاس الحتوف

*Et insilui in eos ritu lupi irritati in agnos:
Et liqui eos stratos, ac si poculum necis essent potinati.*

In Hist. Tamerl. p. 183. ان الروح والمال كاسين
يسقوهم كاس جين *Et potionarunt quemque eorum vinum raptæ vita simul, simul opum, duo pocula. Novo iterum adjunto colore pag. 322.*
Ut potandum daret ipsis poculum exitii. Plenius pag. 228. فسقوا
كل واحد منهم خمرة سلب

وإذا بساقي الموت فاجاهم بكاسات الثبور *

Ecce autem Pincernam Mortis, qui oppressit eos poculis exitii.

Hæc pocula turbinibus mista jam dederat etiam p. 320.

وسقوهم كاس السموم وجرعوا كاس الحروم

Et potionarunt eos poculum venti venenati diurni, sorpseruntque poculum venti venenati nocturni.

Eadem est figura Psal. 11: 6. ان Bibendum præbe ipsis calicem aquariorum mortis. Ubi per mortis aquaria intelliguntur, acies & prælia. Continuiti sensu positum illud in Hamasa.
وليعرف منه كاسه *Ventus astringit portionem calicis eorum.*
In Moallekât reperio اسقوهم
بكاس حياض الموت

سَلِكِ الرِّبَابِ خُفُوفَ رَأْيَةِ الْأَخْفَاقِ فَسَخَنَ

وقد سقي القوم كأس النعسة الشهر *

Et potionarat jam homines poculum dormitationis vigilia.

Id est *pra longa vigilia alto somno oppressi jacebant*. Hinc lucis nihil accrescit imagini Esaj. 29: 9, 10. *Inebriati sunt & non vino*; portione nempe multo potentius mergente: *quoniam infudit super vos Deus spiritum soporis &c. &c.*

اغراه عدم العراق بتطليق

Infligavit ipsum defectus ossis quod roderes, ad vale discendum Chaldaee. Radix غرا ult. Vav & je, agglutinare & agglutinari. unde secundariae notiones pinguitudinis obductae; studii deditissimi & glutine affixi veluti; irati etiam impetus instar canum mordicus agglutinatorum. In quarta اغرا *infligavit canem, fecit agglutinari morsu ad praedam. Excitavit lites & inimicitias*. Id Hebraeis fuit גרה, cujus thematis genuina potestas nondum constitui potuit a Lexicographis.

عَرَق est Plur. fr. a عَرَق *Os denudatum carne*. Thema عرف *Rosit. Rodendo nudavit os carne*. Hinc explicandum autumo Job. 30: 3. *והסקי ציה* Vulgo *fugientes in aridam solitudinem, ex Chaldaica notione*. Fortius erit, & figuratius, *Rodentes aridam solitudi-*

nem. De qua figura ad Jobum. I. bidem Ps. 17. *Ossa mea pertundis, ורקי לא יסבון* *Et arteria mea non quiescant*, ita vulgo; & quidem usus Arabici auctoritate, quo

عَرَق, hujusce nostri thematis

derivatum est *arteria*. Id tamen languidum ibi. Intendetur vis sententiae, si assumamus, *Et Rodentia mea non dormiunt*. Sic habemus ossa pertusa simul, simul rosa, carnibusque ac medullis nudata. Sequens تطليق inf. 2. Conj. a طلق *dimissa ac repudiata fuit mulier*. Est ergo metaph. a repudio, & repudiatio Irace sive Chaldaee, non injucunda imagine valebit discessum longinquum, sine spe reditus.

ولفظته معاونا اليرفاق

Et expulerunt cum necessitates commoditatum vite, ad deserta plagarum. Verbum

لعظ, *ejecis, emisit ex ore*; & sic enunciat verba. Ita Goliis; qui etiam annotavit formulam جاء *venit fissiens* &

لجاء. *Proprietatem si velis, verte,*

tum viantium. *inferuit vibratum tremule paupertatis vexillum.*

I 2

Ea-

te, venit, quum jam frenum ore
eiecisset. Ad indolem verbi peni-
tius inspicendam habet ex Teblebio

يقال اكل التمرة ولفظ
النواة ومنه سمي الكلام

لفظا Dicitur, comedit
dactylum, & projecit officulum e-
jus: Indeque sermo dictus est hoc
vocabulo quasi projectio vocis. Se-

quitur معاون plur. fr. 2 معاون,

معون, quod apud Golium subrad.

معون egenus fuit, cognitum tan-
tum pro vestis trita. Sed patet
latius & complectitur etiam ino-
piam, ac egestatem ipsam. Rarior
tamen usus ille, ut ex hoc Scho-
lio patere poterit. معاون جمع

معون فهو فقد الشيء وجمعه

علي غير قياس ليقابل بها

معاون وقيل ان معاون جمع

Est معاون وهو المعون نفسه

plurale a معاون, quod est egere, de-

siderare quid. Fecit autem plurale
hoc citra analogiam, Maawiz, ut
eo rhytmo Maphawiz exciperet:
Dicitur tamen etiam, esse plurale a

معون, item ut معاون necessitatem

sonante. Sequens لرفاق est in-

fin. 4. conj. 2 رفق Benignus,
facilis fuit. Item iuravit, profuit.

رفق Commodisati fuit, omni

opportunitate iuravit. Derivatium

est cubitus, & locus ubi

quis cubito inmittitur, indeque por-

ro commoditas omnis. رفق Cu-

bital, cervical. Quicquid suffulcit,

Conjug. 8. رفق Innoxius fuit

cubito, vel & suffultus fuit cubitali.

Improprie commoditate omni adju-

tus fuit. Non est dubium, quin a

cubito mixto, & suffulto ductum sit

illud Caus. 8: 5. مخرجك على راحة,

quo de jam monuerunt etiam Vi-

ri Docti. Porro معاون plur. fr.

معان, 8, cujus thema فاني

potitus fuit. saluus evasis. Volunt

Arabum Philologi hinc desertum

dictum, boni ominis causa, quasi

dicat locum nude saluus evadere

quilibet exoptat. Hic sensus Scho-

lii. سميت الصحراء معانة. علي التغاؤل لان للرجل اذا

قطعها وقد فاني ونجا

Desertum vocatum est Maphazab

Ominandi ergo, quod qui illud tra-

jecit, voto potitus est, & evasis.

Ultimum افاق plur. fr. ab

افق tractus terra, plaga mundi.

Mundus. Horizon.

فَشَحَذَ لِّلرَّحْلَةِ غَرَارَ عِزِّمَتِهِ
وَوَطَّعَنَ يَفْقِيَانِ الْقُلُوبَ بِأَنْرَتِهِ
عالم

نظمه في سلك الرفاق
خفوق راية الاخفاق

*Inseruit cum filio comitum vianitum,
stremula vibratio vexilli inedia. Fi-
guræ Orientales. Priorem ita ex-
posuit Teblebius.* ابران بسلك

الرفاق الطريق الذي
ينتظمون فيه اذا اخذوا في
السيير لانهم يمشون
فيه واحد بعد واحد ونظمهم
الطريق وصار لهم كالحظ
الذي ينتظم فيه الاشياء

*Intendis per filum comitum Viam,
in quam inseruntur quasi, quum
iter ingrediuntur, quia in ea pergit
singulus post singulum, atque ita in
seriem eos necit via, estque iis ve-
luti filum, in quod res inseruntur.*

هكذا هو Scholiasies
مشي الابل في الصحراء بعير
بعد بعير فقد نظمهم
الطريق كما نظم الحظ
الجواهر واذلك تقول

العرب سلكنا الطريق
كانهم مشوا في سلك

*Talis est incessus camelorum in de-
serto, camelus post camelum, cosque
proinde conserit ac connectit via,
quemadmodum filum connectit mar-
garitas. Ideo etiam dicunt Arabes
infilavimus viam, pro longa linea
ingressi sumus. Gallis quoque pla-
cuit enfiler un chemin. Dicerem
tamen in hac phrasi, Arabica qui-*

*dem, filum سلك non esse viam
ipsam, sed lineam & seriem potius
camelorum, cum suis sessoribus,
naso sequentis cameli ad caudam
præcedentis religato. Ad hoc fi-
lum alluditur Jobi 6: 19* *וְלִי כוֹן לְמוֹ*

*Altera locutio figura-
ta a vexillo, pendet ab usu illo,
quo Fortuna feliciori datur* *راية*
vexillum album,
sub cuius vexilli auspiciis, læ-
ta quæque contingant. Contra
sub nigro vexillo ingruunt Cala-
mitates, impressionemque dant
sævam atque hostilem. Est autem
راية *vexillum militare a رأي*
*vidit, quia ab omnibus in oculis
habetur. Eleganter in Hist. Ta-*

merl. p. 126. إقامة لاعلام حرمه

دولتکما

Exacuit proinde ad iter suspiciendum aciem propositi sui,
& profectus est, *habenis suis simul corda circumducens.*

13

Post

دولتکما ونشرا لرايات

us erigerem signa Majestatis imperii vestri, & explicarem vexilla terroris potentie vestrae. Porro verbum خفف, cuius infinit: in prima est خوف signate usurpari amat in vexillo tremulum vibrante. Proprietas radicis late fusae, nobilibusque metaphoris ditatae, sita est in vibratu crepitante. Inde significationes apud Golum diverſae, paſſavit, mutavit, micuit, cum susurro sonuit, trepuit, percussit solea, lamina entis, quavis re lata, crepitum cum vibratu reddente, volavit, ad occasum inclinata fuit stella. In conj. 4. praeterea volo excidit; repulsam passus fuit; vacuus & sine praeda rediit venator. Ejus infinit. اخف ا Scholiaste declaratur

الخيفة وتعذر المطلوب frustratio spei, & defectus ejus quod quaeris. In Flammaſa a Tebrizio exponitur ان تغزو الاخفاف

ولا تغنم او ترجو وتخيب

Jebphak est, si expeditionem facis, nec quicquam praedae auferre, aut si speras, & frustra es. Metaphorae ansam indicat Teblebius ad Conf. 11.

اخفف خاب واصل الخفف

الاضطراب فكان الخايب

Achphaka est frustratus fuit, Origo autem radicis est concuti tremore, estque ac si is qui frustra est, concuteretur tremore ad frustrationem. Exilimo tamen fontem istius usus adhuc altius esse repetendum, eumque profluxisse ab ave alas tremulum concutiente quod etiam speciatim continetur sub اخفف.

فشحن للرحلة غرام عزمته

Et acuit ad discessum aciem suae intentionis. Scholiastes breviter id

جعل للعزيمة حدا

مصقولا علي جهة المبالغة في

تعجيل السفر Dedit proposito

aciem expolitam, ad indicandum studium properandi itineris, غرام

acies, a غر, habet rariores quoddam usus, de quibus alibi forte commodius.

وظعن يقتاد القلوب بانرمته

Et migravit sequentibus ipsum coram dibus in capistris ejus. Figuræ vim ita enucleat Schol. جعل نعلق

قلوب اصحابه عند فراقهم

وحده

فَمَا رَأَيْتَنِي مِّنْ لَّاكُنِي بَعْدَ
بَعْدِهِ وَمَا شَأْنِي مِّنْ شَأْنِي
لَوْحَالِهِ وَلَا لَأَخَ لِي مَدَّ نَدَّ
لَفَضْلِهِ وَلَا ذُو خِلَالٍ جَسَلٍ مِّثْلٍ
خِلَالِهِ

وحينئذ لي كأنه قد ربط
فيها ائمة وقلدها بها معه

Facit affixa ei corda sociorum, eorumque erga ipsam desideria, tamquam capistris ab ipso religata, qua secum abduxerit. ظعن est Hebr. *ظن*, Thade ex dialecto in da mutato. *يقتان* 8. conj. a *قاد* duxit. *venit* equum. Eadem vis nonnunquam in 8. quamvis & passive ea

usurpetur. *لئمة* est plur. fr. a *لئمة* *funiculus annexus annulo, qui per nasam cameli trajicitur, ut eo regi possit. Ei alligatur habena.* Est ergo proprie *Capistrum*; quod Chaldaeus quoque *כס*. Illius *capistri* usus latissime se diffundit per figuras ac metaphoras diversas *Hijf. Tam.* 343. *القي الي يده*

من ذلك الامر *نرمامة*

Manni illius injectis rei gerende capistrum. Pro Rem istam ei demandavit exequendam, eiusque ductui ac arbitrio permisit. Alio adpectu

projecit Capistrum ejus, vel نرمامة *Laxavit* *Capistrum ejus* valere potest, cum suo ipsius arbitrio tradidit, ut grassetur pro libitu. Inde explicandum pato Ps. 140: 9. *כסו מל נרמא* *Capistrum ejus ne laxet; & restituo derivatum כס* pro *Capistro*. *Ra-dix نرم* *capistravit, alligavit* *mentum, varias quoque metaphoras admittit, inter quas تقدم*

aggressus est aliquid, strenue, audacter; in bonum, in malum, pro materia ac serie. Habes originem Hebraei כס deliberatum, decretum, destinatum quid habere, & ita aggredi. Latinis *destinare* antiquitus fuit *vinculo ferreo ligare*. Inde *destinare* quid *apud animum & in animo*; item *destinare absolute*. Sagaciter id jam subolfecerat *Coccejus*, quum *כס* conferens cum Chald. *כס* *capistrum, addit, Decretum animi; est quaedam ejus constricção.* Haec alibi deducenda, & uberiori luce perfundenda. Nunc tantum habeatur adhuc e Ps. 17: 3. *כס כל יעבר פי*
Lau.

Post hujus antem longinquum discessum, nullus eorum, qui se mihi aggregabant, placere, nullus, qui me ad consortium suum alliceret, desiderio commovere; neque mihi apparuit, ex quo aufugerat, qui excellentiam illius æquaret, aut

Languent, neque ex facili fluunt versiones. Rotundissimus erit sensus, si prisca notio assumatur, Capistrum alligavi, ne transgrediatur os meum. Notter Harivius Conf. 27.

لَمَّا نَزَمْتُ اللِّسَنَةَ
quam Capistrata fuissent lingua;
pro conticuisse. Et Conf. 11.

فَرَمَ اللَّغْظَ إِنْ نَدَّ فَمَا أَسْعَدَ مِنْ نَرَمٍ

Et capistrat sermonem, si vagatur: felicem vero, qui ita capistrat.

مَا رَاقَنِي مِنْ لَاقِنِي

Non placuit mihi, qui adhaerebat mihi. Prius راق proprie Clarum fuit vinum. Inde improprie placuit, pulcrum, praeclarum, optabile visum fuit. Sic Sebul. Deinde لاق est لصق adhæsit, تَع associavis se. Notiones diversæ hujus thematis meæ. je pendent a mo'li & concinno, referuntque originem suam ad ليق Gossypium, sericum, lana carpta, in usum hunc vel illum molliter concinnata.

وَمَا شَاقَنِي مِنْ سَاقِنِي

Nec desiderio me affecit quisquis impelleret me ad consortium suum. شاق Desiderio affecit res, med. vav, consonat cum Hebr.

unde npon desiderium. ساق egit, adegit, impulit, propulsi, habet derivatum ساق p'crus, & سوق سوق forum; quæ quomodo digerenda videantur, & in concordiam redigenda, Origines declarabunt.

&c. &c. Verbum لاح micuit, splenduit, apparuit, præsertim in re lata & plana. Ejus derivatum est لوح Omnis res lata ac plana, sive lignea, sive ossæa, sive alterius materiæ, quæ procul micans, oculos ferit. Tabula. Album. من Midz pro mo contractum, ut supra vidimus. نَفَّ aufugit, vagatur

خَلَالَهُ وَاسْتَنْسَرَ عَنِّي حَيْثَا لَا أَعْرِفُ
لَهُ عَرِيْنًا وَلَا أَجِدُ عَنْهُ مَبِيْنًا

ندید & ند. נדר gatus fuit, est
est par, similis. فضل excellētia
& præstantia virtutis. خلال

plur. fr. a خَلَّة proprietas, quali-
tas, præsertim bona. خلال
Dominus proprietatum pro eo qui
præditus est omnibus bonis ac donis
natura. Radix est خَل propria,
peculiaris, priva fuit res.

استنسر عني Latuit à me
avulsus. In Luna vel stella occiden-
te, نَوّ noctes quasdam delitescēte
amat usurpari hoc verbum; quod
proinde optime hic quadrat. Est
10 Conj. thematis سسر cujus
derivatum سسر ssonum, secre-
tum. سسر pars umbilici qua refeca-

tur in nativitate Hebr. שרשר Esecb.
16: 4. שרירות לב umbilicatio,
ut sic dicam, cordis. Interior ejus
corruptio, altissime retrusa. •

سالتس. Lustrum leonis,
a عرن trajecto per naves cameli
ligno capistravit eum. Etiam fam.
form. عرينة. Teblebius ad Conf.
9. annotavit Haririum adhibere
id vocabuli pro urbe, vel sede in
qua quis degit, esseque ejus اصل
originem بيت الأسد domum Leo-
nis, at بالحقيقة جماعة

الشجر vere vim sitam in multi-
tudine arborum. Falluntur tamen
Scholiastæ, quum putarunt simpli-
citer Lustrum leonis ab Haririo
usurpari pro quavis sede; nam
semper sedem quandam inaccessam
& difficilem innuit Sic Homerianus
quidam in Hamasa.

كانما الاسد في عرينهم
ونحن كالليل جاش في قتمه

Illi quidem ut Leones erant in lustris suis:
At nos instar Noctis, quæ densis ingruit tenebris.

aut qui tantas dotes collegisset : quum interim ille diu a me avulsus delitesceret, nec lustrum ejus noscitare, aut indicium ullum reperire possem. Postquam autem e peregrinatione

K

Comparat, ait Tebrizius adversarios Leonibus in arundinetis cubantibus, suamque gentem cum nocte ingruente, qua nox a nemine pellatur, sed ad omnes victrix intret.

والعرين اجمة الاسد ثم يسمى

مقتتل القوم عربيا

Est autem Aryn, arundinetum, lustrum leonis, deinde hoc nomine affectus quoque fuit locus ubi constigitur. Imo vero, hoc nomine addicitur omnis locus inaccessus, ubi viri, cum Leonibus comparandi, recubant; in quancumque tandem partem similitudo feratur. Abuzeidus erat Leo generosus, ejus ergo abdita sedes rite nunc Lustrum, arundinetam, saltus vocatur. Consessu 9. habebimus لا دخلت

مدينة ولا ولجت عرينة

Non intrabam ullam civitatem, & non ingrediebar in ullum lustrum &c. &c. Quod postremum non simpliciter urbem jam signat, aut locum; sed locum a fortibus viris habitatum.

ولا اجد عنه مينا

Nec reperiebam qui eum demonstraret. Thema وجد, cujus fut. in

1. præ manibus, est invenit, reperit, recuperavit, item acquisivit opes; quod & Latinis invenit. Aliquando succensuit illi, quasi dicas invenit quid contra quem. Iterum produxit Deus, quod tamen melius in 4. conj. اوجد invenire fecit, jussit existere, & adesse. Porro وجد amore, affectu alio laboravit: ager fuit, & tristis: doluit. Strylo Hebræo etiam aliquis dicitur invenire agritudinem, & inversa phrasi, agitando aliquem invenire. Hæc in gratiam philarabum, ut notiones digerere assuescant. مبین est part. 4. conj. a distitit, distincta, divisa, segregata fuit res a re. Inde excelsit, prastitit, quod & Gallico idiomate est distingui. Inde etiam Manifestus, perspicuus fuit: distincte patuit. Item facundus, distincte eloquens fuit. ابدن interstinxit, intellexit; & transitive declaravit distinctus. بين interstinctio, interstitium ٢٢

Locus ubi Ramus meus germinaverat. منبت

est seminarium, plantarium, Locum ubi quid germinat ac provenit, a germinavit. شعبة est Ramus

mus

فَلَمَّا أُبِيَتْ مِنْ غُرْبَتِي إِلَيَّ مَنِمَتْ
 شُعْبَتِي حَضَرَتْ دَارَ كُتُبِهَا الَّتِي هِيَ مُمْتَدِّي
 الْمَمْتَدِّبِينَ وَمُلْتَقَى الْقَاسِطِينَ مِنْهُمْ
 وَالْمُتَقَرَّبِينَ فَبَدَلَ دَوِّ لَحْيَةٍ كَثَّةً وَهَيْئَةً
 رُثِيَّةً فَسَلَّ عَسَلِي الْجَسَلَسَ
 وَجَلَسَ فِي أُخْرِيَاتِ النَّاسِ ثُمَّ أَخَذَ يَدَيَّ مَا
 فِي وَطْأَتِهِ وَيَعْجَبُ الْحَاضِرِينَ بِفَضْلِ خُطَابِهِ
 فَعَالَ

ramus arboris, vel potius Rami pro-
pagatio & diffusio, a شعب divi-
sio, propagavit in utrumque latus
ramos. Ad figuræ vim ita Tabebius

يريد بالشعبه نفسه ويحتمل
 ان يكون شعبي - قرايتي

intelligit per ramam propagatum se-
met ipsum: fieri etiam potest, ut
Ramus ille designet Cognationem.
Posterius prætulerim. in hoc etiam
Rami latius diffusi ac propagati ad
amplitudinem familiæ & cognationis
transfèrentur.

دار كُتُبِهَا *Gymnasium ejus*
Proprie Domus Librorum ejus. U-
bi Libri terantur. A كُتَاب

كُتُب *Liber plur. fr. existit*

كتب *scripsit, conscrip-*
sit, כתב, cum ista secundaria no-
tione, primariam quoque asserva-
vit, quam Origines enucleabant.

متاديين *concilia-*
bulum Literatorum. A دأ convo-
cavit in conciliabulum 8. conj. no-
tat considerare una in Conciliabulo.
 Inde متاديين *forma part. pass.*
 Ideum quod *confessus confa-*
bulantium &c. Sequens متاديين
est plur. sanus part. in 5. ab ادب
Humanitate, & elegantioribus fin-
diis politus suis.

ملتقى

tionem meam redux sum factus in locum ubi ramus meus germi-
naverat, ejus gymnasium adivi, quod est conciliabulum ho-
minum elegantiorum, & quo confluunt tum indigenæ tum
advenæ; & ingressus est aliquis spissa præditus barba,
idemque lacerò habitu, qui salute illis qui ibi assederant imper-
tita, in postremis confedit: ibi vero utres ille suos
recludere, & in admirationem dare præpollente sua fa-
cundia quotquot aderant. Dixit autem cuidam qui pro-

K 2

ximus

ملتي &c. &c. Locus ubi con-
venitur. Iterum forma part. pass.
in 8. القىي occurrit القىي
Occurrit, obviam ivit alter alteri.
قاطنين a singul. قاطن incola.
Radix قطن pro fixa ac patria sede
delegit. Incoluit locum. متغربين
part. in 5. ا غرب absuit, peregre
abuit &c. de quo ad conf. 1.

دو لحية كثة Præditus bar-
ba spissa. Vox دو in origine idem
quod الذي Qui, qua, quod; ab
Hebr. נ. Tebrizi ad Hamasa.
دو لغة طائية في معني الذي
يقولون رايت دو قال ذاك
ومررت بذو قال ذاك ويقع
علي المذكر والمؤنث
ولهذا صلح بيري دو جفرت

Dzæ est Dialecto Tajitarum Relati-
vum pronomen; quorum formula
sunt דו קל ו קל ראו ו וידי, qui di-
ceret hocce. עץ, transivi דו קל דו
cum qui diceret hocce: caditque in
masæ: ac femina: ex aquo: ac prop-
terea probum est דו ו וידי ו
fossa quam effudi. Confer, Ps. 31: 5.
דו ו וידי &c. &c. Quin ipsam
illud الذي eadem Stirpe cum
דו tenetur, est enim דו cum
Lamed nominativi, & articulo.
Hoc porro דו Qui, perccebit
elliptice pro eo qui habet, possidet;
verbi causa דו האموאל Is qui
opes habet; Unde Dominus, pos-
sessor, præditus re quacumque, ex-
poni solet. In sem. usitatus דו
illa qua habet. Dominus,
prædita. Æque late porrigitur ac
Hebr. דל, quum præditum expri-
mit. Sequens לחية barba, a rad.
לחי decorticavit unde לחי
mandibula. maxilla, לחי. & decorti-
cando nomen tractum. Quod au-
tem traducere, maledicere, dedeco-

فَقَالَ لِمَنْ يَلِيهِ مَا الْكَتَابُ
الَّذِي تَنْظُرُ فِيهِ فَقَالَ دِيوَانُ
أَبِي غَبَاةَ الْمَشْهُودِ كَهَ بِالْأَجَادَةِ
فَقَالَ هَلْ عَثَرْتَ لَهُ فِيمَا لَهُ حَتَّةٌ
علي

re afficere etiam valeat illud ver-
bum لحي, a decorticando est
sumtum; qui enim diffamat, A-
rabibus dicitur decorticare. Ulti-
mum كثة Spissa est a them.

كث densus ac spissus, simulque
brevis ac crispus fuit.

وهية رثة Et habita lacero.

Radix هاء med. je, ult. Eliph,
paratus fuit. Ejus derivatum

هية forma externa rei. هية

contracte. Alterius vocis thema
est tritus & dissolutus fuit fu-
nis, velis, alia. Eandem proprie-
tatem obtinuit رث و رث, ut a-
libi demonstrabo.

سليم علي الجلاس

Salutem dixit super confesores. سلم
est integer, incolumis fuit.

in 2. سلم salutavit solenni for-

mula سلام عليك

pax tibi. جلاس plur. fr. a

جالس sedens. seffor. confessor.

Radix est جلس segit; & quidem

hami, more Orientalium. Inde

جليس & جلس in Golio

familiaris, sodalis, conviva, qui

cum aliquo familiariter confidet.

Sic sedere Pf. 1. & alibi.

اخذ بيدي ما في وطابه

Coepit proferre quod in utribus ip-
sius erat. Duplex interpretatio a-

pud Teblebium. Prima hac وطابه

نرقاق لبنه وهو سقاء اللبن

خاصة لا يقال لغيره واران

انه اظهر احسن محفوظاته

ولهذا يقال له ديرة لان

اللبن

simus erat, quisnam ille liber, quem inspicias; at ille, *Drwan Abi Ibada*, cui omnes excellentiæ præbent testimonium. Hic iterum noster, an aliquid *offendisti* ex iis quæ contemplatus es, quod tanquam admirabile *excerpendum* puta-

K 3

taue-

اللين عند العرب يكني
به عن كل خير لانه هو
اشرف المشروبات

per Witab illius intelligit utres lactis ejus, nam ea vox proprie signat utrem lactis, nec ad alia sese extendit. Intendit autem, ipsum produxisse præstantissima eorum, quæ memoria tenebat. Hinc dicitur quoque per Deum, quam largus lactis fluxus ei! Pro quam doctus, copiosus, facundus est! quoniam lacte apud Arabes circumscribitur omne bonum præstans, quod præstantissimum sit potententorum. Altera sic habet ابو البقا يكني

بالوطب عن الجسم لانه

أuctor est Abul Be-
ka utre circumscribi Corpus, quod illud vas sit anima. Sane vero:

indeque صفرت وطابه Vacuati
fuere utres ejus, in mortuo, vel & occiso. Sed figura utrius pro corpore, neutiquam hic quadrat. Prior expositio solida, ac unice tenenda.

بفصل خطابه *Præpollento*

facundia sua. formula est elegans distinctio Orationis, pro facundia insigni, clara, dilucida. In Alcor. Sur. 38: 19. & Abulph. p. 558. Adde Poc. Spec. p. 344. Teblebius meus explicat.

خطاب مفصول بين الذي
يتمه من يسعه

Orationem distinctam, claram, quam intelligat, quicunque audiverit. Est autem inf. 3.

conj. a خطب Conclonem habuit
e suggesto. Unde خطبة Chotbéb

in Relationibus Orientalibus passim Concio Sacra Muhammedanorum.

ديوان *Diwan Abi Ibada. Vo-*

cabulum Diwan notat in Origine Rationarium vel judicarium Codicem. Album militum. Syntagma porro omne, & præsertim Syntagma Poeticum. A rationario illo codice fluxit & significatio Consilii sive senatus supremi, qui etiamnum Diwan in Turcico imperio audit. Institutionem primam habes apud Elmac. Hist. Sgr. p. 42: Pri-

عَلِيٍّ بَدِيعٍ اسْتَمْلَحْتَهُ فَقَالَ نَعَمْ قَوْلُهُ

كَأَنَّمَا يَبْسُمُ عَنْ ثُلُوٍّ مُنْصَدٍ أَوْ بَرْدٍ أَوْ أَقِيحٍ •

فَإِنَّهُ أَجْدَعُ فِي التَّشْبِيهِ الْمَوْدَعِ فِيهِ فَقَالَ لَهُ يَا لِلْعَجَبِ وَلَوْ

دُونَ *Prins Amru Ibn Elatfi* *instituit fora judicialia,*
vel potius *senatus bellicos.* Radix
est *qan* *judicavis.* Abu Ibada
autem celeberrimus fuit Poeta,
المختري *Bochteri* vulgo dictus
de cujus ætate & meritis adeatur
Herbelotb. in voce.

المشهود له بالاجادة
Cui *testimonium præbatur de excel-*
lencia. Prius est part. pass. Verbi
شهد *perhibuit testimonium.* Pra-
sens *adsuit.* *Algazalius* ele-
ganter اذا يتملق اذا غاب
شهد ويغتاب اذا غاب
Invidus blanditur quum præsens est,
et obtrectat quum abest. Designa-
tur hac radice speciatim *testimo-*
nium illius qui præsens adsuit, fidem-
que ocularem. Alterum اجادة

est *inf. 4. a* *bonus, egregius*
fuit; cujus 2. & 4. conj. est egre-
gium quid effecit.

عثر *Offendisti.* Thema
pedem offendit, impegit in aliquid
exponitur etiam imminuit, inspe-
xit, perspexit. Ita usurpatur *Alcor.*
Sar. 5: 106. & 100: 9. Rationem
pandit *Teblesius* علي

الشيء أي اطلع عليه وهو من
العثر بالرجل لان من عثر
في شيء اعقب النظر اليه
Offendit super aliqua re, est, immi-
nuit et inspexit. Idque ab offensione
pedis, quod qui offendit ad aliquid, re-
tro respicere soleat.

لمحت *contemplatus est.* Pro-
prie micante oculo *strinxisti.* Sic
Teblesius, لمح في الأصل ابصر
Indoles verbi est,
contemplatus est intuitu levi, sive
strictu

taueris: ille, enimvero, inquit, hocce ejus

*Ac si renideret a margaritis confertis, aut grandine, aut
anthemide.*

Quæ quidem similitudo mihi admirabiliter traducta vi-
detur. At noster, O nimia mira, O humanitatis dispendia,
nam

*strictim furtimve facto, ut Golius
bene habet. Prima notio est mi-
cuis, vibravit. Referatur ergo &
hoc ad illustrationem Originis &
דכיש. In Diwan Hudeilitarum
الرواح micantes, vel micatrices,
& Schol. declarantur pro العيون
Oculos.*

*استلحنت Scitum & elegans
reputaveris, est 10 Conj. & ملح
Sallivit, & salsus fuit. ملح. Secun-
dario nsu scita & elegans fuit res.*

in 2. ملح rem scitam & elegan-
tem protulit Poeta. Nempe Sal
Latinis quoque *Elegantiano* signat.
Derivatum ملح ملح comp. &
Superl. inter alia exponitur, *Al-
bicans armis* turma: *Rore vel prai-
na nox.* Hi sunt usus & lusus poe-
tici, in quibus captarunt *Conspersum
sale*, atque ita *albicans* ali-
quid. In *Hamasa* fæm. ملح,
pro *turma armis candicantibus* re-
perio, cum diversa paulo exposi-
tione *Tebrizii*.

وانا نضرب الملحاً حتي تولي السيوف
شهود *

*Nos sane cadimus sale conspersam turmam, donec terga det; sunt
gladii nobis testes.*

*الكتيبة البيضاء
لكثرة سلاحها من الملح
اي البياض يخالطه سواد
Turmam albicantem propter multi-
tudinem armorum, a voce ملح*

*quatenus significat albedinem mi-
stam nigredine. Eodem tamen me-
cum collineet necesse est.*

*Renideret &c. &c. Ra-
dix بسم Subrigit leniter diducto ore
ita ut dentes apparuerint. Inde
pungo*

وَضِيعَةُ الْأَدَبِ لَقَدْ اسْتَسَمَنْتَ بِهَا هَذَا
 ذَا وَرَمٍ وَنَفَخْتَ فِي غَيْرِ ضَرَمٍ أَيْنَ أَنْتَ عَنِ الْيَتِ
 النَّاسِ الْجَامِعِ مُشَبَّهَاتِ النَّفَرِ وَأَنْشُدْ
 نَفْسِي

*Os renidens, & subridens: aut
 Dentes inter renidendum apparentes.*
 In *Conf. 12.* *Haririi* reperio nobili
 figura ابتسام الغلق *Renidens*
ortus aurora. Habet affinitatem
 cum hoc radice Hebraeum *דוש*
Bosem, suave spirans aroma, quo de
 alibi latius. Egregie *Oris pulchri*
dotes dilaudans *Bochteri*, illud *re-*
nidere ait a *margaritis confertis*, &
grandine, & *anthemidis floribus*;
 hoc est omnia illa renidendo nudare
 ac spirare. Tria distincte notanda.
 Primo candiduli dentes illius oris
 comparantur cum *لولو منضد*
margarita in lineam conferta, ob
 ordinem & rectum tenorem cum
 candore conjunctum. Prioris vocis
 radix est *لالا* *splenduit, fulsit*. Inde
margarita appellata primum *حجر*
لولو lapis fulgoris. Deinde
لولو fulgor ipse. Posterius *منضد*
part. pass. in 2. a *نضد* composuit
inter se. Secundo iidem hi dentes
grandini, *درن*, *در*, assimilan-
 tur; quæ figura candori jam addit
recens semper frigus, frisbeit no-

bis, infra appellatum, quod in *Golio* exponitur *frigiditas interior oris recentis*, cum *dentium nitore.* Vocabulum *برد* *grando*, quæ alias *حب الغمام* *Bacca nubis*, a frigore appellationem invenisse videtur, nam *برد* *frigit* & *frigesecit.* Tertio *اقحاح floribus anthemidis* conferuntur hi dentes, quod *candidi* simul & *suave olentes* essent. Est *plur. fract.*, ut & *اقحوان* a *sing.* *اقحاجي* *قحاح*, radicis *Scho-*
liastes ait esse *نبت له نور* *plantam cui flos candidus.* *Anthemidem* seu *Chamamelum* reddit *Golius*; qui ex *Camus* etiam citat *الامر قباشيره* *Anthemides rei sunt fausti ejus nunci.* Quasi dicas nempe *letas auras ejus*, quibus quis *primulum adflatur.*

استسمننت ذا ورم
Vegetum reputavisti, quod praditum
 est

nam sane vegetum reputavisti tumore præditum, & absque idoneis nutrimentis ignem exsufflavisti. Ubi tu præ versu hocce rarissimo qui similitudines oris complectitur cecinit autem.

L

Ani-

est tumore. Figura. *سمن* *pin-* morbidus. Sensus est, sanam &
guis *vegetus* fuit. In 10. *vegetam* censet sententiam, quæ
استسمن *pinguem* censuit. *ورم* *morbido* tumore laborat. Simile ex
proprie est *العلة* *tumor* *Mutevabbi* adducit *Teblebins*.

* *تجبب الشحم فيمن شحمه ورم*

Censet adipem esse in eo, cujus adeps nil nisi morbidus tumor est.

انك مدحت من لا يستحق
ونفخت في غير ضرر *المدح* *profecto* *laudas* *haud dignum*
sufflavisti in id quod nutrimentum *laude*, quod & hoc versiculo ele-
ignis non est. Sensus figuræ est *ganter* expressit nonnemo.

ونار لو نفخت بها اصاب

*والكتبك تنفخ في مرماه **

Quod si ignem suffles, emicuerit:
Ast sufflas tantum Cineres.

Verbum *نفخ* est *Flavit*, *inflavit*, *inspiravit*. Speciatim *sufflavisti* *نافخ*
ignem, unde formula *venustis* *mastratum*. *Spiravit* *ven-*
ullus, *quisquam* *domi* *tus*, *manavit* *sanguine* *Vena*, quod
non est: quasi dicas, *sufflator* *fomi-* & *Latinis* *Poetis* est *Spirare*: item
in Bibliis sic cognitum. *fragavit*, *diffudit* *odore*. *Conmo-*
Hinc *Follis* *Jer. 6: 29*. *Ara-* *vii* *Cæsariem*. *Eminus* *percussit*
gla-

نَفْسِي الْقَدَا لَتَقَرَّ رَأْفَ مُنَسِّمَةٍ
وَرَأْفَةُ شَبَبٍ نَاهِيكَ مِنْ شَبَبٍ *

يفتر

gladio. *Dedis, donavis*; quasi ad-
flavit. munusculo. Ejus deriva-
tum نَفْحَةٌ status ventj. *Halitus*.
odor. *aura*. fama *præclara*. donum.
Arabes scilicet *auram doni ac mu-*
neris non minus amant, quam
favoris ac laudis. Sed quid jam *pars*
modusve supplicij, quo etiam
نَفْحَةٌ exponitur in *Golio*? *Alco-*
rani est phrasis, اذا مستهم

نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ

Quam tetigerit eos aura de supplicio
Domini Tui. i. e. Vel tenuissima
particula eius illos adflaverit. Pere-
leganter sane. Reliquas metapho-
ras sub نَفْحٌ & نَفْحٌ sepono in
aliud tempus. De vocabulo وُضِرَ
a rad: وُضِرَ *exarsit*, teneatur,
esse proprie الحطب الذي يسرع اشتعال النار فيه
minuta lignorum, quibus quantocy-
us succendi possit ignis.

ايمن انت عن البيت

&c. &c. *Ubi tu præ versu bocce* &c.
&c. Phrasis est haud invenusta,

ubi tu præ illo? pro quam longe abes
ab illius excellentia? Sic alibi etiam
noster. اين est quatenus *ubi*
notavit, ut in *2 Reg. 6:*
27. &c. *بيت* *Domus*, usur-
patur pro *versu*, quia Arabes a for-
ma tentorii, & partibus ejus, pro-
sodia vocabula mutuati sunt. Cla-
rius dicam. *Tentoria* habent اوتاد

paxillos, habent اسباب *funes*,
quibus firmentur. Jam omnis *ver-*
sus pangitur per pedes *paxillorum*
& *funium* appellatione distinctos,
paxillo tribus literis, *fune* duabus
tantum constante. In eadem me-
taphora مصرع *pars una janua*
biforis, usurpatur pro *Hemistichio*.
Sequens نادر *singularis, rarus*,
est *part. pres.* in 1. a ندر *exci-*
dit. Inde نادر *singulare, ra-*
rum, inusitatum genus *Orationis*.
Item *incomparabilis vir*. *Phoenix*.

Ad *Hamasæ* sic *Tebrizinus* كل

شي نرال عن موضعه فقد ندر
ومنه نوال الكلام

Omnis res quæ excidit e loco suo di-
citur

*Anima mea piaculum esto pro dentibus qui suavissime
resident;*

*Quosque ornat recens nitor; O admirabilem tibi
illum nitorem!*

L 2

Nicen-

citur Nadara, indeque Nawadir
Orationis, sunt rara. Porro جامع
complectens; part. præf. a جمع
collegit in unum. مشبهات plur.
san. part. pass. in 2. a شبه similis
fuit. Denique ثغر or. Proprie
rima, hiatus, porta. πύλη. VV.
Speciatim, Dentes primores.

انفسي الغدا Anima mea piacu-
lum esto &c. Verbum, فدا Rede-
mit, Solvit دلدار. Piaculum fuit

alterius, seque pro eo Devovit. In-
de formula solennis فداك ابي
pro te devotus sit pater meus. Hoc
est, Caput tuum mihi vel Patris
Capite pretiosius est. Sic فداك
pro te devota sit
anima mea. Redemptio tua, piacu-
lum tuum esto. Est idem pla-
ne cum فدا, cujus altius re-
trusa origo. Etiam Intercedente
Lam, فدا لك Redemptio tibi sit
hoc vel illud. Ut in Hamasa.

فدي له تلامي واهلي

Redemptio illi sit familia & gens mea.

Hoc est, Omnibus meis mihi carior
est. Hinc ibidem. مكرمة

Honorata, & مقدرة Redempta, con-
junguntur, quod posterius valet
multo carissima, pro qua caput quis
que suum devovere sit paratus.
ثغر superiori nota explicitem.

مد. Vav, admiratione ad-
fecit. Proprie Clarum, liquidum,

limpidum visum fuit. ميسم
reniduit, est ille locus oris &
dentium, quo renidetur. Supra te-
tigimus.

ترانه شنب ناهيك من شنب
Ornat illud recens nitor, sane quam
admirabilis. تران med. se, Compfit.
Ornavit. apparavit. instruxit. پ.
Alterum شنب, varie declaratur
apud

Micantes tanquam margarita recenti, & grandine,

L 3

Et

Risit, nudatis nempe dentibus. in 8. افتق Nudavit dentes ridendo. Speciatim cum gratia & eleganter risit. De fulmine etiam micuit. *لولو* margarita paulo ante illustrata. Ea *رطب* Recens dicitur, quum tantum quod e concha sua prodit, quæ in *Alcor. sur.* 52: 23. est *لولو مكنون* margarita a sole adhuc protecta. Cum illis jam recentibus, nulloque solis radio adhuc tactis margaritis, comparantur candidissimi dentes: cum grandine item, & cum flore *anthenididis*; quarum similitudinum jucundum colorem simul, simul odorem, supra indicavi. Accedunt hic pro cumulo *Flores palmae طلع*, quibus nihil venustius dives natura fundit: & *bulle vini generosi*. Utrumque luce aliqua adspersi meretur; ut gratia comparationis perspiciatur. Prioris voculæ radix طلع usurpatur in *dente qui prodit & effert sese*, nec non in *gemma aut flore*, quum promicat. Ergo appositissime illud طلع heic admotum. Alterum *حب* proprie signat *seriem baccatam*, ut

sic dixerim, nam *حب* bacca est.

Hinc in *Golio* habes *series* & *ordo dentium*, velut *baccarum*; & *recentis oris aqua seu saliva*; ut & *bulle aque*. Sunt totidem usus & adspetus vocalæ *حب* *baccata series*, quæ poni amat in *bullis* quasi *baccis supernatantibus aquæ, vino, liquori*; unde transfertur pulchro lusu ad *dentes*, eorumque tum *seriem, baccarum instar nexam*, tum *salivationem recentem atque odoram*, in ore grato, adamato. *Scholiastes*

حب الطرف التي تظهر في الخمر عند مزاجها بالماء وقيل الحب تنضد إلا سنان وإضمامها

Hebeb notat vias, id est series & lineas, quæ apparent in vino, quum temperatur aqua. Dicitur, Hebeb potius est ordinata series Dentium & arcus eorundem nexæ. Similis fluctuatio est Teblebii. حب

هو تنضد الاسنان قال الشاعر

وإذا تضحك تبدي حبا

و

وَعَنْ أَفْجَحٍ وَعَنْ طَلْعٍ وَعَنْ حَبِّ *

وَأَسْتَحْجَادُهُ مَنْ حَضَرَ وَأَسْتَحْجَالُهُ
وَاسْتِ

تعلو الخمر عند المزج | وقيل الحبيب طرايق تظهر
وهي التي اشار اليها ابن | في الخمر عند مزجها
هالي بقوله | بالماء فاما الفقايح التي

كَانَ صَغِيرِي وَكَبِيرِي مِنْ فُقَايِحِهَا
جاءه دهر علي ارض من ذهب *

Hebeb est ordinata series Dentium: | Dixit Poeta.

Quumque rides, ostendis baccharum seriem.

Dicitur etiam, Hebeb sunt ductus supernatant Vinum quum tempera-
viarum qui apparent in vino quum tur innuit Ibn Hani, quum ait,
aqua temperatur: Utique bullas qua

Ac si parva & magna Bullarum ejus
Glarea essent margaritarum, super fundo aureo.

Aureum fundum vocat vinum ip-
sium in patera radians: cujus bac-
catam seriem bullarum candican-
tium, حَبِّ, Phantasia Poeti-
ca appellat Glaream margaritarum,
respiciens ad originem تَر حَبِّ
quam indicavi a bacca. Ex hisce
autem simul colligi potest حَبِّ
utramque istam vim sub se com-
plecti, ita ut cum bene struxit &
nitida serie dentium, exprimat a-
quam illam recentem oris suaveo-
lentis, quæ instar vini generosi
bullas agentis, id est bullarum se-
riem formantis, allicere potest, at-
que quasi inebriare. Quorsum hæc
tam longa deductio? En Scopum
quo cuncta dirigebam. Cant. 7: 10.
Palatum tuum, o Amica,
نِيب

Et anthemide, & palmarum flore & bulla vini generosi.

Approbarunt autem versus hosce quotquot presentes erant,

הנב at vinum illud generosum, וחנך לרורי למישרים, quod amatori quibus rectus vin, ductibus, lineis, baccata serie, & tractu bullarum incedit, ludisque, & tum suavissime allicit, tum potentissime adficit, ac veluti nebriare valet. Habes ipsissimum illud حب Hebeb eleganter depictum, cujus Radix حب amore quoque designat. recte viae, sunt طریق plur. fr. 2 طریق, vel potius طريقة recta semita, & linea, qua voce Teblebius supra utebatur ad scintillantes & albican- tes vini semitas, ac lineas baccatas representandas Confer etiam vinum quod rectis semitis & lineis

obambulat יחנך במישרים Prov. 23: 31.

استحلا &c. Col-

laudavit tanquam egregium 10. conj.

a جاد med. Vav, bonus, egregius

fuit. Item, liberalis & beneficus fuit.

Largiter fluxit pluvia; abertim lacri-

navit oculus; effusus in cursum fuit

equus, unde فرس جواد

Bene & velociter currens equus.

Apud Golium habes etiam جاد

بنفس Animam emisit egitque.

Rectius dabis animam profundi. Sic

in Hamasa Heros aliquis gloriatur,

se ipsam Cuspide Mortis contrev-

lavisse quasi, fortiter praeliando,

additque.

وجدت بنفس لا يجاد بنفسها *

Et animam profundi, quale tamen profundi baud solet.

Vult dicere, se prodigum vite fuisse. Ergo جاد بنفسه

Prodigus fuit anima rectius expo-

netur; sive liberaliter profudit ani-

mam. Sequens استحلا ab حلا

ult. Vav, dulcis, suavis fuit. pla-

cuit; unde 10. ista conf. valet,

suave pradicavit & censuit. Est se-

cundaria potestas, a terendo ducta

quatenus terere usurpatur pro po-

lire, asperitatibus demtis. Jam

amara sunt aspera, & acria, ut

dulcia sunt mollia ac levia. Liqueet

hinc חלה placenta, Exod. 29: 2.

cise

وَأَسْتَعَادَهُ مِنْهُ وَأَسْتَمْلَاهُ وَسَيَّلَ لِمَنْ
هَذَا الْبَيْتِ وَهَلْ حَيَّ قَائِلُهُ أَمْ مَيِّتٌ فَقَالَ أَيُّمَ اللَّهِ
لَلْحَقِّ أَجَقُّ أَنْ يُتْبَعَ وَلِلصِّدْقِ
أَجَقُّ بَلَّانِ يُسْتَمْعَ لِقَوْلِهِ
يا

- esse dulce crustulum, a חמל terri-
nam est Arabibus حلوي est
crustulum, a حلواني pistor dulecia-
rius. Porro استعان petiit ut
repereret, vel iteraret, est 10.
a عان med. Vav, iteravit. It-
erum iterumque fecit aliquid, in 3.
عاون iterata actione adoriri, insta-
re, urgere, examinare, contestari
quod est חקיר. Vocula וי אדבuc,
Arabice عان, ab iterando quoque
fluxit. Alibi plura. Postremum
استملا Rogavit ut diceret est 10.
a ملا ult. Vav, cujus 5. تملي
inter alia est, דיכאvit. Originis
latentis indago longiuscule nos
detineret.

per Deum. Formula
est contracta, pro ایمن الله, a
rad. Dexter fuit. De Origine
ita Teblebius مذهب البصريين

انه مشتق من اليمين لي
البركة ومذهب الكوفيين
انه من يمين Secula Basrensiam
statuit deductum esse a ימין felicitas:
secta autem Cupbensium deducta a
ימין, dextra. Posterius hoc rectum.
Nam Dextra ימין, saepe est
iuramentum, etiam in Bibliis.
Inde Dextram Dei!
per Deum! Ejus plur. fr. format
Dexteras ایمن الله, unde
Dei! Et cum Lam emphatico
ליימן الله Alias contractiones
vide sis apud Golium sub rad.
ימן.

&c. Sane ve-
ritas dignissima &c. Prius حق
est verum & justum. Fas & jus
omne. pn. Radix حق med.
def.

rant, eorumque dulcedinem collaudarunt, revocatis quoque
iis, & eos sibi distari cupientes: deinde rogatum est,
cujusnam esset hoc distichon, &, viveretne auctor ejus
an mortuus esset? respondit ille, *per Deum*, veritas dig-
nissima est cui adhæreatur, & veracitas præstantissima cui
obe-

M

def. pprii exprimit definitam &
certam rei veritatem, firmitatem,
necessitatem & similia. Diverfos
usus in *Golia*, eorumque cum He-
bræo convenientiam *Origines* exe-
quentur. Specimen modo hoc esto
ex *Algazalio*. إقام الشيء في
جوقها Stare fecit rem super de-
finitas suas formas, eamque secun-
dum omne jus, & fas executus est.
Hebræis pprii. Præfigitur hic cum
articulo simul Lam quod voco
emphaticum, per Phata acce-
dens, & sane, profecto, certe, cum
vehementia & asseveratione for-
tissima exprimens, atque tum no-
minibus, tum verbis, tum parti-
culis sese accommodans. In Sacris
etiam illud Lamed multo tritissi-
mum, quamvis paucis in locis ag-
nitum fuerit. Recurrit etiam mox
in الصدق Sane veracitas. The-
ma صدق Rectus simul &
Rigidus fuit. Unde iustitia facto-
rum dictorumque secundario assum-
ta. Latius deductum in alio opere.
حقيق dignus, aptus, conve-
niens. Inde forma comp. & super-
lat. أحقق pro احق.

لنحيكم Socius mster. Est a
rad. نجا ult. Vav, dixit, com-
municavit arcani quid. Inde نجى
consors arcani, socius, quem secreti
participem facimus. Innuit semet
ipsum, qui Confabulator & socius,
recens admodum accesserat. Lam
est emphaticum.

أمر تابت بعروقه Dubitaret
de gloriatione ejus. A rad. عز
ult. Vav, retulit genus ad aliquem,
ab eoque se denominavit. Inde عروقه
est genus paternum. stem-
ma. deductio stirpis, præsertim no-
biliorn. Illa ultima notio hic re-
spicitur, ad indicandam gloriationem
illius, qui se tam nobilis di-
stichi patrem ferebat & auctorem.
Alterum أمر تابت 8. conj. a
مراب med. je, suspitione, scrupulo,
dubio sollicitari. Originem reclusit
أصل الريب القلب Teblebius
والاضطراب سمي الشك بذلك
لأنه يقلق النفس ويريل
وعد origo Stirps الطمانينة
inquit

يَا قَوْمَ لَنَجِيْعُكُمْ مَذَّ الْيَوْمِ، قَالَهَا. فَكَانَ الْجَمَاعَةُ لَمْ تَجِبْ
بِعِزَّتِهِ وَأَبَتْ تَصْدِيْقَ دَعْوَتِهِ فَتَوَجَّسَ مَا
هَجَسَ فِي أَلْسِنِهِمْ وَقَطَنَ لِمَا بَطَّنَ مِنْ
أَسْتِنَ كَامِهِمْ وَحَاذَرَ أَنْ يَفْرُطَ إِلَيْهِ
ذِمٌّ وَقَعَرَأَ أَنْ بَعْضُ الظَّالِمِينَ أَيْمٌ
يَم

inquieta commotio, & concessio. Dubitatio autem דָּבִי *est appellata, quoniam inquieta commotione agitat mentem, ejusque pellit tranquillitatem. Optime; nam stilo Alcorani dicitur* שָׁקִי מְרִיב *dubitatio concussus, nempe injecto scrupulo. Vide Sur. 34: 54. & 41: 45. Est autem* رָאֵב *quo* رָאֵב *solet declarari, proprie pulsatus resono & intremo, veluti quum in vas injecto lapillo, concessio ibi resonans existit. Hinc* רָאֵב *Raib & Ryb apud Arabes teritur pro omni eo, quod sollicitat & turbat, ut suspiciones, dubitationes, contentiones litigiosae &c. &c. prout exemplis apposi-*

tis Demonstrabo in Originibus, Hebraum דָּבִי ex hoc fonte illustraturus.

أَبَتْ تَصْدِيْقَ دَعْوَتِهِ

Renuebat veracem habere ejus justificationem. Cum عَرُوة *nota praeced. gloriatio circa paternum genus pulchre neclitur* دَعْوَةٌ *Pratentio generis, & quidem falsa, a rad. دعا* *vocavit, unde لنفسه دعا* *arrogavit sibi. inf. 2. a صدق* *Recto - rigidus fuit; indeque secundo usu, sincerus, verus, innocens, rectus fuit.*

Aequus virtutis cultor, Rigidusque satelles.

Adi de defect. Ling. Hebr. Arabum usus in veracitate tenoris servantissimam potissimum incu-

buit. Hebraei Justitiam sub pra magis frequentarunt. Utrique tamen utrumque ex Origine & indole

obediatur: Profecto auctor ejus, O amici, is, qui socius vobis hodie accessit. Erat autem ac si coctus animi dabijs penderet circa hanc ejus gloriationem, & negaret fidem adhibere jactationi ejus. Ille vero sagaciter odoratus est, quod in mentes eorum insinuaverat, & intime perspexit, quam recondebant intus, inficiationem & improbationem: metuens itaque ne precipiti vituperatione obrueretur, recitavit ex Corano, esse suspicionem Crimini proximam.

M 2

Et

dole thematis admiserunt ابتر
ab ابى noluit, negavit, renuit;
abhorruit etiam, & aversus, fastidivit, in Golio dicitur sonare contrarium אבירא Hebraeorum. Non admitto contraria, quæ cum Antiphrasibus sunt amandanda ad Utopiam. Istud ابى ult. je, Item-

que abى ult. Vav, valet quoque patrem gessit, aluit, educavit, se voluntate و affectu parentem prae-buit. Sic אבירא ابى consentiunt atque conspirant. De dissensus ansa & occasione alibi disquiretur.

استنكاه Abnegatio impro-bans و inficians. Est inf. 10. a نكر inficias ivit, abnegavit, tanquam incognitum plane, & non suum. Improbavit. Repndiavit. Tanquam reprobum و iuvium abiecit. Hanc amplitudinem redde و و Jer. 19: 4. 1 Sam. 23: 7. & alibi: In 2 Conj. نكر

Fecit ut quid cognosci non posueris; Speciatim. ignota و aliena specie induit: transformavit de meliore in deteriore formam. Sic intelligas distinctius 1 Reg. 14: 5. והיה Hæc pro specimine. Reliqua lux themati و adhuc debita, aliam & longiorem requirit curam.

جانسی ان یسرط الیه دم
Metuebat ne praeverteret ad Jese vituperium. 3. Janet. ab جنسی cavet. vitavit. metuit. Hujus conj. non meminit Galins. Ea etiam occurrit in Carm. Tograi و 48. Sequens و fat. in 1. a فرط praevertit. præceleravit, præceptis & nimis fuit. In verbo, re, actione و و Origo pendet a فرط نظام Sphæularum dissolutione, ut supra deductum.

قرآن Et legis. Intellige قرآن
Corani, a Legendo sic dicti, lo-
cums recitatum, بعض الظن انهم
Qua-

ثُمَّ قَالَ يَا رَوَاةَ الْقَرِيضِ وَأَسَاءَةَ الْقَوْلِ الْمَرِيضِ إِنَّ خِلَاصَةَ
الْحَقِّ وَهَرِ تَطْهَرُ بِالسَّبِّكَ وَيَدُ
الْحَقِّ تَصْدَعُ رِدَا الشَّيْكَ وَقَدْ قِيلَ فِيمَا غَبَرَ
من

*Quadam Suspicio crimen est. Pro
Suspiciosus crimini affinis. Extat
Sar. 49: 12. اثم est ۞۞۞. Nefas*

*Et illicitum omne. Reatus. Crimen.
Peculiariter post Muhammedis
sanctiones, vinum, & alea. Origo
thematis اثم ۞۞۞ necdum
satis perspecta; notiones enim
illæ apud Golium in 1. Iniquita-
tem commisit, culpam commiserit,
peccavit, crimini obnoxius & reus
evasit. Pro iniquo Et fonte judica-
vit Deus, haud dubie sunt tecun-
dariæ. Aliquid forte residet in part.
3. موائم apud Phiruzabad.*

الذي يكذب السج
qui falsus Et mendax est in inco-
dendo, nempe qui crebro offendit &
impingit. اثم ۞۞۞ Idem; Golio
tamen Tardus & lassus, quasi de-
linquens in consueti opere camelus.
Sic non princeps foret hæc notio,
sed a crimine & delicto propagata.
Pro mea conjectura ab offendendo
facit etiam مائم delictum, crimen
plerumque, pro Calamitate usur-
patum ab Arabsjade in opere MS.

*Quomodo offensio Latinis partim
est delinquentis, partim in calami-
tatem incidentis. Amplio tamen,
& uberius lumen circumspicio.*

Conditores car-
minis. Proprie Pigatores, deriva-
tores. Est plur. fr. ۞۞۞ pro راوي

قريض ۞۞۞ irrigavit. راوي ۞۞۞
carmen, a قرض secuit, refectus;
quasi dicas, sectum minutius, &
incisum sermonem. Sic prævit

القريض الشعر بمعني
مقروض كانه يقرض من
الكلام كما يقرض الشي

۞۞۞ Karyds ۞۞۞ est car-
men, quasi dicas ۞۞۞ refectum,
tanquam quod refecatur a sermone,
prout aliquid refectum surrice. Sic
natum quoque ۞۞۞ a ۞۞۞ secuit.
Latinorum carmen non est cani-
men, sed carimen a carere quod est
carminare. Frustra est magnus Fos-
sus quum scriinia excutit Orientis,
pro

Et deinde dixit, O vos carminis conditores, & agroti sermonis medicatores, metallorum utique sinceritas conspicitur confutata; & manus veritatis discutit peplum dubitationis; estque dictum jam inde ab ultima antiquitate concelebratum,

M 3

pro etymo Latino. قرض sine puncto est duobus digitis prehensum compressis. Utraque radix lucem adfert Hebræo קרץ, præsertim tamen posterior.

اساة القول المريض Medica-
tores dicti agroti. Verbum اساء ult. Vav, נקח vel נחמ Chald. est medicamento imposito curavit. Ejus part. pres. آسى pro آسى, dat in plur. fr. أساة Chirurghi specia-
tim, per quietem 3. radicalis pro آسى, formæ نصرة, quæ est nona ordine Erpenii, quem vide Gram. p. 127. Sic رواة pro رواة. Adhibetur autem plur. fra-

ctus pro sano, & perfecto آسوان, quum significatio generalis restringitur, & medentum latior per se usus, ad solos medicatores vulnerum, ac Chirurgos applicatur. مريض porro est a مرض agrotavit, quæ est significatio secundaria, a detricto cortice ut suspicor, prout حلا deteri; decorticari, est agrotare. Istius corticis detricti vim præfert 2 conj.

مرض ventilavit triticum. Cla-

rius adhuc مرض in 5. قمرص decidit, detractusque fuit cortex. Inde قمرص, cujus potestas genuina latitat, lucem foenerari posse videtur. Per agroti sermonis medicatores intelliguntur Magistri sanioris eloquentiæ, & linguæ periti, qui vitia & morbos, ab imperitis adfricari solitos, possunt sanare, integritatemque ejus illibatam conservare.

خلاصة الجوهر نظهر
Sinceritas metalli appa-
ret inter conflandum. Proverbium Orientalibus pertritum, quo solidam virtutem explorando cognosci innuunt. جوهر alias margarita, itemque gemma omnis, latius etiam metalla præstantiora complectitur; aurum, argentum, quicquid nitet & præstat in mineralibus. Originem & radicem ad conf. 1. jam vidimus. خلاصة Purior meliorque rei pars; sincerum & purificatum butyrum; a خلاص Liber & saluus evasis: bonus, exquisitus fuit: pura, impermixta, mera, sincera fuit res. Hæ notiones ortæ ab extrahendo قلم. Extrahi est Liberari e peri-

مَنْ السَّرْمَانِ عَنَدَ الْأَمْتَحَانِ
بِزَكْرَمِ السَّرْجُلِ أَوْ يَهْدُنْ
فَا

periculo, & saluum fieri. Sed & extrahi dicuntur subtilissima & purissima particule rerum. Ergo exquisita & electa pars rei, proprie extractum sonat. Cum ꝑm insuper conferri debet خلج, extraxis lentius calceum, vestes &c. &c. ut supra jam monitum.

يد الحق تصدع مردا الشك

Manus veritatis scindit ostensu dubitationis. صدع fidit etiam valet manifestavit, clare exposuit rem; utrumque respexit noster in hac figura. مردا pallium: palla; vestis exterior qua viri, quas femina; ipsam etiam caput, præsertim quum de feminis usurpatur, cooperiens. Radix est مردی ult. je, cujus a. notat pallio, palla, exteriore operimento indant. Inde dictum signi-

carum مردا الله مردا عمله A micivt ipsam Deus amictu proprii operis: pro rependis ei pro meritis. Laudavit Tebrizius ad Hamasa. Percipietur hinc, cur مردا in Galio significet etiam Ornamentum & decus, nec non dehonestamen-

tum & dedecus. Etiam per debitum, sive es alienum ibi exponitur. Ansam notionis & suavitatem simul condiscas ex *Abulphar.* p. 158: 159. ubi *Harith Ibn Calda*, Medicus *Arabs* longiorem vitam desideranti, inter alia præscribit ليخفف الرداء, at leves induat vestes: مرید بخففة

الرداء ان لا يكون عليه دين innuens per levitatem vestium, ne ere alieno semet gravet. Illuc collineat quoque formula خفيف الرداء paucos domesticos, & parum aris alieni habens; Proprie Levis vestium, & contra الزدء gravis vestium. Alia metaphora apud *Golinm* exponitur Liberalis bene merendo, quasi dicas profundus vestium, sicut nempe laxo vel & lacrima fluente, prolixus ac munificus. Contrarium est illud datum vestium, cujus pallium, tanquam breve nimis & arctum vituperatur, quod est Avari nota in *Hamasa*.

tum, quum probatur, honorabitur aliquis, aut contemnetur. Ec-

قمة الجسم والرداء ذميم

Humilitas corporis est; et pallium vituperatur.

Ubi Tebrizius اران انه بخيل السرجل او يهمل
كما قالوا للجواد غمر الرداء apud explorationem pretiosus conse-
قالوا للبخيل ما يضاده bitur vir aut vilis. Sic preflus ad-
huc vertendum. امتحان est inf.

immis cum esse Avarum: ut enim liberalem vocant profundam pal-
lio; sic Avarum contraria appella-
tione adfecerunt. Atque hæc quid-
dem hætenus, ad figuratioris
quosdam usus Pallii huius vel pe-
pli. Diverso adpectu peplum du-
bitationis hic posuimus, quod scindi
continuata metaph. dicitur quum

dubitatio omnis discutitur. شكى

Dubitavit. subelandsavit. incubuit
inbasitque rei. Totum se armis coo-
peruit. Transfixit hasta. Re alia
omni confixit. Omnes hæ notio-
nes apud Gotiam sunt secundariæ,
a spina subnatæ, quæ non tantum

in شكى & شوى med. Fav se
exerit, شكى; sed etiam in شكى
med. defic., شكى, suntque alia
adhuc in Bibliis, magnam lu-
cem ex collatione utriusque hu-
jus radices aliquando foeneratura.

عبد الامتحان بكرم

8. a tentavit, probavit ex-
perimento. Hebraice תנא, mutato
א in ב, quæ sunt unius organi,
aliisque etiam in linguis crebro
commutantur. Est potestas secun-
daria, quæ manavit a primigenia
illa Terendi ac levigandi, quam
Arabes quoque pro amplitudine
linguæ, ac vetustæ memoriæ af-
servarunt. Probatur, exploratur au-
rum terendo ad coticulam. Inde

امتحان القلب قلوبهم
Terendo probavit Deus corda illorum
nempe ad Coticulam afflictionis &
calamitatis, quæ inde محنة ap-

pellatur. Sic recte vertitur apud
Giggeium. Ad Lapidem Lydium
quoque manifesto spectat prover-
biale nostrum dictum, in quo
فكرت. pass. conj. 4. honorabitur
proprie pretiosus consebitur, ob o-
culos ponit aurum, aliæque presio-
sa rerum, terendo & fricando pro-
basarum. תנא eandem indolem
habuisse

وَمَا أَنَا قَدْ عَرَضْتُ خَبِيَّتِي
لِلْإِخْتِبَارِ وَعَرَضْتُ حَقِيبَتِي
عَلَيَّ

habuisse liquet ex *Esaj.* 28: 16. ubi suavi lusu Messias vocatur מכון *Lapis explorationis.* Quasi dicas *Lapidem Lydium* ad quem corda hominum & intima Cogitationes explorentur, ut *Cocc. in Lex.* notat. Non displicebit, credo, imago hæc, reddita iis locis ubi non proficit; ut *Job.* 12: 11. מכון מלך תכון *Auris* tanquam ad cotinulam terit & explorat dicta. Similiter reliqua. Ceterum a rad. כרם *Pretiosus, nobilis, liberalis, generosus, magnificus* fuit est כרם *vitis, כרם, unde apud Havarium Conf. 12. habemus بنت הכרם Filiam vitium vel vitigenarum pro vitigeno latice. Ultimum* בהן, est etiam fut. pass. 4. ab הן med. *Vav, facilis, lenis, levis* fuit. Alio ad spectu idem verbum valet *quievis*, ejusque derivatum הון est *quies, modestia, mansuetudo, lenitas, Commoditas, facilitas vitæ.* חן *Opulentia.* Ex priore usu explicandum illud חן *Dent. 1. 41.*

عرضت خبيتي للاختبار

Produxi thesaurum meum ad cognoscendum. عرض valet inter alia *conspicuum fecit, & exposuit.* خبيّة sub rad. خبا ult. *Vav, je, apud Golium est Abdita res. Latibulum.* Prior notio hic obtinet, *thesaurumque* designat, & quidem *Literatura ac Eruditionis* in hac serie. *Schol.* خبيتي مكتومي وما خبايا من معي *reconditus meus thesaurus, & quod occultum habebam de scientia mea.* Confer quæ supra de خبا, ult. *Eliph.* & خبا حכה ult. *Vav* aut *je, jam* monui. اختبار inf. 8. a *scivit, cognovit, rescivit.*

وعرضت حقيبتى على
الاختبار *exposui peram meam, ad specimen capiendum.* عرض *exposuit & obtulit ad vendendum.* عرض *Venditavit.* *Plena locutio* حقيبة *exposuit venum.* وعاء من جلد *peram, mantica,* يجعله

Ecce autem ego *produxi* vobis *Thesauros* meos ut *explo-*
raretis, & *peram* meam *exposui* ut *specimen* caperetis. A-

N

liquis

يجعله الركب خلفه

Vas Coriaceum, quod *eques* locat post
tergam. est a rad. حقب *sub ven-*
tre constrictus fuit *camelus*. In 4.
حقب *Constrinxit sub ventre*, *fu-*
ne, seu *cingulo posteriore*, حقب

dicto, in 8. & 10. conj. *In se sus-*
cepit & *commisit* crimen. In Ha-

غير مستحجب انما ماسا est

non suscipiens in se crimen, tanquam
peram videlicet, vel *manticam ter-*
go adfixam, uti est etiam in pro-
verbio Latino. In bonum tamen
etiam حقبية *mantica* hæc se præ-
bet, egregieque dictum a nonne-
mine.

والبر خير حقبية الرجل

Pietas autem *opsima* est *pera* *selle cameline*.

Laudavit Tebriz. ad Hamasa, ad-
dens حقبية ما يشد خلف

الرجل والفعل منه اجتقب
واستعير ف قيل اجتقب الاثم

Hakyba est quod *ligatur* post *sellam*
camelinam, indeque verbum *lbtba-*
kaba, post *tergam* sumsit *pera* *ritu*,
quod *transferr* coepit, ut *dicatur*,
pera *ritu* post *tergam* sumsit *crimen*.
Hæc loci *usurpatur* pro *recondito-*
rio aut *loculamento inercium*, at-
que adeo pro *recondita eruditione*,

quam *Abuzeidus* circumgestabat.

Sic in conj. 33. *Desiderabas mul-*
titudo ipsum remanere ليتستجش

خبائنه وتستغض خبيته

ne *vestigaret thesaurum* *ejus*, &
excuteret *ejus peram*. In Conf. 22.

حقبية الاسرار

pera secretorum vocatur a *secretis*.

Apud *Poetas* *peræ* *mulierum* sunt
Nates obefiores, quod *pulcrum ve-*
stis factum in *Arabia*. *Dirw. Hud.*

لف يقال الحقايب

Crassæ *femoribus*, *graves* *peris*.

In

عَلَيَّ الْاَعْتِبَارُ فَأَيْتَمَّرَ أَحَدٌ مِنْ حُضَرِ اَعْرَفَ
بَيْتًا لَمْ يَنْسَجْ عَلَيَّ مِنْوَالَهُ
وَلَا سَمَّحَتْ قَصْرِحَةٌ بِمِثْلِهِ
فَلَا اَثَرَتْ اَخْتِلَابُ الْقُلُوبِ فَاَقْظَمَ عَلَيَّ هَذَا الْاَسْلُوبُ
وَالشَّدَّ
فَا

In Hamasa.

عذاب الثبايا مشرفات للحقايب

Limpida dentium saliva praeclara, emulsa peris.

الحقايب Ubi Tebrizius
البرداف هنا Pera hic sunt Na-
tes.

بيتا لم ينسج علي منواله

*Versum, non tenebatur unquam
super ejus licatorio. Id est singula-
ris textura.* خشبة منوال

الجوگه الخايبك jugum textoris pro

منوال ab Hebr. סמור 1 Sam. 17:

7. 2 Sam. 21: 19. Thema est נר

نبر med. Vav & je, unde נבר

נבר Licium, subtegmen telæ, ab

interlucendo. Item sulcus agri nova-

ti interlucens. Item semita, & nota

lucens circa oram tela detexta. Ma-

le Mew in סמור ponitur radicale.

ergo ex hoc & منوال

fonte jugum textorium; Liciato-

riam: indeque modus & consuetudo

rei ad hunc هذا المنوال

modum, quasi super hoc jugo texto-

rio. Dicitur etiam ان منوالك

تفعل كذا Officium tuum est ut

facias ita. Decet te ita facere. Pro-

prie illud jugum textorium tuum: ita

tibi ista tela texenda. Hæc ad illu-

strationem Golii in hac voce sub

نال. Observeretur etiam usus

Alsbarestanii apud Pocok. Specim.

p. 194. Orta est barefis eorum qui

Decreto Dei bonum & malum atri

liquis itaque adstantium prævertens dixit, teneas ver-
sum hunc *singularis* plane *artificii* ac *contexturae*, & cujus
similem ne *beatissima* quidem *vena* hactenus *expromsit*; si ita-
que *præcellis* in *præcordiis* *deliniendis*, contextito nobis carmen
hujusmodi; ac cecinit.

N 2

Et

ونسج علي منوالهم *tribuant* | *celsi artificii in Poesi, cui similis*
واصل بن عطا *quorum liciato-* | *versus nunquam sit factus.* Illuc
ria texuit Wafil Ibn Ata. Id proxime | *Unicus, in-*
ad nostrum accedit. Est tamen | *spectat etiam نسيج*
figuræ nostræ major adhuc em- | *comparabilis. Radit نسج texuit.*
phasis, nam monente *Schol.* يريد | *Unde نساج Textor. metaph.*
ان هذا البيت رفيع الصنعة | *Mendax qui mendacia suis & texit.*
فبي الشعر لم يصنع بيت | *ipsum ita Græce. Veni etiam*
منه *Vult dicere. hanc versum esse* | *dicuntur Texere quum ex adverso*
| *spirantes ductibus decussatis arenas*
| *signant. Unde in Diw. Hud.*

لقولج من للريح نسج

Agmina ventorum texentia.

Exponitur etiam *glomeratis inter* | *limpida, nulli rei permilla, quæ*
se pedibus Properavit. Latinis te- | *etiam قراح & قريح. Tebbins*
tere gressus &c. &c. Quin Græ- | *القريجة في*
corum visum, quatenus Hæm, | *ad Conf. 6. الاصل اول ماء البير النابع*
reditumque omneus designat, a te- | *عند حفرها وشبه للذهن*
xendo fluxisse videtur. | *بذلك لما تولد عنه من*

ولا سمحت قريجة بمثاله

Neque prompta & facilis fuit vena | *Karycha in stirpe est prima*
ulla in consimilem illi. قريجة | *illam aqua putei, quæ scatavit quum*
indoles, ingenium, naturalis vena | *faditur: & comparatur ingenium*
& industria. Proprie prima e puteo | *camp*

فَاطْمَرَتْ لَوْلَا مِنْ نَرْجِسٍ فَسَقَتْ

وَمَرَدًا وَعَضَّتْ عَلَى الْعَنَابِ بِالْمَرَدِ *

فَلَمْ يَكُنْ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ

أَوْ أَقْرَبَ حَتَّى أَتَشَدَّ وَأَقْرَبَ

سا

cum illa ob enatas ex illo sensus. In
8. Conjug. اقترح Extemporanea

carminis vel orationis vena polluit.

In Hist. Tamerl. p. 30. جمود

congelatio vena scaturientis

ponitur pro insipientia, allusione
ad hanc originem. Porro سمح

Beneficus, liberalis, facilis, ele-

mens fuit. Deriv. سَمَحَ facilis,

mitis, lenis, liberalis. Hæc secun-

daria sunt. Primariam vim sistit

سمح عود lignum enode. In

2 conjug. eadem notio servata, ubi

سمح est rectam, aqua-

lemve facere bastam, proprie eno-

dem. Conveniunt autem سمح

& سهل, nisi quod posterius hoc

de terra potius molli, plana, facili

usurpetur. سهل autem terra

plana ac molli opponitur حزن

terra salebrosa ac dura. Inde حزن

tristis fuit. Apud Hebræos now e
Contrario, latus fuit; quasi dicas
sine nodo & asperitate illa cordis tri-
stitia contracti, aut constricti. Hæc
fusus alias, etiam munifica libera-
litas, & clementis condonationis,
usibus matri Hebrææ restitutus ex
Arabia.

اختلاب القلوب Delinire corda

Inf. 8. اخلب fascinauit dictis
delenificis, & tanquam in septo
cordis tetigit. Redeat ad Origi-
nem supra jam ex Teblebio pro-
ductam.

انظم علي هذا الاسلوب

Contextito super hoc ductum. Thema
teritur in margaritis confertis.
Inde transfertur ad carmen elegan-
ter compositum. Belgice Rygen, inry-
gen. Ejus derivatum نظم est
linea seu funiculus margaritarum.

Et figurate ملاك الامر Id quo
nego-

*Et pluit illa margaritas ex narcissis, irrigavitque
Rosam, atque admordit uvas grandine.*

Intercessit vero nictus tantum oculi, eoque minus, quum
mirificum hocce producens cecinit.

N 3

Ro-

*negotium constat ac subsistit; interior
constitutio et firmitas rei omnis;
quasi dicas nexam & ordinatam ejus
seriem. Hinc ducta phrasia انفرط
diffoluta et disturbata est
series ejus, pro confusione rerum,
& turbatione omni. اسلوب du-
ctus. tractus. via. semita. modus
agendi. Pars doctrinae et cognitio-
nis etiam in Galio. Radix est سلب
traxit. Hebraeum שלח huc non
pertinet, sed cum ثلب confe-
rendum, quod Crenas & incisuras
murorum designat.*

امطرت لولوا من نرجيس

*Pluit margaritas ex Narcissis. Scho-
liaestes النرجيس له نوى اصغر
فيه انعكاسي وفتوري تشبه به
العينان ان كان في نظرها
Narcisso flos est flavus in quo
fractio et languor: cum eo autem
comparantur Ocelli languidius in-
tuentes. 3. امطرت. 4. 2. امطر
Pluit, pro بكت Lacrymavit hic positum
figurate, margaritis etiam Lacry-
marum figuram gerentibus. A-
matoria hæc. Sat venustum &
hocce.*

بكت لولوا مرطبا وفاضت امدامعي

عقيا فصام الكل في بحرهما عقدا *

*Flevit illa margaritas recentes, et exundarunt quoque birqui mei
Gemmis rubris; quæ nexerunt super collo ejus monile.*

rigavit rosam. سقت وردا

Id est humectavit ge-

nam roseam. Nota imago. ورد
est pódov.

عضت

سألته حين نزلت نضو برقعها

للغاني وايداع سمعي لطيب الخبر *

فرجرت شققا عشي سنا قمر

وساقطت لؤلؤا من خاتم طير *

فجاني

عصت علي العناب بللمرد

Memordis uvae grandine. Hæc longius a genio Europæorum de flectunt. *Grando* hic signat *dentes candidulos*, ut supra etiam vidimus. *Uvae sunt extremitates rubicundæ digitorum*, fuso tinctæ, ut intensius etiam rubeant. Id in deliciis Gynæcæi apud Arabes. *عناب* est

uva, præsertim rubra, purpurea. Uude *Deut.* 32. *ענב*

نضو برقعها القاني

Remotionem veli sui rubicundi. Verbum *نضا* ult. *Vav*, inter alia

Exuit vestem. detraxis. برقع

Rica. operimentum faciei muliebre.

Thema quadrilaterum برقع ope-

rui faciem rica. Grandi figura hinc

Conf. 25. noster برقع

Rica Austeri vul-

tus se cooperuit. חסיר פנים *Velo*

obduxit vultum, *Stylo Biblico ten-*

dit quoque ad indignationem & i-

ram. *قنا* part. pref. a

ult. *Eliph.* intensius rubuit; unde

נמר *נמר* junctim

efferi solet ad summum gradum

rubedinis judicandum. Est etiam

in rad. *قنا* vis *deponendi corium*,

speciatim ut rubro colore imbutur.

In *Golio* quoque exponitur sign. 3.

Occidit, ad necem adegis. Apud

Giggejum est *قنا* *فلانا* illum

invasit ad necem inferendam. Id

mihi representare videtur *Hebra-*

um *נמר* *Zelotypia ductus suis.* In

Origine vehementius rubuit, facie

flammante quasi præ fervore ac Ze-

lo. Solent in omnibus linguis ve-

hementiores affectus a colore, quo

tingunt, denominari. Sic *Livor*

natus, pro invidia; sic *pallescere*

signat metum; sic rubor transit ad

puorem; quamvis nec rubicundus

vultus irati, amuli, Zelotypi, La-

timis sit ignotus.

وايداع سمعي لطيب الخبر

Es

*Rogavi eam, quum inviseret, removeret velum suum
Rubicundum, deponeretque in aures meas suavissimum
sermonem.*

*Removit itaque crepusculum, quod tegebat splendorem lune,
Cadereque fecit margaritas e sigillo suave olenti.*

Hic

Et Deponere in aurem meam suavissimum sermonem. **سَمِعَ** Auditus, & ipsa **auris**. Radix **سمع** **וָדַע** inf. 4. a. **וָדַע** posuit. deposuit. reposuit asservandum. En est origo verbi **וָדַע** scivit, cognovit quasi dicas reconditum habuit in memoria; plane ut **וָדַע** quoque apud Arabes est deposuit in **وَعَاءَ** reconditorio, & deinde, asservavit in mente; memoria retinuit. In 4. **וָדַע** deposuit & servandum dedit quid alicui, **וָדַע**, Communicare, committere arcana, &c. &c. Hic loci speciatim attenditur arcanum quid in aure quasi Depositam ac Commendatam. Porro **אֶטִּיב** est form. comp. ac superl. a. **טִיב** **טוֹב** med. Vav, & je, Bonus, jucundus, suavis, fragrans fuit. Pro **אֶטִּיב** etiam effertur **אֵטִיב** **טוֹב**, ut **טוֹב** & **טוֹב** in Bibliis alternantur. Ut autem Hebraeis **טוֹב** bonus suavis, saepe est suave-olens, ita istam potestatem mirum quantum frequentant Arabes, quippe

quibus **طيب** **طيب** est odoramentum omne, ac aroma, & 2. Conj. **طيب** aromatibus conditum. 5. **طيب** Aromatibus conditum, vel unguento odoribusque perfusus fuit. Hic loci ista quoque vis caprata est, & suave Olens sermo intelligitur, ut patet ex versiculo sequenti ubi **طيب** & tanquam aromatibus conditum os inducitur.

فَرَحَرَجَتْ شَقَقَا عَشِي سَنَا Et removit Ruborem crepusculi, qui tegebat splendorem lunae. Id est Rubicundam ricam a pulchra facie dimovit, **لَمَرَاتِ نَفَايَا أَحْمَر** **عَن حَسَنِ الْوَجْهِ** ut Scholiastes notavit. Est autem **شَقَقَا** eodem Schol. monente, **مَسْرُةُ الشَّمْسِ بَعْدَ الْغُرُوبِ** Rubor solis post occasum. Radix **شَقَقَا** condoluit, miseratione ductus fuit: In 2. parum fecis, paucumque: **دَعَا** modo te ammi vestem. In 4. **دَعَا**.

فَجَارَ الْحَاضِرُونَ لِبِدَاهَتِهِ وَأَعْتَرَفُوا
بِنَرَاهَتِهِ فَلَمَّا آتَسَّ اسْتَيْنَسَهُمْ بِكَلَامِهِ وَأَنْصَبَ بِهِمُ
إِلَى

*metuit. Ita Golius. Ea nemo intel-
ligat, expediatve, sine notitia Ori-
ginis, quam recludit Tebrizius ad*

اصل الشفق الضعف Hamasa
ومنه ثوب شفق

*Stirps verbi hujus adfert debilitatem
indeque dicta vestis Schjefek, debi-
lius texta. Ex hoc jam fonte me-*

*tus, nec non commiseratio proflu-
xere. Crepusculum etiam a debili
adhuc lumine ita dictum apparet.*

Sequens سَنَا pro سَنُو Lux,
Splendor, pecul. fulminis, est a
سنا ult. Vav; Luxis, Splenduis
spec. in sublimi. In Hamasa Pater
duobus Filiis hoc versiculo paren-
tat;

شهابان منا اوقدا ثم اخمدا
وكان سنا للمدلجين سناها

*Duo Fulmina belli e nobis accensa, mox extincta sunt:
Quorum fulgor noctu viantibus prae lucebat.*

Postremo قمر Luna sic dicta vi-
detur a Colore albo, & quidem
subfusco illo, ac viridi, qui residet
in them. قمر. Alio nomine Luna

لمبادرته بدى appellatur, quoniam praeco-
cupat solem oriendo; nam بدى

est festinavit. Apud Algazalium

reperio وجه كالقمر ليلة

بدى Ejus facies erat ut Luna,
nocte decima quarta mensis. Id est

in plenilunio. Tertia adhuc est
Lane designatio per vocem هلال;
Luna nova; praesertim nascentis
quin & de nascentis, mensium pri-
mis ac postremis diebus. Idem
חלל הול Laciferum quoque
designat.

فساقطت لولوا من خاتم
Es projecit margaritas &

figillo bene-olenti. Verbum سقط
cecidit. in 3. exponitur alternis cum
alio recitavit Carmina, quasi
dicas

Hic vero adstupere omnes extemporalem hominis facultatem, & agnoscere cum a plagio esse quam alienissimum, quan-

dicas cadere fecit ex ore. **لولو** a suspicione facti in carmine illo. *Margarita* hic sunt Pretiosi & pulchri sermones, quæ & *Matt. 6.*

fic adhibitz. **خاتم** *figillum* pro ore positum, & quidem **فم**

كالخاتم في الاستدلال *Et quum percepisset cicurationem eorum.* Sic proprie. Radix utriusque verbi est **انس** familiaris evasit,

والضيقة وقد كثر الشعراء *assuevit.* In 4. etiam vidit, *spe-* **في تشبيه فم النساء بالخاتم** *ctavit, cognovit, percepit,* **انس** *andivit, sive percepit vo-*

Ore, figilli instar rotundo *cem.* Ansa istorum usuum ex origine tenebitur. Ab **انس** *genus humanum oppositum* **انس** *geneti ferarum.* Hinc jam **انس** *humanus fuit, & انس*

واعترفوا بنزاهته

انس *consuetudo, familiaritas, qualis est* **انس** *hominum inter se, cui opponitur* **انس** *seritas mansuescere nescia.* In 5. conj. **انس** *Mansuetsatus* **انس** *fuit* **انس** *cicuratus.* in 10. item *cicur evasit* de fera fugaciore. Inde infin. heic loci elegantissime usurpatur, conciliatione animorum per cicurationem expressa. *Sebolia-*

انس *Ansahem* **انس** *Ansahem*

انس *Ansahem* **انس** *Ansahem*

انس *Ansahem* **انس** *Ansahem*

انس *Ansahem* **انس** *Ansahem*

Inde colligitur principem vim si- **انس** *familiaris evasit,*

assuevit. In 4. etiam vidit, *spe-* **انس** *andivit, sive percepit vo-*

cem. Ansa istorum usuum ex ori-

gine tenebitur. Ab **انس** *genus humanum oppositum*

انس *geneti ferarum.* Hinc jam

انس *humanus fuit, & انس*

consuetudo, familiaritas, qualis est

hominum inter se, cui opponitur

seritas mansuescere nescia.

In 5. conj. **انس** *Mansuetsatus*

انس *fuit* **انس** *cicuratus.* in 10. item *cicur evasit*

de fera fugaciore. Inde

infin. heic loci elegantissime u-

surpatur, conciliatione animorum

per cicurationem expressa. *Sebolia-*

Ansahem **انس** *Ansahem*

انس *Ansahem* **انس** *Ansahem*

انس *Ansahem* **انس** *Ansahem*

انس *Ansahem* **انس** *Ansahem*

انس *Ansahem* **انس** *Ansahem*

التي شقبت اكرامه اطرق كطرفة العين
ثم قال ودونكم بيتين آخرين وأنشد

وأقبلت يوم جد البين في حل
سود نعض بقاء النائم الجص *

فلاح

Et omisso alienationis, Et averfio-
nis adversus eam.

وانصباهم الي شعب

اكرامه *Est effusioem eorum ad
viam honorandi ipsam.* Prius est

inf. 7. *sudit. effudit.*
unde انصباب hic est جري

ميل *curfus Et inclinatio.* Supra
declaratum Conf. 1. Alterum

طريق في الجبل شعب

Via per montes proprie. Postre-

rum *اكرام* inf. 4. *honoratus fuit,* quod paulo ante
vidimus.

اطرق كطرفة العين

*Terram spectavit tanquam victu
oculi, Id est ad momentum oculos
humani defixit.* Verbum طرق
habet varios, eosque profundam
Originis adspectus. In 4. Conj. a-

pud Golium redditur, *Conticuit.*
Obmutuit. Humi oculos defixit. Id
difficillime quis conciliet cum
reliquo usu: succurrat ergo *Table-*

اطرق اي رمي بصره

الي الارض ساكتا واصله

من النظر الي الطريق الذي

يطاه *Atraka est coniecit oculos in*

terram filens. Origo est a spectacula

via طريق Taryk, quam calcas.

Sequens طرفة indidem fluxit,

Ordo. series. Vestigium vestigio im-

pressum. Inde او طرقتين

semel aut bis. Proprie vestigio uno,

aut duobus. Hinc طرفة العين

Vestigium quasi, ac momentum o-

culi. *Accipite. A*

دون infra, proprie, proxime, est

formula دونك Cape, habe tibi,

quasi

quando ille eos jam conciliatos sibiprehendens, & inclinatos ad summum sibi honorem deferendum, Oculis in terram dejectis, & brevi facto silentio, Capite inquit, alios duos Versiculos, & cecinit.

Et prodit illa, quum jam serio esset discedendum, in
stolis

Nigris: admodum pulpas extremas digitorum poenitentis
desperati.

O 2

Mi-

quasi dicas infra te, vel prope te;
quod tollere possis, si lubeat. Il-
luc tendit usus Eutychii in Ann.

Alexandr. t. 2. p. 121. فدونيكي

فقد نصحت لك

Penes arbitrium ergo tuum erit;
ego sane admonui te. Illuc quoque
expositio Scholiaste دونكم

اغراء معناه جذبوا واسمعوا

Infra vos, est invitandi formula, cu-
jus vis est, advertite & auscul-
tate.

نقض بنان النام الحصر

Mordet extremas digitorum
poenitentis inuore oppressi. Notan-
da est perpetua fere structura Ara-
bum, qua mordere extremos digi-
tas Poenitentis valet, ad instar il-
lius id facere; nisi quod ita enun-
ciatus sensus censetur nervosior.

نام a نام poenitentia praesertim
fera, ductus fuit. In 3. نام

compotorem egis & ندمان ac نديم
compotor. Ratio alibi declarata.

حصر quod apud Golium exponi-

tur tenuis, avarus, latiore pollet usu,
ab arcta nempe, & angusta radicis

المنقطع و حصر atque hic designat

عن الكلام qui pra inuore lo-

ضيق القلب vel qui non potest, vel

angustatum corae, prout Scholiastes
annotavit.

فلاح ليل علي صبح

Et apparuit non super aurora. Id
est velum nigrum pulcherrimum faciei

fuit injectum. Ita Schol. ليل noctem

declarat per نقاب اسود برقع

Operimentum faciei nigrum, Ri-

cam, Acumen quoque in لاج

micuit, splenduit. Respicitur ad

splendidam nigredinem hujus operi-
menti; quum alias splendor & te-
nebrae

فَلَاخَ لَيْلٍ قَلِي صَبِيحَ أَقْلَهُمَا
فَمَضْنٌ وَضُرْسَتْ الْبَلُورُ بِالْمَرْمَرِ

فَجِيئَ بِذِائِشَتَيْنِ الْقَوْمِ قِيَمَتَهُ
وَاسْتِ

nebra noctis pugnent, ac parum
consistant.

quam utramque
capite sustinebat tener ramus. قل
77p levis fuit, indeque porro pau-
cus, parvus, vilis &c. habemus

in 4. Conj. *extulit in alium,*
& sustulit super caput. Levavit.
غصن *Ramus, Virga, a* غصن
in Appendice Golii *amputavit.*
Intelligitur formosa puella

ὄϊον ἱπποῦ ἔτι καὶ ἵππου ὄϊον.

Ut *Aeschyl. in Eumenid. 669. Ra-*
mi quoque vel Germinis vocem
figuravit. Homerica phrasi dice-
retur, quæ ἀνιδραμὸν ἵππῳ ἴον. Scho-
lastes Ramum exponit النقامة
stauram erectam. Phantasia Poe-
tica inducit formosissimum ἵππον,
capite sustinens Noctem simul &
Auroram; Auroram quidem in
facie pulchra; Noctem vero in Ri-
ca faciei superinjecta.

ضرسست البلور بالمرمر

Masticabat beryllos margaritis. Id
est Dignos Dentibus premordebant,
eosque præ vehementia moeroris
molaribus suis comminabat veluti
Verbum ضرس fortius est quam

c est enim *Molari dente*
Diris dicto, vehementius
compressit. Hinc speciatim exponi-
tur Dentibus prebendis lignum, aut
simile quid, exploranda duritiei
ergo. Redditur etiam, seviit in eum
fortuna, quasi dentibus usa, &
mosu videlicet, nam Tempus Mor-
dax & Caninum vocant Arabes
asperum atque iniquum. Porro

Billaur est Beryllus. Hujus
gemmae summa commendatio in
longitudine, quia Cylindros ex eo
facere amant, teste Plin. 37. 5.
Conf. Salm. Exerc. Plin. 779. 780.
Vides ansum Beryllos transferendi
pro

*Micuitque Nox super aurora, quam utramque in capite per-
tabat*

Tener Ramus: masticabatque beryllos margaritis.

Tum enimvero omnes extollere viri pretium, & predicare

O 3

co-

pro digitis, quorum laus & com-
mendatio quoque in *tereti longitu-
dine*. Postremum *دبر* est plur.

fr. a *دبر* margarita, praesertim
Major, Unio. Hebraeis *דבר* etiam fuit
margarita, ut Boch. Hieroz. p. 2.
p. 709. & seq. demonstravit. De-
rivat *דבר* a *דבר* rotundus fuit;

autumatque significationem *דבר*
radiavit a margarita esse ductam,
quum Arabes a radiante candore
eam ita appellatam esse velint. Res
digna quae alibi latius discutatur.
Dicam tantum obiter vim thematis
esse radiatim fluxit, ut & radiatim
luxit & splenduit, prout *דבר*
est fluxit primo, deinde luxit. A
prima illa notione emanavit *דבר*
דבר, Myrrha sponte fluens, ipsa etiam
vis Libertatis, seu fluxus li-
beri in *דבר*. Ab altera, *דבר* sonat
Margaritam, omnino enim defe-
ctivam radicem fuisse arguit Da-

gesb forte in *דבר*, eademque ra-
tione *דבר* dictam vidimus supra
a *דבר* fulsit. Quod autem attinet
ad figuram Unium pro dentibus
candidissimis, & Cylindrorum pro

digitis speciosa longitudine se commen-
dantibus, habet ea suam gratiam,
quam nec Europaea Poësis abhor-
reret in rebus amatoriiis. Sed
Beryllos unionibus masticatos Ori-
entali coelo debemus relinquere.
Vitiosissimum foret id nostro ore
ac more. in Oriente ubi id cui
quid comparatur, eo ipso quoque
nomine signatur, æque commo-
dum id, ac si dictum fuisset, *Digitos*
Cylindræcos masticabat dentibus
margaritis referentibus.

جينيد استسني القوم قيمته

Tunc temporis extulit populus pre-
tium ejus. *قيمة* Pretium, Valor
est a *قام*, *قام*, stetit. Item con-
stitit, valuit. Apud Latinos etiam
flare, in pretio ac valore teritur.

استسني est 10. Conj. a *سنى*
luxit, splenduit; in 4. *استسني*
magnifice extulit, & tanquam ex
alto fecit splendere. Inde *سنى*
altus, excelsus, pretiosus. In Hist.
Tamerl. 156. *موايد سنية*
Promissa splendida. Et Abulphar.
p. 400.

وَجَمَلُوا قَشْرَتَهُ قَسَالِ الْمَخْمَرِ
 فَذَا الْحِكْمَاءُ فَلَمَّا رَأَيْتُ نَلَهَبَ
 جَنُونَهُ وَتَسَالَّفَ جِلْسُونَهُ أَمَقَّتْ فِي
 قَوْسِهِ وَسَرَجَتْ الطَّرْفُ فِي مِيسَمِهِ
 فَاذَا

p. 400. *Chlamys magna* خلعة سنية. *magnifica*. Est ergo tanquam *magnificum & splendidum* offerre nostrum استسنى، quod, Lexica non fi-
 sunt. De *حين* teneatur esse compositum ex *حين* *tempus*, &

او *Chal.* & *m Hebr.* Eadem ratione dicitur *يومين* *die illo*, & *ليلة* *nocte illa*, quæ *Golius* sub *آن* annotavit. Adde *وقتين* *او ايتين* *bora illa* apud *Abulphar.* & *او ايتين* *tempestate illa*, in *Diw. Hnd.* quoniam *ايتين* *In tunc* invenio, ad quam formam etiam alia putem componi posse.

استغرموا *copiosam* aut *uberem* dixerunt ejus *pluviam*. Verbum *غرم* *copiosum* fuit *lac*, dat in 10. *استغرم* *Copiosum* quid petiit & captavit; nec non *consuit*, ac *predicavit*. *عمر* per *Ain* est *juravit*, *up.* Duo hæc *themata* u-

nam videntur habere Originem, sic ut *juvare* ab *uberi* & *Copioso* profuxerit. *Ubertatis* & *Copia abundantis* vim sub *و* in Bibliis quoque reperio. Sequens *ديمة* in figura Orienti adamata, est enim *pluvia* hic, *facundia* *fluens* & *rigans* veluti. Radix *دام* *quievit* *دام*. Item *perennavit*. Speciatim *Tranquille* *pluit* *Coelum*. Inde *ديمة* *Pluvia tranquilla*, *silens*, sine fulmine aut tonitru *sapo* per aliquot dies durans ad minimumam tertiamque diei partem, ut est apud *Golium*. Uterque *Sebaligles*, ait *ديمة* *مطر* *بروي* *يوما* *وليلة* وهو *كناية* عن *كلامه*

Dyma est *pluvia* quæ *rigat* diem noctemque continuata: estque figura *Orationis* *versæ* quæ *usus* fuerat. Confer *Deut.* 32: 2.

لجملوا عشرة وجملوا *Pulchram* ei *amicitiam* com

copiosissimam ejus pluviam, & amicissimo ipsum tractare, quin & pulchra ipsum veste donare. Qui narrationem hanc retulit, quum, inquit, viderem, quam resplenderet ejus pruna, quamque nitor ejus fulguraret, acriore obtutu notavi ipsum, atque spatium sibi aciem per characterem ejus. Ecce autem erat

conmonstravit, pulchrumque omentum effecerunt corticem ejus. Ita proprietas Arabica habet. جَمَلٌ

Pulcher & elegans fuit, dat in 4. لجمال Pukbrum quid fecit: Bene

meritis fuit de aliquo. عَشْرَةٌ

amicitia, societas, familiaritas. Origo pendet a numero denario, qui Arabibus solennis in societatibus & confortiis. Figuratus est قشرة cortex a قشر descorticavit, nam monente Schol. قشرة الرجل

Cortex Viri vocatur ejus vestis, & indumentum. Vides pulchrum facere corticem alicujus, esse novam ei vestem donare. Notio pulchri, elegantis, speciosi, decori, quæ principem locum tenet apud Golium, est secundaria, a جميل liquefactum omentum. Antior mihi Tebrius ad Hamasa

قال أبو العلاء جميل اخذ من جميل اي الشحم المذاب لان الانسان اذا سخن جمل Dicit Abulola pulchrum sic vocari

ab adipe liquefacto, quoniam quum pinguescit aliquis, nites & pulcher fit. Similiter Teblebius ad Conf. 10.

الجميلة السمينة من الجميل

و هو التلحم Zjamyra est pinguis nitida a Zjamyra quod est adips. Ergo adiposum dixerunt Arabes pro nitida, & mox pro pulchro ac specioso; ut Latini contra Nitidum traduxere pro pingui, & pulchre mittere dixerunt bene saginato atque adiposo. Clar. Hott. in Smegm. Orient. hinc illustrari putat زمار retribuit, vel potius bene & pulchre meruit de aliquo. Parum memor erat Vir Doctissimus istud زمار etiam usurpaci pro male meruit. Ergo alia est Origo, de qua alibi commodius anquireretur.

تلهب جذوة Inflammatio

pruna, vel titionis, est, secundam Teblebius كناية عن

جدة ذهن وذكاء عقل

circumlocutio ad aciem ingenii promittitudinemque ejusdem designandam. Thema لهب arsit, flammam extulit, arit. In 5. تلهب inflammatia

قَادَا هُوَ شَيْخَنَا السَّرُوجِي فَقَدْ أَقَمَر لَيْلَتَهُ الدَّجُوجِي فَهَنَاتُ
بَلَسِي

matus fuit. Ad interiorem linguam

proprietatem pertinet, quod *لهب*

potissimum sit *flamma pura*, ex-

pers fumi. لهيب vel لهاب, vel

flammas *fragrantia & ardor sine fumo*

لهب Ardens & micans candor.

Consonat usus Biblicus, indeque

flamma gladii, & *لهب وحر*

flamma hastae, pro *micanti fulgore*

commodissime potuerunt trans-

ferri. Porro *جذوة* per *phata*,

kefra, & *damma* ad primam, est

apud Golium *pruna ardens*, nec

non pars ligni ad extremitatem accen-

sa, sive non. Intellige sis Titionem,

sive lucentem sive resinctum. Audi

Tebibium. الجذوة في الاصل

نار في طرف العود قال ابو

عبيدة الجذوة قطعة غليظة من

الخشب كان في طرفها

Vocabulum نار او لم يكن

hoc notat in Origine ignem in extre-

mitate ligni: Dicit tamen Abu O-

beida esse frustum crassius ligni, sive

in extremitate ejus ignis sit, sive non.

Innuat torem hoc nomine signari,

qua *vivum*, qua *mortuum*. Ele-

gantior tamen usus *titionem arden-*

tem ac vivam requirit, quem *Ha-*

ririus noster observavit.

Coruscationem ثالث جلوته

splendoris ejus, sub eadem *splendidi*

ingenii figura subnexuit. Ad vim

linguae perpiciendam teneatur

جلوة item cum *phata*, *kefra*,

Damma, ad primam, esse *splen-*

dorem conspectui patentem, nulla

nube, nullo velo obcuratum, aut

interceptum; a *لهب جلا*, *retexit*;

revelavit sic ut *nudum* simul &

nitidum quid apparueris. Alterum

ثالث in *ج*. ab *الق* *coruscavit*

fulmen. Exponitur etiam *Ornata*

compta fuit foemina; nempe

ut alterum *برق* *fulguravit* etiam

valet *splendide compta* *cultu* fuit

mulier. Additur *succinxit se* *cap-*

ut extulit ad litigandum mulier,

vel ad aliud quid mali. Id iterum

est a *coruscatione fulgaris* nam

tonare ac fulmina-

re dicuntur, quae *metamincutunt*;

nec inficere *acrem* ac *Clamosam li-*

tigatricem, *fulminatricis* nomine

adfecerunt nostri Arabes.

لمعت في قوسه

Diligentius cum notavi. Proprie

longius proventus sum in physiogno-

miae ejus observanda. Prius in 4 Conj.

a *longius provehi in cursu*;

unde *لمعن* in omni re *longius pro-*

vehere

erat is noster Senex Serusiensis, cujus *sublustr* jam *luna* el-
P di

uehere sese, vel cursum admittere. Apud Algalalium est نظرت وامتت النظر *adpexi longius pro-
veho* & *admissa visa*. Generalem usum satis declarabit hoc *Avicen-
na*. L. I. p. 75. مستمر الي Proceedens seu continuans
ad ultimam usque diligentiam. Po-
sterius est in 5. a وسم *figno, cha-
racterere, stigmata notavit faciem.*

وسرح الطرف في ميسمه

& spatium sibi aciem in ejus chara-
ctere: Posterius ميسم est ab ea-
dem rad. وسم, delignans tum
instrumentum quo nota inuritur,
tum ipsam quoque notam, & cha-
racterem altius impressum. Elegan-
tissimam phrasin سرح الطرف
libere passum emisit aciem, ad conf.
1. jam vidimus. Galli dicunt *pro-
mener la Vne*.

اقمر ليله الدجوجي

Cujus nox tenebricosa, jam *sublu-
stri luna* albicabat. Figura subli-
mior; qua innuitur nigros capitis
capillos jam albicante canitie sparsos
fuisse. Ita Teblebius اي القمر

ايض و صار مثل لون القمر
يريد ان شاب شعرة الاسود

Ahmara est albicavit, & luna colo-
rem induit: Vult autem dicere inca-
nuisse nigros ejus capillos. دجوجي

est valde tenebrosus, a دج in 2.

Conj. obnubilatum fuit coelum.

ليل Nox supra pro velo nigro,
nunc pro nigro capillitio. Arabes

لَيْلٍ لَيْلٍ Noctem traps-

ferre amant ad omne nigricans,
unde & vinum alius rubens, seu ni-
gricans appellantur ليلى ma-

trem nocturna nigredinis. Cum Vet.
Poeta, Noctis colore tinctum dicas,

هنات نفسي بمورد

Gratulatus sum mihi ipsi suave ejus
commercium. Vox مورد *Sebo-
liasti simpliciter hic est adventus,
reditus, a ورد descendit. adve-
nit. rediit. Ego figuratus autumo,
quatenus a ورد descendit in a-
quam, مورد sonat aquationem;*

jam vero aquationem, stilus sub-
limior frequentat pro jucundo com-
mercio, ut Conf. 1. vidimus.
هنات in 2. ab هنا ult. Elif,

Latatus fuit aliqua re, juvit res ip-
sa, concoctu facilis fuit & saluber
cibus: ab ungendo & liniendo, ut
existimem: dicunt nempe هناني

الطعام Linivit, unxit me cibus,
pro bene sedit, saluber fuit. Et
كلوا

بِنَفْسِي فِي مَوْرِدِهِ وَابْتَسَمْتُ اسْتَلَامَ
 يَدِهِ وَقُلْتُ لَهُ مَا الَّذِي لِحَالِ صَفْعِكَ
 حُشْتِي جَهْلَتِ مَعْرِفَتَكَ وَلَكِي شَيْءٌ شَبَّ لِحَيْتِكَ حَتَّى
 انْكَرْتُ حَلِيَّتَكَ فَأَنْشَأَ يَقُولُ

وَقَعَ

Comedite كلوا هنيا مربيا

quod ungat & pinguesfaciat, formula solenni. Illa ungendi proprietates apud Golium ergo jure principem fedem occupat. Inde in 2.

Ungat te لهنيك est, dixit Unge te hoc, id est salubre tibi reperiatur. Sic nata gratulatio omnis.

Osculo salutare ma-

num ejus. Est Inf. 8. ا سلام سلم

integer fuit. Item salutavit formula

سلام عليك pax tibi.

In salute autem impertienda locum

invenit Osculum honoris. Hinc

salutavit cum osculo; & speciatim

Venerationis ac religionis, in Sacris Meccanis, ubi Cabe

Lapis Niger osculo honorandus. Hallu-

cinatur Teblebis, vel potius An-

barius, quem laudat, aliunde e-

tymo repetito نقيل استلام اي

ابن الانباري استلام الحجر

معناه اخذه ومسه بيده

واستلم افعل من

السلمة وهي الصخرة

Isilam est Osculari: Ibn Anbari ait,

Isilama in Lapide Nigro significat

capere & contingere sua manu: est-

que 8. conj. illa formata a Salama

quod Lapidem designat. Nempe

Himjaritarum Idiomate سلمة

est lapis, petra; Unde iste usus 8.

conj. secundum Anbarium esset

propagatus. Nimirum in domesti-

cis saepe caecutimus, & ubi ad rem

Etymologicam ventum est, Var-

ones etiam aliquando ferulam me-

rentur. Niger ille Lapis Templi

Meccani, حجر اسود, in re-

ligiosis circumstibus officiosissime sem-

per salutandus est, & vel osculan-

dus, vel osculo jacto adorandus, si

tangi manu aut ore nequeat. Vide

Bobovium de Peregr. Mesc. Hoc

est استلام الحجر. Apparet

praeterea استلام اليد, religio-

bicabas nox illa tenebricosa. Gratulatus itaque sum mihi-
met ipsi dulcissimum ejus commercium, & properavi ad manum
ejus osculo salutandam. Dixi autem ipsi, quid est quod for-
mam tuam immutavit, ita ut quis esses penitus ignorarem;
& quid rei barbam tuam canam reddidit, usque eo, ut non
agnoverim exteriorem tuam speciem? Ille vero struxit mox ver-
fibus dixit.

P 2

In-

fo osculo Venerari manum, ac pro-
inde plus quam تقبيل, atque
formulam captatam esse ab Hori-
rio, honoris & reverentiae majo-
ris ergo.

اي شي شيبي لحيتك

Quid rei canam fecis barbam tuam.
Supra jam aliquid notatum de the-
mate لحي decorticavit, unde
descendit لحي mandibula, manifi-
la, ejusve pars, unde barba enas-
citur; & لحيه barba ipsa, gemis
increfcens, vel & mento. شيب
est 2. a شاب incanuit caput med.
je. شيب canities. Idem
thema med. Vav, est miscuit. Ea
prima notio, ut infra commodius
ostendetur; ubi speciatim sese of-
feret usus in Galio enotatus sub
2. conj. Canitie affectu ipsum moe-
ror.

حتي انكرت لحيتك

Sic ut speciem tuam ignoraverim.
A verbo حلي placuit oculis res,

proprie polita, & trita fuit, est
حلية externa forma, species trita
& polita rei, persona. انسكر
in 4. ut alienum abnegavit: non
pro suo agnovit. Superius jam il-
lustratum.

فانشا يقول Es struxit dixit.

Arabismus, vel simpliciter, pro
coepit, instituit dicere; vel quod
malim انشا hic est compositio
versus. Radix est نشا extulit se,
in altum surrexit. non intransitive.
Inde انشا produxit, specietim
Orationem ornatam.

وقع البشوليب شيب

Quod inciderint miscencia, canis
sparsit. Est ellipsis pro شيبني
canis sparsit me. Pulcre alluditur
ad Originem canescendi, a mixtura
quæ inest in شاب, cujus deri-
vatum شايبة Res impura apud
Galium, proprie signat Miscens
quid. Ita Schol. شوايب ما يقع

في

وَقَعَ الشَّوَلِبُ شَيْبَ وَالْدَهْرُ بِالنَّاسِ قَلْبٌ *

إِنْ دَانَ يَوْمًا لَشَخْصٍ فِي غَدٍ يَتَغَلَّبُ *

فَلَا تَتَفَّ بِوَمِيضٍ مِنْ بَرْقَةٍ فَهُوَ خَلَبٌ *

واصري

في الماء الصافي من الاقذار

ويكسر Zbjawajib dicuntur

que incidunt de sordibus in aquam

limpidam, sic ut turbetur. Illae res

miscentes شوايب in plur. fr. no-

tant figurate adversitates fortune,

quibus quod limpidum erat, con-

turbatur & collutulatur. Sic Noster

in Conf. 40. شوايب وخوايب

Res miscentes & calamitates

conjunxit. Concinit Teblebius

الشوايب اي نكاد الدهر

ومصايبه والشوايب جمع

شايبة وهي في الاصل ما

يقع في الماء من الاقذار

والدناس ابو البقا هي

الكسر المخالط بما كان

الصايبا Alsbjawajib hic sunt dura

Fortune & clades ejus: in plurali

a Schjajiba, quod in radice exprimitur
omne illud quod in aquam cadit de
sordibus & immunditiis. Abulbeka
ait esse quicquid turbidum admisce-
tur rei limpidae. Hinc jam liquere
potest Canissem quali misce-
lam dictam fuisse.

ان دان يوما لشخص في

Si submissa fuerit bodis

alieni, at cras efferet sese. Elegans

imago. دان media Vav, submis-

sus, inferior fuit, quod hic specia-

tim usurpatur, pro cervicem sub-

misit; ut Fortuna veluti mansue-

facta, & domita dicatur obsequi.

Contrarium est تغلب & Conj.

Victor evasit, & ita sese extulit ac

superbivit: ا غلب Vicit, preva-

luit, superior fuit. Item Crasso fuit

collo. Id postremum continet pro-

prietatem thematis, & ansam prae-

buit usui secundo Virium prepol-

lentium & victoriae. In Nawabig

elegans est sententia.

رب كانت الحياة من القوة تغلب

والزينة يسطاد بها كل ليث تغلب

Ingruentes calamitates canis sparsere; Fortuna autem homines versat.

Si hodie submittit se alicui, at cras illa sese efferet.

Ne fidas igitur nictui fulguris ejus, est enim fulgur male fidum.

P 3

Et

Sape industria viribus pollentior est:

Nam et in fovea capitur omnis Leo Cervicosior.

Ubi Zamachsebjari annotavit p. 226. 228.

الأغلب الثاني غليظ الرقبة من

قولهم غلب غلبا أي صار

غليظ الرقبة ويقال بطريق

المجاري مضبة غلباء وعزرة

غلباء وحديقة غلباء وحدايق

غلب أي ملتعة ومنه اغلرب

العشب Secundum Aglabo, est

Crasso collo praditus, a Galiba, cum

inf. Galb, quod est, fuit crasso col-

lo praditus, cervicosus; et potentia

crasso collo pradita, cervicosa: Sed

et hortus spissis arboribus, ac pu-

maria densa, ramis luxuriantia, sic

vocantur. Indeque 12 conj. usurpa-

tur de herba densius compacta ac con-

voluta. Elucet hinc, a formula

عزرة غلباء potentia Cervicosa, id

est invicta, insuperabilis, superba,

subnatum esse usum thematis to-

tius in prapollentia. In 5. sapius-

cule valet tyrannidem exercere, ut

ولا تنفق بوميض

Es ne con-

fidas nictui e fulgure ejus, est enim

mendacissimum. A themate وثق

firmus, stabilis fuit, itemque Com-

missus, Fretus fuit in aliqua re, est

futurum 1. يثق. Sequens بوميض

est actio ومض rō Leviter splen-

dunt & micuis fulgor, non late se

diffundens per nubes. Est autem ex

proverbiis elegantioribus Arabum

برق الخلب Fulmen nubis ste-

rilis, in Vanam pollicitationem. A

خلب decepit, خلب Cbulleb

proprie est deceptor. Deceptorem

autem speciatim appellant Nubem

qua pluviam ostentat quidem

sed non fundit. Talem nubem tra-

ducunt ad eos, qui speciem praefer-

runt Liberalitatis, Virtutis, alia-

rum dotium artiumque, quum in-

tus omnium bonarum rerum sit

sterilitas. Ne φίλος ἀνδρός in Epist.

Jude. Dicunt præterea برف

ورعد

- وَأَصْبِرْ إِذَا هُوَ أَضْرَبِي بِكَ الْخَطُوبَ وَالْبَلَّ *
فَمَا عَلَيَّ التَّيْبَرُ عَامٌّ فِي الْبَابِ حِينَ يَقْلُبُ *

م

fulguravit et *tonuit*, in *Saepe parum aqua est sub tonatrice,*
magno magnorum pollustatore. Hinc Nube scil. Ubi etiam nostrum
jam inter Adagia Golii num. 4. *Barkolchabi* allegatur. In *Notwa-*
big sententiose.

مر ب صلف تحت مرعدة

حبذا الوادق اذا مرعد

واللصادق اذا وعد

Ergo nubem stillantem, quam tonuit!
Es vera dicentem, quum promissit!

Cam fulgurandi verbo in Hist. | Tamerl. p. 195.

كما لبرقت قوما عطاشا غمامة

ولما مراوها لقسعت وتجلت *

Us si fulgures populo sitiienti Nubes,
At ubi viderunt eam, vento pulsa discutitur.

Loquitur de *Sultano Egypti* qui
in *Syriam* adversus *Tamerlanem*,
eductis Copiis, mox domum di-
lapsus fuerat, *Damascenis* misere
desitutis. Habes & inter *Salomonis*
dicta *Prov. 25: 14.* *Nubes, et ven-*
tus, absque imbre: Vir jactans sese
de domo frustratur. Vides jam
quid sit *Nictus fulguris Fortuna*,
& quo sensu dicatur *Mendax* illud
fulgur, sic enim jam structura su-

menda, ut *desipiens* coha-
reat in casu recto cum برق,
quia non tantum struant *fulgur de-*
scipientis, verum etiam *fulgur de-*
scipiens البرق الخلب، quem-
admodum a *Golio* etiam est anno-
tatum.

فاصبر اذا هو اضري بك

الخ

*Et tolera, si in te infligant molestias infimularitque.
Neque enim auro dedecus est, quod in igne circumversetur.*

Dein-

تولرا ٢٠ الخطوب والى Tolera ergo, faceffere. In *Hift. Sarac.* 187.
quum irritat in te negotia, ٢٠ im-
pellit. خطوب plur. fr. ٢ خطب
Negotium, saepe gravius ac durius, Ante vos sunt Calamitates ٢ Nego-
ut ٢٠٢٢٢٢٢; & in phrasi Negotium tia. In *Nauvabig* extat.

المرض والحاجة خطبان

امر من نقيع الخطبان

*Morbus ٢٠ Egestas duo Negotia
Amariora quum succus Colocynthidis.*

المسلمين صولة الذياب Ubi *Zamachschjari* الخطب
الضواري علي ضواني الغنم *Alchabb* est
Res magna, Molestissima. Sequens
ضري est *prat.* 4. ٢ ضري
Sanguine manavit vulnus. Item
invasit *pradam sanguinolentam.*
Ejus part. ضري *Pronus in pra-*
dam canis, apud Golum. Sed la-
tius patet, pro epitheto *acris* in
sanguinem fere. Ita *Ensyeb. Ann.*
Alex. t. 1. p. 257. *Es congerit Da-*
nielens في جب مملو سباع

مستصحباً القلوب معه
ضارية in lacum leonibus sanguino-
lentis plenum. In *plur.* fr. ضواري
Hist. *Tamerl.* 213. وصالوا علي
Socia abducens secum corda. Est part.
in 10. ٢ صحب *Socius, comes*
fuit. Speciatim attenditur notio
in 4. conj. regnans لصحب
Socia-

ثُمَّ نَهَضَ مُسَافِرًا مَوْضِعَهُ وَمَسْتَضْجِبًا الْقُلُوبَ مَعَهُ

*Sociabile, ductile, mansuetum se prae-
buit jumentum, postquam refractarium
fuisse. Ex superiori contextu id manifestum.
Derivatum Socius, amplissimum صاحب*

obtinere usum, est enim pro diversa
constructione, Dominus, Rex, maritus,
bernus, possessor, praeceptor, obnoxius
& similia, quae melius exemplis sese
insinuabunt. صاحب

البلد *Socius regionis, est Dominus quo
saepissime Abulphar. utitur; & passim Historici.*

صاحب الدعوة 8 *Socius Vocationis, titulus Mubammedis in Hist. Sarac. 197. &*

Socius Legationes in Hist. Tamerl. p. 203. Confer Alcor. 34: 45. صاحب المال

Socius opum apud Algaliziam pro Divise. صاحب الدعوة Socius lenitatis, pro leni & mansueti.

Socius adificationis pro Architecto. صاحب

Socius piscis, alias ذو الحوت quod idem, titulus

Jona. In Alcorano habemus etiam صاحب السجن Socium carceris, sar. 12: 39, 41. pro conjectis

in

Deinde surrexit relicturus locum suum, & corda sibi
socio abdukturus.

in carcerem, ut صاحب النار Socius ignis, est Damnatuſ, ſur: 2: 75, 76. Et اصحاب الجنة Socii Gebenna Ibid. 113: 259. Contra اصحاب الجنة Socii Horti ſunt coelites. Illa tamen	formula ſimpliciter ſumitur ſur. 68: 17. & cultores ac poſſeſſores pal- meti ſignat. Hæc pro ſpecimine, unde liquet, omnia quæ Hebræi per 772 formare potuerunt, ab Arabibus cum صاحب efferri poſſe.
---	---

F I N I S.

Q

CON-

القيامة

مروي للحريث بن همام قال نظمني واخذانا لي
ناد لم يحب فيه مناد ولا كبا قدح نراد ولا دكت
نار

نظمني واخذانا لي ناد

Conjuxit me, et amicos quosdam meos conciliabulum. Elegancia Arabica dat inseruit, conseruit tanquam in lineam, margaritas; est enim conseruit margaritas in funiculum & seriem. Belgice inrygen, ut supra annotatum. Flosculos aliquos eloquentiae Arabicae subnectam, unde gratia & late fusa vis figurae plenius perspicitur. Hariri Conf. 20. انتظمتنا

في سلكك الالتبام

Conserui eramus in Filum conjunctissima voluntatis. In Hist. Tam. p. 20. Et venit Samercandam, eamque cepit Sedem Regni, jactisque imperii fundamentis نظمها في نظام سباسته وسلكه

inseruit eam in Funiculum Regiminis sui, nexumque ejus. Iterum pag. 103. تغلد طوق عبوديته

وانتظم في سلك عبده

Collo indidit torquem servitutis ejus, et insertus est in seriem famu-

lorum ejus. Et p. 196.

المشاورة والاتفاق ونظمت
كلمتهم في سلك الوفاق

Accidit ut inter se consultarent et congruerent, atque inserta tuit oratio eorum in seriem mutuae consensionis. Et p. 138. ومع انساق

نظامهم وتسديد سهامهم —

انبي لهم نظام عساكرنا

وقسوة القيام بتظافرنا

Quantumvis autem connexus sit eorum Funiculus, seriantque eorum sagitta: Undenam ipsis series connexa nostrorum exercituum, atque robur standi depugnandique nobiscum? Et p. 366. انفرط نظامهم لعدم

اتفاقهم فتقطعوا في البلاد

Disturbatus est Funiculus eorum defectu consensionis mutuae, atque disjecti sunt per regiones. Auctiore figura p. 312. وانحل عقد

Et solutus est نظامهم وانفرط
modus

DISSERTATIO TERTIA

K A I L A N A.

Arravit Harith Ibn Hetmam; Me & quosdam
meos amicos *Conjuxit* aliquando *conciliabulum*,
in quo nullus *Confabulantium* frustra erat, *scin-*
tilla *ignitabulo* *excussa* *nunquam* *fallente*, neque
ullo

Q 2

modus Funiculi eorum, atque distur-
batus. Loquitur de exercitu *Ta-*
merlanis hyeme & frigore disper-
diti. Porro *اخران* est pl. fr. a
خبدن *Chidn*, & *خبدن* *Chady*
Amicus, itemque *اميرة* *Amira*
puella apud *Goliath* sub *خدن*
in 3. conj. *amicum* se prae-
buit. Sed *خبدن* *Chidn* per *اميرة*
expositum a *Zjambori* potius *ami-*
cum sonare, patet ex *Alcar. Sur.*
4: 29. ubi *concubiuam* notat. Ul-
timum *ناد* pro *نادي*, est
proprie *part. pres.* a *ندي* *con-*
vocavit in *conciliabulum*. *Convo-*
cantis autem nomine ipsum quo-
que *conciliabulum* adfecere.

لم يخب فيه مناد

Non frustra in eo erat confabulator
nullus. Verbum illud *ندي*,
quod modo habebamus, dat in 3.
Conj. in *conciliabulo* *consedit* cum
aliis: *confabulatus* est. In *part.*
مناد pro *منادي*. Praecedens
يخب per *Aposopen* pro *يخب*

propter particulam negandi, est
fut. in 1. a *خاب* med. *je, spe,*
voto, successu excidit. Hinc for-
mula imprecantis *خاب*
careat successibus opto. Ansem
istius usus exhibet derivatum

خاب *Ignitabulum fallens, quod*
non excudit semina ignis. Ergo
خاب in *materia* *infelice* *nulla* *se-*
mina ac *scintillas* *fovente* *alicujus*
utilitatis ac *opportunitatis.* Ita hic
usurpat *Hariri*, figura statim co-
piofius enucleanda.

ولا صكا قدح نرند

Nec fallebat terebratio somitum ig-
nis. Offert sese hic *pervenusta*
Orientis figura, qua *نرند* *Zend*,
Igniarius *fomes* traducitur ad *in-*
dolem & ingenium. In *Golio* expo-
nitur *Lignum* quod *motu suo* & *at-*
ritu in *alterum inferius* & *excava-*
tum *inmittit* *scintillas.* In *Duali*
نرندان, *duo* *illa* *ligna*, *superius*
masculine *نرند*, *inferius* *feminine*
نرندة. In *plurali* *نرندون*.
نرند

نار عند فمينا نحن تتجاذب اطراف الاناشيد
ونتوارد طرف الاسنانيد وقف بنا شخص
عليه

Rem & ritum illustravi
in *Origin*. ubi etiam vim nativam
thematicis *ترد* *revocavi* ab
oblivione, sitam in *terebrando*.
Hinc *ترد* *Terebravit*
fomitem igniarium, vel potius

ترد النار بالترد

exterebravit ignem Igniario. Item
ترد *ignem scintillasve*
emisit ignitabulum. Contra *ترد*
sonus percussus ignitabulum
ec emisit ignem. Ut &, *ترد*
Fefellit igniarium non ex-
cutiens ignem. Hæc omnia varie
transferri possunt, pro vario ad-
spectu effectoque ignis ac scintilla-
rum *terebrando* emicantium. Ad
usum nostrum facit hoc in *Hist.*
Tamerl. p. 88. *ترد* *Deliberationis fomitem Ig-*
niarium versavit. Et *Hist. Dyn.*

المجمع الذي يتقدح

Concilium in quo exte-
rebrantur consilia. Plenius pag.

561. *Concilium* الذي يتقدح

In quo extere-
brantur ignarii fomites consilio-
rum.

ولا دكت نار عند

Neque arsit ignis contentionis. Per-
stat in figura *Fomitis*, negatque
ullas *ira*, *rixa*, *pugna* *scintillas*
in hoc amicorum coetu *emicuisse*.
ترد *exterebrandi igniarium fomi-*
tem vide in *Originibus*. Verbum

ترد est 3. *fem. prat.* *ترد*
Aeris *ardens fuit*. *ترد*
Ignis est a *rad. med. vav.* *ترد*.
Denique *عند* est *infin. 3.* *ترد*
contumaciter adversatus fuit.

تتجاذب اطراف الاناشيد

Utro citroque *trabimus extremitates*
carminum recitatorum. A *them.*
ترد *memoravit*, in 4. *recitavit*
carmen, est *انشودة*, *cujus plur.*
ترد *carmen quod inter se*
recitant homines. Ei figurate tri-
buuntur *ترد* *ora*, *extremita-*
tes, a *ting.* *ترد* *latus*,
extremitas, *ora rei*. In *Alcor. Sur.*
11: 116. *ترد* *Die*

ora diei, sunt *matutinum & ves-*
pertinum tempus. Non invenusta
est phrasis *الطرفين*
Nobilis duas extremitates, id est
طراف *Patre & matre*. Alio usu

الباس

ullo contumaciae igne exardescente. Hic dum carmina reciproca-
to velut fune recinamus, & mutuo nos recreamus elegantissi-
mis Poetarum flosculis allegatis, super adstitit nobis non-

Q 3

nemo

الانسان extremis hominum,
sunt vilioris & ultima fortis homi-
nes; in Hist. Tam. 383. *نمى*
Est etiam formula, ضم اطرافه
contraxit extremitates suas, pro
collegit sarcinas, & convasavit. I-
temque جمع اطرافه & لم اطرافه
Vide Hist. Sar. p. 204. *Abulph.*
522. Hist. Tam. 29. *أ* جذب
porro, traxit, astraxit, 3. conj.
valet traxit contra alium; & 6.
Inter sese traxerunt, contenderunt.
Non abtimiliter funem, & ser-
ram reciprocare transulerunt La-
tini.

وتتوارد طرف الاسانيد

Et aequatum descendimus inter nos
in elegantias allegationum. *ويرد*
descendit in aquam, habet in
6. omiffa a Lexicographis, vim

من حمة الابل علي شرب الماء
ودخول بعضهم فيه علي بعض

mutua pressiois camelorum ad a-
quam bibendam, quum alii super
alios in eam intrant, ut Schol. ait.
Addit Teblebi ad explicationem fi-
guræ جعل مشاركتهم في
ضبط غراب الاخبار كيتوارد

الابل علي الماء فانرجام

Facis commune studium eorum ad
colligenda admiranda Historiarum
tanquam descensum camelorum in
aquam cum mutua compressione.
مورد Aquarium junc-
di commercii, & colloquii, su-
pra jam semel iterumque indi-
catum. In Hist. Tam. 128. باب
توارد الخاطر ponitur pro
Modo sese insinuandi in cor. Dein-
de طرف plur. fr. a طرفة No-
vitas, Res nova, primum nata ac
visa, ut primi in suo genere flo-
res, fructus &c. &c. Idem اطروفة
appellatur in Hist. Tamerl. p. 155.

وكان لاجوبة الرمان وفي
لطائف البشر والنظم فارسيا
وعربيا اطروفة الدوران

Eratque Miraculum evi, atque in
subtilitatibus prope simul & versa
orationis, tam Persice quam Arabi-
ce, Flos delibatus seculi. Augeatur
hac voce Golius; apud quem etiam
frustra quæras formam اسانيد
pluralem fractam, a sing. اسنان
Isnad, & اسنادة Isnado, allega-
tio aliena auctoritatis. Radix est
سند

عليه سمل ففسي مشيه قزل
فقال يا اخاير الدخاير

وبش

اسند 4. *Innixus fuit.* Retulit aliquid ad aliquem, tanquam testem & auctorem, Allegavit auctoritatem fide dignam. Descendit hinc *infin.* اسناد, estque probe observandum, utrumque *plurale*, sanum, & fractum, adhiberi in formis *infinitivis*. Posset etiam *sing.* statui اسنود.

يا اخاير الدخاير.

O optimi thesaurorum. Primum *optimi*, est *plur. fr.* ab *axir* form. comp. & *superl.* *Melior, Optimus*, a *خير* Bonus, ejus them. *خاير* *praestitis*, & *transf. prae*habuit *praep*tauit. Sic ab *اكبر* in *plur.* est *اكابر* *Magnates*: ab *ارذل* item *ارذل* *deteriores*. Alterum *دخاير* est *pl. fr.* a *دخيرة* *thesaurus*, quod est pro *دخيرة* cum *Dsal*, nam radix est *دخر* *reposit* in futuri temporis usum, *recondidit in thesaurum*. Reperio utrumque vocabulum nostrum in *Hist. Tamerl.*

ثم ان قيمور اخراج ما 260.
لابن عثمان وغيره من

الدخاير واستصفي بخريته
ما كان امثا وكسبا
لملوك الروم من
النفايس والاخاير

Tunc Timur egeffit quicquid Osmana-
nidae, aliisque, eras thesaurorum;
atque corrasit in suum fiscum qua-
cunque Regibus Rumorum essent
vel hereditate, vel acquisitione, rerum
pretiosarum optimarumque. Inde
liquet *اخاير* signare etiam ab-
solute *Cimelia*, ac proinde *اخاير*
Cimelia preffius adhuc conver-
tere possemus, *Cimelia thesau-*
rorum.

وبشايير العشايير

Et leti nuncii confortiorum. A
بش, lato nuncio exbilaravit, *بش*,
est *بشايير* letus nuncius, *Enan-*
*geli*am, *بشيرة*, in *plurali* *بشايير*.
Inde *Arabsjades* in Opere MS.

دقت البشايير لمقدمة

pulsata sunt instrumenta lata in oc-
cursum ejus. Eadem phrasi utitur
in *Hist. Tam.* p. 101. ووصل

خيرة الي قبايله والعشايير

فا

nemo trita indutus veste, in cuius incessu deformis inerat claudicatio, sic nos compellans, O optimi thesaurorum, &

فابتهج الناس ودقت المشايير

Et rumor liberati Sultani pervenit ad tribus ejus atque familias: exultantique propterea homines, & pulsata sunt instrumenta letitiae. Sequens عشائر etiam est plur.

a sing. عشيرة Caterva hominum pecul. familiarium aut cognatorum.

Radix est عشير Decimus fuit, wyy. Natus illius notionis indicabit Teblebius اشتق من

العشيرة وهي المخالطة وذلك

انهم كانوا يقسمون

الجرور في الميسر عشيرة

اقسام ويجمعون عليه

وصيرت كل مخالطة عشيرة

وكذلك قالوا اجفنة

اعشار اي ياكل

عشيريها العشرة

Vox derivata est a wyy consortium semando: nam solebant partiri camelum mactatum, ad sortitionem faciendam, in decem portiones, atque id consortii formare; unde omne consortium dictum fuit wyy; pariterque dicunt scutella denaria; de quibus edunt decem confortes. Huc

facit quoque عشائر portiones seu segmenta mactati cameli. Decima partes; unde dicunt برمة

عشائر olla in partes decem divisa; capacior. Sic Hariri Conf. 44.

اقتادني الي اعشاره تفور Deduxit me ad ollam suam, quae bulliebat. Perquam figurate Amro-

his in Moullakat

وما نعرفت عيناك الا لتضرني

بسهميك في اعشار قلب مقل *

وما نعرفت عيناك الا لتضرني
بسهميك في اعشار قلب مقل *

Neque lacrymant oculi tui, nisi ut ladas me
Duabus sagittis, in abeno cordis truncati.

Ludit in ambiguo سهم quod & sagittam notat, & sortem sive portionem ex decem illis portionibus, in quas camelus mactatus divi-

debatur; intelligitque per duas sagittas, duas lectissimas sortes, quae totam ferme praedam uni soliaffigebant; ut proinde sensus sit,

Eam

ودشايير العشايير عموا صباحا
واند

Eam duabus victricibus sagittis oculorum totum sibi cor amatoris vindicare, quod saucium amore & veluti truncidatum jacebat. Vides hinc Glossam illam Goliamam, qua عاشايير exponitur fractum cor esse emendandam, quum Amvolkis per عاشايير intende- rit pradam sectam, & quasi in olam conjectam, cordis amore saucii. De universo hocce ritu operæ pretium fuerit adivisse Pocok. Spec. p. 324. & seq.

عموا صباحا وانعموا

Felici utamini matutino matutinumque potum leti bauriatis Prior formula sic declaratur a Scholiaste جعل الله صباحكم ناعما Faciat Deus Mane vestrum faustum. Radix نعم Commodus, letus, suavis fuit. ٧٧. Proprietas sita fuisse videtur in molli, tenero, delicato, unde حرير ناعم Sericum molle in Hist. Tam. 190. Ad genuinam vim perspicendam egregie facit, quod pag. 434. ibid. اخذ كفا من قراب

انعم من عيش الشباب Accepit volam pulveris, mollioris quam vita est juventutis. Duplex

potestas; altera propria, in molli & tenera arena; altera impropria, in tenera & delicata vita juventutis. Imitatur hic imperativus, per aphoresin primæ, formam Hebræam; nisi potius eundem ad وعم in fut. يوم & نعم, unde regulariter imper. عم, dixit انعموا leti agatis; quando vertendum foret Latum mane impertinatis. Alteram formulam ita exponit Tab. شرحكم بالصباح Schol.

Bonus sit potus vester tempore matutino. Thema صباح fuit colore nigro ad rubrum vergente; tacit صباح & صباح pro aurora; tempore matutino. nec non صباح pro potu matutino, unde اصطحب in 8. conj. banfit potum matutinum.

ذَا نَدِيّ وَنَدِيّ

praditus confesso, & generosa liberalitate. Utriusque vocis radix est ندي ult. je, vel Vav, Convocavit ad confesum liberalem. Item Liberalis fuit. Inde نَدِيّ مجلس, ورجس لجة

& leti nuntii societatum, jucundum agatis mane, itemque alternis haustibus impertite, ac respicite ad hominem qui floruit *Celebritate*

R

do-

اجتماع ait *Sebol.* addens يريد

انه شريف يقصد ويجتمع عنده

dicere vult fuisse virum nobilem, qui frequentabatur, & ad quem conveniebat. Idem نَدِي

explicat per كرم *Liberalitatem*

munificentiam. Ea notio apud *Golium* non compareret, ubi *humor*, *mador*, *ros* diurnus exponitur; & recte quidem, nam *humorem*, sive *madorem* usurpant pro *munificentia*; quin imo princeps potestas thematis est in *uvido*, *madido*, *fluente*. Hinc quomodo *liberalitas* nata, doceat *Hariri Conf.* 20.

اف لمن لا تندي صفاته ولا

Pby illi, cujus ترشح حصاته

nunquam madescit petra, & cujus nunquam sudat lapillus. Id est illiberali, & triparco. Eadem lo-

quendi forma sub *بض* *tenui rore*

fluxit, unde in *avarum* ما

baud rorescit un- يبض حجرة

quam lapis ejus. Contra نَدِي

est Liberalis, munificus. In *Comp.* الكف

Liberalior apud *Golium*, اندي

proprie uvidior. Integra locutio in *Diw. Hud.*

فمن قال عند العسر واليسر غيره

من الباس اندي. مراحة فهو كاذب *

Quique eo sive eget, sive abundat, alium Dicit uvidiorem vola; at ille mendax est.

Reddenda hac figura Ezechiel *Cap. 16: 33.* *لبن وبنو وبنو* *Omnibus meretricibus dant larga munera; at tu dedisti* *بنو*

Largitates tuas uvidas omnibus ama *fluxum menstruum*

signat, ab *uvido*, ut videtur: quamvis vulgaris derivatio a *separando* auctoritate Arabica etiam posset

defendi, nam & per *تفرق* *Je-* *parari nostrum* ندا *exponitur in Camus.*

Es opulentia *وَجْدَة وَجْدِي*

ac commodorum ubertate. A وجد

Invenit, repperit: item, acquisivit opes,

وانعموا اصطباحا وانظروا الي من كسبه ذا قري
 وندى وجدة وجدي وعقار وقري ومقار
 وقري وما زال به قطوب الخطوب
 وجر

opes, est opulentia. A جدي
commodo fuit et utilitati, est
جدي communis, quæque versus
pertingens, et late diffusa pluvia.
Figurate Bonum, commodumque
late fufum.

Et fandis
villisque. Verbum عقر nervos in-
cidit, קר, habet sub se
مال الذي لا
ينتقل كالنحل والدور
Opes quæ non transfe-
runtur, ut palmas, domos, et ter-
ras, monente Schol. Negotium fa-
ceffit interpretibus Lev. 25: 47.
קר משחרו, quod interpretor
immobilem fundum familia alienæ.
Est etiam عقر sterilis fuit mulier,
Liberos non suscepit vir. Ita Dent.
7: 14 קר קר. Significatio na-
ta ex palma cui cerebellum exem-
tum, & nervus veluti incisus. Ta-
lis palma, sterilis tunc & exares-
cens sensim, appellatur عقر;
eodem nomine adfcitur Crus in-

cisum, unde proverbialis dictio,
sustulit crus incisum,
pro vehementem ejulatum reddidit.
Inde عقر transit in significatio-
nem alte sublatis ejulatus. Schol.
عقر صوت 13. Conf. 13.

واصله ان رجلا قطع احدي
 رجليه ورفعها ووضعها علي
 الاخرى ورفع صوته بالصباح
 يندبها فليل لكل من رفع
 صوته قد رفع عقرته

Crus incisum usurpatur pro clamore;
origo locutionis est, aliquem amputato
uno pede, eum sustulisse et alteri pedi
imposuisse; vocemque magno cum cla-
more extulisse complorando eum; unde
quisquis vocem attollit dicitur crus

precisum attollere. قري Porro
est plur. fr. a قرية karja, kirja,
addo karja, quamvis obsoleverit
tere; urbs. pagus. villa. Radix
قري Congregavit & collegit in
annum. Hebraice קיר kirja, &
irregulari formatione קר keresh
קרנה חרנה, karta ebada, civitas
nova.

domus & munificentia, opulentiaque: Et commodorum ubertate, fundis item & villis, omni denique instrumento & copia hospitibus excipiendis. Sed non cessavit Fortunæ caperata tor-

R 2

vitas,

new. Καρχηδόν. Carthago.

وَمَقَارِي وَمَقَارِي Et instrumento

hospitali, hospitioque. Idem hoc thema قَرِي Collegit, Congregavit, speciatim est hospitio excipit.

Derivatam مقَرِي Vas hospitale,

paropsis: in plur. fr. مَقَارِي,

quæ forma extat in Hamasa. Contractius مقَارِي dicitur. Adjectum

قَرِي designat omne illud quo hos-

pes laute excipitur. Loca, Lantia.

قطوب الخطوب Caperatio

negotiorum. Supra jam vidimus خطوب, cujus plur. خطوب, pro Negotio gravi, unde Schol. per شداید dura & adversa declaravit.

illis tribuitur قطوب Caperatio

frontis, a قطب secuit, & dein, asperiore vultu suis, Caperavit frontem, quasi rugis secuit

Et aravis dicas. Teblehim قطوب nostrum explicat مَبُوس و نكاح Austium esse, Et den-

tes stringere. Dicunt Arabes

يوم عابس Dies asperus pro adverso Et insanslo. Dicunt item

دهر كالج fortuna dentes

stringens, ringens, pro tristi.

وجروب الكروب

Est bella macrorum. bellum

habet in plur. جروب. Figuram

illustrabit versus Obeirid in Hamasa

عساكر تقشي البفس حتي كاتني

اخو سكرة دارت بهامته الخمر *

Exercitus irruunt in animam; haud secus ac si
Frater ego temulentia; cujus caput rotat vinum.

كرو

وحروب الكروب وشرى شر الحسون
وانتباب النوب السود حتي صغرت الراجة
وقرعت الساجدة وغار المنبع ونبت
المربع

كروب etiam est plur. a
كرب Cberb, moeror, angor,
cujus thema كرب est anxiet
animus, pressive dolor. Cave
credas primarium, quamvis prin-
cipem locum occupet in Lexico.
Posset derivari ab arando, terram
aratro invertendo ac sollicitando, quod
etiam كرب, prout sollicitare

humum Latini, & sollicitare ani-
mum dixerunt. Sed & ipsum illud
arare manavit ab antiquiore adhuc
notione, quam suspicor sitam
fuisse in secando, sculpendove, quum
quid inciditur, absque ut perferatur,
ac distrumpatur. Belgice Kerven.
Xapáron. Jam directe moerore:

dici possunt Xapáron; nam & nos
kervende forgem figuramus. Sic
nascitur Etymon commodum &
كرب Cberub, non aratoris vituli,
sed potius arati, exarati, exsculpi,
Hieroglyphi: de quo tamen am-
pliare in alio, quam quicquam
definire.

Et وشرى شر الحسون

scintilla improbitatis invidorum
شرى forma collectiva scintilla,
favilla ardens. Unitatis vis residet
in forma fem. شرمة. Dicitur pro
utroque شرمة & شرمة. In
Hist. Tam. 127.

الشر كالنار تبدو حين تقدمه شرمة

Malum ut ignis est, prodit, eum terebraveris, scintilla.

Et p. 357. واطفاء عنهم ما
التهب من شرارى شرمة
ut restingeret ab ipsis, quod accen-
sum erat de scintillis malitia ejus
Iterum p. 366. تطاير شرارة
volarunt ejus scintilla
& maleficia. Apparet perpetua fere

conjunctio utriusque vocis شر
شر, ab eadem radice &
malus fuit. حسون invidus, col-
lective positum pro invidis. Reg-
nat tropus in stilo Arabum, qui
& in libro Jobi frequenter occur-
rit.

وانة

vitas, & moerorum impugnationes, & scintille pessimæ invidiæ, & calamitatum nigrarum repetitæ identidem incurvationes, donec Vola manus mansit vacua, & mansio gregibus
R 3 fuit

وانتياب النوب السود

repetita incurratio calamitatum nigrarum. Verbum نَاب med.

Vav, per vices subit, tective. Supervenit ei aliquid mali, ut Vices Latinis aliquid infesti adferri solent. Sic ergo نُوبَة notat Cosum

fortune, & quidem adversum. Ejus plur. نُوب. In 8. conj. etiam

انتياب iteratis vicibus accessit morbus, calamitas; cujus infinit.

انتياب. Ultimum. سود.

est plur. أسود Niger, nigrior, nigerrimus, ejusque feminini

سوداء. Ab hoc themate descendit secretum intimum. Nempe سوداء القلب Nigrum cordis u-

surpatur pro intimo arcano; pro quo & سواد القلب Nigredo cordis effertur. Res alibi fusius declarabitur.

حتي صغرت الراجة

Donec inanis fuit vola. Id est Vacua fuit innummorum, ut Schol. ait. Proprie صغر est sibilavit unde صغرة avicula. Sibilare videntur loca inania, domus supellectile, incolis,

vacua. راحة vola manus, راح راح flavit, perflavit. Item levis & expedita fuit manus in opere efficiendo.

وقرعت الساحة Et calva

evasis area. Sic proprie. Quod enim قرع signif. 7. apud Golium est Vacuum pecoribus fuit atrium; id originem traxit a 9. sign. Calvus fuit. Ita Schol. قرعت خلعت

من المال وصارت قرعا

Verbum hoc dicit vacuefactam esse aream pecoribus; & evasisse calvam.

ساحة Area subdialis inter edes, aut tentoria. Radicem statuo ساح,

cujus 7 conj. اتسع est انساح amplius & spatiosus fuit.

وغار المنبع Et scaturo sub-

sedis in terram. Verbum غار med.

Vav est venit in depressam, cavamque terram. descendi & descendit in terram aqua. In cavitatem altius depressus fuit & subsedit oculus. Derivarum غور fundus & immum rei, eleganter dictum inde بعين الغور procul diffiso fundo prædictus, in homine alsi pectoris, profundæque mentis. Hist. Tam. 404.

المربع واقوي المجموع واقض
المعد

كان فريد الطور بعيد
الغور لا يدرك لبجر
تفكيره قعر ولا يسلك
فسي طود تديره سهل
Esat singularis plane
indolis, profundi porquam fundi, sic
ut attingi nequiret in mari consilio-
rum ejus imam; neque penetrari in
celso monte regiminis ejus nec plana,
nec aspera via. Hinc مغارة
spelunca, סְפֵלָנָא, cujus them. עור,
non ערה. W cecus etiam hinc pos-
set deduci, cui visus veluti mer-
sus subedit. A מַמְרָא membrana
mallet Cocc. Habent etiam Arabes
عالم occaecavis. In part. عالم
Res occaecans oculum. Festuca. palea.

idem. Unde עור Chaldai-
cum. Dan. 2: 35. aliquid lucis cap-
pit. Est etiam phrasis Arabica
عائرة Copia, quanta imple-
re, ac velut occaecare possit oculos.
Nempe מַמְרָא עור מַמְרָא munus
excecat patula עַיְנָא acuta acie prædi-
tor, Exod. 23: 8. Sequens منبع
est الماء النابع aqua scaturiens
secundum Scholiasten; quamvis ipsa
etiam scaturigo posset intelligi.
Radix est نبع, נבע, scaturivit,
copiose ebullivit. exsudavit. eructavit.

Notiones hæ in Sacris tritæ. Pro
ينبوع, usitatus dicitur, منبع, נבע,
formæ נבע, unde in Conf.
13. noster dabit الحباء
Scaturigines donorum, in Divitiis
Munificentissimis. Liquet satis sca-
turiginem subsidentem esse emble-
ma tum Opulentia, tum munificen-
tia exarsacta ut sic dicam, atque
extincta.

ونبعا المربع
Es incommoda evasit mansio verna.
Monet Schol. المربع proprie esse
للمنزل في البريع
mansionem ubi ver est; ubi verna
ع abundans copia graminis. Idem
نربع, unde formula solennis

ما لوسع ربهم
quam spatiosa mansio verna eorum!
pro quam opulenti sunt & abundant
omnibus bonis rebus! Quam late
habitant, ع affluunt divitiis!
Verbum ربع lucem haud sper-
aendam adfert ربع, رבע, tum in
quarti & quadrati potestate, tum
in notionibus decumbendi & com-
cumbendi. Ejus derivatum ربع
Ver, figurate adhibetur per Viro
opulento & munifico. Docet id Te-
brizi ad Hamasa البحر والربيع
يشبه

fuit desolata, & scaturigo in terram subsedit, & verna mansio
evafit incommoda, & Celebritas in solitudinem abiit, & lectus ser-
pis

بهمما Cum Mari & Vere comparatur Li-
الجوان الكريم beralis generosus. In Moallekât.

وهم الربيع للمجاور فيهم
والمرملات اذا تطاول عامها *

*Hi Ver sunt recipienti sese ad eos;
Et viduis, quum earum annus longus est.*

Ea vis hic quoque attenditur, se-
culum, suamque munificam opulen-
tiam confert cum Vere, & hospi-
tium suum ac sedem, cum mansio-
ne verna ad quam undique con-
fluebatur; donec نبا, ex plana,
nulli, comoda evafisset incommo-
da, aspera, dura. Ita Teblebius

نبا المنزل باهله اي وجدوه
نبوة اي امرتفاعا غير وطى
ولم تمكن الاقامة فيه

Mansio במחלה נבה, quum invenit
tam convexitate elatiore pradam,
non planam ac mollem, ita ut ibi
nequeat subsistî amplius. Verbum
hoc illustratum, & Hebræis etiam
vindictum in disp. 1. de def. par.
25.

واقوي المجموع

Et in solitudinem abiit celebritas.

Thema اقوي quatuor notionibus
apud Golium pollet, vel quinque
potius, Robore ac virtute superior fuit.
Validus fuit, ac robustus. Homini-
bus vacua ac deserta fuit domus, statio.
Inbibita fuit pluvia. Valde fameli-
cus fuit. Ad concordiam in tanta
dissonantia tentandam, præmit-

tam Teblebium. خلا

واقفر والقوا القعر ومنزل

قواء لا ايس فيه واقروا

القوم نزلوا القواء واقوت الدار

وقويت اي خلت قال ابو

البقا ومنه اقواء الزراد وهو

نعاده قال تعالى تذكرة

للمقوين اي الذين ينزلون

القواء وهي القعر او الذين خلت

يطو

المضجع واستجالت الحمال واعول البعير
وخلت

بطونهم او مزاولهم من الطعام
يقال قويت اي لم
اكل شيئا كذا في
4 conj. اقوي *Forma* الكشف

est vacuum ac desertum fieri: & deriv. قوا *est desertum* herba *& aqua carens: itemque statio, domus, & قوا* appellatur, in qua nullus homo superest. In 4 conj. de hominibus in talem stationem desertam incidentibus; vel *& de ipsa domo deserti usurpatur. similiter in 1. conj. deserti fuit domus. Dixit Abulbeka, inde etiam est اقوا* viatici, quod est consumptio ejus. in Alcorano in memoriam rois مقوين exponitur, qui descendunt in terram قوا, id est desertam vastamque, vel quorum ventres sunt vacui: vel *& quorum per viatico destituuntur. Dicitur enim قويت* pro nihil omnino comedi. Sic in *Kesfchaf*. Est nomen *Lexici*, quod *Tebblebius* crebro laudat, cujus mihi desiderium incusfere haud pessimæ notæ specimina, abditas sæpe Origines verborum recludentia. Aliquid ansæ & hic mihi porrigi putem, ad harum significationum natales declarandas; innuitur enim in fine اقوي, quatenus *magnam in ediam* *& famem* signat, eas ortum tra-

xisse. Nempe primitiva potestas videtur figenda in *fune complicato ac contorto*. Inde *valuit robore, virtute, potentia*. Et قوة *mp funiculus, pars funis plexi & insorti: nec non, Robur, virtus, potentia. Corpore validus, robustus; proprie, ex inequalis crassitie partibus nexus funis. Ita גדול magnus, validus, firmus, potens, a גדל in torqueri emanavit, ut alibi monstratum. Idem illud complicare & contorquere, diverso flexu parere potuit Ventrem famelicum, quem Arabes vocant Complicatum. Sic usurpant verbum طوي compli-*

cuit & in se convolvit rem: Item, famelicus fuit, & in part. طايوي
Qui nihil comedit; quasi dicas, qui ventrem complicavit super longa inedia. Audiat *Tebblebius* الطوا
الجوع لان الاحشاء اذا
امتلات من الطعام انتشرت
واذا فبرغت منه انطوي
بعضها علي بعض

Complicatio est Fames, quoniam viscera, quum reserta sunt cibo, explicantur; sed quum vacua sunt cibo, complicantur alia super aliis. Disce hinc emphasin vocabuli *Dan. 6: 18. incoenatus; vel potius incoenato, complicatis visceribus, secundum*

pis fuit stratus, & status in totum immutatus, & familia ad-
ejulatum redacta. Sic ut desertis omnibus stabulis æmuli quo-
que

S

cundum originem; cum *Than* fervili; quod quum radicale cen-
feret Cl. *Hott.* in *Lex. Harm.* apud Arabes reperire non potuit.

Ad eam jam rationem & قَوِي devenire potuerunt in signi-
ficationem Valde fameliciatque om-
ni cibo vacui, indeque porro ex-
tendi ad vacuas peras, vacuas do-
mos, mansiones, terras. A torquendo
sub قوي, natum قِي, fumis,
funiculus, linea: قِي similiter
funiculus: قِي 1 Reg. 10: 28. ne-
sum, glomeratum, idem ferme quod
قِي a قِي, cui lucem fert قِي
ut alibi latius pandetur.

وَأَقْضَ الْمَضْجَعُ *Es scrupis*

stratus fuit accubitus. Verbum قَض
est glarea similibusve durioribus rebus
incommodus fuit ad decumbendum

locus. In conj. 4. أَقْضَ idem.

Derivata duo قَض & قَضِض

signant glaream majorem ac mino-
rem, unde proverbialis locutio

جَاوَا قَضَهُم بِقَضِضِهِمْ

Venerant magni simul ac parvi. In

Hist. Zam. p. 158. وَاَقْبَلُوا

بِالْقَضِ وَالْقَضِضِ

*Et advenerunt cum glarea magna
ac parva sua. Adde p. 241. & 341.*

القَضِ الْحَصَا الْكَبِيرَ *Teblebi.*

وَالْقَضِضِ الْحَصَا الصَّغِيرَ

وهذان اللغتان بمعنى الكل

*Forma قَض est glarea major: قَض
minor: & hec dua vocula*

sensu universi veniunt. Dein مضجع

cubile, omnis locus ubi recumbitur

a مضجع decubuit in latere, pul-

chram hic format imaginem, qua

Cubile glarea instratum ex genio A-

rabiæ pingit Fortunæ asperas. in

Hamasa مضاجع cubilia præbent

كناية عن الزواج

كرام & نكاح, ut dixi: figuram uxorum,

Nobiles cubilia, sunt

matribus generosis orti. Forte ad

torum conjugialem etiam hic respe-

xit Haririus.

وَأَسْتَحَالَتِ الْحَالُ

Et immutatus fuit status. Prius est

in conj. 10. ab حال med. vav,

versus mutatusque fuit. Inde etiam

alterum حال status, speciatim præ-

وخلت المرابط ومرجم الغابط
واودي الناطق والصامت وبرثني
لنا الحاسد والشامت والنا
للدمر

præsens, unde & pro tempore *præ-*
senti apud Grammaticos usurpa-
tur. Eleganter *Algazali* في

statu præsenti, الحال والمال
في الحال *ac futuro*. Est etiam

statim. Heic loci ponitur pro *statu*
fortunarum beatiore; quæ vis etiam
residet in phrasi *الحال* مشي به
foetificavit ei status, id est *dives e-*
vasis ut redditur a *Pocok*. in *Hist.*
Dyn. p. 324.

وَأَعْوَلُ الْعِيَالِ *Et altiore*

voce ejulavit familia mibi sustentan-
da. Subthemate *عال* media *vav*,

ordinatur quoque *عَوَّلُ* *ejulatus*,
& *عولة*, & *عويل*, a sono *e-*
julantis conformatis istis vocibus;
unde & *عَوَّل* *conj. 2.* Itemque
اعول *conj. 2.* cum clamore, *altio-*
reque voce ejulavit. Nobis *Huilen*,
similiter *δωρματοποιουμένων*. Alte-
rius originis est *عيل صبري*
in passiva forma radicis nostræ;
Victa fuit patientia mea, a *præpon-*
derando: est enim *عال* in origine,

propendit ad iniquitatem iudex: ex-
cessit, declinavit a justo & vero.
Hebræorum חָיָה iniquitas sic orta.
Porro gravis, difficilis, molesta
fuit res; quasi præponderavit. Alio
adpectu, superior fuit vicique,
id est præponderavit. Iterum *susten-*
tavit aliusque familiam: numerosa
fuit familia: multos domesticos sus-
tentandos habuit. Et hoc a *pondere*
prægravante derivatum autem.

Hinc jam nostrum *عِيَال* *Fa-*
milia, domestici quos quis sustentan-
dos habet. Proprie *prægravans pon-*
dus ac sarcina. Confer quoque sub
عال, med. *je*, vim *Egeni*.

وَحَلَّتِ الْمُرَابِطُ *Et vacua facta*
sunt stabula. Posterius *مرابط* est

plur. fr. a مُرَبِّط locus ubi quid re-
ligatur; speciatim hic designans
المواضع التي يربط فيها المال
loca ubi pecora religantur. Thema
ربط *ligavit, revinxit.* Prius
3 sem. præ. a vacuus خلا
& *desertus fuit locus; unde nu-*
mero 6. apud Golium habes خلا
mortuus fuit; ad ver-
bum

que miserarentur, & opibus vocalibus simul mutisque pessum-
datis complorarent nobis invidi, & alterius malo lætantes.
Eo autem recidimus, fortuna nos affligente, & inopia nos

S 2

bumi

bum, Vacesactus est locus ejus.

وَرَحِمَ الْقَابِطِ Et commiseratione affectus est invidus.

Cum Hebraeo □□□ per omnia convenit
50

رحم, uterus, propinquitat uterina; nec non uteri ac viscerum illa commotio, quam per σπλῆνι-
ζος da: expressere Græci. Sic apparet, qui consistant, unaque in sede morentur, misereri, tenero affectu

duci, & ex utero laborare, quæ

cernes apud Golium sub رَحِمَ

Sequens غابط est part. pres. rû
Amulatus fuit, optavit iisdem pati-
ri bonis; præsertim citra invidiam.
Significatio illa miros habet nata-
les; nempe غبط proprie est com-
trectare quid, & explorare quam
pingue sit. Facit huc illud Hora-
tianum.

Invidus alterius rebus macrescit opimis.

وَأَوْدِي النَّاطِقُ وَالصَّامِتُ

Et perit loquens silensque. Id est
opes qua vocales; ut pecudes, qua
muta ac voce omni carentes, ut au-
rum, argentum & similia. Scholias

الناطق من الحيوان مثل

بقر وغنم وابل وسميت

ناطقا لاصواتها والصامت

الذهب والفضة والمتاع

Loquens sive Vocalis dicitur de be-
stis, ut bubus, ovibus, camelis;
quia vocem mittant. Tacens autem
notat aurum, argentum, supellectile.

Confer Golium sub نطق locutus
fuit, & صمت si fuit.

وَأَلْنَا لِلدَّهْرِ الْمَوْقِعَ

Et rediimus per Fortunam adversam

&c. Ab آل med. Vav, rediis, e-
vasis, exitum & finem habuis, qua
bonum, qua malum, est in i plur.

prat. أَلْنَا Rediimus, illuc tandem
evasimus, eo sumus delapsi. موقع

in part. 4. a وقع & quidem
cum fragore, unde omnes signifi-
cationes hujus verbi pendent lu-
cemque capiunt. Est Hebræum
pp, nam & Arabes dicunt وقع
عنه

للدهر الموقع والفقر المدقع السي
ان اجتذينا الوجي واغتذينا
بالشجي واستبطنا الجوي
وطو

avulsus fuit ab illa re; *aversa-
tus* est eam. *ypm* quid supplicii sig-
net, arduum est determinare.
Secundum originem suam sonat,
Cadere facere cum fragore. Id posset
referri ad *rupta in rotis membra*;
posset quoque ad *crucem ipsam*.
موقع *pass. part. 2 conj.* Speciatim
exponitur, *Malleo Contusus*. Ad
usum *Hariri* pertinet alia adhuc
Glossa, qua eadem forma designat
Obrutum & obritum malis. In 4.
وقع *Cadere fecit in arumnam*,
quæ واقعة vocatur, participiali-
ter.

Et paupertatem

humii adfigentem. Verbum فقر *fre-
git* vertebrae. *Infregit* dorsum.
فاقر Calamitas; quasi dicas *ver-
tebras frangens* malum. Media
Dammata hinc فقر *pauper fuit*,
tanquam *infractus dorsum ac ver-
tebras*. Hæc origo attenditur a pro-
fundissimo nostro Literatore, ad-
jecto vocabulo مدقع, quod est
part. 4. 2 وقع *inbasit, affixus fuit*
terræ; præsertim *Præ miseria ac*
paupertate. نقع In Golio سوء

que Glossa non
est conversa. Valet ea *male susti-
nere paupertatem*, quum videlicet
vertebras illa frangens adfigit humi,
affigitque.

الي ان اجتذينا الوجي

Illuc, ut Calcearemur urentis dolo-
re calculi. Insignis figura. Verbum
وجي in Golio est, *Laboravi ex*
angula, eam attenuatam tritamve
habuit equus. Scholiastes clarius.
الوجي التوجع في باطن
الغدمين من الحفا يشير
الي النعل بعد للحفا حتي

Vox נא notat
dorem in interiore parte pedum ex
discalcatione: significare autem vult
discalcationem venisse post usum
calceorum, ita ut male urerentur ac
dolerent pedes ombo. Discent hinc,
qui fixas & finitas amant notiones
quid Hebræis fuerit נא, unde נא
moeror, dolor, & נא dolor affe-
cit. Proprie affixit pedem calculis,
scrupulis, asperitate. Inde incussis
scrupulos anxietatum, iisque male
torisit ac divexavit. Sed hæc alias.
Præcedens اجتذينا calceavimus
nos, in 8. ab جذي, cujus
اجة

bumi affigenis, ut scrupulis pedem urentibus calcearemur, & angore guttur praecludente nutrire, & dolorem ventris intus admoveremus; Visceribus longa super inedia Complicatis. Et

S 3

ocu-

cal- انتعل exponitur اجتذي
ceum indutus fuit. Mirifice dictum,
Calceati sumus dolore laborantis ac
male usi pedis; quod innuit illum
nudi & laniati pedis affectum suc-
cessisse in locum Calceamenti: ac
pedi arctissime adbasisse, eumque
totum occupavisse.

واغتذينا بالشجي

Et nutriti sumus angore prae-
focante. Thema غذا ult. Vav & je est aluit,
nutrivit. Inde 8. nostra اجتذي

شجي, nutritus fuit. Alterum

est alio qd anxius moes-

tusque fuit. Proprie, Re aliqua in
guttore prae-focatus fuit, idem quod

غص in faucibus pressus fuit cibo,
potu, haerente; & metaph. anxie
oppressus fuit moerore, aliave re,
quam expedire non potuit. Ejus

derivatum شجا i. q. غصة

praelusio gutturis, teritur pro om-
ni molestia prae-focante quasi. Hist.
Tam. p. 70. Innuit quidam eorum
Sjab Jabja ut obtruncaret Timu-

rum, ويرفع عن العالم هذه

الغصة tolleret e mundo hanc

prae-focationem, hanc arumnam prae-
focantem. Sic in formula solenni

اسخ لي غصتي Afig li Gotsfati,

qua auxilium petitur, Descendere
mibi fac quod galam premis. Tale
auxilium levati gutturis, discussive
angoris expressere Hebraei per
גורן, non a גור, sed a גור. Vim
vocis nostrae, granditatemque si-
mul figuræ sic explicat Schol.

الشجي ما يعترض في

الحلق يختلف به وكني

هذا عن شدة الحال

والشجي ليس هو بغذاء

بل هو مشقة وتعب لكنه

بالغ في وصف شدة حاله

فقال انه انتعل ما لا ينتعل

به ويغتذا بما ليس بغذاء

Vox hæc notat quid existens in gut-
ture, quo suffocetur. Id inservit pro
figura calamitosa conditionis. Prae-
focatio autem non est nutrimentum,
sed molestia qd arumna; attamen
eo usque proventus est in descriptione
miserrimæ suæ conditionis, ut di-
ceret se calceatum fuisse eo, quod non
calceatur; qd nutritum eo quod nutri-

وطوبنا الاحشا علي الطوي واكتحلنا
السسهان واسوطنا الوهاد واستوطانا
القتاد

nutrimentum non est. Potuisset dexterius adhuc emphasin declarasse, se calcatum fuisse eo ipso quod pedes laderet & laniaret; ac nutrimentum eo ipso quod corpus affligeret atque emecaret. Eiusdem naturæ sunt phrasæ in Sacris חמץ ומים לחץ 1 Reg. 22: 27. Cibare pane angustia, & aqua angustia, per appositionem in utroque membro. Et Esaj. 30: 20. נתן לכם לחם ונתן דבש ונתן חמץ ונתן חרץ Et dabis vobis panem angustiam; & aquas oppressionem. In quibus formulis לחץ potest speciatim quoque signare præfocationem & angorem clausi gutturis.

Et pro **וַאֲסִתְּבִטְנָא אֶלְגֹּוֹי**

ventris fomento sumptus cruciatum ventris. Eiusdem coloris est & hocce, ait enim pro ventris fomento nihil aliud potuisse applicari, quam id ipsum quod ventrem discerniaret, ac interiore aestu consumeret; Vel Ardorem & aestum ventris ipsi fuisse unicum ventris fomentum.

جوֹי apud Golium est ardor, combustio. interior amor, vel dolor, ejusve vehementia; item aqua sœtens.

Radix جوֹי Vehementi astuavit

amoro, vel moerore. Male habuit aninus, abhorruitve. Corrupta

fuit footnitque aqua. Hisce conciliandis subserviet, quod Schol. hic monuit, لاجوي فساد الجوف

voce hac indicari

corruptionem ventris, & viscerum ejus. Addatur Teblebi, qui مرض

Morbum cordis exponit, sive ex amore nimio sive ex moerore, quum nempe Cor intus aestuat, & corrumpitur quasi cum quodam fœtore. Præcedens استبتنا est

1 plur. præter. in 10. a بطن intimus, interior fuit. Ventrem affecit. In ventrem pervenit, ac penetravit. Ventrem doluit, & similia, quæ a

بطن succreverunt, medium, intimum, partem anteriorem, Ventrem notante. Ejus 10. Conj. valet, sub ventre suo ponere aliquid suppositumque tenere, nempe fomenti loco. Commode Schol.

imposuimus جعلنا في بطوننا Ventri nostro.

وطوبنا الاحشا علي الطوي

Et complicavimus viscera super inedia. Est ex intimo Arabiæ genio depromptum, ubi viscera complicata figuram præbent gravissima famis ac inedia. Supra jam adductus

oculos perlineremus insomnia, & in depressis Vallium habitare-
mus, & Clitellarum penitus obliti foremus, & beatam prædica-
remus

Tebibii locus, quo locutionis origo declaratur. طوي compli-
cavit & in se convolvit rem, affini-
tatem habet cum نوى nevit, glo-
meravit. In gratiam Philarabum
illustrabo Glossas apud Golium sub
طوي prostantes. opplevit pu-
teum, quasi dicas complicavit. Item
peragravit regionem, veluti com-
plicatam ac permensam. طوي
كشع انimum applicavit ad
aliquid, sequente علي, Proprie-
latus suum plicavit super re aliqua.
Alia metaphora istud طوي
كشع Plicavit latus suum super
re, est eam celavit. Quin imo
كشع طوي Complicavit latus
suum reperio quoque, pro gracilis
ac tenui ventre præditus fuit, in
Hamasa; ubi junctim insuper ex-
tat.

طيان طوي الكشح *

Famelicus, complicans latus.

Huc facit etiam طو pro طوي quasi complicavit, plicando dupli-
cavit. In derivatis طية, est
Tenuis, seu plicabilis, ventre.
Porro sequente عن a, valet aver-
sus declinavit a re, quasi replicavit
se ab illa. Et alia structura, acces-
sit considendi, commorandive ergo,
id est, applicavit se. Sequitur jam,
dedita opera nihil comedit, quod
est, complicavit Ventrem suum aut
viscera, unde طوي Plicatus.

Plicatilis; &, qui studio nihil co-
medit. طيان & طوي Fame-
licus, نوى ut dudum monui. De-
nique طوي iteravit, bis fecit,
quasi complicavit, plicando dupli-
cavit. In derivatis طية, est
modus plicandi, aut convolvendi;
itemque intentio, propositum: ut
& طوية, conceptus interior animi.
A complicando videlicet. In Hist.
Tamerl. p. 385. وقد اضمر شرا
كثيرا وطوي في
باطنه قارا وقيرا
Tamque animo conceperat malum
multum, & compliquerat in interiore
sinu omnigenam picem. Aliam adhuc
locutionem pervenistam habes in
طويته علي. Adag. Gol. p. 101.
دلالة

السقيت باد وتناسينا الاقتاد واستطينا
الحسين المجتاح واستبطاننا اليوم
المتاح

Complicui ipsum super succo طويت السقاء
suo. Plenum, Complicavi utrem super
madore suo. Inde Complicare su-
per succo suo aliquem, est eum to-
lerare cum vitiis suis, ob aliquid
boni quod in eo superest. Phrasin
complicati ventris adhibebit quoque
Noster in cons. 9. infra. طويت

الحشي علي سغب خسا

Complicui viscera super esuritionem
sotos quinque dies. Habes simul sing.
a rad. احشاء, a media
Fav, replevit, farcivit.

وَأَكْتَحَلْنَا الشَّهَادَ

Et pro collyrio oculorum illevimus
insomniam. Persistit in figuris au-
daciorebus cumulandis. كحل
est illevis sibi oculos, In 5.

كحل sibi illitos habuit oculos.
8. nostra اکتحل idem. Ele-
ganter hinc dicunt لا اکتحلت

Non illitos habui oculos col-
lyrio contractionis palpebrarum, pro
ne momentum quidem dormivi, ne
nicku quidem oculi somnum percepi
eove sum recreatur. Scilicet ut
Collyrium, sic somnus oculis ve-

luti illitus, recreat, & sedat mole-
stias, quas oculo incalescente عين
consignant Arabes. Hinc
jam dignitas, gravitasque figuræ
nostræ elucet: ait enim insomniam,
gravissimam molestiarum sibi tan-
tum relictam fuisse ad acerrimum
cordolium sedandum. Videlicet O-
leum flammæ infusum. سهاد
est ἀγρυπνία talis, quam quis pe-
nitius dormire non potest. Radix سهه
insomnis fuit. Vigilavit & quidem
perpetuo.

وَأَسْتَوَطْنَا الْوَهَادَ

Et consedimus in vallibus. Hoc
vero quid malæ portat miseræ?
permultum. Audi Teblebiam,

الوهاد ما انخفض من
الارض ولا ينزلها الا
الضعفاء من الناس
الذين لا مدافعة لهم

Wibad vocantur loca depressiora ter-
ra, quæ non habitantur nisi a pau-
perimis hominibus, quibus nihil
est defensionis ac presidii. Addit

Scholias. جعلوا الوهاد
وطنا لغورهم حتي لا يري
نارهم

remus Conditionem exitio jam datorum, ultimaque fata ut lenta nimis incusaremus. Num jam liber aliquis & ingenuus est
T qui

ناهم للضيوف Fecerant valles
domicilium ob inopiam, ut ne ignis
eorum conspiceretur ab hospitiibus.
In Collibus & montibus nempe opul-
tentiores domicilia figunt, tum
ut satiores sint, tum ut hospitalis
ipforum ignis procul reluceat, mul-
tosque alliciat. Ergo in vallibus
residere miserimum sordidissi-
mumque. Ceterum وهاد est
plur. fr. a وَهْدٌ terra depressa,
cava, declivis; a وهذ stravis.
وطن est 10. conj. a وطن
consuevit alicubi, & دنا moram
traxit.

استوطانا القتان Et calca-

remus spinam asperrimam. Vel
potius, Et tragacantham mollem
& commodam reperiremus. Iterum
Schema audaciusculum. Radix
وطا, seu وطي Elif mobili, ac
radicali, est calcavit & quidem
terram mollem ac planam. Inde
etiam intransf. وطا med. damm.
est, Equabilis, expansus, commo-
dus, mollis fuit locus, lectus. Inde
in 10. استوطا mollem, commo-
damve comperit locum, lectum
&c. &c. Ergo sensus est, tam
asperam fuisse fortunam, ut ipsam

tragacantham, id est summeam &
asperrimam miseriam, reputaret mol-
lem ac commodam præ illa, qua
conflictabatur. القتان Arbor acu-
leata, Tragacantha, Proverbio
celebratur, pro difficillimis asperi-
misque rerum: & formula خراط
القتان nodosam ac ineluctabilem
signans difficultatem, proprie valet,
Decorticatio Tragacantha. Explicui
pluribus in opere de defectibus L.
H. In Sacris quoque via Spinis
intersepata, vel spinetis aspera sub-
servit pro figura calamitatis insu-
perabilis.

وتناسينا الاقتان

Est oblitus fuimus Clitellarum.

يريد انهم نسوا ركوب
المطايا لبعدهم بها
مرجعوا الان يمشون علي
الشوك ويجدون طيا

Vult dicere ipsos oblitos esse vectari
jumentis, eo quod a longo usi non
essent, sed redacti forent nunc ut
super spinis ambulandum haberent,
quas & molles reperirent. Sic
Scholiastes, non sine aliqua tamen
confusione idearum, cui superior
nota medebitur. تناسي est 6.

conj.

المفتاح هل من حر آس او سمح
مواس فوالذي استخر جنني ممن قبلة لقد امسيت
لخا

conj. Verbi oblatus fuit, נָשָׂא.

Alterum اقْتان est plur. fr. a

قَنْدٌ Lignum selle camelina, seu
clitellarum. خشب الرجل

وَاسْتَطَبْنَا الْحَيْنَ الْمَجْتَابَ

Es beatum censeremus exitium ra-
dicatus perdens. Primum est 10 conj.

طاب bonus, jucundus fuit,

unde استطاب jucundum censuit

aut predicavit. Tertium in part. 8.

a جاح med. Vav, eradicavit,

in 4. & 8. perdidit, exitio dedit,

ab eradicando, unde جين مجتاج

exitium eradicans concinne hic po-

situm. Idem putem cum جاح

abrupit, exeditive fluxus terram.

Eam secundariam duco notionem,

a primaria cum impetu erumpendi

& inundandi, quam Hebræum נח

continet.

وَاسْتَطَبْنَا الْيَوْمَ الْمَتَابَ

Es lentum censuimus diem fatalem.

A بطؤ Tardus, lentus fuit, in

10. conj. nascitur Tardum segnem-

que judicavit. متاج part. 4. pass.

فاح med. Vav & je potissimum,

determinatum & definitum fuit quid,

suo modo ac mensura. Hinc اليوم

اليوم & πῆμα.

المفتاح

هل من حر آس Esne ex

ingenuo, medente? Sic ad verbum,

pro esne aliquis ingenuorum, qui

medeatur? Advertatur usus ele-

gans præp. من, & in

Bibliis occurrens. حر est حر

Liber, ingenuus. Origo pendet a

servore sub حر حر

part. آس حر

pres. in 1. pro آسي medens, ab

أسا ult. Vav sanavit, &

Cbald.

أو سَمَحَ مُوَّاسَ

Aut ex munifico, solatium præbente.

Constructio continuatur per من.

Ab أسا sanavit, in 3. existit

pro آسي solatus fuit;

præsertim munere aut beneficio.

Ejus part. مُوَّاسَ pro مُوَّاسَ

præcedens سمح Beneficus, li-

beralis &c. proprie est enodis, fa-

cilis-

qui medeatur, aut munificus, qui soletur? per enim Eum, qui me Kaila profapiam fecit, frater sum factus egestas-
T 2 si,

cilisque ad donandum, condonandumve, unde & mitis ac clemens exponitur. Potest etiam latum signare, quæ metaph. Hebræis præsertim trita, quamvis nec superiores illas sermo Biblicus ignoret, subnot. Supra jam commonui.

فوالذي استخرجني من قبيلة
Per sane Eum, qui me oriundum fecit e Kaila. خرج. exivit, usurpatur pro natus, ortus est; ut xy. Ejus 10. استخراج. extraxit, derivavit, hic valet fecit genus ducere. Harum notionum nulla mentio apud Goliam, ut nec aliarum bene multarum, quas sola librorum lectio suggerere potest. Jactat hic Abuzeidus, sese Gassanidarum e sanguine descendisse, nam ut Schol. tradit, قبيلة هي لم الوس

والخزرج وهي بنت الـرقم
الغسانية وانتسابه هذا القبيلة
كانتسابه قبل هذا

Kaila est Mater
لاقيال غسان
Ausu & Cbarzesji, Filia Arkamis, Gassanidarum e stirpe. Itaque quod genus referat ad hanc Kailam, est quod ante jam genus eum referre vidimus ad Principes Gassanidas.

Respicit ad Conf. 2. ubi nunc Gassanidas nunc Gassanidas proavos jactat. Hujus Kaila mentio fit apud Goliam in voce اوس quod est nomen tribus Arabia scilicis, cujus primus pater Aus filius Kaila fuerit, & frater Alchazrezji, a quibus duobus prodierint الانصار sive Adjutores Mubammedis. Lege ex Scholiaste meo Alchazrezji. Ab hac Kaila, nobilissima Gassanidarum propagatrice Kailensis titulus inditus est confessui nostro.

لقد اسميت اخا عيلة
Profecto factus sum Frater paupertatis. اسمي est 4. conj. 2 منسا ult. Vav, cujus derivatum منساء notat vespertinum tempus. Inde in 1 conj. venit vespertino tempore: & in 4. Fuit evasitque vespere, & absolute, Fuit, evasit infelix. Nempe ut اصبح Fuit evasitque mane, usurpatur generalius pro evasit, præsertim in lætis & auspiciatis rebus; sic nostram اسمي pro evasit adhiberi amant, in tristibus & inauspiciatis. Porro عيلة egestas, a عال med. je, eguit; Frater paupertatis, quid adferat ex Arabismo, docet Teblebius ad Conf. 5. in quo est اخو سغاري Fra.

اخا عياة لا يملك بيت ليلة قال
 الحمارت بن همام فاويت لمفاقره
 ولويت الي استنباط فقره فايزرت
 له ديناراً وقلت له اختبئاً ان
 مدرجته نظماً فهو لك حتما
 من غير انتحال وانبري ينشد في الحال
 من

Frater peregrinationis, ubi ait *fuit*, *med. je*, est
 العرب تقول اخو كذا لمن *penus, alimentum*; unde
 يلائم ذلك الفعل كثيراً *commeatus noctis. Quan-*
 فيقولون اخو الحرب اي *tum uni tantum nocti exigende*
Arabes dicunt Fratrem *sufficit.*
rei illum, qui in actione aliqua assi-
duus: sic fratrem belli vocant, qui *Et condolui*
creber est in eo. In Conf. 13. اخو *summa ejus egestati. او ي* *Tene-*
Frater suspicionis, est mul- *مفاقر* *riore affectu commotus fuit.*
sum suspiciosus, vel vanis opinionibus *apud Golium comparat sub formula*
indulgens. Et البث *Expleat Deus*
Frater tristitia ibidem. In Hamasa *inopiam ejus. Proprie Obstruat et*
Frater molitiei vel *rejascias Deus infractioes verte-*
submissionis. Talia infinita genius *brarum ejus, ut supra vim radiceis*
lingue admittit. Sic Jobus sese *in vertebra infracta, & egestate*
Fratrem verminantis pu- *vertebram frangente jam aperui.*
treddinis facit, quum Cap. 17. cam *Est autem مفاقر plur. fr. a forma*
appellat suam sororem. *مفاقر, quam Lexica omisere.*

Qui non *ولاوَيْت الي استنباط فقره*
possidet victum noctis. ملك *Et inclinatus fui ad eliciendam ryth-*
alia possedit ut dominus, compos *micas vertebrae ejus. Firmat Lin-*
 guæ

ti, qui nequidem quo pernoctet, penum invenit. Dixit Harith Ibn Hemmam, miseratus ego fui hominis summam inopiam, simulque inclinatus fui ad *catenatum* vertebrarum in morem *sermonem rhythmicum*; expromsi itaque ei denarium, & exploraturus cum adjeci, si tu nummum hunc versu collaudaveris, *decreto* veluti *judicis tibi maneat assignatus*.

T 3

guæ suæ callentissimus *Haririus*, quod dixi de Origine *egestatis* sub *فقر*, atque *فقير* nostro, *Fakyr*, *egeno* *infractis* *vertebris* *jucenti* attribuit *فقر* *Fikar*, *Vertebras* ele-

gantissime *nexas* *rhytmorum*, quales superior ejus oratio nempe contexuerat. Est *Fikar* plur. fr. a *فكر* *Fikrah*, *Vertebra*, & *Monile* *vertebratim* *confertum*. Inde porro *Articulus* *elegantior sermonis*. Si *militer* *desinens* *periodus orationis*. *Rhythmus*. Præcedens *استنباط* inf. 10. a *فبط* *scaturivit* *aqua*; unde *استنبط* *elicuit*, *evocavitque* *tanquam* *e* *scaturigine*, *ac* *viva* *vena*, *scientiam*, *ingenium*, *poesin* &c. &c. Cum *لوي* *convenit* *Hebr.* *לוי*, *cujus* *potestas* *minus* *dextre* *edita* *fuit* *hactenus*. *Arabibus* *proprie* *est* *flexit*, *plicuit*, *torisit*, *per* *diversas* *metaphoras* *quaqua* *versum* *se* *inflectens*. Hinc jam *לוי* *est* *circumplicari*, & *arctissime* *illigari*. Alio *adspectu* *illigat* & *obligat* *nexu* *æris* *alieni* *creditor*; *obligaturque* *debitor*. *לוי* *est* *serpens* *contortuplicatus*. *לוי* *est* *opus* *nexile*, *plexile*, *tortile*.

At ille tibi de-
creto *judicis* *esto* *assignatus*. *Thema* *firmum* *est* *Firmum* & *irrevocabile* *effecit*: *judicaturam* *exercuit*. Inde *deriv.* *حتم* plur. fr. *حتم* *est* *decretum* *judicis* *firmum* *ac* *irrevocabile*; quod & *محتوم* *vocat* *Arabsjades*. Autem a *حتم* *signavit*, *obsignavit* *notionem* *istam* *ortam* *esse*, quod *ختم* *alias*. Utique ab *obsignando* quoque *commodissime* *deduci* *potest* *altera* *illa* *potestas* *inspirandi*, quæ *est* *sub* *حتم*.

فانبري يتشد في الحال
Es *occepit* *canere* *e* *vestigio*, vel *ex tempore*. A *بري* *asciavit*, *præsecando* *aptavit*, *est* *in* 7. *انبري* *idem* *quod* *اعترض* *occurrit*, *obviavit*, *prævertit*, *ut* *Schol.* *exponit*. Apud *Golum* *habes* *contra* *ivit*, *opposuit* *se*. *Latissime* *patet* *usus* *verbi*, *crebro* *in* *Confessibus* *hiscæ* *recursuri*.

من غير انتحال
Absque *ut* *alienum* *sibi* *carmen* *arrogaret*.

- الكرم به اصغر مراقب صفرته *
 جواب افاق قرامت صفرته *
 ماثورة سمعته وشهرته *
 قد اودعت سر الغني اسرته *
 وقارنت نجح المساعي خطرته *

وحببت

garet. A attribuit alicui, & quidem *falso*, dictum, carmenve alterius, est in ٢. & 8. conj. *sibi falso arrogavit* tale quid. A *Schol.* declaratur per ادعاء في

شعر غيرة انه لنفسه *jaſtare carmen alterius a se ipſo eſſe factum.* Est notio haud dubie ſecundaria, cujus origo ſatis obſcura.

Peragratores جواب افاق *regionum*, eleganter vocat *nummum aureum*, ا جاب *med.* *Vav*, ſecuit, & in metaph. *pervafit* regiones. Forma hujus *adjectivi* non est in *Golio*; adfert ea *frequentiam* & *intentionem*, ut ſit *qui multum ſecat, peragrat*, regiones.

Longum قرامت صفرته *est iter.* A *jecit*, دما, in 6. *femet projecit.* Id hic valet *Longinus abſuit*, ut *Scholion* habet.

غريبة وسفر *est* سفره *absentia*, & *iter.* Nihil horum in *Lexico.*

اودعت سر الغني اسرته *Inſinuans arcanum divitiarum lineamenta ejus.* Argute dictum. سر *Lineamenta a ſing.* اسرة *Linea in fronte*, ant &

vola. In *lineamentis* honestæ ac ſpecioſæ frontis, est quod ſe ſtatim commendat, atque inſinuet. Sic *aureus nummus* ſemper & ubique habet quo ſe commendat. Sed *commendavit* in 4. اودع *etiam valet depoſuit*; *arcani quid credidit.* Hinc jam venuſte ait *Lineamenta nummi aurei arcanum opulentia commendaré apud omnes, quibus adſurgere dignatur.* Errare videtur *Schol.* qui سر cepit pro *Optimum rei.* Sane

سر

CONSESSUS TERTIUS. 151

tus. E vestigio itaque sic canere occoepit, non sane plagio sibi alienam vindicans gloriam.

*Laudo huncce flavum, cujus flavedo perplacet.
Peragratorem regionum, longissima cui itinera.
Prænobilis cujus fama & præsentia est:
Profecto insinuant arcanum opulentiae lineamenta ejus.
Et reddit expeditissima negotia vel cogitatio ejus.*

At-

القوم *est præstantissima pars populi: & الوادي *est potior meliorque locus vallis; Sed arcanum divitiarum plus habet acuminis; nisi quis ex ancipiti utramque notionem conjungi malit.**

وَقَامَرَتْ نَجَّحَ الْمَسَاعِي
Et expedit felicem successum negotiorum cogitatio ejus. Verbum قَامَرَتْ junxit, unde in 3. قَامَرَتْ constellationi felici assignatum. Ea vis hic attenditur. Ejus اَتْلُو قرآن est felicior siderum Conjunctio; Constellatio fausta. صاحب قرآن Dominus sanctæ constellationis est Titulus magnorum imperatorum, quibus orbem subjugandum felicia addixere signa coeli. Hinc Tamerlunes eo quoque sese insignivit apud Arabes ad. p. 19. Confer Herbelot. in Timur. نَجَّحَ aet.

verbi نَجَّحَ prospere evenit res. مسعاة plur. fr. a مساعي

conatus, studium laudabile. Thema intendit, studuit, operam dedit. خطر Cogitationem verti, quamvis & per Vibrationem convertere licuisset. Non extat hæc forma in Golio, sub ejus rad. خطر vibravit, sursum deorsum motitavit, in dextram finistramque jactavit. Inde خطر بال vibravit in mente. i. e. subiit animum cogitatio. Absolute etiam خطر incidit in animum. Unde jam خطر Cogitatio vibrans veluti in animo. Sic sæpe Algazalius; cujus est phrasis خطر مدتهم mora eorum sive vivendi tempus, cogitatio. وَاِذَا رَمَقَا avolavit. رَمَقَا P. 90. Non dampnarem tamen hic primigeniam vim vibrationis, percommodatam sane in aureo nummo qui nutu, nutu, vibramine suo omnia felicissime expedit.

وَحَبِيتَ اَلْبَى الْاَنَامُ غُرَّة
Et amabilis est ad homines candicans macula

- * وجبت الي الانام غرته
- * كانما من القلوب نقرته
- * به يصول من جوته صرته
- * وان تعانت او توانت عثرته
- * يا حبذا نضارته ونضرته
- * وجبذا مغبائه ونصرته

كم

macula frontis ejus. Ab جَبَّ
Amavit, in passivo i. forma per-
fecta est جَبَّتْ Alterum غَرَّة
2 Alba fuit facies, maculacan-
dus frons equi, signat proprie can-
dicantem frontis maculam; mox fron-
tem ipsam, vel potius ejus nitore
splendoremque. Inde familia
decus ac ornamentum. princeps. Vir
illustis. melior splendidioreque pars
supellestilis. Nova luna splendor &c.
&c. &c. & ipse mensis; ut in Hist.
Tim. 229. 365.

كَأَنَّمَا مِنْ الْقُلُوبِ نَقْرَتُهُ

Tanquam si e cordibus esset massula
ejus liquata. Verbum نَقَرَ exca-
vavit, cavando sculpsit, perfudit
rostris, perforavit, نَقَرَ, præbet
cavernam, vel potius cavi-
tatem parvam ac rotundioram,
itemque Liquatum aurum argen-
tumve. Nempe a formula concava
in quam massa liquata funditur.

Bene Schol. البقرة القطعة

المسبوكة من ذهب او فضة
قبل ان تقطع منها الدراهم

Vocatur Nukra particula fusca auri
aut argenti, antequam cudantur ex
ea nummi. Utitur hac voce Abul-
phar. 449. Eutyb. t. 2. Ann. Alex.
p. 39. 41. Sensus lepidi dicti est,
imo e corde omnes homines amare
aureos nummos, haud secus ac si
massula unde nummi proculsi, e
cordium humanorum substantia
liquata essent.

بِهْ يَصُولُ مِنْ جَوْتِهِ صَرَّتُهُ *

Eo feroc est, cujus comprehendit eum
crumena. Radix صال med. vav,
seviit vehementi impetu, lucem
adfert Hebræo צלח, unde צלח
profundum vehementius aestuans, &
seviens. In Hist. Tamerl. sæpe
adhibetur pro ferocire, & ita red-
ditur Abulph. 139. Hujus fut. 1.
Alterum حوت 3. sæm.
præt. 1. ab جوي idem quod

ضم

Atque adamatur apud mortales frons ejus candida,
 Ac si e cordibus liquatum fuisset metallum ejus.
 Eo ferocit, cujus crumena eum clauservit.
 Sin evanuerit, aut tardaverit nitor ejus,
 O quam gratus redit ille fulgor, illa nitens pulcritudo!
 O quam gratæ opulentitatis ejus & opitulatio!

V

Quot

ضم comprehendit, continuit, inti-
 me complexus fuit, quæ etiam fuit
 primigenia potestas רִחַם & רָחַם
 apud Hebræos; quibus vita dicta,
 quod naturam contineat, nec dis-
 solvi patiatur. Alibi jam tactum.
 صرة Crumena, locus, pannicu-
 latusve in quo pecunia nodando, ligan-
 dove, reconditur, צרור, a صسر
 strinxit, nodavitque crumenam,
 צרר.

وَأَنْ تَغَانِبَ أَوْ تَوَاقِبَ عَشْرَتَهُ

Quod si evanuerit, aut tardaverit
 nitor ejus. evanuit, periit.

Eadem potestate 6 conj. تَغَانِبَ hic

donatur, quum apud Golium tan-
 tum transitive sit invicem delere ut
 in bello; ex 4. conj. apud Alga-
 lium reperio أفني atatem

suam consumpsit. Ergo فني decre-
 pita atate & caducus fuit in eo,

مَنْ فَنِي عَمْرَهُ

cujus atas evanuit. In Psalm. 90: 9.
 מִיּוֹמָא eodem sensu. Apud Alga-

zalius est شيخ هرم فاني Senex

decrepitus, evanescens. Apud Arabes
 æque ac Hebræos latius tamen patet.
 Radix, cujus diversos adspetus
 per omnia nondum assequor. Est
 etiam in 6. conj. alterum تَوَاقِبَ,

a تَوَاقِبَ torpuit languitve segnis,

deses fuit; unde تَوَان inf. 6. mora,

cunctatio omnis, ac cessatio in offi-
 cio. Ultimum عَشْرَةَ Scholiasti est
 قرابة propinquitas, confort-
 tium. Hæc est ea notio, quam
 Golius expressit per progeniem,

familiam, socios, a عَشْرَ stirps,

origo. At عَشْرَةَ etiam est crenata
 superficies, & nitor rei cujuscun-

que, a verbo عَشَرَ tremuit, tre-
 mulum vibravit; quam vim hic
 attendendam esse arbitror, num-
 mo aureo apprimie quadrantem.

بَا حَبْدًا نَضَارَتَهُ وَنَضَّرَتَهُ

O quam gratus fulgor ejus, & pul-
 critudo nitens! نَضْر Nitore fulsit,
 florido

- كم امر به استتبت امرته *
ومترف لولاه دامت حسرتة *
وجيش هم هنرمتة كرتة *
وبدر قم انزلته بدرته *

و

floride pulcher fuit, late viruit,
dat utrumque hoc vocabu-
lum, & illustrat originem
נָצַר quum *latum germen*, ac *sar-*
culum floride pulchrum denotat, ac
cum צָמַח sub eadem figura usur-
patur. Prius חֶבְדָּא monente Te-
blebio רֶכֶב מִן חֶבְדָּא
compositum est ex amor, חֶבְדָּא
pron. demonstr., ut sit laudantis
dicere חֶבְדָּא *O amabilem rem!* ac
contra improbantis חֶבְדָּא. In
Canus enotatum quoque verbum
قَالَ حֶבְדָּא pro תִּחְבֵּן
dixit o amabilem rem!

Dives opulencia ejus.

يقال يغني
مغنأك اي ينوب منابك
ويقوم مقامك ويريد انه
ينوب عن الانسان
بالمضايق وينصرة

Dicitur יָעַן מַעְנָךְ, pro explebit
vicem tuam, חֶבְדָּא tuum tibi locum
suebitur; sensus autem est nummum

expleri pro homine omnia, in neces-
sitatibus, eamque adjuvare. Id in
Ecclesiaste eodem hoc verbo in-
culcatum יָעַן אִם הָכֵל *Ar-*
gentum respondet omnibus. Lique-
t significationes *opulencia, di-*
vitiarum, aurapulas & expletissi-
mæ utilitatis traxisse a חֶבְדָּא *ref-*
pondere. pro מַעְנָה & מַעְנָה
efferre licet, suntque hæ formæ,
tanquam *infus. irregulares* & conj.
וְכֵם אִם בֵּה אִסְתִּבֵּת אִמְרֶתָּה

Et quot negotia, quorum hujus ope
demum recte administratur provin-
cia. אמרה *Imperis commissi præfec-*
tura, provincia, ab אמר, אמר.
Extenditur ad omnem *admini-*
strationem; & nonnunquam com-
plectitur rei, quam quis suscepit,
accessiones atque incrementa fructuo-
sa. Præcedens verbum est 10. a
תִּבֵּי *secuit; unde אִסְתִּבֵּי paratum*
ac recte dispositum fuit negotium;
quasi bene sectum dicas.

ومترف لولاه دامت حسرتة

Et quot beatis, nisi hic foret, per-
petuum

Quot negotia hujus recte concinnas nutus!
Quot beati, absque eo si foret, longum suspirarent!
Quot exercitus curarum fugavit hujus impetus!
Quot plenas Lunas detraxit lunata hujus facies!

V 2

Quot

petuum esset suspirium! ومترف
positum pro ومترف Et
quot beatorum. Est autem part. pass.
4. a. مترف bonis commodisque vi-
sue affluxit, vel iis fruitus et latatus
fuit. In 2. & 4. mollem ac dissolutum
reddidit nimia commoditas vita. An
hinc repetendum diu quæsitum,
nec dum inventum etymon דא
דא, quasi diceret *Fortune com-
modioris prædes & Largitores?*
comp. ex לו, si לא non, ו
ille. 3. דאמא 3. præf. 1. a. דאמא media
Vav, perennavit, quievit. חסר
Suspirium præsertim defecti viribus,
ab חסר apud Golium sign. 7.
suspiravit. Secunda sign. erat, lassus
fuit, defecit. Tertia, obtusus fuit
defecitque visus. Hæc & alia quæ
Arabes sub חסר admisserunt,
sunt deducta a fonte primigenio,
quo חסר البحر Refluxit et de-
crevit mare dicebatur, teste Tebri-
zio ad Hamasa, qui adfert חסר
البحر اذا نضب الماء عن ساحله

Mare חסר, quum decrevit aqua a
littore ejus. Hunc usum habes Gen.
8.3. וחסרו המים. Quomodo hinc
diversæ fluxerint metaph. nec ob-
securum erit exercitatis ingeniis,

& alio in opere deducetur.

وجيش هم هزمته كرتة
Et quot exercitus curarum in fugam
dedit impetus ejus! A جاش
med. ie, Effervuit bullivitque olla,
Æstuavit mare etc. est جيش
Exercitus, vel a fervido impetu,
vel quod eo late campi fervere vi-
deantur, ut Virg. ait. Etiam media
Vav enunciatum fuisse hoc thema
docet جوش Cor, a جاش
vehementius commotum salvis cor,
æstuavit animus; ac proinde
אש asituationem pulveris reddendo
esse autumo Job. 7. Porro
Exercitus curarum bonum schema.
Cura, a Tabescendo, חסר
Fugatio quæ est in هزم, est no-
tionis secundariæ, a primaria fran-
gendi aridum quid, cum strepitu et
fragore; unde profigare, clade ad-
ficere, fractum, fustumque, fugare
hostem. كرتة impetus unus, a
كرت irritis.

وبدر ثم انزلته بدرته
Et quot lunas plenâ descendere fe-
cit lunata et splendida hujus facies!
بدر

- وَمُسْتَشْيِطٌ تَتَلْطِي جَمْرَتَهُ *
 أَسْرَ نَجْوَاهُ وَلَانَتْ شَرَّتَهُ *
 وَكَمْ أَسِيرَ أَسْلَمَتَهُ أَسْرَتَهُ *
 أُنْقَذَهُ حَتَّى صَفَتْ مَسْرَتَهُ *
 وَحَقَّ مَوْلِي أِبْدَعْتَهُ فِطْرَتَهُ
 لَوْ لَا التَّقْيُ لَقَلْبٌ جَلَّتْ قَدْرَتُهُ *

اكد

بدر Luna perfectionis, est

بدر ليلة التمام

Luna pleno fulgens lumine 14. nocte
A. anfr. descendit, fluxit, in
4. est anfr. Luna plena descen-
dere facta, e coelo, est Vir excellens
e culmine honoris ac gloria detractus.
Isto beneficio pollet incantator
nummus, ejusque بدر facies,
oculus, Luna instar plenae refulgens.
Sic omnino vertendum; nam quod
Schol. capit pro مبادرة festina-
tione, vel etiam pro عشرة الاف
درهم Decies mille Drachmae lan-
guet. بدر est acute promise
videns oculus: a celeritate ait Golius.
Fieri potest, sed malim a Luna;
nam ipse mox subjungit, etiam
nitens بدر pulcher oculus instar Lune.
Talem oculum facete tribuit noster
nummo aureo. Ipsum illud pondus
decies mille drachmarum ita quoque
dictum fuit quasi Oculus plenae in-
star lune remidens.

وَمُسْتَشْيِطٌ تَتَلْطِي جَمْرَتَهُ

Es ira inflammata, quorum arsetat
pruna. Constructio per كم

Quot adhuc continuatur. شاط
adustus fuit med. je, in 10. exar-
sit ira, unde part. مستشيط
hic absolute est غضبان iracundus.

Ei figurate datur جمره pruna,
id est شدة غيظ vebementia ex-
candescencia; quae pruna flammam
emississe dicitur, id enim proprie
لطي

in 1. 4. 5. 8. conj. cujus derivatum
لطي Ladan est ignis flammans, &
nunnatione abjecta Lada na' izo-
xx infernus ignis.

أَسْرَ نَجْوَاهُ وَلَانَتْ شَرَّتَهُ

Quos Clanculum allocutus nummus
est, sic ut emollitus sit acris impetus.
Facetissime Nummo tribuitur,

نَجْوَى clandestinum colloquium

نجا

Quot ira inflammatos, quorum pruna exarserat,
Clandestino impertiit alloquio, eorumque emollita est ve-
mentia!

Quot captivos quos prodidit sua ipsorum cognatio
Eripuit hicce, sic ut liquidum gaudeant gaudium!

Quot jura Domini noviter produxit hujus creatio!

Quod nisi obstaret Religio, dicerem sane, potentia ejus Op-
tima Maxima.

V 3

Quot

a لجا communicavis arcani quid-
illuc collineat quoque اسر

4. conj. a سر affectit in umbilico,
quod hic valet اخي occultavis.

Tertium لان a لانت med. je,
Lewi, mollis, placidus fuit. De-

nique شر a شره malus fuit, hic
non tam malitiam signat, quam
acrem impetum & ardorem, quem
& suspicor priorem malitia, ac
improbitate, quæ ab impetu sein-
tillante commode deduci posset.

وكم اسير اسلمته أسرته

Et quot captivos quos prodiderat
cognatio ipsorum. اسير

Vinctus, ab اسير vinxit,
arcte constrinxit و colligavit. Inde

& اسرة necessitudo, cognatio, ne-
cessitas propinquitatis vel affinitatis. A

سلم in 4. obscuriore flexu
enatum prodere, deceptum relin-

quere, خذل ut Golius, تسر

ut Scholiafles meus explicat. Duc-
tum est ab اسلم pacem fecit, de-

didit; inde porro tradidit, & tan-
dem prodidit ac deseruit. Latinum
dedere, ac tradere similiter ferme
in malum tandem devenere.

انقذه حتى صفت مسرته *

Eripuit eos, ita ut liquidum esset
eorum gaudium. Verbum لقن

Liberavit, diremit alterum ab al-
tero, e fovea eripuit. Item intrans:

evasis; cujus derivatum فنن

salutem omnem & incolomitatem
signat. Origo mihi haud dum satis

perspecta. Eadem Liberandi vis in
2. 4. 5. 8. sese exerit. Alterum

صفى est sam. prat. a صفي

clarus, defecatus fuit liquor, sudas
fuit aer; liquida fuit fortuna, fe-

licitas, lætitia. مسرة Latitia est

a سر Hilarem latumque reddidit;
proprie affectit in umbilico, ni fal-

lor. وجف مولى ابدعته قطرة

Et jura Domini, quæ noviter pro-
duxit creatio hujus? جف

præ jus, statutum. مولى Rex.
Dominus

ثم بسط يده بعد ما انجده
وقال انجيز حر ما وعد
وسبح خال ان مرعد فنبت
الدينار اليه وقلت خذ غير ما سوف
عليه

Dominus. Herus, a ولي præsui,
administavit. Habet adhuc alias
notiones, quæ omnes pendent a
primigenia potestate pervinendi &
spectandi ad aliquem. Mouley, ti-
tulus principum in Africa, est
مولي nostrum. porro, 4. a
بدع, est novum & inusitatum quid
produxit, primus excogitavit &
commentus est, in bonum, in ma-
lum. Denique فطرة creatio, live
modus creandi, a فطر incipit,
auspicatus est; primum & recenter
fecit quid, speciatim, creavit,
produxit. Hæ notiones ortæ a sin-
dendo. פרי רחם primogenitus apud
Mosen, proprie auspicium fissi pri-
mitus & aperti uteri. Pulchra
circumlocutio. Quum autem
Nummo aureo hic datur فطرة
Creandi, ac e nihilo producendi vis,
quoddam quasi Numen ei inesse
dicitur.

لَوْلَا التَّقْيُ لَقَلْبٌ جَلَّتْ قَدْرُهُ

Quod nisi pietas, sane dicerem Ma-
xima est potentia ejus. Non Regi-
nam videlicet tantum, sed & Deam
Opt. Max. faciunt mortales Sa-

cram illam pecuniam. Ellipsis, si
non Timor, pro, nisi Reverentia,
pietasque in Deum impedires. تقى

Verbum cum The radicali forina-
tum ex 8. وقى cavit, custo-
divit se parum ab omni inquina-
mento, unde caste pureque

coluit Deum. Hinc تقى
Timens Deum, abstinens ab omni
malo. تقوى & تقى Absti-

nentia a malo, Timor Dei. Hac
religione præpediri se ait, quo mi-
nus dicat جَلَّتْ Maxima est
potentia Nummi. Respicitur ad

Epitheta summi Numinis عز

quæ Nomini الله solent
annecti, solenne enim est Arabi-
bus efferre الله تعالى

pro Deus Optimus

Maximusque. Istud جل diversos
habet significatus qui paulo lon-
gius deflectere videntur ab Hebræo.
Utique Magnus & illustris fuit. I-
tem annosus evasit; exulavit, &

alia

Deinceps manum protendit, postquam eum extulisset, & Representat, inquit, ingenuus quod promisit, & pluviam fundit nubes, postquam intonuit. Projeci itaque illi denarium, dixique, Capias eum haud quaquam invito animo donatum: quem

alia, parum respondent *אֶתְּ* volvere quod est in *לָלָה*. Ut tamen Hebræis *לָלָה* est propter te, sic Arabibus *من جلالك*, & *من جلالك* Respectu tui. Iterum ut Hebræis *לָלָה* est sterqus globosum animalis, sic nostris *جَلَّة*

& verbum *جَلَّ* Collegit sterqus camelinum. Utrumque a volvere derivandum. Jam vero Volvuntur ea fere, quæ Molem habent & magnitudinem; Inde succrevisse potuit potestas illa prima apud Goliam; & evolvuntur e suis sedibus qui exalant. Reliqua, ubi majus lumen nactus fuero, expediam.

بَعْدَ مَا أَنْجَدَ

Postquam extulisset eum, nempe nummum. *نَجْد* manifesta, clara fuit res, *نَجْد*, item med. dam. animosus, strenuus, magnanimus fuit. *نَجْد* Fortis, strenuus & animosus princeps. In 4. extulit in altum, quæ notio hic posset aptari, ut Abuzeidus dicatur Nummum sibi promissum laudibus extulisse. Est tamen aliud, quod suppeditat formula *نَجْدَ دَعْوَةٍ* promississime respondit vocationi, vel

provocationi ejus; unde convertere malim, deinde manum protendit, postquam tam promte respondisset provocanti. Hebræis *נָגַד* indicavit, demonstravit, ob oculos posuit. Origo a *נָגַד* coram. Id autem coram ab eminenti, elatoque atque ante oculos versanti, quæ est proprietas, & princeps potestas thematis *נָגַד*.

أَنْجَرَ حَرَّ مَا وَعَدَ وَسَجَّ Representat ingenuus quod promisit, & pluviam fundit nubes quum tonuit. Duæ sententiæ, quarum alia simpliciter, alia figurate enunciata, eundem feriunt scopum, nemini non patentem. *نَجْر* perfecta fuit res, promissio representata; in 4. pro-

missa exhibuit & complevit. *نَجْر* Liber ingenuus, supra illustratum. *سَجَّ* *سَجَّ* est *سَجَّ* effudit largiore fluxu, cujus derivatum *سَجَّ* pro epitheto Nubis subservit, quæ pluviam largiter fundit, atque etiam absolute potest usurpari. *خَال* proprie est dispositio nubis ad pluviam fundendam, bonumve

عليه ووضعه في فيه وقال بارك اللهم
عليه ثم شمر للأنثاء بعد
قوفية البناء فيشأت لبي من فكاهته نشوة
غرام

nunve pluviae omen, unde partim
nubem ipsam, partim *fulgur* delig-
nat. *Scholias* خال exposit

سحاب يخيل لك ان فيه مطر

*Nubem qua te facit imaginari, in-
esse in ea pluviam.* Nempe per
tonitru & *fulmen*; nam *Radix*

خال med. je, *imaginatus* fuit;
in 2 conj. exponitur *tonitru* ac *ful-
mine* praeio *pluviam* praemonstravit
ac *promisit* nubes. In 4. habes خال
Respexit ad speciem rei, pecul.
*Vidit ad pluviam esse dispositam nu-
bem.* Pulcra etiam locutio, خال

به خلا من الخير

*Conspexit in eo indicium, signum-
que boni*, id est *indolis ac virtutis*
praeclara. Vides hinc cur خال
etiam declaratur *apparens bonum*;
& quo sensu خيل lit, *De quo*
bona concipitur opinio, aut *cujus*
bona apparet dispositio, ad omne
genus officiorum, *strenuus, libe-
ralis, bonus opum administrator* &c.
&c. quales Hebraei erant אֲנֹכִי.
חִי. Alias convenientias Hebraei
חִי cum خيل Arabum alibi ex-
quar. Ultimum مرعد, مرعد,

tonuit, supra quoque declaratum,
& *tonantis Nubis* emblemata, in li-
berali pollicitore, expositum.

خَذَّةٌ غَيْرُ مَأْسُوفٍ عَلَيْهِ

Cape illum libenter a libenti. Id
forte acuminis captavit *Haritrus*.

أسف part. pass. 1. ab أسف
doluit, tristitia affectus fuit. Confert
Goliath גִּלְיָת Hebr. & Chald. גִּלְיָת.
Sed cur non potius אָסַף ipsum?
significatu illo secundario *tristitia*
quem sumere potest, quatenus
dicitur נָסַף שְׂמֵחָה וְגִלְיָת *Esaï*. 16. 9.
Vulgo *ablata est letitia* & *exultatio*.
Elegantius *obscurata est*, & *condita*
veluti *nube*, prout sol dicitur אָסַף
colligere, retrabere domum, &
condere, atque *obscurare lumen*
suum. أسف ergo Arabibus *nubi-*
lum vultum hinc percommode
exprimet, partim *tristitia*, partim
ire & indignationis indicem: jam
غير مأسوف عليه

ad verbum sonat, *super quem ne-*
mo tristatur, nempe *nostrum*, neque
ego *donans*, neque tu *donatus*.
Possis & laxiore sensu habere pro
epitheto *Nummi*, quem mortales
omnes *exporrecto vultu* excipiunt,
conspiciuntve. Prius malim.

وقال

quem ille ori suo inditum solenni benedictionis formula adfecit. Dein accinxit se ad discedendum, postquam cumulate gratias egisset; atque suborta mihi fuit ex facetiis ejus ebrietas

X

male

وَقَالَ بَارَكِ اللَّهُ عَلَيْهِ

Et dixit; Benedicas, o Deus, illi.

اللهم Golia videtur ortum ex

אליהם. Posset etiam singulare esse,

cum מִן־יְהוָה servili, ut in בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

&c. &c. Usurpatur plerumque in

votis. Est etiam jurantis, ut A-

bulphar. 182. اللهم نعم Per Deum,

ita est.

قَسَمَ شَمْرٌ لِلْإِنْتَاءِ بَعْدَ

تَوَفِيَةِ التَّنَاءِ Tum accinxit se ad

discedendum, postquam cumulate

gratias egisset. Plena phrasis est

شَمْرٌ Laciniam suam sustu-

lis aut substrinxit, quæ crebro

occurrit in Hist. Tam. Ut p. 14.

فَشَمَرُوا ذِيْلَهُمْ وَتَرَكُوا فِي

مَكَانِ خِيْلَهُمْ وَاسْتَعْمَلُوا فِي

نَيْلِ مَرَادِهِمْ لَيْلَهُمْ

Et substrinxerunt laciniam suam,

relictisque certo in loco equis, adhi-

buerunt, ad exequenda destinata,

noctem suam. Et p. 95. وشمس

للغسان Et substrinxit ad

grassandum laciniam. Et p. 213.

فليشمر للقرار او للقرار الذيل

Itaque substringat vel ad standum,

vel ad fugiendum, laciniam suam.

Nempe etiam in fuga usurpatur

illa substrictio lacinae. Sic pag. 136.

وشمر للهزيمة ذيله

Et substrinxit ad fugam laciniam

suam. Adde pag. 56. &c. Dicitur

etiam شمر عن ساقه

substrinxit a crure suo vel tibia;

supple laciniam. Egregie Tebrizius

ad Hamasa. العرب تضرب

المثل في كشف الساق

وذلك ان الرجل اذا اراد ان

يمارس امرا شمر ذيله

Arabes proverbialiter usurpant Nu-

dationem tibiae; quia quum quis

aggreditur opus aliquod, substringit

laciniam suam. In Hist. Dyn. p.

376. extat, quod & ansam, &

vim figuræ indicet, Quumque

tanta sibi arrogaret, in minimis e-

tiam eorum, quæ tractabat, defi-

ciebat, prout poëta ait.

يشمر

شمر واستهلت علي ايتناف
فجردت اخبر وقيل هل لك ان
تذمه

يشمر لاج عن ساقه ويقمرة الموج في الساحل *

*Substrinxit quasi profundum ingressurus, a tibia,
At obruit eum fluctus ipso in litore.*

Hinc porro absolute شمر studio
sus, diligens, promptus, expeditus
fuit. Festinavit. Accinxit se, succin-
xit se, sive ad agendum, sive ad
cavendum. Atque hæc quidem vi-
deretur antiquissima indoles ^{في} ^{ال} ^{شمر},
ut in *Originibus* latius exequar,
consensu concentuque utrius-
que Linguae idoneis exemplis evi-
cto.

فنشأت لي من فكاهته

فنشأت لي من فكاهته
Et orta mihi est ex fa-
cetia ejus ebrietas mala cupidinis. A

festivus, facetus, fuit, est
infin. suavis expromta
jocandi. نشأ est aff. verbi نشأ
ult. Vav & je, percepit auram o-
doremve rei, speciatim vini, unde
s. signif. Vino captus fuit, ebrius
evasis, flore Liberi videlicet largi-
ter adflatus. Transfertur etiam
ad explorationem nuncii,
alteriusve rei, quæ sit quasi aura
naribus tracta, Odoreve percepto.

Hæc est Origo Hebraei- ^{נסח}, in
tentando, explorandoque pertriti.
Apud Arabes forma نشيان
confedit in eo qui explorat, ac per-
tentat nova; ut forma نشوان
in eo potius, quem odor vini adfla-
vit inebriavitve. Hinc ebrietas ma-
la cupidinis, نشوة غرام,
posita pro inconsiderata & nimis cu-
pida largitione. Est nempe غرام
affectus animi nimis cupidi deductive.

حب لانهم معذب للقلب
Amor adfixus, ^ع discrucians cor.
Radix غرم obstrictus, obnoxius,
oboratus fuit.

واستهلت علي ايتناف
Es apparatus super me au-
spicium oborationis. Clarius expli-
cat mentem suam. اغتtram
ab eadem rad. غرم in inf. 8. jam
notat *avis alieni contractionem*, &
quidem *nimiam*, sive *oborationem*
cumprensam fere conjunctam, & dede-
core. Apud *Golium* hæc habes in 4.
tan-

mala cupidinis, & prima auspicia sensu æris alieni contrahendi. Prompsitque ei alterum, & dixi, num tibi quo vituperes cum,

X 2

tantum Conj. Nempenulla Lexica complecti valeant, quicquid usus admisit. ايتناق etiam est inf. 3. ab انف, qua valet سبق anterior fuit, notione ducta a naso; in 8. ايتناق a principia, de novo, primum aliquid aggressus fuit. Auspicatus est aliquid. استهل

est 3. scem. prat. 10. ab هيل apparuit, splendore coepit luna. 4m. In decima conj. eleganter adhibetur ad parum ut ita dicam, & primas apparitiones rerum, estque hæc periodus perquam venisse ac graviter tornata, Apparuit super me & conspecta fuit, auspicio prima gravis obarationis, qui veluti inebriatus, fascinatique dulci cantu, crumenam liberalissime solverim &c. &c.

فَجَرَدَتْ أَخْسَرُ

Et expressi alium nummum. Proprie, strinxi, evaginati. Solenne est جرد السيف Destrinxis gladium, unde Algazalius eleganter extulit جرد عزمه destrinxit propositum suum, sive aciem constantis sui propositi. Elegantius adhuc Hariri transiit ad nummum e crumena, tanquam e vagina edu- tum. Francia eundem flosculum novit, in degainer, vagina premo-

re, & rengainer, vagina reddere. Inde dicitur; Triparcus est, non amat evaginare, pro nummus promere; Il n' aime point a degainer. Notio primaria rad. جرد est destrinxit folia accorticem, decorticavit. Hoc est جرد illud Jobi, qui non seahst tantum cutem suam testa, sed & decorticavit quasi ac destrinxit, ita ut simul abrasio fiat, & decortigatio.

فَلْ لَكَ أَنْ تَذَمَّ شَمَ تَذَمَّ

Est ne Tibi ut vituperes eum, deinde recipias eum. Non injucunda Paronomasia est in تَذَمَّ & تَذَمَّ. Prius est fut. 1. a ذم vituperavit; posterius item fut. 1. a ذم contraxit in se, constrinxit, unde Abulphar. p. 162. ذمته اليه recepit illum ad se, qui usus hic etiam se exerit.

وَأَنشَدَ مَرْتَجِلًا وَشَدِي

عَجَلًا Cecinitque extemporaneo versu, ac canora voce prompte recitavit. مرّجّل part. 8. a رَجَل super pedibus abstulit. Inde رَجَل ex tempore dixit, op staande boet. شَدِي Propolis camelum, in cursumque egit; id fit plerumque cantu, unde succrevit vis canora alta-

تضمنه ثم تضمنه وانشد مرتجلا وشدي

عجلا

تبا له من خادع ممانق *
اصغر ذي وجهين كالمانق *

يبدو

altaque voce recitandi carmen; e quo fonte Eccl. 2:8. שרה ושירה explicari posse visum præstantibus viris. Nobis aliud de obscuris istis vocabulis sedet. Est adhuc tertio notio שרה Literas & elegantius quid didicit ab aliquo. Videtur ductum a recitando & decantando, quum cirrata puerorum turba reddit dictata sua. Crebro utitur A-

bulph. Ut p. 408. وكان ابوه

يشدو شيئا من الحكمة

Et pater ejus, aliquid de philosophia didicerat. Apposite; nam locum habet in parum doctis; decantavit aliquid ut pueri solent sub ferula. In Nawabig.

ما من داب في الادب ابدًا *
كمن بدا فيه وشدا *

*Non qui exercet se in Litteris jugiter,
Ut qui incepit tantum, & decantavit aliquid.*

شدا من *Recte ibi Zamachijari.*
العلم لخزن طرفا منه
decantavit de doctrina, est, particulam inde percepit.

تبا له من خادع ممانق
Male pereat deceptor simulans. Imprecandi formula تبا له ampu-
tentur ei manus, ad conf. i. expli-

cita. pars. a خدع sefellit,
est versipellis deceptor. Usurpatur etiam speciatim in nummo acciso, & justum pondus non habente. Quum autem in Nummum hæc faba cudatur, non quidem directe nunc vim illam respexit noster, sed tamen illuc alludere voluisse videtur; quasi diceret, vulgo quidem خادع fallacem vocamus num-
mm, qui accisus & arrofus est; e-
go

eum? ut deinde *auferas*, & cecinit haud *præmeditatus*, & canora voce hæc e vestigio fudit

*Male pereat deceptor ille simulans,
Flavus, duplici fronte præditus, ut hypocrita.*

X 3

Qui

go vero etiam *probiſſimum* voco *fallaciſſimum*. *مماذق* est *part. 3.*

2 *مماذق* aqua diluit vinum, lac. Inde assumpta notio amoris baud *sinceri*, *fucati*, *infuscati*, *diluti*, *mixti*, *simulati*. Apud *Goliū* hoc *part. 3.* compareret quidem, legendum quippe *مماذق*, pro impresso *مماذق*, sed conjugationis ipsius nulla mentio. Ejus formam infinitivam reperio in *Arabsjadis*

opere MS. *بمان تكون المصادقة خالية عن المماذقة*

ut esset mutua amicitia vacua omni simulatione. Probe observandus etiam usus *من قء*, *من خادع* quo de deceptore, est deceptor, qualiter dicunt *مما جائي من احد*

Non venit mihi de uno, pro, no unus quidem. In Alcor. Sur. 40: 22.

ما كان لهم من الله من

واق Non est ipsis a Deo de protectore, id est protector. Ibid. vers.

ما لكم من الله من

Non est vobis a Deo de-

fenſore. In Bibliis idiotismus etiam occurrit.

أَصْفَرُ ذِي وَجْهَيْنِ

كالمناق Flavus, duplici

frōte præditus, ut hypocrita. Perfacete, & duplici cum aculeo.

أَصْفَرُ Flavus nummus aureus cur dicatur, quilibet cernit.

الأصفران Duo flaviora sunt aurum, & crocus, etiam in communi lingua. Item الأصفر

form. sām. flavius est aurum absolute. Sed vide jam quid acuminis subſit.

فيلو الأصفر Filii flavi, sunt Græci, eorumve Reges. Semet ipsos vocitant Arabes

الاسود Nigros, ut revera multum de Æthiopetrahunt; Europæos colore notis non tinctos contemtim

الأصفر Rubros: Græcos vero الأصفر

Flavos. Intellige sis Græcorum nomine الروم Romanum in Oriente

نومن و imperium, cum quo Saracenis & Arabia bellum inter-

necivum. Sic الأصفر est inv-

diſum simul & inimicum, eaque sub emphasi nota Flavi nunc

Nummus noster inuritur. Additur

دو

بمنو بوجهين لعين الرلق *

زينة المعشوق ولون العاشق *

وجه

Dominus duarum facierum. Qui id proprie conveniat Nummo, adversum aversumque signato, nemini non obvium. *Improprie gerit duas facies, versipellis, fallax, hypocrita.* Ipse id

declaravit per *كالمنافق* sicut hypocrita. Est part. 3. a نفق *prodiit, exiit praesertim e latibulo mus campestris, Sapiens illa, ut Comicus ridiculario ait, bestia*

Aetatem quae uni cubili nunquam committitis suam.

Quia si unum ostium obsideatur, aliud perfugium gerit.

suffodit sibi nempe cuniculos, crebro exitu, ad omnem ventum, praeditos, ut si ab uno foramine ac latere impetatur, ex altero elabi queat. Inde *نافق* exiens,

exitor, est *mus campestris* ille, *مربع* quadrator alias dictus, quia ad quatuor fere caeli plagas foramina sua disponit. *Foraminum* distincta nomina dabit Boet. Hieron. 1. p. 1012. Praecipuum est *نافقا* Hinc ansa sumpta ad Hy-

pocriticos significationem formandam sub 3 conj. quae exponitur modo hoc modo illud profiteri in religione. Non placet Damirius apud Boet. *Mumaphik* appellatum esse hypocritam, quia fidem habet extrinsecus, sed intrinsecus infidelitatem, prout *mus campestris* domus exterior quidem terra est, sed interior, Cava. Frivolum acumen.

Nos proverbialiter dicimus, *تف* *is* *hoo*; *een* *gat* *ulet* *te* *bangen* / in *Vasro*, & *subdolo*. A *mare campestri* ductum dictum. Sic Arabibus

omnis Vaser & subdolos, maris campestris rita ad unum foramen haud capiendus. Speciatim hypocrita, fidem *Mubammedanam* ostentans, quum infidelitatem in pectore foveat. Novatum esse ait *Algiahid* apud Boet. p. 1012. nec ante *Mubammedem* sub *Gentilismo* notum. Cum grano salis id capiendum, quatenus nempe hac nota adiciebant tempore *Mubammedis* illos, qui ad *Gentilismum* relapsi fuere, quum *Mubammedem* aliquamdiu sectati fuissent. Vis tamen *Vasri* & *subdoli hypocrite*, sensu illo lato & generali, haud dubie est antiquior; quod monendum duxi; quia minus exercitati hic possent simpingere. Sic *novum* est vocabulum, cum

Chri-

*Qui duplici sub forma se oculo contemplantis ingerit,
Specie pulchra amasii, Colore item amatoris.*

Cujus

Christianismo introductum; non tamen tum natum, quum & longe antea *simulatorem* signaverit.

يَبْدُو بِوَضْعَيْنِ لَعَيْنِ الرَّامِقِ

Apparet duplici sub forma oculo intuentis. رَمِقِ part. præf. a رَمَقِ intuitus est, Spec. leviores intuitu, & contra quoque acrior ac continuo. Prima radice notio, quæ copulare posset, atque in concordiam revocare, dissidentes usus, mihi necdum satis perspecta. Ad eam velligandam conferri debet

ترنيقِ 2. رَمِقِ, cujus inf. 2. notat partim continuam in remque defixam intuitum, partim visum imbecilliorum. Sunt & alia utrique tamen amati communia, quæ suspicor pendere a primitivo vibrare. Nempe vibrat oculus acri intuitu fixus in aliquid, idemque vibrare dici potest, quum leviter tantum micat, & visu stringit aliquid. Ex eodem vibrandi, coruscandive fonte, sive ex nostro *Flittherten* / reliqui significatus percommode deduci queunt. Exempli causa, *رَمِقِ العيشِ* extremus vita *spisitus*, een *Flitthertje levens* / perpulchra figura; unde in Poemario *Ion Doreid* ex 2 Conj. est

رَمِقِ العيشِ vix extremum vita kalitum retinco. Idem رَمِقِ

alio respectu est pigmentis *figmentisve* fucavit quid. *Doen Flittherten*. Alia alias.

زينة المعشوق ولون

رَمِقِ العاشقِ Specie pulchra amati, colore amantis. Lepide *وصفين* ducis diversissimos habitus pingit, quos præfert *Nummus aureus*, cui inest & nitens splendor atque pulchritudo, qualis est pulchelli *amasii*, & pallens flavedo, qualis est amatorculi. *عاشقِ Amans*, & *Amatus*, participia sunt *عشقِ* amore flagravit, peculiariter apud Poetas. *عشقِ*

Amor vehemens, quo cor flagrat رَمِقِ quasi agrotat. Nihil de Origine hujus potestatis in Lexicis. En tibi eam a *Teblebio* erutam.

العشق فرط الحب وسمي العاشق عاشقا لانه يذبل من شدة الحب كما يذبل العشقة اذا قطعت

Ischik est excessus amoris, رَمِقِ amator Aschik dictus est, eo quod marcescat præ vehementia amoris, sicut marcescit convolvulus, quum refecatur. Nempe عشقة est convolvulus, *belxine*;

- وحبه عند ذوي الحقايق *
- يدعو الي لتركاب سخط الخالف *
- لولة لم تقطع يد سارق *
- ولا بدي مظلمة من فاسق *

ولا

belxine; quæ ad instar bedere implicat; Unde malim ab ipsa illa implicatione ductam metaphoram, qua bederis ambitiosior & tenacior amor arctissime illigat atque complectitur.

وَحَبُّهُ عِنْدَ ذَوِي الْحَقَائِقِ

Et amor ejus apud possessores veritatum. A דו Dominus possessor, cujus naturam supra vidimus, in plurali est ذوون Genit. ذوون in statu Const. hic occurrit. حقيقة est plur. fr. ab حقيقة

Veritas, cujus radix حَقّ ppri. ذَوِي الْحَقَائِقِ Domini Veritatum, solenni locutione Orientis, sunt الرشد والعلم

الذين ينظرون ما في

Præditi الدنيا بعين الحقيقة recto judicio et scientia, inspicientes illa que in mundo sunt, oculo veritatis. Pulcher usus ذو حقيقة extat in Hamasa, ubi Gladius Bellatoris strenui vocatur

صارم ذو حقيقة

Sector, Dominus veritatis

Id est, non mendax quasi in secundo. Ad plenioram etiam intelligentiam linguæ faciet docta Tebrixi nota, ad alium poctæ locum, ubi حقيقة pro Vexillo ponitur.

الحقيقة مما يجب علي

الانسان ويحق عليه ان

يحببه فيدخل في هذا اللغز

المرأة والجارية والمال وغير ذلك وتسمي الراية حقيقة

Appellatur npqn quicquid incumbit alicui, tanquam verum ac justum, ad descendendum: intrantque in banc vocabuli notionem Mulier, Muliebria; opes, aliaque ejusmodi: etiam Vexillum vocatur npqn.

يدعو

*Cujus amor, judicio veritatem rite tenentium,
Vocat ad indignationem Creatoris laceffendam temere.
Absque eo si foret, non furtiva amputaretur manus,
Nec injuria grassaretur improbi.*

Y

Nec

يدعو الي لرتكاب سخط

Vocat ad subeundam indignationem Creatoris. Verbum دعا, in fut. I. يدعو, vocavit saepe valet impulsit, instigavit. ركب est inf. 8. a ركب veltus fuit. insedit. &c. &c. Grandi figura hic effertur Conscendit اركب سخط quasi insedit indignationem summi Numinis, anfa sumta a phrasi ركب insedit crimen, pro aggressus est. patrauit. Ejusdem generis est ركب هواة conscendit Cupidinem suam; & ركب اسرة insedit caput suum, pro cupiditatibus suis se auferendum permisit. Venuista perquam locutio quoque ركب Consceudit Limam suam, pro, inuictus est super Lingua limata ut promta quasi, fortiter & facunde perorando. Alia complura amputo, & finem facio in proverbiali formula ركب جناحي Consceudit alas struthiocamelis, في خفة العدو in levitate currendi, agendive.

لؤلؤة لم تقطع يد سارق

Nisi is foret, non amputaretur manus furis. Prima vox et tribus conflatata, لا, fi, لا, non, & is. تقطع est fut. pass. per apocopen, a قطع pop scidit, secuit &c. &c. Unde formula imprecationis الله قطع ايدى Resecet Deus manum tuam. Poena furti trita in Oriente.

ولا بدت مظلمة من فاسق

Nec existeret oppressio a pravaricatore. بدت est 3. sam. prat. a بدا ult. vau, apparuit, exiit, exortus est. A ظلم oppressit violenter, est مظلمة vexatio, & injuria omnis. Prima thematis potestas querenda in obscuro & tenebroso, unde ظلم proprie est adumbrata imago rei. ظلم etiam a viris apprime doctis ad radicem ظلم pertinere judicatur. فاسق part. praef. a فسق praevaricatus fuit. Improbe egit. Exivit e cortice maturus dactylus. Posterior illa notio principe loco fuisset ponenda, quum improbitatis inde potestas emerferit; monente etiam Teblebio meo (العا)

- * ولا اشمان باخل من طارق *
- * ولا شك المطول مظل العايق *
- * ولا استعيز من جسود مرشق *
- * وشر ما فيه من الخلايق *
- * ان ليس يغني عنك في المضايق *

ان اذا

العاسق الخارج عن الطاعة
وهو من قولهم فسقت
الرطبة اذا خرجت عن قشرها
وفسقت عن امر ربه اي خرج

Appellatur *משק* qui exit ex obedi-
entia Deo debita; idque ex eo quod
dicant *משק מרמכא* *dactylus* exi-
vit e Cortice suo; similiter *משק* *משק*
defecit a mandato Domini
sui, sive transgressus est. Consonat
משק duobus in locis tantum su-
perflites; ex quibus quam parum
de radice totius indole indicari
queat nemo non sentit. *Divaricare*
exponitur; nec male: sed imago
dactyli e cortice *erumpentis* mirum
quantum & vim, & venustatem
duplicis contextus adjuvabit *Prov.*
13:3. Ezech. 16:25.

ولا اشمان باخل من طارق

Et non cohorresceret avarus a noctur-
no adventore. *اشمان* est 4 conj.

Verbi quadriliteri *شمان*, quod

productum ex trilitero *شمن*,
cujus *شمن* est *contractus* fuit
vultus. Est autem *اشمان*
nostrum parentissimi usus in *borro-*
re, *pavore*, *contractione* vultus,
cordis &c. &c. *Alcoran. Sur. 39:46.*
Contracta sunt,
corrugata quasi, *corda*. Sequens
avarus, a *باخل*
tenax fuit. Primitiva vis latet:
inde pendet accuratior explanatio
Zach. 11:8. Ultimum
طارق, a *طارق* *nocturnus*,
signat *hospitem nocturnum*.

ولا شك المطول مظل

Et non quereretur prore-
gatus creditor prorogationem trica-
toris. *مظل* proprie est *caudit*, pro-
cudit ferrum. Inde *extendit in lon-*
gum. Speciatim *procutit*, & mille
artibus *prorogavit* spatium solvendi
eris alieni. *عايق* est *part. praef.*
a *عاق* *med. vav*, *distinuit*, *im-*
pedivit, &c. &c. Intelligitur hic
loci

*Nec a nocturno hospite avarus coherresceret.
Nec tricatorum moras quereretur diu elusus creditor.
Neque averruncaretur invidus oculo emissitio.
Sane quam pessimis est moribus;
Quod tibi in angustiis nil profuturus sit,*

Y 2

Nisi

loci Tricator nummarius, solvere
lenteus, ut Lucilius ait.

وَلَا أُسْتَعِينُ مِنْ حَسُونِ

Neque ad Deum averrun-

cant confugeretur ab invido, malo
oculo petente. Thema عان
media Vav, est Confugit a mala
re ad averruncant Deum; nempe
sub formula معان الله
Robur Dei; Refugium Dei: Pro-
hibent & averruncant Deum. In Sa-
cris nym sic quoque usurpatum;
paucique illi loci ubi nym occur-
rit, plurimum lucis foenerantur
ex Arabum عان Conjug. 10.
استعان eandem obtinet vim,
quam prima. Ejus pass. forma a
Scholiaste speciatim declaratur

قري عليه المعونتين

Legerentur contra illum duae aver-
runcatrices Surate. Sic vocant
Alcorani duo postrema capita, quæ
incipiunt ab اعون Confugio ad
Dominum. حسون invidus, est
forma فعول, agentis potestate,

ab invidis. راشق est
part. praes. a رشق petivit vi-
brata sagitta. Transfertur ad ocu-
larem malam, fascinoatrem, invi-
dum. Pulchre Teblebius راشق

لي علي بن مصيب بالعين
واصل الراشق الرامي بالسهم
فجعل الذي يصيب الناس
بعينه كأنه يرشقهم بسهم

Raschik notat hic, malo oculo peten-
tem, est autem in origine, jacu-
lans sagittam: facitque eum, qui
homines oculo invido petit, tanquam
si in eos jacularetur sagittam.

وَشَرَّ مَا فِيهِ مِنَ الْخَلَائِقِ

Sane quam pessimum est quod est in
eo de moribus. Sic structura ad ver-
bum sonat. خلايق est plur. fr. a
خليقة natura, indoles, quicquid a
natura inditum. Thema خلق
formavit, creavit, finxit. Notio
est secundaria, ducta a principe
illa quæ est in p'm glaber, levus,
politus fuit.

ان

- الا اذا فر فرار الابق *
- واها لمن يقذفه من جالف *
- ومن اذا ناجاه نجوا الوامق *
- قال له قول المحق الصادق *
- لا مراي في وصلك لي فعارق *

فقلت

أَنْ لَيْسَ يُعْنِي عَنْكَ فِي

المضايق *Quod non respondeat pro*

se in angustiis. Hæc vis & propriet-
tas verbi divitis غني, superius jam
constituta est. مضايق est plur.

fr. a مضيق مضيق, مضيق, locus
angustus, difficile negotium. The-
ma ضاق ضاق, ضيق, *angustus, arc-*
tus fuit.

الا اذا فر فرار الابق

Nisi quum ausugerit fuga fugitivi,
suavis lusus in ancipiti notione vo-

cis *Fugiens, in part. pres.*

ab *abdidit* *abdidit* *abdidit*

fugitivus. Fugientis autem appel-

latione addicitur tum fugitivus ne-

quam, tum argentum vivum. Ut-

rumque pervenusteadaptatur Num-

mo e manibus elabenti. Alluditur
præterea ad alterum nomen Mer-

curii, quod est فرار a فرار
itidem aufugit.

واها لمن يقذفه من جالف

Papa illum, qui deturbarit eum de
præcipitio. واهّا est laudantis &
admirantis vocula. *Euge, Papa.*

O præclarum virum. جالف

جالف proprie est part. pres. ab جالف

passit, quam significationem ortam

existimo a *gla*, quatenus *glabrum*

exprimit. *Radentis* nomine autem

insignitur in genere quicquid *acu-*

tum, & radere aptum: in specie

mons prominens acutus. جبل

املس. *Teblebius* aliter originem

deduxit اي جبل عال

املس قال ابو البقا

الجالف المرتفع من قولهم

جالف الطير في الهواء

اذا ارتفع ودأى كالحلقة

Halik est mons altus, glaber, anctor
est Abulbeka Halik vim elati sum-
sisse ex eo quod dicunt, Hallaka avis

Nisi quum fugitivi ritu aufugerit.

*Pape Virum illum, qui nequam hoc mancipium e præcipitio
deturbaverit.*

Et qui ab hoc amatore secretis compellatus alloquiis,

Absque fuce & fallaciis ei dixerit,

Haud placet tuum mihi consortium: discedito.

Hic

in aëre, quum effert sese, & gyros
circulosque facit. Videtur autem
proverbialiter dictum esse قدفه
من حالق deiecit eum de rupe,
pro in maximam malam rem abire
iussit.

وَمَنْ إِذَا نَاجَاهُ نَجَا

الْوَامِقِ *Es qui, quum compella-
ris cum occulto alloquio amanti.*

وَمَنْ نَجَا نَجْوِي quate-
nus valet communicare arcanum
quid alteri. In 3. ناجا clanculum
egit locutusve est cum aliquo. وامق
part. præf. a و مق amavit.

قَالَ لَهُ قَوْلَ الْحَقِّ

الضَّادِّ *Dixeris ei, pro ut dicit*

*Veras recto-rigidus. Themata حق
ppne & صدق supra jam
enucleata. Proprietatem ergo lin-
guæ hic ob oculos posuisse suffe-
cerit. حق est part. 4. Conj. حق,
exprimens eum, qui veritatem rei*

*& certo dignoscit, & libere profite-
tur.*

لَا رَأْيَ فِي وَصْلِكَ لِي

فَعَارِفٌ *Non placet Consortium*

*tuum mihi: ac proinde discedito. رأي
sententia, beneplacitum; a رأي
vidit. Arabismo ad verbum sic
exeunte, non visio in conjunctione
tua mihi. Id est non video conjun-
ctionem tuam mihi appetendam. He-
brai quoque suum ראח sic usur-
pant.*

مَا أَغْرَمَ وَبْلَكَ

*Quam copiosus imber tuus! Id est
quam copiosus imber tuus! Id est
eloquentia tua! Figura nota. اغرم
est compar. a غرم copiose fluxit,
abundavit. وبل Proprie est مطر
شديد pluvia vehemens, a وبل
copiose & vehementer effusus
fuit. Hinc Esaj. 30: 25.
פלגים יבלי מים, non per apposi-
tionem, sed Rivi agmina aquarum
volventes, copiose & cum impetu
fluentes. Univerſa etiam radix יבל
ad*

Hic ego illi, quam copiosus est imber tuus! at ille, conditio tibi tua praestanda est: donavi itaque illum altero hoc denario, dixique, muni ambos versuculis averruncatoriis Corani. Coniecit autem illum in os suum, eumque gemello suo aggregavit. Retrocessit deinde laudans matutinum suum exitum, & celebrans

נח, ejusque diversis usibus.

عَوْنُهُمَا بِالْمَثْنِي

*Muni ambos versibus averruncato-
riis. عان confugit ad Deum aver-
runcum, dat in 2. عَوْنٌ fecit ita
confugere, unde forma nostra im-
perativa. مثاني plur. fr. اْمْنِي, *thematis* اْمْنِي iteravit, quasi
dicas iterationes, sive iteratas le-
ctiones. Sic vocatur prima *Surata*
Alcorani, quæ identidem inter-
precandum iterator. Ea etiam pro a-
muleto utuntur. Sensus est; Deo
gloriam esse tribuendam pro in-
sperto lucro, utque illud sartum*

protectum esse velit, orandum.

وَالْقَاهُ فِي فَمِهِ وَقُرْنَهُ جُتُولُهُ

Es conjecit eum in os suum, et jux-
xit eum gemello ejus. A' ^{oc-}currit, in 4. conj. est ^{con-}jecis.
פ' Pbem, Phim, Phum פ' &
פ' Cba'd. est os. ^{ג'ע}geminus
a rad. פ' ^{תא}med. Hamz. פ' ^{תא},
socium habuit in partu, et ^{ג'}gemel-
lum. In 4. פ' ^{תא}gemellos
peperit. Intelligitur gemelli nomi-
ne alter ille aureus nummus, quo
antea fuerat donatus. Hujus plur.
fr. est פ' ^{תא}, unde in Diw. Hud.
extat

جبل مشرف التواميم

Mons præcelsus gemellis.

Hoc est *geminus vertice eminens*.
Fæminine etiam قوامه, unde
dualiter *Hariri Conf.* 7. ثم فتح
كريمتية وراى اربتوامته

Tum aperuit duo preciosissima sua,

id est, *lumina oculorum*, & *vi-*
brando commovit gemellas suas, id
est, *pupillas*.

وَأَنْكَفَا يُحَمَّدُ مَغْدَاةَ

*Et regressus est, laudans matutinum
exitum*

بَن هَمَام فَنَاجَانِي قَلْبِي بَانِه اَبُو
 نَرِيد وَلَنْ تَعَارِجَه لَكِيد وَاسْتَعَدَّتْهُ
 وَقَلَّتْ لَه قَدْ عَرَفْتَ بُو شِيك وَاسْتَقَم
 فِي مَشِيكَ فَقَالَ اَنْ كُنْتُ بَن هَمَام فَحَيِّتْ
 بَاكِرَام

exitum suum. A كفا ult.

Hamz. retro vertit, est in 7. retro-
 versus fuit. A غدا ult. Vav, ma-

ne venit, est مَعْدِي actio, quod
 in Golio tantum comparet in figura,
 & proverbialiter مَا تَرَكَ مِنْ

إِيَّاهُ مَعْدِي وَلَا مَرَا

per omnia patri est similis. Ad ver-
 bum, non relinquit patrem nec ma-
 tutino exitu, nec reditu vespertino.

فَنَاجَانِي قَلْبِي بَانِه اَبُو نَرِيد

وَأَنْ تَعَارِجَه لَكِيد

Es insufurravit mihi cor meum esse
 hunc Abuzeidum; ejusque claudica-
 tionem, esse fraudem. 3. conj.
 ناجا clanculum locutus est cum
 aliquo, supra semel iterumque
 visum, a نَجِي ult. vav & je.

تَعَارَجَ in quod ille, proprie. جَرَجَ

inf. 6. اَعْرَجَ claudicavit, præ-
 sertim ex accidente aliquo. لَكِيد
 habet Lamed Emphaticum, est

autem Stratagema, frans,
 dolus a كان med. je dolum stru-
 xit. Designat etiam excussione[m] ig-
 nis quæ fit ignitabulo, quam prin-
 cipem esse significacionem vix am-
 biget, qui formulas excussi fomitis
 igniarum, in principio hujus con-
 fessus adductas, contulerit. Semel
 tantum in libro Jobi offert sese
 دَر, hinc utique illustrandum.

وَاسْتَعَدَّتْهُ

Es rogavi eum ut rediret. Est 10.
 conj. a عَاد med. Vav, rediit.

Apud Golium hæc conjug. expo-
 nitur, petiit ut repeteret: sed la-
 tius patet; nam ut Scholiastes ex-
 plicat, استرجع est

petiit ut rediret,
 dixitque, redi ad me.

قَدْ عَرَفْتَ بُو شِيك Profecio

agnitus es per pictam tuam eloquen-
 tiam. وَشِي est act. Verbi وشي
 pinxit coloravitque vestem, pan-
 num. Coloravit, jucavit, pinxit
 orationem; partim in bonum, ut
 hic

brans conciliabulum & ejus munificentiam. Dixit Harith Ibn Hemmam, *Clanculum suggestit* mihi cor meum, esse hunc *Abazeidum*, & dolose claudicationem ab eo simulari. Et jussi eum reverti, dicens ei, jam *pigmentis* orationis tuæ proditus

hic; partim in malum. Notat enim. *شئ* quod *crispum*, *formicans*, *عق* undulatum enitet in *laminis* *ensis*. *Aureæ venæ nitelam*, *aliaque*, quæ profundius quid *themat* huic subesse indicant. *Profundioris* utique *Originis* est, quod *شئ* signet *opulentiam*, *abundantiam* *opum*, quodque dicatur *progenie* *abundavit* *pecus*: itemque in 4 conj. *abundavit* *opibus*: nec non, *prima* *plantarum* *germina* *edidit* *terra*, *primos* *fructus* *palma*. In 8. *præterea* *انثني* a *fractura* *coaluit* *ps*, *عق* *sanatum* *fuit*. Hæc, & reliqua, a *Lexicographis* indiscretim tradita, rite digeri, atque ad *primævum* *fontem* *revocari* *merentur*, ut inde *Hebræorum* *ו* & *והוה* *lucem* *uberiorem* *sortiantur*.

فَاسْتَقَمَ فِي مَشْيِكِ Et recto pede incedas. *Rectus* esto in *ingressu* *suo*. A *قام* *פ* *stetit*, *surrexit*, in 10. est *استقام* *se* *erexit* in *pedes*. Thema est copiosum & formulis prædives, quarum gustulum percepisse juvabit, quodin Bibliis etiam *פ* *amplam* *teneat* *ditio*.

stetit, *sursum* *ad rem*, pro *capit*, *aggressor* est *facere* *quid*. *قامت* *الدابة* *stetit* *jumentum*, pro *elanguit*, *defectum* *ve* *fuit*. *قامت* *الماء* *stetit* *aqua*, pro *congelavit*. *قام* *القتام* *stetit* *pulvis*, *caligo* &c. &c. pro *densior* *fuit*. *قامت* *الشمس* *stetit* *sol* pro *ad meridianum* *calmen* *pervenit*. *قام* *الحق* *stetit* *veritas* *quam* pro *apparuit* & *effulsit*. *قام* *الحرب* *stetit* *bellum*, pro *ferbuit* & *flagravit* *vebementius*. *قام* *السوق* *stetit* *forum*, pro *calidum* *fuit* *ferbuitque*. Quæ & alia *compluscula*, ad *illustrationem* *sacri* *Codicis* *facientia*, in *aliud* *tempus* *seponantur*.

جِيئَ بِاَكْرَامٍ وَجِيئَ *Salutatus* sis *honorifice*; *ع* *Vivas* inter *honoratos*. *Radix* *حي* *והוה* *Vixit*, in 2. *حي* est *creavit* *regem*; unde *formula* *Regno* *te* *beet* *Deus*. *Notio* *orta* a *solenni* *acclamatione* *Vivat* *Rex*. *Eodem* e *fonte* *fluxit* *altera* *notio* 2 *Conj.* *Salutavit*. In

باصكرام وحيت دين كرام فقلت له اننا للحامرث
فككيف حالسك والحوادث قال انقلب في
الجالين بوس ورخا وانقلب مع الريحين
نزع ورخا فقلت كيف ادعيت القزل وما مثلك
من هزل واستسر بشرة الذي كان تجلي ثم
انشد حين ولي

بعا

In passiva forma hinc habemus
Salutatus fil. Sequens اكرام
est inf. 4 conj. honore afficere, a

كرام. Ultimam اكرام
plur. fr. a كرام hamoratus, ge-
nerosus, nobilis &c. &c.

انقلب في الجالين بوس
Versatus sum duplici in
statu, miserie et laxitatis. A قلب
vertit, versavit, 7. est انقلب,
passivam vim exerens. جالين
genit. dual. ab جال status,
fortuna. بوس malum, miseria,
a بوس med. Eliph بوس foetidus,
malus, fuit; item miser et infelix.
رخا Laxitas. Commoditas bono-
rum, amplitudo opum; a رخا

ultima Pav. & je, Laxus, molles
flaccidus fuit.

وانقلب مع الريحين

Et conversatus
sum cum duobus ventis, procelloso,
remissoque. Ab eodem قلب in 5,
انقلب est conversari & degere,

epitheton venti procellosi,
a نزع agitavit, concussit arbo-
rem. Hebraeis yr est moveri, con-
cuti, cujus Pibet foret yr.

رخا Ididem epitheton venti re-
missi, plena eaim locutio est
ريخ quz occurrit in E-
pist. Ihu Toph. p. 193. فارسل

الله اليهم ريحا رخا
Et immisit iis Deus ventum laxum,
remissum. Figurata apud Abulphar.
pag. 555. extat بسايم رخا
الامن

tus es, rectum itaque ingressum libere resumas: ille vero, si tu Ibn Hemmam es, quam honorificentissime sis salutatus, & inter nobilissimos longum Viras. Et ego, sum equidem Harith, tuus vero quis status, quæ fortunæ? Tum ille, inter duplicem conditionem miseriæ & laxitatis versatus sum, & cum duplici vento vehementi ac remisso conversatus. Ego iterum, Quid claudicationem mentitus es, quum te quidem tale baud deceat ludibrium? Et nubilum duxit nitida facies ejus quæ effulserat; averfusque recitavit.

Z 2

Clau-

والامن. الامن. Leves aure securitatis & fidei. Sub figura etiam noster enunciat, quod antea simpliciter posuerat.

كَيْفَ ادَّعَيْتَ الْقَرْلَ

Quomodo professus es claudicationem? ultima vav, vocavit, habet

in 8. ادَّعَى arrogavit sibi, vindicavitque aliquid. assumpsit, professus est, pra se tulit &c. &c. &c. قَرَل

Claudicatio & quidem deformis, monente Teblebio. In principio consessus hujus etiam occurrit.

وَمَا مِثْلُكَ مِّنْ هَؤُلَاءِ

Et non similis tui est, qui ita ludas. Id est, baud deceat te tam turpis luse ementite claudicationis: ita Schol.

لبس من كان مثلك

وعلي اخلاقك من

يرضي بهذا النقيصة

Non qui similis tui est, tuisque mo-

ribus, placere sibi potest in hoc daddere.

وَأَسْتَسِرَّ بِشْرَةَ الَّذِي كَانَ

Et condidit se laeta facies ejus, quæ veniderat. A سر in

10. existit استسرى se abscondit Luna, occidit altrum, delituit aliquot noctibus. بِشْرَ exporrectæ frontis

solutio & hilaritas. Radix بشري leto nuncio exhilaravit; cui supra aliquid lucis adpersum. نَجَلِي est 5. 2. جلي 2. 2. revelari. Remi-
descere velo discusso.

تَعَارَجْتُ لَا رَغْبَةَ فِي الْعَرَجِ

Claudicationem simulavi, non appetentia claudicationis. A عرج Ad-
scendit per scalam, succrevit porro vis claudicandi, unde in 6. تَعَارَجَ simulavit se claudicare. Thema dignum quod penitius excutiat, atque

تعارجت لا مرغبة في العرج ولكن لاقرع باب

العرج *

والقي حبلني علي غاربي واسلك مسلك من

قد مرج *

فان لامني القوم قلب اعذروا فليس علي الاعرج

من حرج *

atque ad Originem suam reducat-
tur.

وَكُنْ لَأَقْرَعَ بَابَ الْعَرْجِ

Sed ut pulsem ostium gaudii. Hoc est, ut aditum mihi parem ad gaudium. Crebro usurpant Orientales ostium rei, pro ejus aditu, ingressuque. In Epist. Ibn Topb. p. 193. est Querere veritatem - من - ad ostium ejus; id est ubi ea querenda et adeunda. Observandum & hoc Abilphar. p. 350.

انفتح علي ابواب المعالجات

المقتبسة من التجربة ما لا

يوصف *Aperta mihi fuere ostia cu-
rationum desumpta ab experientia,
quae numerari non queant.*

وَأَلْقِي حَبْلِي عَلَي غَارِبِي

Et projicio frenum meum super gibbum meum. Prius est fut. in 4. القى occurrit, unde *القي* occurrere fecit, projecit, conjecit. جبل *fanis* est anterior pars gibbi camelini, *habl* autem capistrum; ligantque

cameli, ut declaratum *Conf. r. Rem ipsam egregie exposuit Seboliaestes, projicio frenum super gibbum est vado quo, et quomodo, lubet;*

وهو مثل مضروب نقول

العرب حبلك علي غاربك

أي انك مسيبة توجهي حيث

شئت وذلك ان الغارب مقدم

سنام البعير والحبل نرمام

وهم يربطون مركبة البعير

بطرف نرمامه واذا لراد

الرجل ان يسرح بعيره يرعي

حيث شاء حل طرف الحبل

من مركبته ورماه علي ظهرة

Estque hoc proverbium prostritum, dicunt enim Arabes, Fanis tuus supra gibbo tuo, pro, tu manumissa es, vade quo lubet. Nempe Garib est anterior pars gibbi camelini, Hhabl autem capistrum; ligantque

Claudicationem simulavi non ejus sane captus desiderio,
sed *portam solatii pulsaturus.*

Et *habenis in dorsum reiectis* sectam sum ingressus eorum
qui *nutant in religione.*

Quod si me homines vituperant, parcite inquam, ne-
que enim id *claudio crimini dandum est.*

*genu cameli extremitate capistri e-
jus: at quum quis dimittit camelum
suum, ut pascat ubi velit, solvit ex-
tremitatem capistri a genu ejus, &
conspicit in gibbum ejus.*

وَأَسْلَكَ مَسْلَكَ مَنْ قَدْ مَرَجَ

Es via ingredior ejus qui vacillat. Ra-
dix *مرج* apud Golium valet pas-
cere sivit jumentum. Vacillavit,
loco motus fuit iusto laxior annulus.
miscuit, confudit: turbatum & per-
versum fuit negotium religionis,
fidei &c. &c. Scholiastes miscendi
vim elegit, nostrum *مرج*.

declarans per *خلط الجذ بالهزل*
miscuit serium joco. Id languet.
Non displiceret mihi prima pote-
stas, ob præcedentem phrasin *con-
jecti in gibbum funis*, ut se sectam
sequi dicat eorum qui pascere sinunt
jumentum, & discurrere ubi velit;

id est qui sibi habenas laxant, &
cupiditati indulgent. Magis tamen
propendeo in *Vacillandi* significa-
tionem; quæ & Claudicationem fi-
ctam hominis & reliquam ejus ver-
sutiam ac nequitiam commode ex-
primit.

فَلَيْسَ عَلَيَّ الْاَعْرَاجُ مِنْ حَرْجٍ

Neque enim natura claudus culpam-
dus est. Innuit talem sibi esse indo-
lem a naturaque *versutiam* hanc
proficisci: ac proinde neutiquam
posse culpari. *أعرج* Comp. a

مرج speciatim signat natura
claudum. Ex ambiguo per *Clau-*
dum intelligitur *versutus, versipellis*,
utrumque in latum *Claudicans*, phrasi
Biblica. *حرج* culpa, delictum.

لَيْسَ مِنْ حَرْجٍ Non est de
culpa, nulla est culpa.

F I N I S.